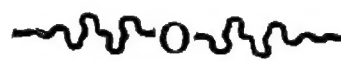

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఆహార సమయ, పుట 182; శ్రీలోకేశ్వర, పుట 183.

(1) సాంఘికము

వ. నిఖిలభువ నైకజనకా! నీయను మతిచే సర్వప్రాణులును జీవ
నాధారమునకయి పలు తెఱఁగుల గూహారంబులను గల్గియు
న్నవి. నీవు మాకయి ప్రసాదించిన యీ ప్రసాదము మా
యొక్క దేహ పోషణంబును మాత్రము సేయునది గాక మా
యాత్మలనుఁ గూడ పోషించు నదియుగూడ సగుగాక! మా
యన్న ప్రదాత నాశీర్వదింపుము. వారి కుటుంబమునుఁ బరి
జనంబును నాయురారోగ్య భాగ్యంబులతో నాశీర్వదింపుము
మమ్మెల్లర నాశీర్వ దింపుము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః. హరిః ఓం.

ఓం.

పరబ్రహ్మణేనమః.

బ్రాహ్మ ధర్మమూల సూత్రములు

ఏకమేవా ద్వితీయం

సత్యంజ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ

బ్రహ్మ కృపాహి కేవలం

సత్యమేవ జయతే

ధర్మంచర ధర్మాత్పరన్నాస్తి

యతోధర్మ స్తతోజయః

విషయ సూచిక

~*~*~

ప్రథమ భాగము

బ్రహ్మోపాసన

	పుట సంఖ్య.
బ్రహ్మోపాసనా పద్ధతి	3-13
ఉపోద్ఘాతము	3-5
ఉద్బోధనము - స్తోత్రవందనము	5-8
ధ్యానము - గోమృత్యుమృత్య ప్రార్థన	8-11
అను తాపము - ప్రార్థన - శాంతి సాతము	11-13
ఉపదేశ శాస్త్రము	14-17
బ్రహ్మ ధర్మబీజము	18-19
గృహ ప్రార్థనలు	20-87
పీఠిక	20-21
ప్రారంభ సమయ ప్రార్థన	22
ఉషాకాల ప్రార్థన	24
ప్రాతఃకాల ప్రార్థన	27
ఉదయకాల ప్రార్థన	29
స్నాన సమయ ప్రార్థన	31
భోజన సమయ ప్రార్థన	32

విషయ సూచిక

సాయం సమయ ప్రార్థన
 నిద్రాసమయ ప్రార్థన
 సర్వసమయ ప్రార్థన
 సంతోష సమయ ప్రార్థన
 కష్టసమయ ప్రార్థన
 రోగసమయ ప్రార్థన
 నూతన గృహప్రవేశ సమయ ప్రార్థన
 శిశూదయ సమయ ప్రార్థన
 నామకరణ సమయ ప్రార్థన
 అన్నప్రాశన సమయ ప్రార్థన
 అక్షరాభ్యాస సమయ ప్రార్థన
 జన్మ వర్ధంతి సమయ ప్రార్థన
 మహాశ్రీ పురుష జన్మవర్ధంతి సమయ ప్రార్థన (సజీవులు)
 వివాహవర్ధంతి సమయ ప్రార్థన
 మృతి సమయ ప్రార్థన
 ఆద్యశ్రాద్ధ సమయ ప్రార్థన
 ప్రతి సాంవత్సరిక శ్రాద్ధసమయ ప్రార్థన
 కీర్తికేషులైన వారి పవిత్ర జీవిత వర్ధంతి సమయ ప్రార్థన
 బ్రహ్మోత్సవ సమయ ప్రార్థన
 నూతన సంవత్సరోత్సవ సమయ ప్రార్థన
 ఈశ్వరస్తుతి

శ్రీకృష్ణ దేవరాయాంధ్ర బాషాసంస్కరణ

సుల్తాన్‌బజార్, హైదరాబాద్. 1.

విషయ సూచిక
ద్వితీయ భాగము

బ్రాహ్మ గీతములు

పుట సంఖ్య
2

పీఠిక

ఉద్బోధనము

అతని గన్గొనరే 3

అందముగ నే దందఱము 4

అందఱ మిటజేరి 5

అందఱుకూడి యానందునిబువిలో 6

అనంద మానంద మవ్యయుని భజన 7

అనందా మృతము నీ యాత్మలో 8

ఇదెమంచి సమయముగా 8

ఈశుని సేవింపరే 9

ఎవ్వఁడీ సూర్యులనే వఱక నడపు 10

~~జయ విశ్వపితా భగవాన్~~ 11

నమ్మి జగన్నాథు నొల్వరే 12

నేడు వనమందఱము కూడి 12

పాడరే పరమేశు స్తుతినిల 13

ప్రియ సోదరులారా - ఓప్రియ సోదరులారా 14

బ్రహ్మ పతాకంబిదె - పురవాసులారా 14

For REFERENCE ONLY

విషయ సూచిక.

ఉద్బోధనము : స శేషము

బ్రహ్మము నెప్పుడు భక్తిని గొలిచిన	15
భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ	16
భజరే పరమేశం	16
భజరే భవఖండనే	18
భజింపరారే బ్రహ్మస్వరూపుని	17
భజింపుఁ డతనిసదా	18
భజో మధురహరినాం	19
భ్రాతృభగిని వరులగూడి	20
రండు మనహృత్పీఠమున	21
లెములెమ్ము వేగమెయో బ్రహ్మయోధుఁడా	22
వచ్చినాడు మన ప్రభుఁడు	22
శ్రీహరి హరియని చిత్తములో హరి	23
నేవింతము రండు దేవదేవేంద్రుని	24
నేనింపరారే మాస్వామిని	25
హరి ధ్యానమను సరోవర మెందుగలదో	26
హరి నామంచే పరమ ధనంబీ	27
స్తోత్రము	
అదినాథ ప్రణవరూప సంపూరణ	28
ఇత నినువిడువను ఏమయినను గాని	29

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : స శేషము

పుట సంఖ్య

ఎంతయని వర్ణింతునురా	30
ఎంతవాడెను నిసుగీర్తింప ఈశ్వరా	31
ఎంతవాడెవయ్యా	32
ఏకమే వాద్వితీయం! నిరామయం	32
ఏమని పిలుతును నిన్ను	33
ఏమందునయ్యా ఓ మహాత్మా	33
ఏమీ నీదయా! ఎంతయని గొగ్గము	34
కరుణా ప్రసార! కరుణా ధీరా!	34
కరుణామృత చూరమా! పరంధామ!	35
కొని యాడెదరమే నిన్ను	36
గా ఒరే జగపతి జగవందవ	36
చింత నేయనే నెంతవాడెనే	37
జగత పితాతుమి విశ్వవిధాతా	37
జయశోభిత్మును, జగదాశయు	38
జయదేమా నిధేహేదేవ!	38
జీవన వల్లభతుమి, దీనశరణ	38
తాకర జీమై బాలతు మ్హాగో	39
తంపరం పరమేశ్వరం	40
తుమిబ్రహ్మ సనాతన విశ్వపతి	40
తుమ్హిబంధు తుమ్హి నాథ	41

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : స శేషము

	పుట సంఖ్య.
ప్రభు ప్రభు చంద్ర-మై హాచలారా	41
ధన్యదేవ పూర్ణబ్రహ్మ ప్రాణేశ్వర	42
దినమది సుదినముకాదా	42
దేవనీ ప్రభావగరిమ తెలియ శక్యమా	43
దేహజ్ఞాన దివ్యజ్ఞాన	44
నాథ ! తుమి సర్వస్వ ఆమార్	44
నినుఁగ ని యాడగ నేర్పు నెవ్వడు భవి	45
నిన్ను బోలు తల్లిమాకు వేరుగలదే	46
నిను వినాజగ పీశమాకు	46
నిండు చందురుడీవు ప్రభువర	47
నీకంటె వే తెవ్వరు	48
నీ నామమే యెంతో రుచిరా	48
నీ వేగతియని నమ్మితిమి	49
పటుతేర బలుడగు నీవిల	50
పరమ పితాతుమి	50
ప్రభు విశ్వపితా	51
పుణ్యపుం జేనయది	51
పూర్వగగన - ముద్యతరణ	52
పొగడదరమె నిన్ను మాప్రభు	53
భక్త జనులగూడి నేడు	54

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : స శేషము

పుట సంఖ్య.

బ్రహ్మ కృపాహికేవలం, పాప - నాశ	54
విన్నవించుటకు విదితము	55
శాశ్వత మభయ	57
సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మనానందా మృత	55
సదయుడవగు నినుభువిలో	56
సర్వలోక జీవరక్షకా	56
హేమరుణా కర	58

వందనము

ఆనందా మృతనమః	59
చరాచరాత్మక జగదీశంత్యాం	60
పరమపురుషా నీకు ప్రణతు లానర్చెదను	62
ప్రణమామి, అదినాది	64
రాజాధిరాజా నీకు వందనములు	65
వందనము గొనవే	66
వందనము లివిగో సజ్జన వంద్యా	67
వందిదేవ దయామయ	67
వందేహం ప్రరబ్రహ్మ	68
విశ్వమందిర విధాతా నీకు	69
సత్యస్వరూపాయనమః	70

విషయ సూచిక

ధ్యానము

పుట సంఖ్య.

అది మధ్యాంతము గొందనివాడు	71
ఎంతటి కారుణ్యుడే	72
ధ్యానము నేయరే మాస్వామి నిలయుని	73
భక్తిసాగరి బాటయేని	74
బ్రహ్మ కృపాహి కేవలం ధర్మవిచారణ	74
మానస రాముని	75
విశ్వ విభుని ధ్యానము	76

అనుతాపము

ఆపదాబ్ధందవ	77
ఈమాయ తెలివింప వేమయ్యా	78
ఈశ్వరా! సర్వేశ్వరా!	78
ఎటుల నిలువ నేరుతు	80
ఎన్నాళ్ల నీయిట్లు	81
ఎన్ని పాపములైన జేసితి, ఎన్ని కష్టములైన బడితిని	80
ఎన్ని కీతుల నిన్ను సన్నితించు గుము	82
ఎంతకాలము వృధగ బుచ్చిత	83
ఎంత కోపము నీకు మూవైన ఓదేవ దేవ	84
ఎంతయూఁ దగుదునురా ఈశ్వరా	84

విషయ సూచిక

అనుతాపము : సశేషము

పుట సంఖ్య

అంతయు పిలచిన ఏలమాటాడవు	82
ఏలనిరాశ ఈశ్వరుడుండ	85
కనికరములేక పోయెనా	86
చంచలమేటికె చపల చిత్తమా	87
తామసమేల స్వామి	88
నిన్ను జూపువారలేరి	88
నిను నేవింపని పుట్టున దేటికి	89
సరమ పురుషయహో బ్రహ్మస్వరూపా	90
ప్రభుని మరచితివేల పాపపుచునసా	91
పాతక హరిరణదేవా	90
భారము నీదె పగమ పుగమ	92
మొగము నే నెట్లు చూపుదు	92
గూచువడై గర్వము కడ	93
ప్రార్థన	
అను దినము నుము	94
అమ్మ నాతో పునికపమ్మ	95
అలసి వచ్చితిని తల్లీ	96
అంత నీదయరా	97

విషయ సూచిక

ప్రార్థన : సశేషము

పుట సంఖ్య

అంతరమను వికసితకరో	97
అనందదానిధీ ! యఖిల సుగుణ శరధీ	98
అలింపవే యయ్యా !	99
ఇది యేమి నెయ్యమేరా మాయయ్యా	100
ఈశ జగదీశ సర్వేశ	101
ఉదారుడవు గావె	102
ఎటు లుంటివో నాధా	102
ఎన్నటికి నిన్ను గను	103
ఎన్నాళ్లు తాళదుమేరా మాసామి	104
ఎప్పుడు దయగల్గివో నాస్వామి	104
ఎపుడు కత్తువోయని యెదరు చూచుచు నుంటి	106
ఎరుగకపోతి నీవరకే	107
ఎంతని వేడుదు, ఏమని కొల్చుదు	109
ఎంతవేడిన మౌవైనేల రాదయరాదు?	108
ఏడనిన్ జూడంగ నగును	110
ఏమి సేతునయ్యా, భూనాయక	110
కరుణ యుంచరాదా	111
కరుణా నిధానా	112
కరుణారస పరిపూరిత	112
కాపాడు మికనైన కనికరమున జూచి	113

విషయ సూచిక

ప్రార్థన : సశేషము

పుట సంఖ్య.

కావు మాజగదీశ మమ్ము	114
గతివేలు కలదో తండ్రి !	114
చింత నొందింపకు దేవా !	115
చింతామణి వీవనుచు చెప్పగాను	116
జగదీశ, భవవినాశ !	116
తలంపుననె దేవా	117
త్రోవజూపుము నాధ	118
దయ జూడుము, కృపనేలుము	119
దరసిన మియ్యరా, ధన్యులఁ జేయరా	117
దండము నొనుదేవ	119
దానలోకపాలా ! దయఁగావవేలా !	120
దీనదయాపరా ! దిక్కు నీవేరా !	121
దేవదేవ వేగరా ! దీనులమిఁకఁ బ్రోవరా !	121
నన్నుఁ గన్నతండ్రి ! నన్ను వీడకే	122
నన్ను ప్రోవవేమి తండ్రి	122
నాకేమి చెప్పుట కున్నది? ప్రభు !	123
నాపాలి భాగ్యమా ! నాపుణ్య రాశియో	124
నిన్నే నమ్మినాను రాదేవ - నిరతము ననుబ్రోవరా !	125
నిన్నే నమ్మినాముగా మన్నించి మమ్మేలుకోరా !	125
నిన్ను భక్తితో నిన్ను పూజింపక	125

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : సశేషము

పుట సంఖ్య

ఎంతయని జన్మింతునురా	30
ఎంతవాడెను నిసుగీర్తింప ఈశ్వరా	31
ఎంతవాడెవయ్యా	32
ఏకమే వాద్వితీయం! నిరామయం	32
ఏనుని పిలుతును నిన్ను	33
ఏనుందునయ్యా ఓ మహాత్మా	33
ఏమీ నీదయా! ఎంతయని సాగర్మమ	34
కరుణా ప్రసార! సాధారణ ధీరా!	34
కరుణామృత ప్రసార పరంధామ!	35
కొని యాడెదరమే నిన్ను	36
గా ఒరే జగపతి జగవందవ	36
చింత నేయనే నెంతవాడెనే	37
జగత పితాతుమి విశ్వవిధాతా	37
జయశోభిత్ము ను, జగదాశము	38
జయదేవా నిధేహేదేవ!	38
జీవన కల్పభతుమి, దీనశరణ	
కాకర జీమై బాలతు మ్హాగో	
తంపరం పర మేశ్వరం	
తుమి బ్రహ్మ సనాతన విశ్వపతి	
తుమ్హి బంధు తుమ్హి నాథ	

విషయ సూచిక

స్తోత్రము : స శేషము

	పుట సంఖ్య.
మహాప్రభు చంద్ర-మై హాచక్రా	41
ధన్యదేవ పూర్ణబ్రహ్మ ప్రాణేశ్వర	42
దినమది సుదినముకాదా	42
దేవనీ ప్రభావగరిమ తెలియ శక్యమా	43
దేహజ్ఞాన దివ్యజ్ఞాన	44
నాథ ! తుమి సర్వస్వ అమార్	44
నినుగోవి యాడగ నేర్పు నెవ్వడు భువి	45
నిన్నుబోలు తల్లిమాకు వేరుగలదే	46
నిను వినాజగదీశమాకు	46
నిండు చందురుడీవు ప్రభువర	47
నీకంటె వే తెవ్వరు	48
నీనామమే యెంతో రుచిరా	48
నీవేగతియని నమ్మితిమి	49
పటుతర బలుడగు నీవిల	50
పరమ పితాతుమి	50
ప్రభు విశ్వపితా	51
పుణ్యపుం జేనయది	51
పూర్వగగన - ముద్యతరణ	52
పొగడవరమె నిన్ను మాప్రభు	53
భక్త జనులగూడి నేడు	54

విషయ సూచిక
స్తోత్రము : స శేషము

	పుట సంఖ్య.
బ్రహ్మ కృపాహికేవలం, పాప - నాశ	54
విన్నవించుటకు విదితము	55
శాశ్వత మభయ	57
సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మనానందా మృత	55
సదయుడవగు నినుభువిలో	56
సర్వలోక జీవరక్షకా	56
హేకరుణా కర	58

వందనము

అనందా మృతనమః	59
చరాచరాత్మక జగదీశంత్యాం	60
పరమపురుషా నీకు ప్రణతు లొనర్చెదను	62
ప్రణమామి, అదినాది	64
రాజాధిరాజా నీకు వందనములు	65
వందనము గొనవే	66
వందనము లివిగో సజ్జన వంద్యా	67
వందిదేవ దయామయ	67
వందేహం ప్రరబ్రహ్మ	68
విశ్వమండర విధాతా నీకు	69
సత్యస్వరూపాయనమః	70

విషయ సూచిక

ధ్యానము

పుట సంఖ్య.

అది మధ్యాంతము గొందనివాడు	71
ఎంతటి కారుణ్యుడే	72
ధ్యానము నేయరే మాస్వామి నిలయుని	73
భక్తిసాగి బాటయేని	74
బ్రహ్మ కృపాహికేవలం ధర్మవిచారణ	74
మానస రాముని	75
విశ్వ విభుని ధ్యానము	76

అనుతాపము

ఆపద్బాందవ	77
ఈమాయ తెలివింపవేయగూయ	78
ఈశ్వరా! సర్వేశ్వరా!	78
ఎటుల నిలువ నేరుతు	80
ఎన్నాళ్ల నీయిట్లు	81
ఎన్ని పాపములైన జేసితి, ఎన్ని కష్టములైన బడితిని	80
ఎన్ని కీతుల నిన్ను సన్నితించు గుము	82
ఎంత కాలము వృథాగ బుచ్చితి	83
ఎంత కోపము నీకు మావైన ఓదేవ దేవ	84
ఎంతయూ దగుదునురా ఈశ్వరా	84

విషయ సూచిక

అనుతాపము : సశేషము

	పుట సంఖ్య.
..ఎంతయు పిలచిన ఏలమాటాడవు	82
..ఏలనిరాశ ఈశ్వరుడుండ	85
..కనికరములేక పోయెనా	86
..చంచలమేటికె చపల చిత్తమా	87
..తామసమేల స్వామి	88
..నిన్ను జూపువారలేకి	88
..నిను సేవింపని పుట్టున దేటికి	89
..పరమ పురుషయహో బ్రహ్మస్వరూపా	90
..ప్రభుని మగచితివేల పాపపుమనసా	91
..పాతక హారణదేవా	90
..భారము నీదె పగమ పుగమ	92
..మొగము నే నెట్లు చూపుదు	92
..యోచకుడై గ్యోము కడ	93
ప్రార్థన	
..అను దినము నుము	94
..అమ్మ నాతో నుకవమ్మ	95
..అలసి వచ్చితిని తల్లీ	96
..అంత నీదయరా	97

విషయ సూచిక

ప్రార్థన : సశేషము

పుట సంఖ్య

అంతరమను వికసితకరో	97
అనందదానిధీ ! యభిల సుగుణ శరధీ	98
అలింపవే యయ్యా !	99
ఇది యేమి నెయ్యమేరా మాయయ్యా	100
ఈశ జగదీశ సర్వేశ	101
ఉదారుడవు గావె	102
ఎటు బంటివో నాధా	102
ఎన్నటికి నిన్ను గను	103
ఎన్నాళ్లు తాళుదుమేరా మాసామి	104
ఎప్పుడు దయగల్గివో నాస్వామి	104
ఎపుడు కత్తువోయని యెదురు చూచుచు నుంటి	106
ఎరుగకపోతి నీవరకే	107
ఎంతని వేడుదు, ఏమని కొల్చుదు	109
ఎంతివేడిన మౌవైనేల గాదయరాదు ?	108
విడనిన్ జూడంగ నగును	110
ఏమి నేతునయ్యా, భూనాయక	110
కరుణ యుంచరాదా	111
కరుణా నిధానా	112
కరుణారస పరిపూరిత	112
కాపాడు మికనైన కనికరమున జూచి	113

విషయ సూచిక

ప్రార్థన : సశేషము

పుట సంఖ్య.

కావు మాజగదీశ మమ్ము	114
గతివేటు కలదో తండ్రి!	114
చింత నొందింపకు దేవా!	115
చింతామణి నీవనుచు చెప్పగాను	116
జగదీశా, భవవి నాశా!	116
తలంపుననె దేవా	117
త్రోవజూపుము నాథ	118
దయ జూడుము, కృప నేలుము	119
దరసిన మియ్యరా, ధన్యులఁ జేయరా	117
దండము గొనుదేవ	119
దాసలోకపాలా! దయఁగావవేలా!	120
దీనదయాపరా! దిక్కు నీవేరా!	121
దేవదేవ వేగరా! దీనులమిఁకఁ బ్రోవరా!	121
నన్నుఁ గన్నతండ్రి! నన్ను వీడకే	122
నన్ను ప్రోవవేమి తండ్రి	122
నాకేమి చెప్పట కున్నది? ప్రభు!	123
నాసాలి భాగ్యమా! నాపుణ్య రాశియో	124
నిన్నే నమ్మినాను రాదేవ - నిరతము ననుబ్రోవరా!	125
నిన్నే నమ్మినానుగా మన్నించి మమ్మేలుకోరా!	125
నిన్ను భక్తితో నిన్ను పూజింపక	126

విషయ సూచిక

ప్రార్థన : స శేషము

పుట సంఖ్య

నీవుగాక దిక్కువరిక	126
నీ సమీపమే జేరనుంటిమి	127
నే నినుఁ గోరెదేదీ	128
పతిత పావనుడవు నీవు	128
వరమపితా మా ప్రార్థన వినురా	129
పరమాత్మ మమ్మేల పాలింపపు	130
పాలింపవే యన	130
పిలుచుటే తడవుగ	130
పిలువనంపె ప్రేమాతముడు	131
ప్రేమ గీతంబులతో పిలతు నిన్ను	132
బ్రహ్మోపాసన సంఘ నిగ్వాహక	132
బుద్ధిపై పొరదీయరా	133
మక్కువతో మ్రొక్కుమాడు	134
మరిమరి నిన్ బ్రతిమాలెద	134
మనవినిచే కొనరా	135
మాటాడ రావే మాయి	136
మా భవము లడఁచి	137
రమ్మునా హృదయమ్మును	138
రారా మా మొఱవినరా	138
రావశ్య దేవ ననురక్షింపవేగ	139

విషయ సూచిక
తత్త్వోపదేశము : సశేషము

	పుట సంఖ్య.
నిఖిల జగము లేలు తేడు	151
పోవుచున్నది చూడుడీ బొందియోడ	151
మరి రాదుర యీ మానుషజన్మము	152
మోదించి వినరగూర్చు	152
వదలి కుమార్గము వరమార్గమున వర్తిలు	153
శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు	155
సత్యంజ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ శాంతం శివమానందం	154
ధర్మోప దేశము	
ఎవనికి జగములు వడకును	156
గతియని తలచితే కల్గునే భయము	156
పరమానందముఁ గోరు	157
పండితు లెఱిగిన పరమార్థము	158
బహ్వావలం బనం	158
భజన నేయఁగరాదే యోషనసా	160
భజియింపవేమే ఆనంద నిలయుని	161
బేధం బేమిటికి పృథ్వీతలము	162
బోధింపుడీ జనుల బోధింపుడీ	159
వినుడి హితము గొనుడి	163

విషయ సూచిక

ధర్మోపదేశము : స శేషము

	పుట సంఖ్య.
వలపు వఱచ వచ్చునా ! మానామి	164
సత్యమును వినరే భగవాదాజ్ఞా కృత్యమును గనరే	165
హితులారా ! వినుఁడి నామాట	166

మేలు కొలుపు

ఇపుడైన మేల్కొనవేమే మనసా	171
బ్రహ్మనాం బోదానేతా	172
మనసా మేలుకో	168
మేలుకో నిదురింపక - సమయంబు గాదిది	169
మేలుకో మేలుకో ప్రియసోదరా	170

ప్రాతఃకాల గీతములు

ప్రభాత సమయ ప్రణామ మిదిగో	173
ప్రాతఃకాలంబయ్య భక్తులారా లెండు	174
ప్రాతఃకాలంబున భక్తుల స్మరియించి	175
మధుర ప్రభాతమున మాతను దర్శించి	178
సమయమిదే స్వామీ ! చల్లగా తాకుమి	178
సుజనులారా లెండు - ముహూర్తి విడువుఁడు	179

విషయ సూచిక

ప్రార్థన: సశేషము

పుట సంఖ్య.

విన్నపంబిదె గూలకింపుమి	140
వెదకి వెదకి నాహృదయము లోపలి	140
శగణా గతులము నీదరిఁ జేరినాము	141
శంకర భక్తవ - శంకర యేలర	142
సదయుడవగు నిన్నె సతతము నమ్మితి	142
సర్వాంతర్యామి ! సర్వేశ్వర ! మమ్ము సాదరముగ	143
సామి ! కరుణ భ్రోవుమి	144
స్వామి ! నీదయకై వేచియున్నామురా	145
స్వామి నీవని నిస్వేసారి వేడితి	144
తత్త్వోప దేశము	
ఈశ్వరాజయేమొ తెలియదు	146
ఈశ్వరుని మహిమ యెంతో బ్రహ్మానందము	147
ఒకఁడే నుండి దేవుఁడు	147
కల్లగాదు వినరయ్యా !	148
జనన మేటికే మనజనన మేటికే	148
తెలియ వలయుఁ దిరముగా	149
దొరకొనునే ఒరులకు నిది	149
నాశ్యః పంథా విద్యతే	150

విషయ సూచిక

తత్త్వోపదేశము : సశేషము

నిఖిల జగము లేలు తేడు	పుట సంఖ్య.
	151
పోవుచున్నది చూడుడీ బొందియోడ	151
మరి రాదుర యీ మానుషజన్మము	152
మోదించి వినరగ్యూ	152
వదలి కుమార్దము వరమార్దమున వర్తిలు	153
కాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు	155
సత్యింజ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ కాంతం శివమానందం	154
ధర్మోప దేశము	
ఎవనికి జగములు వడకును	156
గతియని తలచితే కల్గునే భయము	156
పరమానందముఁ గోరు	157
పండితు లెఱిగిన పరమార్థము	158
బహ్యవలం బనం	158
భజన నేయఁగరాదే మోక్షనసా	160
భజియింపనేమీ ఆనంద నిలయుని	161
వేదం వేమిటికి పృథ్వీతలము	162
బోధింపుడీ జనుల బోధింపుడీ	159
వినుడి హితము గొనుడి	163

విషయ సూచిక

ధర్మోపదేశము : స శేషము

పుట సంఖ్య

వలపు వఱవ వచ్చునా ! మాసామి	164
సత్యమును వినరే భగవాదాజ్ఞా కృత్యమును గనరే	165
హితులారా ! వినుఁడీ నామాట	166

మేలు కొలుపు

ఇపుడైన మేల్కొనవేమే మనసా	171
బ్రహ్మానాం బోదానేతా	172
మనసా మేలుకో	168
మేలుకో నిదురింపక - సమయంబు గాదిది	169
మేలుకో మేలుకో ప్రియసోదరా	170

ప్రాతఃకాల గీతములు

ప్రభాత సమయ ప్రణామ మిదిగో	173
ప్రాతఃకాలంబయ్యె భక్తులారా లెండు	174
ప్రాతఃకాలంబున భక్తుల స్మరియించి	175
మధుర ప్రభాతమున మాతను దర్శించి	178
సమయమిదే స్వామీ ! చల్లగా తాకుమి	178
సుజనులారా లెండు - సుషుప్తి విడువుఁడు	179

విషయ సూచిక

ఉదయకాల గీతములు

పుట సంఖ్య

ఆరంభమాయె - శోభా రంబమాయె

180

ఉదయకాల వందనమిదే ఓ ప్రభూ !

181

భోజన సమయ కీర్తనలు

అహోహ నీదయ - యాశ్చర్యమిశా

182

క్రిలోకేశా, శ్రీతజనపాలా

183

సాయం సమయ గీతములు

సంజ యెంతయు మంచి సమయముకాదా

184

సంఖ్యోపాసన మొనరింతుము సాధుజనులార

185

సాయంతన సమయ నమస్కారంబిదే గైకొనవే

186

నూతన గృహప్రవేశ సమయ గీతములు

నీదు కరుణను నూత్నముగను నిర్మితంబిది భవనము

188

కుభగృహ ప్రవేశస్తుతులను గొనవే

187

శిశూదయ సమయ కీర్తనలు

అనంద మానందమగు శిశూ-దయము

189

ఈశ్వర కృపాచిన్నాము

190

విషయ సూచిక

లాల్లి పాటలు

పుట సంఖ్య.

ప్రేమించు నిగమములఁ జెలఁగ వసియించి

192.

లాల్లినీకు మగుణకాల లాల్లినీకు వినుతశీల

191.

నామకరణ సమయ గీతములు

నామ మవశ్యము క్షేమకరమ్మగు

193.

నారాయణ రావేయీ నామకరణ మొనరుప

194.

అన్నప్రాశన సమయ కీర్తనలు

అన్నప్రాశన నిధిని అందఱమును గూడి

196

అన్నప్రాశన శుభసమయే ఆశీర్వాదాన్

195.

అక్షరాభ్యాస సమయ గీతము

అక్షరాభ్యాసమే - యాత్మవికాసమా

197.

గొబ్బిపాట

గొబ్బియ్యోళ్ళొ గొబ్బు గొబ్బునఁ జేలులందఱు

198.

విషయ సూచిక

పెండ్లి పాటలు

పుట సంఖ్య.

ఆ మహామహిమునిఁ నందఱునుఁ గూడి	201
ఈ నూత్న దంపతుల - ఈశ్వర నీకృప	200
ధన్యులు ధన్యులు కన్యను గుణవతిని	201
పరమ పవిత్రము పాణిగ్రహణము	202
ప్రియమైన దంపతుల బ్రోచి రక్షింపవయ్య	202

సంతోష సమయ గీతములు

నిత్యానందమయా నిన్నే దలతు	205
నిరుపమానందము - నిజముగఁ గల్గును	205
పరమ సంతోష సమయమిదే	204
వందనం సదానంద దేవతా !	203

కష్ట సమయ కీర్తనలు

ఎన్ని కష్టముల - నీశ్వర నేఁబడ్డ	207
వీల చూడవురా	208
దీనదయాపరా - దేహిమే	206
దేవనమ్మ కావరాదా దీనుఁడైన నన్ను జేరి	207

విషయ సూచిక

రోగసమయ కీర్తనలు

పుట సంఖ్య

ఇక్కడబ్రోవుమురా ! ఓ సకలార్తిహారా ! 210

నీవే మాశరణం బవురా 209

మృతినమయ గీతములు

ఎందుకో దుఃఖము - బొంది పీడెడు వేళ 211

నీదరిఁజేరిన జనులకు 213

విన్నారము నీ నామము - ఉన్నారము దిక్కు-మాని 212

మరణ వర్ధంతి సమయ గీతములు

ఓ నాథ నీగుణ మొకయింత తెలిసిన 215

చా వొందినయా సుకృతుల్ 214

భక్తజీవనా ! పరమపావనా ! 216

జన్మవర్ధంతి సమయ గీతములు

కనుఁగొంటిని కనుల పండువుగా 219

జనన దినోత్సవా చరణంబు 218

జనన హేతుపీఠే తండ్రి 218

నా జీవితము గొని నన్నాశీర్వాదింపుము 220

పుట్టిన దిన మొక పుణ్యదినంబగు 217

విషయ సూచిక

జన్మవర్ధంతి సమయ గీతములు : స శేషము

పుట సంఖ్య

-వారిదె జన్మము వారిదె బ్రతుకిల

221

-వారె కృతార్థులు వసుచుతిలో స్వామి

221

బ్రహ్మోత్సవ సమయ గీతములు

పరమ మహోన్నత పావన మతముత

222

బ్రహ్మోత్సవ దినము నేడు

222

బ్రహ్మోత్సవ శుభ సమయము

223

సంవత్సరాది సమయ గీతములు

ఒక సంవత్సరమిట్టై చనియె నోయూశ్వర

224

త్రిభువనేశ్వరా - దేవదేవరా

224

మంగళము

ఆనందలోకే మంగళాలలోకే

225

ఆ మహాదేవునకు మంగళం

226

ఇదిగో బ్రహ్మనామ తరణి

226

జనగణ మన అధీనాయక జయహే

228

జయజగ జీవన జగత పాతహే

229

జయజయ జగదీశ

232

విషయ సూచిక

మంగళము : సశేషము

పుట సంఖ్య

జయజయ లోకేశ ! జయజయ ప్రాణేశ	234
జయదేవ, జయదేవ, జయత్రి భువనకర్తా (తెనుగు)	232
జయదేవ, జయదేవ, జయత్రిభువనకర్తా	231
జయదేవ, జయదేవ, జయమంగళ దాతా	230
జయము జ్ఞానప్రభాకరా	235
జయ జరమ శుభసదన	233
జయ సత్యసనాతనా	236
జయ జయ జయ జయరాజేశ్వరా	236
ధన్య ధన్య ధన్య ఆజిదినయానందకారీ	238
నీతిన్య నేజమునకు నిర్వ్యజయ మంగళం	237
ప్రభు మంగళశాంతి సుదాసుయహే	238
పాదప్రాంసే గాఢోనేవతే	239
మంగళం మహిమాప్రసారా !	240
మంగళం మంగళం మాప్రభునీకు	243
రండు మన జీవితముల గోరుమన్నది	242
సద్వాంతగ్యామి నీకు సదాజయ మంగళం	241
వినతు లొనర్తు విశ్వవాస	241

తృతీయ భాగము

బ్రహ్మ పద్యములు

	పేజీ సంఖ్య
దీనరక్షక శతకము	3-23
శ్రీజగచ్చక్రవర్తి స్తోత్రము	24-48
బ్రాహ్మపద్య కల్పకము	49-80
బాలబాలికా ప్రార్థనలు	81-87

బ్రహ్మోపాసనా పద్ధతి.

5

(ఉపాసకులు కొందఱయినను, అందఱయినను ఒక బ్రాహ్మగీతము పాడిన పిమ్మట ఉపాసన ఆరంభింప వలయును.)

ఉద్బోధనము

బ్రహ్మయనకు నమస్కారము

ఎవ్వఁడు ఈ లోకమును సృజించి యేలుచున్నాఁడో ఎవడు ఇందుండెడి యెన్నఁగుండని ప్రాణులను అపారకరుణతో కాచుచున్నాఁడో, ఎవ్వఁడు పాపులగు మనలను సావనులనుగా చేయునరుఁడో అతఁడొక్కఁడే ఆప్రమేయ పరబ్రహ్మఖ్యుఁడు. అతఁడు ఈ యుపాసనా స్థలమునందును వేంచేసియున్నాఁడు. మనము అతనిని భక్తితో ఉపాసించుటకై యిచ్చటచేరి యున్నారముకాన అతఁడు మనయుల్లములయందు పవిత్రమైన శ్రద్ధయును ప్రీతియును కలుగునట్లు కరుణించి మన స్రాధ్ధనలను సఫలముగ కావించునుగాక. (ఇచ్చట ఉద్బోధనారూపమయిన బ్రాహ్మగీతమును పాడవలెను.)

స్తోత్రవందనము

“ సత్యంజ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ అనన్తరూప మమృతం యద్విభాత
కాంతం శివ మద్వైతం శుద్ధ మపాపవిద్ధమ్.”

నిత్యుండై సత్యమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడై, ఈ విచిత్రప్రపంచమునకు కారణభూతుఁడై, దీనియందు ఉండెడి సకలాత్మలకును ఆత్మయై, లోపలను వెలుపలను అంతటను నిండియుండెడి లోకనాయకుఁడా! నీరక్షణములేక ఒక క్షణమైనను నిలిచి ఉండుటకు అశ

సం.

విష్ణోపాసనా

గీతపద్య ప్రకాశిక

నీలదికాబయ్యను ఆనందమును అనుభవించుచున్నవి. దుఃఖసాగర
మందు మునిగియుండు మా హృదయములు నీయందులయించి సౌఖ్య
మును కృత్రిమిపొందుచున్నయవి. నిన్ను ఆర ధించువారందఱును నీ
దివ్యవాహుమృతమును వెగటులేక పానముచేసి ఆత్మశాంతిని పొందు
చున్నారు. నీవిషయమునందు తక్కుమాకువాస్తవమైన చూడందము
మఱి దేనియందునులేదు. ఓ యానందమయుడా ! నీకు వందనము
జేయుచున్నాగము. కరుణించి కైకొనుచు.

ఓ భగవంతుడా ! నీకృపాసముద్రమునకు పారములేదు. నీవు
విశ్వవాత్సల్యముతో దాసులమగు మమ్ము సాధారణముగా కాదుట
యేకాక మాకుభైరవమును ప్రసాదించి ఆపత్తులనుండియు వ్యాధుల
నుండియు మమ్ము తొలగించి యేపాపముగాని మమ్ముచే నీక పలు
దెఱిగుల మమ్ము గఱ్ఱించుచున్నావు. గతి లేనివారికి గతియును,
పాపము అనేది సముద్రమును దాటుటకు తగిన యోడయును అయి,
వెలయుమిండు కరుణాభూరితుడైన ప్రేమగల లండ్రి ! నీకు శోభా
గవు గావించుచున్నారము. మమ్ము గఱ్ఱింపవలెవకుము.

పాపహితుడవును పరిశుద్ధుడవును అయిన యీశ్వరుడా ! నీ
పరిశుద్ధమహిమను వెలుగుచే మాపాపమును చీకటిని పోగొట్టు
చున్నావు. నీసాన్నిధ్య విశేషముచేత సాపుల యల్లలులు పావనము
లగుచున్నవి. దయాసహితుడయిన యో నిర్మలుడా ! నీవు తప్ప
దాసులమగు మాకు వేలుగతి లేదు. గనుక నీవే గతివనియును తల్లి

వనియును తండ్రివనియును రక్షకుండవనియును పాపవిమోచకుండ వనియును తెలిసి నీ యపారప్రేమను మితజ్ఞులమగు మాదుభౌష నర్ణింప శక్తికలది కాదుకదా యని నిష్కపటముగా మనస్సునందు ఎంచి అష్టాంగ ప్రణామమును కృతజ్ఞతతో ఆచరించుచున్నారము.

(ఇచ్చట స్తోత్రరూపముగాఁగాని వందనరూపముగాఁగాని ఉండు బ్రాహ్మగీతమును పాడవలయును.)

ధ్యానము

(ఆచార్యుఁడు ఈక్రిందివాక్యములనుచదివి ఉపాసకులను ధ్యానమునకు పురికొల్పవలయును.)

సర్వసాక్షియును, సర్వకారణుఁడును, మనలోపలను వెలుపలను వ్యాపించి యుండువాఁడును, మనతండ్రియును, స్నేహితుఁడును, తోడునీడయును, అయియుండు భగవంతుని కొంచెమైనను చాంచల్యము లేని మనసుతో మనము మననము చేయదము. అతడు కరుణించి మన జ్ఞాననేత్రమునకు ప్రసన్నుడై తన పరిత్రసాన్నిధ్యమును మనము అనుభవించునట్లును ప్రసాదించును గావుత !

(ఉపాసకులు అందఱును కొంతసేపు మానవృత్తితో భగవంతుని లక్షణములను ఆస్తిక్యమును మనస్సునందు నిలిపి ధ్యానింపవలయును. పిదప ఉపాసకులందఱును లేచినిలిచి మానవృత్తిని వదలి యీగోష్ఠ్య ధ్యువ్య ప్రార్థనను ఉచ్చైస్వరముతో పఠింపవలయును.)

గోఘృష్టువ్య ప్రార్థన

స్తోత్రమ్

1. ఓమ్ నమస్తే సతేతే జగత్కారణాయ, నమస్తే చితే సర్వ
లోకాశ్రయాయ, నమోద్వైతతత్వాయ, ముక్తిప్రదాయ, నమోబ్ర
హ్మణే వ్యాపినే శాశ్వతాయ.

(సత్స్వరూపుడును, జగత్తునకు కారణుడును, జ్ఞానస్వరూపు
డును, సకలలోకములకును ఆశ్రయుడును, అయిన నీకు నమస్కారము.
సమానాధికాద్వితీయుడును, ముక్తిని ప్రసాదించువాడును, సర్వ
వ్యాపియును, నిత్యుడును, బ్రహ్మయును, అగు నీకు నమస్కారము.)

2. త్వమేకం శరణ్యం త్వమేకం వరేణ్యమ్, త్వమేకం జగత్పాల
కం స్వప్రకాశమ్, త్వమేకం జగత్కర్తృపాతృప్రహర్తృ, త్వమేకం
పగం నిశ్చలం నిర్వికల్పమ్.

(నీవు ఒక్కడవే శరణ్యుడవు, నీవు ఒక్కడవే వరేణ్యుడవు,
నీవు ఒక్కడవే జగమును కాపాడువాడవు, స్వప్రకాశుడవు, నీవు
ఒక్కడవే జగత్తును సృజించి రక్షించుచు ఇచ్చవచ్చినదానిని వినా
శముఁ జేయ శక్తిగలవాడవు. నీవు ఒక్కడవే అన్నిటికంటెను
శ్రేష్ఠుడవు, నిశ్చలుడవు, వికల్పము లేనివాడవు.)

3. భయానాం భయం భీషణం భీషణానామ్, గతిప్రాణినాం
పావనం పావనానామ్, మహాత్మ్యైషదానాం నియత్యైషాకమ్,
పరేషాం పరం గతుణం గతుణానామ్.

(నీవు సకల భయంకరవస్తువులకును భయంకరుడవు, స్వభావా
నకములకును భయనకుడవు, జీవులకు గతివి. పావ పావనకుడవు,
నీవు ఒక్కడవే మిక్కిలి ఉన్నతపదవులయొక్కయు నియంతివు,
సర్వశ్రేష్ఠుడవు, మహాగతుకుడవు.)

4. వయం త్వాం స్మరామా, వయం త్వాం భజామా, వయం
త్వాం జగత్సాక్షిరూపం నమామః, ఉదేకంనిదానం నిగలంబహిశం,
భవామ్భాగిపోతం శరణ్యం వ్రజామః

(మేము నిన్ను స్మరించెదము. మేము నిన్ను భజించెదము. నీవు జగత్తు
నకు సాక్షిరూపుడవగు నిన్ను నమస్కరించెదము. నీవు సర్వరూ
పుడవును, ఆదికారణుడవును, అవలంబగహితుడవును, శేరివును,
పాపసముద్రమునకు నావయును, అగునిన్ను ఒకనినే శరణు సోజ్చె
దము.)

5. అసతోమా సద్గమయ, తనునామా శ్యాత్యయ, త్పూర్వో
ర్మా మచ్యుతం గమయ ; త్విరావీర్మవిధి చంద్రయ త్తేదక్షిణ ముఖం,
తేన మాం పాహి నిత్యమ్.)

(అసన్మార్గమునుండి మమ్ము తొలగించి సన్మార్గమును పొంది పుము. మమ్ము అజ్ఞానంధకారమువలన విడిపించి జ్ఞానజ్యోతిని పొంద జేయుము. అనిత్యస్థితినుండి మమ్ము శాశ్వతపదవిని పొందింపుము. ఓ స్వప్రకాశుడా! మా సమీపమున ప్రకాశింపుము. ఓ దుఃఖ నివారకుడా! నీ కరుణ యను ముఖముచే మమ్ము సర్వదా కాపాడుము.)

ఓం తత్సత్.

(ఇచ్చట ఉపదేశ రూపమయిన యొక బ్రాహ్మగీతమును పాడిన పిమ్మట, ఆచార్యుడు బ్రాహ్మధర్మ గ్రంథమునందలి జ్ఞానకాండము నను కర్మకాండమునను కొంతభాగమును చదువవలయును. తరువాత ఆచార్యుడు కోరినేని ఉపదేశరూప ప్రసంగము చేయవచ్చును.)

అనుతాపము

అత్యంత కారుణికుడ వయిన యో పరమాత్ముడా! పాపాత్ముల ము అగు మేము నీ మితిమీరిన కరుణామహిమమును ఇంచుకేనియు ఎఱుగనివారమయి, అనిత్యమయిన యీ ప్రపంచమును నిత్యమని భ్రమగొని తలచి జ్ఞాననేత్రమును పోగొట్టుకొనుటచే కన్నుగానని వారమయి, గర్వభూయిష్టులమయి, కేవల ప్రాకృతేంద్రియములను తృప్తిపరప పామరకార్యములయందే చరించుచున్నారము. మాహృదయముల పాపములచే కప్పబడియున్నయవి. నీ దివ్యతేజ మను జ్ఞానూర్ముడు రామక్రొధాదులను మేఘములచే మాకు మఱుగయియున్నాడు. నీయు అతి ధీనదశయందు ఉన్నారము. మాదశ మిగుల

నిర్భాగ్యకరమయినది. మాయేహిక కాలమో మూర్ఖభంగుగమయినది. మాపాపములన్న నో ఆనంతములు. మేమో అల్పజ్ఞులమును అల్పశక్తులమును. నీవో సర్వజ్ఞుడవును సర్వశక్తుడవును. కావున నీ కరుణ యొక్కటి తప్ప మాకు వేరేదీయు గతిగానబడదు. ఓహమంగుఁ దండ్రీ! ఇట్టిదశయందు మేము ఏమి చేయఁగలవాగము? నీ శరణు జొచ్చితిమి. కాబట్టి దీనశరణ్యా! మమ్ము జనరించియడదెడి భయంకరములగు పాపమృగములను పాఠద్రోలి మా దెదగు నీర్పి రక్షింపుమా.

(ఇచ్చట అనుతాపరూపమయిన బ్రాహ్మగీతను సాదనంబెను.)

ప్రార్థన

సర్వవ్యాపి వయిన పరమాత్ముడా! సాఫలమగుమమ్ము సావనులను కావించి మాకు శాంతియును ఆశ్మపారిశుద్ధ్యమును ఒసంగుము. మాయుల్లములందు నెలగొని యుండుదురాశ మిగుల బలిష్ఠముగాను మాచుట్టు ఉండెడి యిచ్చాకర్షక విషయములు అన్యభేదములుగాను ఉండుటచేత వానిని నీ కృపజేతఁగాక మా దుష్ఫలమైన ప్రయత్నములచే నివారించుటకు ఆశక్తులముగా నున్నారము. కాబట్టి నీ సన్నిధియందు శరణు జొచ్చితిమి. ఓదేవా! నీయు ఎంతయు గతిలేనివారమయి నీ కనికరమునకు సాత్రులమైయున్నాఁగ మనకు నీకు తెలసినవిషయమే కావున మమ్ము కావలసినభాగము నీరూపనే ఉన్నయది.

అసత్యము, హింస, చౌర్యము మొదలైన పాపములు ఒక్కటి యును చుట్టు చేరకుండునట్లులు కరుణించి కావుము. ఓ యపార కరుణాంబునిధీ ! నీవు ప్రేమగల తండ్రి వనియును అధిపతి వనియును తెలిసి శ్రద్ధతో నిన్ను ఆరాధించునట్లును, ఎల్ల జనులను మాతో నిన్ను ఆరాధించునట్లును, ఎల్లజనులను మాతోఁబుట్టువులని తలఁచి వారిపై ప్రేమ గుంచునట్లును, మా హృదయములను పదిలపఱపుము. నీప్రేమయును సారశుద్ధ్యమును ప్రతిహృదయమందును ప్రతికుటుంబమునందును మాత్రమే కాక యీలోకమునందంతటను రాజ్యము చేయునట్లుల కటాక్షింపుము.

ఓ యనుంగుదాడీ ! నీ సత్యమైన పరిశుద్ధ సంప్రదాయము అంతటను వ్యాపించునట్లులు అనుగ్రహించి, నీదుబ్బిడ్డలు ఎల్లవారును అత్మ సారశుద్ధ్యము, ఆత్మశాంతి, మొదలగు సుఖములను పొందునట్లు కృప చేయుము.

(ఇచ్చట ప్రార్థనా రూప గీతమునైనను, మంగళమునైనను పాడవలెను.)

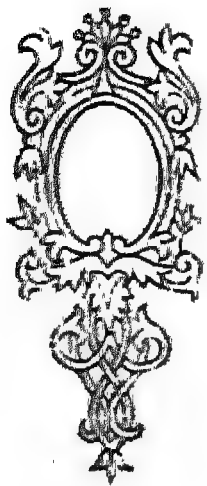
శాంతి పాఠము

బ్రహ్మకుండగు మన సగచుపిత మన ప్రార్థనలను ఫలింపజేసి శాంతియును సారశుద్ధ్యయును గల యుల్లములతో మనము ఎల్లప్పుడూను తనదికయ సాన్నిధ్యమును అనుభవించునట్లుల కటాక్షించునుగాక !

ఓం ! శాంతి శాంతి శాంతి.

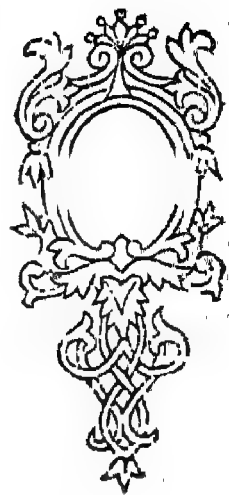
(ఇంతట ఉపాసన ముగియును.)

పాపములను వదిలివేసి

ఉపదేశాష్టకము

1. అపమేయుఁడును, పరిపూర్ణుఁడును, సర్వశక్తుఁడును, సర్వజ్ఞుఁడును, సర్వకారుణ్యుఁడును, సర్వపారిశుద్ధ్యుఁడును, ఆయిన యే శేష్యుని ప్రతిదినమును ఉపాసించవలయును.

(a) మనుజునినైనను, మఱి యేజంతువునైనను, లోకపాశము నైనను, సృష్టికిఁబడిన మఱియేవస్తువునైనను, అగాధించుట కూడదు.

(b) ప్రతిమారాధనా సంబంధ మయిన కార్యములు, ఉత్సవములు మొదలైనవానియందు అన్ని విధములయిన సంబంధములను జాగ్రత్తతో నివృత్తి చేసికొనవలయును.

(c) ప్రతిమారాధనకు ఏ విధమునను అనుకూల్యము చేయఁ గూడదు.

(d) ప్రతిమారాధన ఈ భూమినుండి నివృత్తి యగునటులు యావచ్చు క్రియలను ప్రయోగింపవలయును.

ఓం బ్రహ్మణేనమః.

ఉ పో ధ్వా త ము.

బ్రహ్మోపాసన ప్రత్యేకమనియు, సాఘికమనియు ద్వివిధము, ప్రత్యేకోపాసనయందు “స్తోత్ర, వంశన, ధ్యాన, అనుతాప, ప్రార్థన, మంగళములని నా రంగములుండును. సాంఘీకోపాసనయందు ఉద్బోధనా ఉపాసనలు రెండు విధములుగా నుండును.

స్తోత్రము - ఈశ్వరునియొక్క పరిపూర్ణ నిత్యలక్షణములను తలచి మనభక్తి శ్రద్ధలను తెలుపుట. వందనము - మనలను మనము వసించు శరీరములను సంరక్షించువాని యపారకరుణను మనని నిర్మి. మనకుఁగల కృతజ్ఞతను బయలు పెట్టుట. ధ్యానము - భగవంతునియొక్క సర్వవ్యాపకత్వము, సర్వజ్ఞత్వము, సర్వకారణత్వము, సర్వనిర్మలత్వము, మొదలైన నిఖిల హేయ ప్రత్యనీకాంత కల్యాణ గుణములను చింతించి, యాతని యత్యంత సామిప్య సాన్నిధ్యములను జ్ఞానసేత్రముచే దర్శించుటకు ప్రయత్నపడట. అను తాపము - తాను చేసిన తప్పులను తన గూఢదలను తలచి మనస్సు నొవ్వ చింతించుట. ప్రార్థన - పాపబంధంబులనుండి తొలగించుటకును, ఆత్మ శాంతియును పొరిశుద్ధ్యయును ప్రసాదించుటకును, దేవుని వినయముతో వేడుట-ఈ యారంభంబులును తగినరీతిని అమరియందుటదే బ్రహ్మోపాసన అగును.

బ్రహ్మోపాసనా స్తోత్రం.

భగవదు పాసనకు రండని బిలుచుట, ప్రోక్షణమును నువ
లగు నాహ్వన గీతములు కలది “ఉద్వృక్షము” అనియు, అంధ భర్త
ములును, తత్వములును, బోధనానూపముల గావించుచుండు “ఉప
దేశము” అనియు జెప్పబడుచున్నది. ఇవి రండను పాపకోపాసన
యందు వినియోగములు.

మనయుల్లములయందు ఈశ్వరవిషయమైత్యంభో భక్తియు విష్ణు
పటుమైన కృతజ్ఞతయు, పూర్ణముగా వ్యాపించి, ఈశ్వర పార్శ్వధ్యాన
భగమును పొందవలయుననెడి గూఢ యాజ్ఞ, సామలభివారణ
చ్చపరిపూర్తిజెందెనేని, ఆ యుపాసనోద్దేశము కల్గించి పట్టుకు.
వీనియందు కాలానుగుణముగ కొన్ని అధికముగనుండును, కొన్ని
తగ్గుటయును, సహజము. ఎట్లన్న ఎగురుచుండని చుండి మొకటి
తటస్థించినపుడు కృతజ్ఞత హెచ్చి నందన మాచరించుమహ్నము గుఱు
మును తొందరయును అధికమయినపుడు ప్రార్థన హెచ్చుచున్న
యది. ఇట్లు సమయోచితముగా తటస్థించుట సాధారణము. గాని
అణచుట చెఱుపు అయినను సామాజికోపాసనయందు భక్తిసంబంధ
మగు యాత్మవృత్తులు పలులెఱుగుల విబృథించి తృప్తి పొందు
నబులు అవైచెప్పిన అంగంబులును నిండి యుండవలయును.

ఈ గ్రంథము సామాజికోపాసనయొక్క మొక భక్తిగా ప్రచు
రము చేయఁబడియె.

2 ఈశ్వరుఁ అందఱకును సాధారణ జనకుఁడు అని యెఱింగి ప్రతిపూసవుని సహోదరుఁడు అనియును ప్రతి స్త్రీని సహోదరి అనియును తలచి ప్రీతి యుంచవలయును.

(a) మానవులు ఏరుతెన్నులైనను, ఏకులమునందు పుట్టినవారైనను, ఏస్థితియందు ఉండువారైనను, వారిలను విరోధించుటయు వారిని విరోధులనుగా తలచుటయు కూడదు.

(b) ఒకజాతిభేద చిహ్నములైనను ధరింపఁకూడదు.

(c) జాతిభేదమునకు అనుకూలము లయిన యేప్రమాత్నమునందును, ఏకాగ్ర్యమునందును చేరఁజనదు.

(d) ఎల్లజాతులవాగును సర్వవిధవిరోధములను విడిచి యేక కుటుంబస్థులవలె నగుటకు అనుగుణమైన ప్రమాత్నములను చేయవలయును.

3. సత్యముగా నడుచుకొవలయును.

(a) అసత్యమును ఒకస్వరూపును చెప్పఁగూడదు. ఇతరులు అసత్యాగ్రమును గ్రహించి మోసపోయినను తాను సత్యవాది నని మెప్పించునట్లు అసత్యాగ్రములుగల వచనములను తంత్రముగా వచింపను గాదు.

(b) అసత్యమాడుటకు ఆశక్తింపను కూడదు.

(c) అన్నివిధములైన కపటస్వభావములను విడువవలయును.

(d) అసత్యమును నాశముచేయుటకును, సత్యమును ఉద్ధరించుటకును ప్రయత్నింపడవలయును.

4. అండఱకును మంచిచేయవలయును.

(a) ఒకరికిని చెఱుపు చేయఁగూడదు.

(b) ఒకరికిని చెఱుపు చేయ కోరనురాదు. ఒకరి మంచిస్థితిని జూచి ఓర్వలేకయు నుండఁగూడదు.

(c) పాత్రమెఱిగి ఆహారము లేనివారికి ఆహారమును, పానీయము లేనివారికి పానీయమును, ఔషధము లేనివారికి ఔషధమును, ధనము లేనివారికి ధనమును, విద్య లేనివారికి విద్యయును, భక్తి లేనివారికి భక్తియును, లభింపఁజేయవలయును.

(d) మానవుల యైహికాముష్మిక సౌఖ్యములను వృద్ధిచేయఁ జూచుకొనవలయును.

5. ఒరులయెడల న్యాయముగా నడుచుకొనవలయును.

(a) ఒకరి సొత్తును అపహరింపగూడదు.

(b) సొత్తు కలవారి యనుమతి లేక ఒకరిసొత్తును ముట్టుకొన రాదు.

(c) ఒకరి ధనమునకును, సంతోషమునకును, గౌరవమునకును హానిచేయఁగూడదు.

(d) ఇతరులకు చెడుగు కోరరాదు.

6. నీయందు తును ఉండవలెను.

(a) కడు కీడు చేయువారికేని బదులు కీడు చేయరాదు.

(b) బదులు కీడు చేయవలయుననెడి యిచ్ఛయును కూడదు.

(c) తనకు కీడు కోరువారికిని కీడు చేయువారికిని మంచి కోరవలయును; మంచిచేయు యత్నింపవలయును.

(d) అందఱుగోపల పరస్పరప్రీతి వ్యాపించి నెలకొనునట్లును, విరోధమును, వికమత్యాభావమును నివృత్తి అగునట్లును ప్రయత్నము చేయవలయును.

7. మనసును స్వాధీనపఱచి యేలవలయును.

(a) తాము న్యాయముగా వివాహము చేసికొన్నవారితో తప్ప ఇతరులతో భోగింపఁగూడదు.

(b) ఎవ్వరిని మోహపుడలఁపుతో చూడను కూడను.

(c) వ్యభిచారచింత స్వప్నములొనైనను కూడదు.

(d) అందరియందును మోహములేని పరిశుద్ధచింత ఉంచవలయును

8. కుటుంబ ధర్మములను విశ్వాసముతో సలుపవలయును.

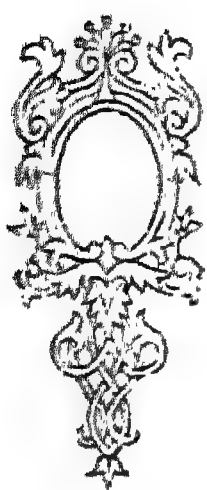
(a) తల్లిదండ్రులకు శ్రద్ధతో శుశ్రూష చేయవలయును.

(b) తోడబుట్టువులయందు ప్రీతిగలిగి ఉండవలయును. బిడ్డల యైహికాముష్మిక సుఖములకై ప్రయత్నపడవలయును.

(c) దంపతులు పరిశుద్ధమగు ప్రేమపాశముచే బద్ధులై, కుటుంబ ధర్మములను మతధర్మములను పరస్పర సహకారులుగావుండి చేయువలయును.

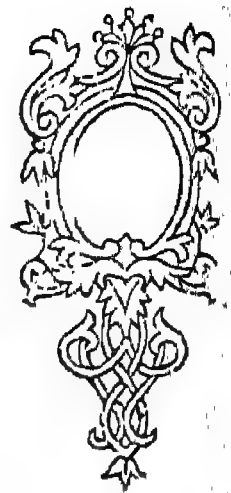
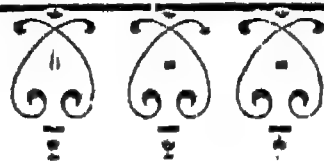
(d) బ్రాహ్మధర్మోపదేశముల ప్రకారము లౌకికధర్మములు సలుపవలయును.

సర్వవిద్యారంభము

బ్రహ్మధర్మబీజము

బ్రహ్మనా ఏకమిదమగ్ర ఆసీన్నాస్మత్ క్షిప్ర నాసీత్
దిదం సర్వమస్మజత్॥

తదేవ నిత్యం జ్ఞాన మనస్తా శివం స్వతంత్రం నిర
వయవమేక మేవాద్వితీయమ్॥

సర్వవ్యాపి సర్వనియంత్ర సర్వాశ్రయః సర్వవిత్
సర్వశక్తిమత్ ధ్రువం పూర్ణమప్రతిమమ్॥

ఏకస్య తస్యైహోపాసనయా పారత్రిక మైహికజ్ఞా
శుభంభవతి॥

తస్మిన్ప్రతిస్తన్యప్రియకార్య సాధనంచ తద్గుపాస
నమేవ॥

బ్రాహ్మయొక్కటే యాదియందూంజెనుగాని వేరేము
యులేదా. అదియే యాయన్నిటిని సృష్టించెను॥

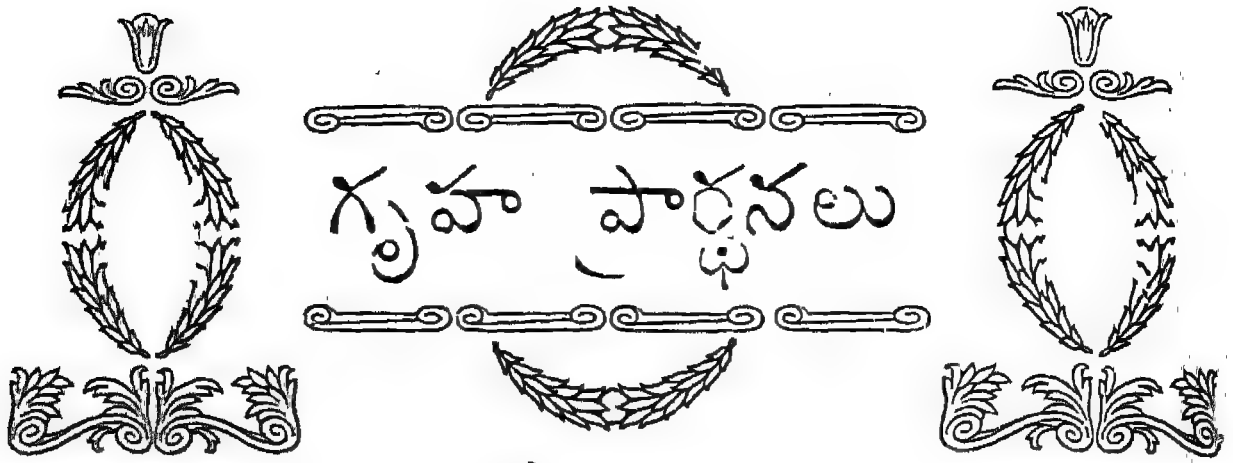
అది నిత్యము. జ్ఞానస్వరూపము, అంతములేనిది,
మంగళస్వరూపము, స్వతంత్రము (గలది) అచయనము
లేనిది, రెండుగాక యొక్కటైనది॥

సర్వవ్యాపి, సర్వసియంత్ర, అన్నిటికాశ్రయమైనది,
సర్వజ్ఞతయు, సర్వశక్తియు గలది, ప్రసవమైనది, పూర్ణ
రము, సమానములేనిది॥

దాని నొకటి నుపాసించుటచేతనే బహుకాముష్మిక
శ్రేష్ఠములుకలుగుచున్నవి॥

దాని యెడల ప్రీతియు దానిక ప్రయత్నము భక్త్యము
సాధించుటయు దాని ప్రార్థనచేయుటయు యగును॥

పీ ఠ క .

ఈ నిత్యగృహ ప్రార్థనలు ప్రతి వ్యక్తియూ దన గృహమందు వినియోగింతుటకై వివిధ అవసరముల కనువుగ వ్రాయడినవి. యదా ర్థముచేత ప్రార్థనయను నది వ్యక్తియొక్క మనస్థితి, అవసరములబట్టి స్వంత మాటలతోనే యుండవలయును. ఇతరులు వ్రాసి యిచ్చినవి చదువుట, పఠించుట మంచిదికాదు. కాని భావములు మంచి మంచి పెద్దలచే జేయబడిన ప్రార్థనాదులందు మనకు హెచ్చుగా గోచరించుచుండును. అప్పుడు మనకును అని రుచించుచు సరిపడుచుండును. కాబట్టి కొందఱుకీ ప్రార్థనలు యొక విధమున సహాయపడుట గల్గునని దలంపవచ్చును. నాటకాదులందు ఉదర పోషణకయి భక్త వేషములను దాల్చి చక్కని పాటలతో, శ్లోకములతో, పద్యములతో, దేవుని స్తోత్రములు జేసిన వాగలనేకులు కడను భక్తులైరష వార్తల ననేకములను మన ముదాహరణలుగా గాంచుచున్నారము. ఇప్పుడు మనకట్టి నటనలతోఁ బని చేకయే, వాస్తవ వావసరములతో బరవాక్యములతోఁ బ్రార్థించినను, అవి స్వంత వాక్యములై ఫలవంతములగును. హృదయ పూర్వకముగాని ప్రార్థనలు చిలుక పలుకులగుటివి. నిష్ప్రయోజనములు. కావున నిండు మనంబుతో విశ్వాస

ముతో ఉపాస నోచిత వైఖరితో, ప్రార్థనలు సర్వదా సలుపఁ బడవలెను.

గ్రంథ విస్తీరభీతిచే నీ ప్రార్థనలు చిన్నవిగ రచింపఁ బడినవి. వీటి యభిప్రాయముఁ గొని, సభాసదుఁడు ప్రతి యొకఁడును తన ప్రార్థనను స్వంత భావతో నీశ్వరునితో నివేదించుకొనుటకు నేర్పునదిగానున్నవి. ఆచార్యుఁడు లేని సమయమున సభాసదులు తమ ప్రార్థనలను తామే తప్పక చేయుటకు సహాయ భూతముగాను ఉండునట్లు వ్రాయఁబడి యున్నవి.

ప్రార్థనలయందు సంబంధించిన వ్యక్తుల నామములు సరియైన తావులం దుపాసకునిచేతఁ జొనుపఁబడ వలయును. సందర్భము సారముగా నచ్చటి పూర్వ పరవాక్యములు మార్చబడవలెను.

ఈ పుస్తక ద్వితీయ భాగముననున్న బ్రాహ్మగీతముల నుండి కొన్ని గీతములు యీ ప్రార్థనల ననుకరించు లాగున వ్రాయఁబడి యున్నవి. ఈ గీతములను, సందర్భము సారముగా నుపకరించు మరి కొన్ని గీతములను సాంఘికములు పాడుకొన వచ్చును.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరికా ఓమ్ !

ప్రారంభ సమయ ప్రార్థన

మెళకువరా వేగమే పాశ్చాత్యులనుండి లేవకముందే

పరింప దగిన వందనములు.

వ్యక్తి పరము.

శ్లో. నిద్రాయాంకాయ మజ్ఞాతం ।

నా పాశ్చాత్యం పాలయన్నిశి ।

ఆస్పర్శయన్ వ్యధాలేశం ।

దేవ ! స్వీకురు వందనమ్॥

గీ. ఒడ తెలుంగక నిదురించు - చున్నవేళఁ ।

గవ్వములు మాకు లేకఁబూ - గలుగ కుండ ।

భద్రముగ రాత్రి యెల్లఁగా - పాడినట్టి ।

దైవమా ! కయికొనుము వం - దనము లివిగొ॥

శ్లో. రక్షణే భూర్యధా నేత్రం ।

శిశుం మాతేవ పోషణే ।

మాం సదా సదయన్ రక్షన్ ।

నేవ ! స్వీకురు వందనమ్॥

గీ. కంటి నెల్ల పుడును తెప్ప - కాచురీతి ।

బిడ్డ నేవేళలం దల్లి - పెంచులాగు ।

చేరి యెప్పుడు చుమ్ము ర - క్షించునట్టి ।

దైవమా ! కయికొనుచు వం - దనము లిని॥

శ్లో. రాత్రితాతే కృపయా ।

సుప్ర భాతస్స మాగతః ।

ఆ సాయ మద్యప్రభృతి ।

కర్తవ్యం కారయ ప్రభో॥

గీ. నీను కృపచేత సుఖముగా - నిశ్చింతించె ।

సుప్రభాతంబు ప్రాప్తించె - సుజన వంద్య ।

ఇంకఁ గర్తవ్యముల కాజ్ఞ - నీయుమయ్య ।

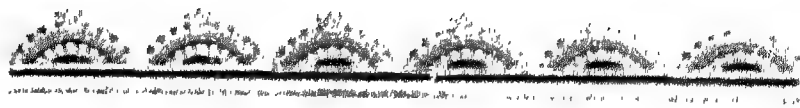
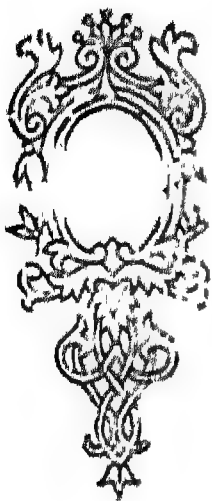
ప్రస్తుతింతుము నీసాద - సద్గ్రములను॥

ఓమ్ !

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః

హరిః ఓమ్ !!

చివరి కాలవ్రాసిన

అక్షరాలు

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము. —

మనసామేలు కో, పుట 168. నేలుకో నలుగురింబడి, పుట 169;
మేలుకో ప్రియసోదరా, పుట 170, ఇప్పుడైన నీ చాక్క, పుట 171,
బ్రహ్మానాం, పుట 172, ప్రాణకాలంబయ్యె, పుట 174; మధుః
ప్రభాతము, పుట 178; సుజనులారా, పుట 179.

— 0 —

నీ. అంశ మేలేనియీ - గూకాళ భూతియి,

తానకానంతి నీ - ర్త్వింబుఁజూప ।

రవి చంద్రతారకా - రాజితే నందెప్పు,

భవనీయ నినుపను - ప్రభిముఁ దలప ।

భూమ్యాది భువపంచ - భూత కృత్యంబులు,

భవదనుజ్ఞానూప - పటిమఁబాటు ।

పుత్ర మిత్రాదిక - భూరి బాంధవములు,

విరివియో నీప్రేమ - పథముఁ జెప్పు ।

నీ. నదయ నీదయ నీకుభా - స్పృహ ముహూర్త ।

ముననమః కాఁకీర్తనం - బొనరె మాకు ।

పరమ కల్యాణమాత్రి ! నీ - క్షిప్రీధిర కీర్తి ।

వందనము నీదు పాదార - విందములకు॥

శ్లో. అజ్ఞాన దుస్తమా - హర్షణేక భానుం ।

భక్తా భిలేప్పిత - ప్రదరత్న సానుం ।

బ్రహ్మభిధానం శు - భఖనిం విదానం ।

ప్రాభాత సమయే - హృదిస్థాప్యస్తాష్యే॥

ఉషః కాలవందనాంతర ప్రార్థనము.

సమయోచితముగ నుపాసకులచే గానము చేయబడుట ముగిసిన పిదప

వ. జగదేక పితా ! నీయనుంగు బిడ్డలమగు మే మెల్లరము నిప్పుడీ యుషః కాలమున నీ మధుర నామగానమునుఁ జేసికొనఁ గల్గి నారము, ఇది యెల్లను నీదయయే. రాత్రి యెల్లను నిద్రా విశ్రామము లొందిన మా శరీరములు పునః స్వస్థములై తాకిక వ్యావృత్తులం బ్రవర్తింప సంసిద్ధంబులై యున్నయవి. నీ సేవా ప్రతి ఫలంబుగా మా మానసంబులు నిష్కల్మషములై, మా వ్యాపారంబులు మాన్యంబులై నేఁడెల్ల నీ యానతి మెయిరా జిల్లవరం బొసఁగుము. నీదయచే నెల్ల యెడలఁ గల్యాణంబగుఁ గాత ! ప్రభువులుఁ బ్రజలు, యజమానులు భృత్యులు, భర్తలు భార్యలు, బంధువులు మిత్రులు, గురువులు శిష్యులు, వైద్యులు రోగులు, సమస్త జనులునుఁ బరస్పర గౌరవ విశ్వాసంబు

లతో, బస్పర సహకార ఉపకారంబులతో, సుఖ శాంతు
లతో, నీ భక్తితో మెలంగుదురు గాక ! హే ! కల్యాణ
మూర్తి ! నీపాదంబుల కనేక ప్రణామములు.

గీ భేదములు లేక ప్రజలు - సుఖింతుగాత !
క్రాలుదురు గాత ప్రభులు వి - ఖ్యాతిచేత !
సాధు మృగముల బాధలు - సమయగాత !
నీడుదయచేత సువిధాత ! నిఖిలమాత !!!

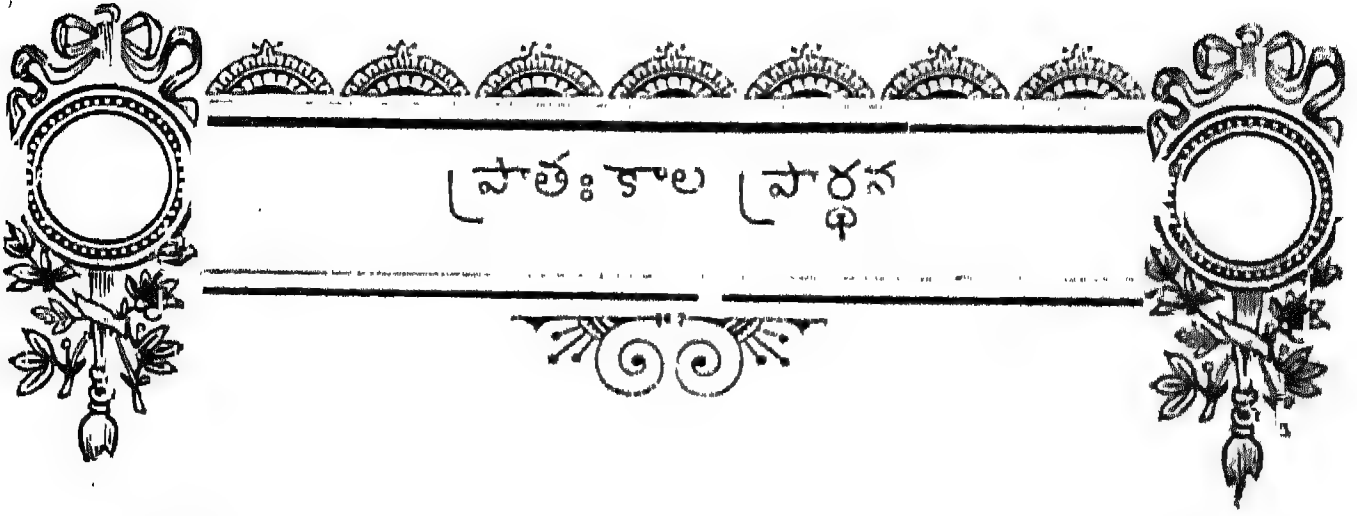
ఓం, త్వదీయ కృపాహి సమస్త మిదమ్ !

త్వమేన శరణమస్మాక మనిశమ్ !

హే ! పరమ కృపానిధే - కల్యాణమూర్తే !

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే. హరిః ఓమ్ !!!

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ప్రభాత సమయ, పుట 173; ప్రాతః కాలంబయ్య, పుట 174;
మధుగ ప్రభాతమున, పుట 178.

—:0:—

సీ. నీమంద హాసంబు - నీదుతేజోగాళి,

పవలిదే మరల సం-ప్రాప్తమయ్యె

నీదయా కృత్యంబు - నిగపాయ సంగతు

గత గాత్రిమాకు స-త్కాలమయ్యె

గవిగాక సద్మముల్ - గాజిలు నట్లుమా

డెందంబులలగాగుఁ బొంది నిన్న

పొనరు ప్రాతఃకాల - పూతానిలము భాతిఁ

గ్రాలు మారుదులుని-మృలుమ చృత్తి

గీ శ్రీయతాఖిల సత్కీర్తనా - శ్రేణీదపలి

భువన సేవాసుఖానంద - పుణ్యభుక్తి

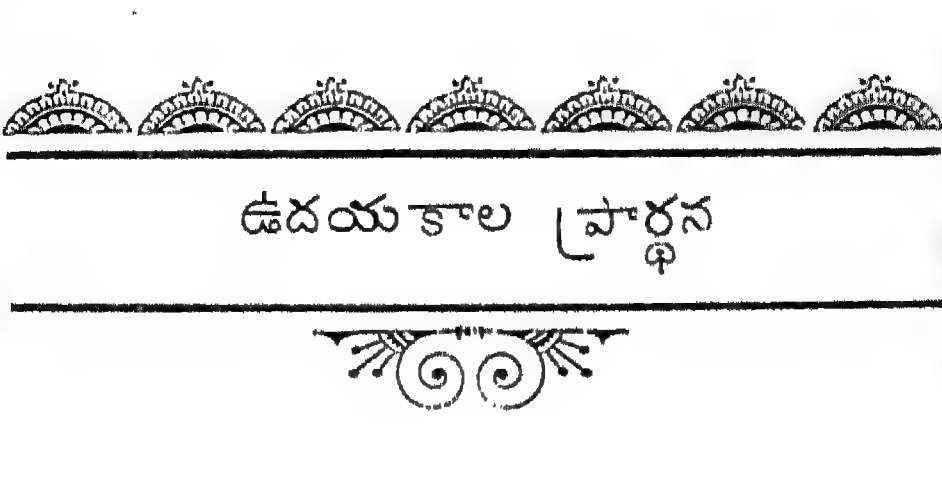
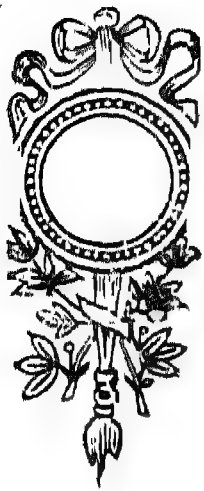
బ్రతక నేర్తుముగాక నీ - ప్రాపుఁజెంది

సర్వ సౌఖ్యప్రదాయక - సర్వజనక.

వ. సర్వేశ్వరా ! నీ కారుణ్యంబు మూలంబున మరల నింక నొక్క
ప్రాతఃకాల దర్శన ప్రాప్తి బడసితిమి. మంద మందంబు
వీచునీ ప్రాతస్సమయ పావన పవనంబుల భాతి, మా స్వా-
తంబులు శాంతంబులై, మాలిన్య రహితంబులగు మ నుడు
గాక. నిరుపమ ప్రభావిభాసియై నింగిఁగ్రాలు దినమణి చంద-
బున మా డెందుబులు భవదీయ భక్తిప్రభా ప్రభావంబుల భాస్విల్ల-
చుండుఁగాక ! శుభ ప్రాత స్తరుణ సూర్యరిశ్మి స్పర్శంబున
సద్భక్త్యంబులగు హిమబిందు సందోహంబుల మాడ్కి మామ-
నంబులు పరితా పాశ్రుబిందు బృందంబుల నపగతా ఘంబు-
లును, బునీతంబులు నగుంఁగాక ! ప్రాతఃకాల ప్రభాదర్శన
సంతోషంబునఁ బద్మ మండంబువిం పారునట్లు, భవరీయ
ప్రాథమిక ప్రార్థనా నందంబున మా డెందంబు లలయంఁగాక .
పరమ కల్యాణమూర్తి ! సకల బహిరంతరవర్తి ! నీ పాదంబుల
కివె మా ప్రాతఃకాల కృతజ్ఞానా నమస్కృతులు. దయాతో
న్వీకరింపుము.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

ఉదయకాల ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఆరంభమానె, పుట 180; ఉదయకాల వందనం, పుట 181.

శ్లో. లోకేశ ! చైతన్యమయాధి దేవ !
మాంగల్య విష్ణోభవ దాజయైవ ।
హితాయలోక స్యతవ ప్రియార్థం ।
సంసార యాత్రామను వర్తయిష్యే॥

సీ. నిరసాయముగ గాత్ర - నిద్రాసుఖం బిచ్చి,
కరుణతో మమ్మెల్ల గాచినావు ।
చీకటు లడగించి - చిత్రలమరపించి,
తెలి వొందనుమ్మ బోధించినావు,
బడలి యుండినమేని - బహు విధాంగములకుం,
బుష్టి నొసగి కృపను - బ్రోచినావు,
మరల దైనికగాత్ర - మహిమేము మొదలిడన్,
నకలంబు సిద్ధంబు - సలిపినావు,

గీ. వెడలు వారమయ్య - విశ్వేశ ! నీ యాజ్ఞ,
దలను దాల్చి జనహి. తంబు నెంచి,
దేవదేవమమ్ము - దీవింప రావయ్య
ప్రణుతి సేతుమయ్య - భక్తినికు. ✓

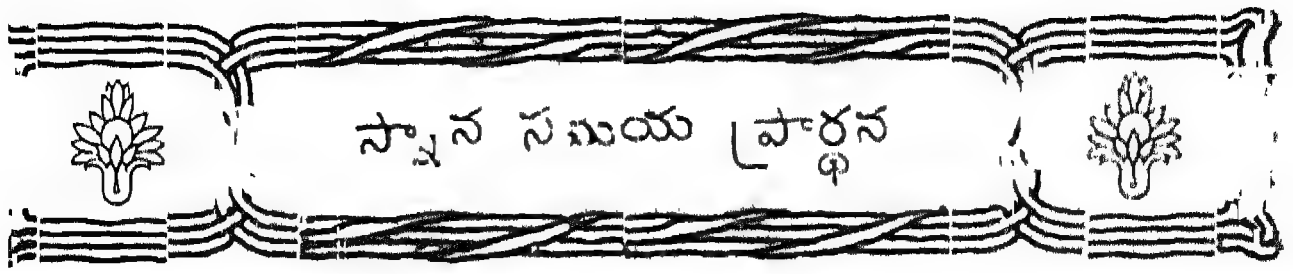
వ. జగదేక జనకా ! నీ వెంతయో దయతో మమ్ము గాపాడ
బట్టి మేము గతరాత్రమందు సుఖనిద్రంజెంది మరల నీ ప్రార్థన
భాగ్యము నొందితిమి. ఇప్పుడు మొదలు మేము సలుపవలయు
సమస్త కార్యములందును నీ యాజ్ఞను మీఱకుండ, సక్రమం
బుగఁ బ్రవర్తింప దీవింపుము. ఎంతటి పని తొందరల నున్నను
నే ప్రదేశమున నున్నను, నుతియే స్థితియందున్నను నిష్క
మాత్రము మఱపుఁ జెందని భాగ్యము నొసంగుము. పెద్దలయెడ
గౌరవమును, బిన్నలయెలఁ బ్రేమంబును, సమస్త జీవులయెడ
గారుణ్యంబునుఁ గల్గియుండ మహాశీర్షదంపుము. దయా
పరమా ! తండ్రీ ! నీ పాదరవిందముల కనేక కృతజ్ఞతాభి
వందనములు.

ఓమ్ !

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓం !!

శ్లో. యథా నదీనాం ఓమలాంబుస్నానాత్ ।
 బహి ర్విశుద్ధి ర్భవతీహదేహే ।
 సదా తథాతే స్మరణాంబుస్నానాత్ ।
 మలాపహాగో భవతీహ బుద్ధేః॥

ఆ. వె. నీదుదయను గ్రాలు - నీటస్నానము సేయ ।
 బాహ్య మలములెల్ల - బోయరీతి ।
 నీదు ధ్యానలపార - నియతి స్నానము సేయ ।
 దొలంగుగద మదాత్మ - గుర్మలంబు॥

వ. పరమ కృపాకూ! సచుస్త జీవులకు సదా సేవ్యమై, సర్వ
 త్రాలభ్యమై, క్రాలు నీయుదకంబు పరమ సౌఖ్యంబు. ఇద్దాని
 మూలంబున మాదేహ బాహ్య మలినంబులు తొలంగుటలు
 గాక, లోని తాపంబులును జల్లారేడును. పరమ సౌఖ్య స్వ
 రూపా! నీము దీనియందు స్నానంబు లొనర్చి గుడలి ము
 తికిని బాపుకొను లాగుననే, నీధ్యాన జలంబులం దానంబు
 లాడి మాషనో మలంబులం బాపుకొందుము గాత్ర. ఇద్దాని
 ద్రావి యుష్ణ తాపంబులు దొలంగు లాగున, నీ చల్లని
 తీరుని నామా మృత్యుము గ్రోలివలంబు స్తాపంబులనెల్ల
 దొలంగుదుము గాక! కనుతో నామృత్యోంభులు నీకు
 బ్రణామ శతంబులు ఓం. తత్ సత్.

(స్వామి)

(వ్యక్తి పరము)

• గగన సంచార బహుపక్షి - గణమునకును,
క్షీతినిఁ దిలుగాడు మృగనర - జీవులకును,
జలము లంగుండు మత్స్యది - జంతువులకుఁ,
దండ్రీవీవే ! యాహార ప్ర - దాత వీవే.

నీవు కరుణనుఁ బ్రేమను - నిఖిల జనక,
నా కొసంగుచు నున్నయ - న్నంబుఁ గుడిచి,
పావనంబుగ దేహంబు - భక్తిఁ జెంచి,
నీయ సేవల నిరతంబు - నిలుతుఁగాక.

నీకృపా కలితాన్నంబు - నాకుఁ భోలే,
నఖిల జనులకు సప్రప్త - యగును గాత,
పరమ భక్తిని రక్షణం - బరసివారు,

బ్రతుకుదురుగాత సర్వ సౌ - భాగ్య గరిమ.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః

హరిః ఓం !

సాయం సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

సంజమొంతయూ, పుట 184, సంధ్యోపాసన.

సాయంతన సమయ నమస్కారం, పుట

మ. సుదినం బయ్యెను నేడినుండు చదలన్ - శోభిల్లు

ముదమారం బనుల్లెడి తెఱగరుణా - మూర్తి !

నదనయ్యెన్ బరియింప మాకిపుడు సా-యంకాల

సదయా ! దీవనలీల మాతలపులన్ - సంపూర్తి

వ. జగదేకప్రభూ ! నీచేఁ బరిపాలితమగు నీలాకము

తము. నీదయా విశేషంబున నేడు మే మెల్ల

లనుఁ జక్కగా నొనర్చుకొన్నారము. నీ యా

కాలము మా నైగలుగనిహో, మా పాదములు

చేతులు పనులొనరింప నేరవు, నేతాదీంద్రియములు

కార్యబులఁ బ్రవర్తింప నోపవు, స్వామీ ! నీవు సమస్తా ధారుం
డవు, సమస్త నియంత్రువు, నీ గూఢతినె నూర్చుడు వెలుగు నిచ్చు
ను. వహ్నిజ్వలించును. వాయువు వీచును, వర్షము వర్షించును
భూమి ఫలించును. సమస్త కార్యములును, నీ యిచ్ఛవలననే
జరుగుచుండును. నీ యమోఘశాసనా పద్ధతుల కనేక ప్రణా
మంబులు.

నీవు సర్వజ్ఞుడవు, సర్వసాక్షివి, ఎచ్చట నేక్షణంబుననే
దుష్కార్యమును, దుష్టమోచనను, మే మొనరించుచుండుమో
యాక్షణంబున నయ్యెడ నీవుండి వీక్షించుచున్నాడవు అట్టి యప
రాధముల దయాతో తుమిపుము, మగల నట్టివి మే మెన్నుండునుఁ
జేయకుండ మాకాజ్ఞ పెట్టుము. మాకు మా సమస్త కార్యములయం
దునుఁ దోడ్పడుము. దయాపరులైన శ్రీ పురుషులు, పిన్న పెద్దలు
మఱి యెవ్వరెవ్వరు మాకు నీగూఢా సౌలనంబునఁ దోడయిరో
వారిసెల్ల నాశీర్వాదింపుము. నీ కనేక ప్రణామంబుల మగల సమర్పించు
కొను చున్నాఁము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓం !

నీద్రా సమయ ప్రార్థన

(వ్యక్తి పరము)

శా. చేరెన్ భానుడు పశ్చిమాద్రి నరుడెం - చెన్ రేయి పెంజీకటుల్ ।
రేరాజ్యమ్మ నొనర్పఁ జొచ్చెనికని - ద్రింపంగఁ గాంక్షింతు నా
భారం బెల్లను నీయ ధీనముగనన్ - బాధా విహీనాశ్ముగా ।
నీ రేయిన్ సుఖనిద్రఁ గూర్చిదయతో - నీక్షింపవే యీశ్వరా॥

సీ. కనరాని వెయ్యవి - కాంచుటల్ సలిపినా

నేత్ర యుగ్మంబెందు - నిందఁ బడెనొ,

వినరాని వెయ్యవి - వినుటలు సలిపినా

కర్ణద్వయం బెందు - గలుప పడెనొ,

తగఁబట్టివే పనుల్ - తవిలి నేయుటలు నా

హస్త ద్వయం బెందు - నఘముఁ గనెనొ,

చనరాని యే చోట్లు - జనుటలు సలిపినా

పాద ద్వయం బెందు - బాడుపడెనొ,

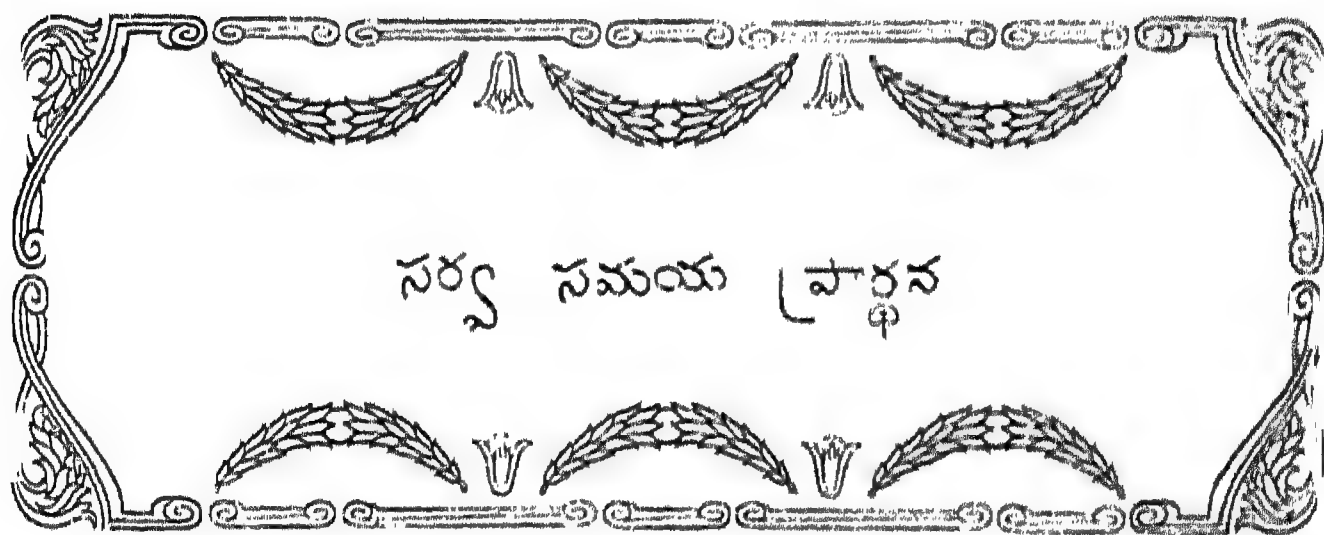
గీ. తలఁపులందున వాక్కులఁ దప్పలింక ।

నెన్ని యెన్నియొ కలిగెనో - యెఱుకె నీహ ।

సర్వ సాక్షివి గావున - నదయ మృదయ ।

అన్ని దొసగులు తుమియింప - నిన్నుఁ గొలుతు॥

శరణు శరణు మహేశ - సర్వలోక ప్రకాశా ।
 శరణు శరణు ముఖీలా - సర్వ సౌజన్యలోలా ।
 శరణు శరణు విధాతా - సర్వలోకైక మాతా ।
 శరణు శరణు పవిత్రా - సజ్జన స్తోత్రపాత్రా
 నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః హరిః ఓమ్ !

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

నేడు మనమందఱము, పుట 12, భజిం పుడతని సనా, పుట 18, ఎంతవాడను, పుట 31, ఏమని పిలతును, పుట 33, కొనియాడతగి, పుట 36, నినువిన జగదీశ పుట, 46, పొగడ తరమె, పుట 53, దగ్గన మిశ్యరా, పుట 117, నీసమీపమే, పుట 127, సగమ పితా, పుట 129, రమ్మనా వృద్ధయమ్మును, పుట 138.

C

వ. సకల జీవ సంతోష ప్రదాతవు నీవు. నీ నుండియే మాకు సమస్త విధ సంతోషంబులును సంభవించుచున్నవి. సంతోషమే నీ యునికికి సాక్ష్యము. గుప్తదానా నందమునందు నీ యునికికి గలదు. విజ్ఞాన సంపాద నానందంబున నీ యునికి కలదు. న్యాయ ప్రప ర్తనా నందంబున నీయునికి కలదు. ఎచ్చ టెచ్చట పవిత్రానంద ముండునో యచ్చటచ్చట నీవుందువు. నీవు శాశ్వతానంద రూపివి. హే! ఆనంద స్వరూపా, నీక నేక వందన శతంబులు. నేడు నీద యచే (ఫలనా) కార్య రూపమున నానందము నొసంగినాడవు. అందు నీదయా స్వరూపము మాజ్ఞాన నేత్రములకుఁ గోచరించుఁగాక ! అందు నీ మధుర వాక్కులు మాయాత్మ కర్ణంబులకుం బండువులు సేయుఁగాక ! అందు నీ చల్లని హస్తస్పర్శ మాయంతరాత్మలం దాకి మమ్మెల్లరను హాయిఁ దేల్చుఁగాక ! హే ! పరమ శుభాస్సదా ! నేడు మాకీ శుభదినంబునుఁ బ్రసాదించి నందులకు నీక నేక కృతజ్ఞతా ప్రణా మంబులు. [మాకు నానంద హేతువైన (ఫలనా) మామిత్రులు - (సోదరులు గురువర్యులు మొదలుగా గలవారలు) నీదయాచేరి రాయు రాగోగ్య భాగ్యాదలఁ గల్గి సుఖింతుఁగాక !]

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే నమః

హరిః ఓమ్ !

కష్ట సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయభాగము :—

దీనదయాపరా, పుట 206; దేవనన్న కావరాదా, పుట 21
ఎన్ని కష్టములు, పుట 207; ఏల చూడవురా, పుట 20

~~~~~

నీ ముఱికిఁ జెందిన వస్త్ర-ముల బండపై బాది

చాకలిఁ పరిశుద్ధి - సలుపునట్లు,

వహ్నివైఁగాచి సు-వర్ణంబు ననిశంబు

స్వర్ణకారుఁడు శుద్ధి - సలుపున

తాళ్ళఁ గ్రలఁజెక్కి - ఁ పాలఁగోసియు

శిల్పి సద్వస్తువుల్ - నేయులా

తడిపి త్రొక్కి కలంచి - పుడమి మట్టినిఁ బట్టి

కుమ్మరి కుండలం - గూర్చులా

నీ చేదుచందులిచ్చి - చేదనం బొనరించి ।

వ్యాధి బాధలునుపు - వైద్యులట్లు ।

కష్ట చెట్టి మొదటఁ - గడవెంతో దయతోడ ।

కుభముఁ గూర్తువయ్య - ప్రభునమాకు॥

వ. పరమ దయామయా ! పాప పంకంబునఁ బడియుఁటికిఁ జెందిన మా మనంబులను బరిశుద్ధి నేయ, మహా మోహాంధకారంబునఁ బడి యున్న మా కన్నులకు జ్ఞానతేజంబుఁ జూప నీ నుండినాఁడు నాటికి దవ్వేగుచున్న మమ్ము నీదరికిఁదీయ బహుభంగుల నీవు మాయెడ దయతోఁ గృషి నేయు చుందువు. నీ కృత్యంబులు మాయవివేక దృష్టి యందుఁ గన్పట్టంబులు నోలెదోచుచుండును. ఒకపు డట్టి కష్టవేళలఁ దాలిమిఁదూలి నిన్ను నిందించుటయునుఁ జేయుదుము. మా యవజ్ఞత లకుఁ గినియకుము. శిశువునుఁజెంపంగట్టి తల్లి, పాలుగ్గులఁ ద్రావించు చందంబునఁ దాత్కాలి కంబుగ మే మేడ్చినను, నీ యత్నములు మానక మమ్ము సాకుదువు గాక !

ఉఱుములు మోఱుములతో నుర్విని భయపెట్టు లాగున మేఘ ములు మొదట గోచరించినను, జివరకు శీతల వృష్టి నొసంగురీతిని, మా యీ కష్టమేఘంబులు, నీదయా వృష్టిని గురిసి మా యాత్మ తా పంబులఁ జల్లార్చుఁ గాక ! మమ్మెల్లర నాశీర్వాదింపుము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః

హరిః ఓమ్ !

వైద్యుల జోధనల నీ యానతు లాలించి, మేము సక్రమ భోజనపాన విశ్రమ విహారాదులనుఁ గలిగి సుఖింతుము గాక !

నేడు మాప్రియ (సోదరుడైన - లేక - సోదరియైన) శ్రీ శ్రీ.....యను నీ బిడ్డను వేగముగా నానోగ్య మొసంగి రక్షింతువుగాక ! నీకనేక ప్రార్థనా పూర్వక ప్రణామములు. హరిః ఓమ్ !

~~~~~

నూతన గృహప్రవేశ సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము :—

దినమదినుదినము, పుట 42; విశ్వమందిర విధాతా, పుట 69,

శుభగృహప్రవేశ, పుట 187; నీదుకరుణను, పుట 188.

~~~~~

గృహమును ఈశ్వర ప్రార్థనాదు బొనరించుటకు సంతోషకర మగునట్లు శుభ్రపరిచి, తోరణాదుల నలంకరించి, బంధుమిత్ర పరివారాదులు తమతమ స్థానములఁ గూర్చున్న తరిని ఆచార్యుండా సమయమున కనుగుణ్యుడు శ్లోకములనుఁ గొన్నిఁ జదివి, యాక్రింది ప్రార్థన వచింప వచ్చును.

“గీ. నిఖిల భూభాగ మడుగున - నేలఁగాఁగ ।

దిశల నాల్గును గోడల - తీరుగాఁగ ।

గగన తలమెల్ల నెత్తెన - కప్పుగాఁగ ।

విశ్వ మరయంగ నీవుండు - వింత గృహము॥”

“వ. హే ! జగదేక కుటుంబీ ! విశాల విశ్వమందిరా ! నీపాదార విందమ్ముల కనేక ప్రణామమ్ములు. మా యాత్మలకు గృహమ్ములు మా శరీరమ్ములు. నూ శరీరమ్ములకు గృహమ్ములీ నిర్మితమ్ములు. ఈ నిర్మితమ్ములు నీ విశ్వమంది రాంతర్గమ్ములు. ఎల్ల యెడల నెల్లవేళల నివసించు మహాస్థానమిదివీవు. మే మెల్లరము నీబిడ్డలము. దయతో రమ్మి గృహప్రవేశమ్మునకు. ఇమ్ముదయతో నిందు స్థిరావాసమ్ము కమ్ముదయతో నిరంతర దర్శన భాగ్యమ్ము.

నీ సమ్ముఖమ్మున, నీ బంధుమిత్ర సమ్ముఖమ్మున, నీ సుదినమ్మున నీకుభముహూర్తమ్మున, నేఁడీ నూతన గృహప్రవేశమ్ము కావింపఁ బడు చున్నయది. హే ! సచ్చిదానందమూర్తి ! దయ నొసంగుము. నీ యాశీర్వాదమ్ములచే మమ్ముకృతార్థులనుఁ జేయుము. నీకు మరల ననేక ప్రణామమ్ములు.”

“గీ. పరమ కారుణికా నీదు - కరుణచేత !

బరగుఁ స్థిరముగనీ భవ్య - భవన మెపుడు ।

నాయురాగోగ్య భాగ్యాదు - లలరుగాత ।

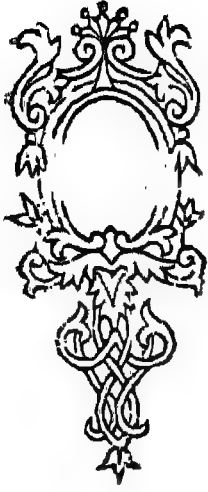
నిందు వసియించు వారల - కెపుడుఁ దండ్రు॥

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓమ్ !”

ప్రార్థనకుఁ దరువాతఁ, ఆచార్యుఁడు సభ్యులకు గృహస్థ
ధర్మమును ఈశ్వర మహిమా విశేషమును, వినువారి హృదయములు
సరమేశ్వరుని లోమగ్న మగునటులనుడివి, పిదప మంగళముతోను
గాంతి పాఠముతోను ఆనాటి శుభకార్యమును ముగించవచ్చును.

పాఠశాల పాఠ్య పుస్తకము

* శిశూదయ సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఆనంద మానంద, పుట, 189, ఈశ్వర కృప, పుట 190.

నూతన జాతక శిశువునకుఁ బరిశుద్ధమగు జలముల స్నానముఁ జేయించి, నూతన వస్త్రములఁ దొడిగించి, ఆచార్యుని చేతులలో నిడి భజనఁ బాడిన తరువాత అతని క్రింది ప్రార్థనను జేయవచ్చును.

“గీ. క్షీతిని బరమాత్ము బాంధవ్య - చిహ్నమనఁగఁ

బూతరాగ మధననవ - నీతమనఁగఁ

నాలుమగ లింక విడరాని - శీలమనఁగ ।

శిశువు జననంబుఁ జెప్పంగఁ జిత్రమహాహ !

మ. జననం బొందుట లోకజాలములు నీ - సంకల్ప సిద్ధింబగున్ ।

ఘన భూతోత్కర జన్మమారయఁగ నీ - కారుణ్య మూలంబగున్

తనరన్ జీవుల మాదృకాదులకు సం - తానంబు నీదే యగున్

చనదే యియ్యెడ నీశిశూదయమునీ - సంతోష కార్యంబనన్॥”

* శిశువు పుట్టిన ఒక నెలలోగా చేయవలసినది.

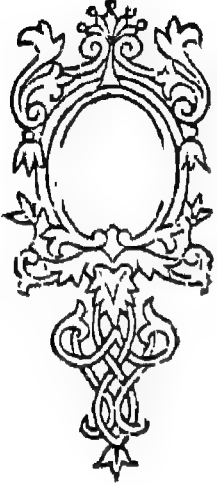
“వ. విశ్వవిధాతా ! నీకుభ సంకల్పంబు ననేకదా సమస్త లోకంబులును సృష్టింగనుట. కారుణ్యచుయా ! నీద కూ మహిమంబు ననేకదా భూమ్యాది మహా భూతంబులు ప్రపంచ ప్రాణిసేవ లొనర్చుట. సర్వాత్మా ! మృద్దాయ శిలాలోహ కంబులగు బహువిధ పదార్థరచనయు, పాత్రక్షేత్ర జన్యంబగు సస్యరాజియు, పత్ర పుష్ప ఫల శోభితంబులగు లతాత యాత్కరంబులును నీ విచిత్ర సృష్టిలీలా ప్రభావంబు లేకదా? ఖగ మృగాద్యల్పప్రాణి సముద్భవంబును నీ వినోదార్థంబేకదా? సమస్తప్రాణి క్షేణులం దగ్రస్థానంబును, నత్యుత్తమంబును నైన మా మానవ జన్మమింక నీ ప్రియత మరచన యనుటకు సంది యంబె ?

నేడు మాకీ శిశూదయంబు నీ ప్రేమా సంతోషరూప సత్ఫల ప్రదానంబుకాదె? హే నిత్యానందమయా ! నిరత చైతన్యచుయా ! నీ యనుగ్రహంబున, నీ పుణ్యక్షహంబున, నేడుశి శూదయ సంప్రాప్తి నొందిన నీప్రియసేవకుల నాశీర్వాదింపుము. నీ కనేక వందన శతంబులు. ఇయ్యది యీ సతీపతుల నింకను దృఢతమంబుగ బంధించు నైహిక పారమార్థిక సాధన పాశంబగుఁగాక. ఇయ్యది యీ కుటుంబ పరితోష వనంబునఁ బరమ ప్రేమా సౌరభంబులఁ జల్లు సుందరసుమ రాజంబగుఁగాక. ఇయ్యది దినదిన ప్రవర్ధమానంబయి సమస్తాఘతమో వినా

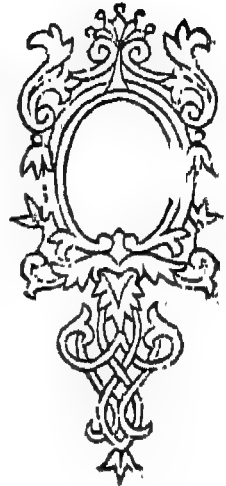

స్తుతిప్రార్థనాదులతోఁ బ్రసన్నునిజేసి, మంగళములఁ బాడుటతో
నా నాఁటి శుభకార్యమును దుదికేఁ దేవచ్చును.

అన్నప్రాశనసమయప్రార్థన

అన్నప్రాశనసమయప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

అన్న ప్రాశన శుభసమయే, పుట 195;

అన్న ప్రాశన నిధిని, పుట 196.

బ్రాహ్మ గీతమును బాడి, ఈశ్వరుని అపార ప్రేమను బహు
విధముల వర్ణించి నుడివియున్న మహాపురుష వాక్యములలోఁ గొన్నిఁ
టిని, ఆనాఁటి కనుగుణ్యమైన వానిని జదివి, యీ క్రింది ప్రార్థనను
జేయవలయును.

“మ. జననం బాదిగఁ దల్లిస్తస్యమే ప్రళ-స్తాహారసారంబుగా

ఘన మాతృ క్త్యనుసానయు క్తిఁ గొనుచున్. గాంతింబ్రవర్ధిల్లగా

మన (పాపాయిదే) పాపండిదే నేఁడు బువ్వఁది నెడిన్-మాన్యుల్

[రుచింజూపగాఁ

గొనితేరే పరమాన్న మిప్పుడెకడుక-గుర్మిన్హరిం గొల్చుచున్.”

“ఓ. పరమ దయాళువా! ఇంద్రుడా! మృత్యుహంతకముడై
ఈ విష్ణుడు (జీర్ణమైన ఈ విష్ణు) నీ యనుచుతిని నీ సమక్షమున
బెద్దల సమక్షమున వేరూ పరమాన్నభూతి వావ్యుహన్నాడు
(నున్నది.) అన్నగత ప్రాణుల మైనమీమా పరాశక్తిగానే గూడ
ముగా నర్థింతుము. సర్వకాలమును మాత్రీ సహద్యకువు ప్రార్థన
బగు నట్లాశీర్వదింపుము. అన్నభూతిచే నింక నీ శుభ్ర కూర్మ
సంగతుణం వాదిని నీయనుంగు విష్ణుడు భాగ్యముగాలగ్యములు
బడసి వర్ధిల్లుగాక! ఆశీర్వదింపుము. కల్యాణింహులు.”

“గీ. ఉరుకృపామూర్తి! నీదయా - మర్త్యహంత

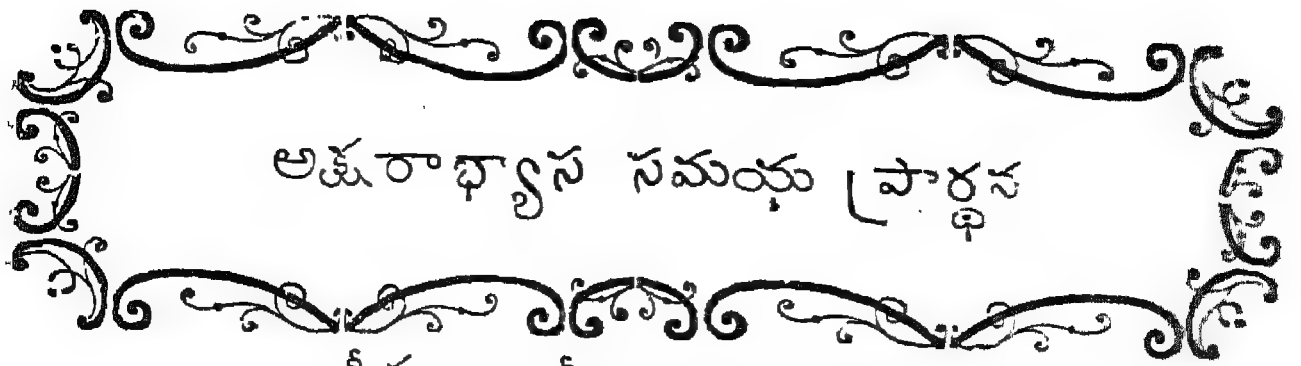
సఖిల జీవుల కాహార - సులగుగాక

అజ్ఞానాధ్యాత్మిక కాహార - మర్త్య, యాశి!

కూర్మి మోక్షతుత్తున నీర్పు - శోభనుగాక!”

అవల, నాచార్యుడు షీరాన్నమును గొంతెము శుభ్రము
దినిపించి మృదుమధు శోక్తులతో నీశ్వరుని అనంత విశేషణవాద్యుని
బలువిధముల వచించి, తదనంతరము ఈశ్వరగుణగుణులంజయ
కీర్తనలతో నానాటి శుభకార్యమును బూర్తిచేయ వచ్చును.

అక్షరాభ్యాస సమయ ప్రార్థన

కీర్తన: ద్వితీయ భాగము:—

అక్షరాభ్యాసమే, ఫుట 197.

భగవత్కీర్తనను బాడి, ఈశ్వరుని సర్వజ్ఞత్వమును పెక్కు
గతులని వినుతించి వ్రాసియున్న సత్పురుషుల వచనములఁ గొన్నిటిని
ఆనాఁటికిఁ దగినట్టి వానిని, జదివి, పరమేశ్వరుని దెలియుట యే
విద్యయనునది, అట్టి విద్యాదానమే అన్నిదానములలోను ఉత్తమ
మైనదని నొక్క వక్కాణించి, యీక్రింది విధమునఁ బ్రార్థనను జెల్పింప
వచ్చును.

“గీ. అక్షరముఁ దొల్తురుభక్తి - నభ్యసించి ।

దాని స్వచ్ఛోక్తిఁ బదయుక్తి - దాల్చిఁబట్టి ।

బహు మహావాక్య పఠనలా - భరింబుఁజెంది ।

వెలయుదురుగాత విద్యార్థి - వితతి జగతి” ॥

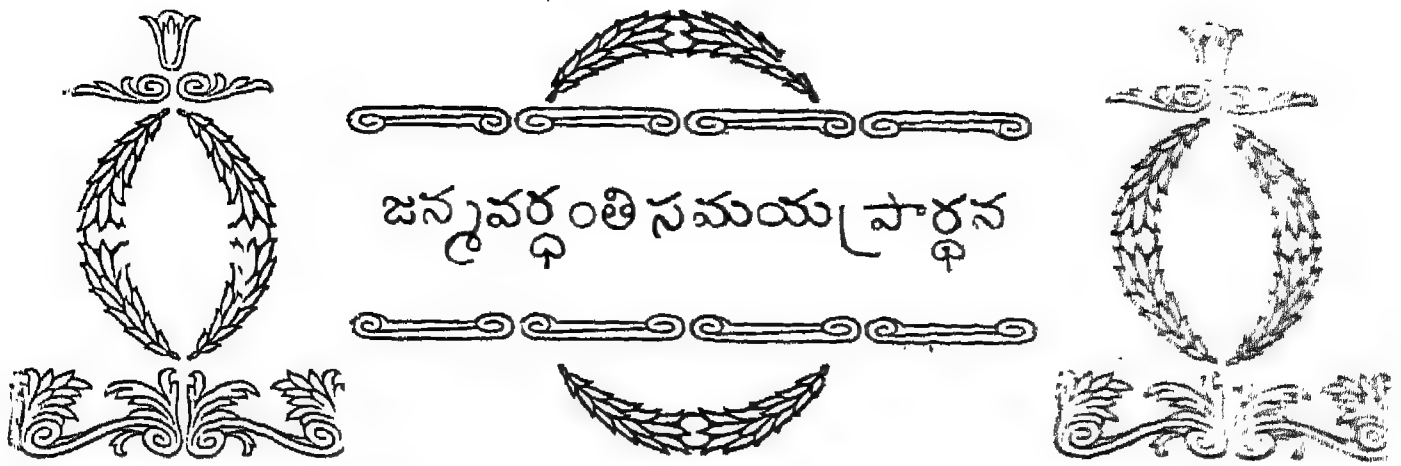
“వ. హే! జగదేకగురూ! అక్షరస్వరూపా! నీకుఁ బ్రణామ
శతంబులు. సమస్త మహత్తర విజ్ఞాన మూలంబు విద్యాభ్యాసంబు.
విద్యాజ్ఞానంబు వివిధకావ్యపఠనాధ్యయంబు, వివిధకావ్యకలాపంబు
మహావాక్య సముదయనిలయంబు. వాక్యాధారంబు శబ్దంబు. శబ్దా
ధారం బక్షరంబు. ఆ యక్షరంబగునది. ఎల్ల చదువులకుఁ బునాది.
హే! ఆద్యంతరహితా! సుమహిత సత్కళోపేతా! నీపాదంబుల

కనేక వందనములు. నీ సన్నిధిని, బంధుమిత్రుల సన్నిధిని, నేడీ
బిడ్డకు విద్యారంభ మొనర్పబడుచున్నది. చింతాయుగా నోగ్యము
లతో, గురుభక్తి ప్రసత్తులతో, కుభగుణములతో, నూత్న
బుద్ధితో నీబిడ్డ విద్యాభివృద్ధి నొందుఁగాఁత ! విద్యాన్వసంబు కేవల
ద్రవ్యాన్వసంబును, గుణుంబ భగదాన్వసంబును గావలెగా, గురువరు
లీవ్యక్తిని విజ్ఞానైక ప్రధానాత్మిగా నొనర్తునగాఁత ! పరమేశ్వరా !
ఈ బిడ్డను దయతో నారీర్యదింపుము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓమ్ !

తరువాత, వాచార్యుఁడు పిల్లవాని (పిల్ల) చేత అక్షరముల
వ్రాయించి, ఈశ్వరునకు ధన్యవాదసమర్పణములతో నాపాఠిని
దీవించవలయును. తదుపరి, ఈశ్వరగుణముల గానముచేసి, ఆనాటి
మంగళకార్యమును అంతరింపఁ జేయవచ్చును.

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

(దినమది సుషినము) పుట 42; అంత నీదయరా, పుట 97;
మరిరాదుర, పుట, 152; పుట్టిన దినము, పుట 217,
జననదినోత్సవ, పుట, 218; కనుఁగొంటిని పుట 219.

బ్రాహ్మ గీతములఁ బాడిన తర్వాత, ఆచార్యుఁడు ప్రామాణిక గ్రంథములలో నుండి కొన్ని వాక్యముల లేక శ్లోకముల నాశుభ సమయమునకుఁ దగినవాని నాధారముగాఁగొని, యీశ్వరుని యనంత మహిమా విశేషమును గొనియాడి నుడివి, పిదప నీదిగువనున్న ప్రార్థనఁ జేయవలయును.

“ఉ. నీదయఁ బుట్టిలోకమున - నీదయఁ గాయము నాత్మవర్ధిలన్ ।
నీదయ మాన్యరీతులను - నేరిచి నీదయ సౌఖ్యమొప్పఁగా ।
మేదిని గొన్ని యేండ్లుచనె - మేలుగ సర్వదయాపరా! వారీ ।
సాదర మారనిట్లెవము - సంతతమున్ తీతిఁబ్రోచుచుండవే”

“న. సర్వదయాపరా! పరమాత్మా! నీయొక్క యవ్యాజకారుణ్యము మూలంబున నుత్తమంబగు మనుజుజన్మంబును బడసి, దేహబుద్ధులు వర్ధిల్లఁ బెరిగి, యింతపరకు - వర్ధంతులు పురోహిత బంధు

మిత్ర పరివాగ సమీకరణముగాఁ జేసికొనిన కలిసి నానము. ఏమీ నీ జన్మవర్ధంతి యుత్పత్తిమును మాశక్తి కొలదిని బహుళము, నీవహశ నాయావత్సరంబుల పూర్వంబునుమానవలన నానవలనఁబడిన బహుళ లాభంబులను గణించుకొని, నీకుఁ జన్మవర్ధంతి ప్రార్థనా కార్యములు సమర్పించు కొనుచున్నారము. ఏమోదైవ శాక్తియందీ మహాత్మి మాక లన నితరులకుఁ బ్రాప్తించి యుండునోదీ నమియు నీవహుళము. ఏకత్వము బుననైన మాయాసత్కృతులకై మమ్ము పోషించి యుండువా, యది యును నీదయయే. అందునకును నిందునకును నీక నీక కలనము లాన రించుచున్నాము శక్తి మద్దేకించి చానవిజా! నీ యానము ల్గర్హయైన (ఫలానా) అమశక్తి యీ శక్తియందుతో యేమి ముఖ సంతోషంబులతో ముగించెను. ఇంక మూడుమూడు నీవహుళములకై బహువత్సరంబు లాయుగాలోగ్యాదులతో, నీక శక్తి ప్రవర్తనలతో, కనిద్య జీవితంబుతో ముఖముగ కర్మల, నీ క్రితకీ నీవహుళము పాత్ర మగుంగాతః పరమదయామూర్తి అశ్వరూపంబును. అమగ్రహించుము. ఓం నమస్తే నమస్తే - నమస్తే. నమః ఓం! కాన్తి కాన్తి కాన్తి. వై ప్రార్థనకుఁ దరువాత ఆచార్యుడు తనవసునకుఁ దగి నట్లు. ఈశ్వరుని మడివి, అనంతరము ప్రార్థనతోను, భజనలతోను ఆనాటి కార్యమును ముగింపునకుఁ జేయును.

శ్రీకృష్ణ

మహాస్త్రిపురుషజన్మవర్ధంతి

సమయప్రార్థన.

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

వారిదె జన్మము, పుట 221, వారె కృతార్థులు, పుట 221.

ఓనాథ నీగుణ, పుట 215; మరిరాదురా, పుట, 182.

బ్రాహ్మగీతమును బాడిన తరువాత, ఆచార్యుఁడు ప్రేమ మరియు నాత్మత్యాగము వానివలన మానవ జీవితమునకుఁ గల్గు సాఫల్యతను గురించి నొక్కి వక్కాణించి, తదనంతర మీ క్రింది ప్రార్థనఁ జేయవలయును.

ఉ. నీదుదయా ప్రభావముల, నీసునివేకమహత్కృతంబులన్
నీను విశుద్ధతత్త్వముల, నీదుక్షమాముఖి సద్గుణంబులన్
మేదిని స్వీయవర్తనల - మేలుగఁ జాపెడు మానవోత్తముల్
నీదు ననుగ్రహంబు కద ! నీదు ప్రియాత్మజ కోటియేకదా !

వ. జగదేక జనకా ! లోకకల్యాణమును వాంఛించి నీవు సర్వదా,
సర్వత్ర మహాపురుషులను, స్త్రీలను, సృజించుచుందువు. వారి ప్రవ
ర్తనలద్వారా నీయొక్క మహద్గుణంబులు లోకంబునకుఁ బ్రకటి
తంబులగుచుండును. వారి ధన్యజీవితంబులనుగుర్తించి యనువర్తిం

60 మహాస్త్రిపురుషజన్మవర్ధంతిసమయప్రార్థన.

చిన బుద్ధిమంతులు ధన్యులు. విహికమాతృప్రేమాసపర్యలంగాంచి, నిఖిలమాతవగు నీయనంతప్రేమాస్వరూపంబు నూహింపఁ జాలుదుము. విహికజనకుని క్షేమంకరకార్యంబుల వీక్షించి, యఖిల జనకుడవగు నీయపాగ్రప్రేమాసంబంధబాంధవముల నూహింపఁ జాలుదుము. విహికగురువుల బోధల ననుసరించి, జగదేకగురుడ వగునీ విశ్వపారపరనామాహాత్మ్య మెఱుంగుచున్నాము.

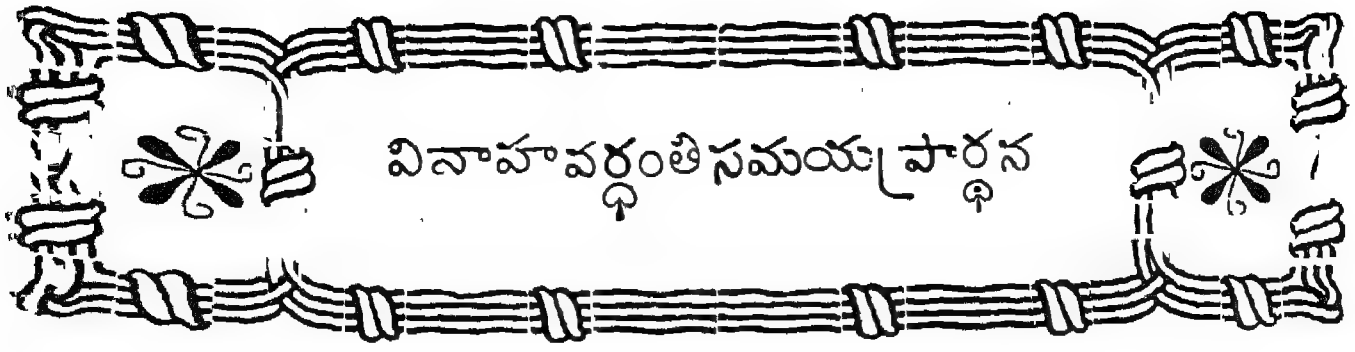
మాకు సమకాలికులయి, నీప్రశస్తసద్గుణప్రవర్తనంబుల మాకు మార్గ దర్శకులై బహుజన పూజితులైన మాసోదరుల (బ్రాహ్మ్యురాలైన మా సోదరీరత్నము) యొక్క యిన్నవ జన్మదినమిది. వారు చిరాయురారోగ్య భాగ్యంబు లొంద వర్ధిల్లుదురుగాత! వారి నాశీర్వదింపుము.

నమస్తే - నమస్తే - నమస్తే - నమః.

హరిః ఓం!

ఆచార్యుడు ఏ మహాత్ముని గురించి, వై ప్రార్థన చెల్లింపఁ బడినదో, అట్టివాని వర్ణనీయములగు గుణగణాదుల విపులముగ నుడివి, సభ్యులతో నట్టి మహాపురుషుని జీవితమును ఆదర్శముగ నుంచుకొని, మనమందఱియును ధన్యులు కావలసిగదని చెప్పి, ఈశ్వరునకు ధన్యవాదమును సమర్పించి, భజనలతో ఆనాటి యుత్సవమును సంపూర్ణమునకు దేవచ్చును.

కీర్తనలు: ద్వితీయ భాగము:—

విశేషమందిర, పుట 69; అంత నీదయ, పుట 97; శ్రీహరి, పుట 23;

పరమ పురుష, పుట 62; రాజాధిరాజ, పుట 65;

నన్ను బ్రోవ, పుట 123; నిన్నే నమ్మినాము, పుట 125,

బుద్ధిపై పొరచీయరా, పుట 133; పోవుచున్నది, పుట 151.

బ్రాహ్మగీతమును బాడిన తరువాత, ఆచార్యుడు, ఆ సమయమునకు అనుకూలించునట్లు ఈశ్వరునిమహిమ విశేషమును, ఈశ్వరుని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రమగు సతీపతిలక్షణములను గురించి కొన్ని వాక్యముల నుడివి, యీ క్రింది రీతిని బ్రార్థించవచ్చును.

“ఓ సర్వ సృష్టికర్త! సర్వపాలకా! నీ జ్ఞానమును, నీయనంత శక్తియు నెందును విగాజిల్లుచున్నది. నీలోనే పుట్టి, పెరిగి, సంచరించు సమస్త ప్రాణికోటు లన్నిటి యందును విదితముగాను అనుభవవేద్యముగాను ఉన్నది. నీ కోమల హృదయము ఎడతెగక రక్షించుచుండ, జీవగాములన్నియుఁ దమతమ నిత్యకృత్యములఁ బ్రతిదినము నిర్వహింప సమర్థములగు చున్నయవి. నీకు మాయెడలనున్న నిరవధిక ప్రేమకు మేము మనఃపూర్వకముగా నీకుఁ గృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల

నర్పించుచున్నారము నేను మా కర్తవ్యముల దెలిసి, సత్కార్య
చరణను, బద్రిత జీవనముల గలిగి, నీ దయాకుఁ బాత్రులగునట్లు
మమ్మునుగ్రహింపుము.

ఓదయామయ ! నీవు మమ్ముఁ దల్లికలఁ జూపించుచున్నావు
నీప్రేమ నీ బిడ్డలయందును బిడితయగుచున్నది. ప్రభూ ! మా
వ్యాపించియున్న నీప్రేమను నందఱు జీర్ణింపఁజూచునో, నీ యగ్రమును
ఏక గ్రీవముగఁ గీర్తింతునట్లు బంధించుచున్నది. మానామన్న నీప్రేమ,
కష్టదశలలోఁ బగులకు సహాయపడునట్లు మమ్ములను బురికొల్పుచు
న్నది. నీప్రేమ మానాస్వాభావికమునకు నెడమయ్యఁ సదా సు
తోష పూర్వకముగా మానవ్యస్వము నీకర్పించి, యోపదాన కార్యముల
మా బుద్ధులు నెలకొను నటులఁ బ్రేరేపించుచున్నది. నీదయా నిష్పత్తో
వలఁబడి చెడియున్నవారిని, సుందరవగు మంచి జీవన మార్గమునకుఁ
జేర్చి రక్షింపఁజాలినది. నీకరుణ, నీ నిర్మలగుగు నిర్వైకమును నలు
దెసలఁ జాటు మమ్ము నిరంతరము పురికొల్పుచున్నది. కావున నీ యుద్దే
శమును నెరవేర్చు వారయగునటుల మమ్ము వాత్సల్యదంతుము.

మమ్ముఁ బరస్పరము బంధించు నీయను కంప వినుతింప నెట్టి
వారిని మహదాశ్చర్యమున ముంచివేయును. మనుజుని ఈ నీ సంసార
మున దన సోదరవర్గచుధ్య నుండ నినుమించినావు. అడవులలోను,
ఏకాంత ప్రదేశములలోఁగంటె స్వగృహ స్వదేశ చుధ్యములఁ బెక్కు
మదుఁగులు నీదయా యధికముఁగాఁ గానవచ్చుచున్నది. అన్నిటిలోను,
భార్యాభర్తలలోఁ గల నీ ప్రేమానుబంధము అత్యధికమైనది.

ఓ ప్రేమసాగరా! ఈ దాంపత్యముననే, మేము పరస్పరము పరిపూర్ణ మనములతో సమర్పణమగునది. ఎంతటి చిత్రము! ఇరువు రొక్క ప్రేమ ప్రవాహమున నేకీభావమునఁ బోవుచుండుట దీననే నిజముగాఁ గానవచ్చునది.

ఈ దినము శ్రీయుతుల..... గారికిని, శ్రీమతి..... గారి కిని వివాహమైన...వ సంవత్సరగోత్యవ సమయము. ఈ పురాణ దంప తుల నెంతయుఁ శ్రీతితో నింతవరకుఁ గాపాడి నందలకు నీకు వంద నమును. వాగలీ సమయమునఁ దమతమపూర్వవృత్తములలోఁ గలి గిన మంచి చెడుగుల నన్నిటిని దను వెనుకటి లోపములనుండి దూర మయి ఇంకముందు సన్మార్గమును బట్టి పోవునట్లు, చక్కగా స్మృతికిఁ దెచ్చుకొందురు గాక. వారి పుణ్యమును దలఁచుచు నీ యిచ్చనే చరిం తురుగాక. వారు తమమంచి కార్యముల నీకు సంతోషము నొడఁ గూ ర్తురుగాక. వారిదుములఁ గుడుచుచుఁ గుందు చున్న పుడు నీవు వారికిఁ గోడ్పడుము. నీ నెల్లపుడును వారి హృదయములలోనే వర్తిల్లుచు, వారు సదాదరణ సంపత్తితో మెలఁగుచుండునటు లనుగ్రహింపుము. తాము అనుకరించుటయే కాక, దానితోఁ బాటు నీప్రేమను, దమ తోడివాఁ కందఱికిని వెలిబుచ్చెదరుగాక. వారి బిడ్డల మాటలలో ముద్దులు మాటఁ గట్టినట్లు రీవుండి, వారు నీయందుఁ బరిపూర్ణ విశ్వా సమును గలిగి, నిన్నే ప్రేమించి నీ కొఱకుఁ దమ సర్వస్వమర్పించు వారగుదురు గాక. వారిగృహములలో శాంతి సంతోషములు నెలకొని

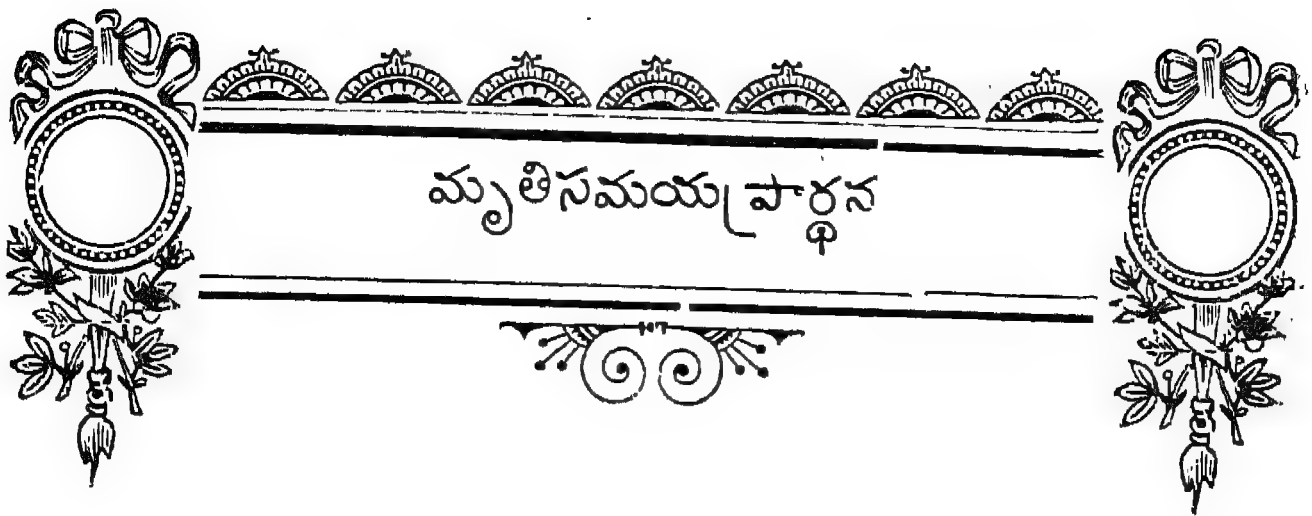
యందుఁగాక. వారి విద్వలు వారి ప్రాణములను విడువకు
లురై, ముఖసంపత్తి వర్జిల్లుమను గాక. వారి వ్యక్తిమలు అతిపిత్రి
మురై, చూచువానికి, నీవాయు ధర్మశ్రద్ధల సరిగియున్నట్టిది అరుదుగాక.
వారి నిర్మల ప్రవర్తనలు చూచు వానందవలెనని నీ జహీనును గొవి
యాదు నంతటి ప్రకాశముతో వెలుగులును గాక. ప్రతిమహావీరిని
ఈశ్వరుడే వొక్కడేనే అగాధ్యదేవతా వృక్ష విశ్వములను సృష్టించి
నట్టివిగా నుండునుగాక. నీ పరిశుద్ధరాజ్యమున వాగు నానందమును
మహాన్నతిదశకు వచ్చువానునును గాక. వారి జీవితముల వ్య
మగుఁ గాక. ఇదే మందిరముభూమిలకు సంప్రార్థన. ఏదిని వానతో
వసుగ్రహించుము "

“ఓం! బ్రహ్మ కృపాహి కేశవ !

ఓం! కాంతి క్షాంతి క్షాంతి; వానః క్షిం !"

ప్రార్థనా వంతరము, పరిశ్రమగు కృపాప్రవర్తనగా నీశ్వర
రాజ్యమును నెలకొల్పు వివిధ సత్కర్మలకు నుకండి లొంగి ఉపద్యమింది,
మంగళములతో ముగించ వచ్చును.

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఎందుకో దుఃఖము, పుట 211; విన్నారము నీనామము, పుట 212;
నీదరిఁ జేరిన జనులకు, పుట 213.

శవము నిర్మలజలముతో శుభ్రపరుపఁబడిన తరువాత బంధు
మిత్రాదుల సమ్మూఖమున ఆచార్యుఁడు బ్రాహ్మగీతమును బాడి యీ
దిగువఁ గనఁబరిచిన విధమున నీశ్వరునిఁ బ్రార్థన చేయవచ్చును.

“మ. జగతీ చక్రమే నాట్యరంగము, ప్రజా - చారిత్రమే నాటకం ।
బగు, నీవేవరసూత్ర ధారివగు, మే-నుందాడు పాత్రంబులె ।
న్నగ, నీయానతి నేక్షణా ననగునో-నాట్యాంత మందాక, నీ ।
జగతిన్ జీవులమై నటించి పిదపన్-జాటొందమే యీశ్వరా॥”

“వ. పరమాత్మా! నీ యొక్క యీ విశాలభువనమే మహా
నాటక భవనము. నీవే సూత్రధారివి. మేమే పాత్రులము. స్త్రీపురు
షాదివేషములతో, శిశుమాతృప్రితాదిబాంధవములతో, పాలక
పాలితాదితాకికవ్యావృత్తులతో, ధనాదికముతో, దరిద్రతాదైన్యము

లతో, మోదముతో, భేదముతో, నికల అన్నియును కలువలతో
 మే మొనీవిత నాటకంబును నీవనునాతి వాదించుచున్నాము. ఇంకె
 రెవరి నాట్యములు ముందుగా ముగియవలెనో వానివారి కెల్ల నాట్య
 నకుఁ బిలుచుచు చుండువు. మాకు మానవ జీవము జోలకలకు నీటి,
 మరల దానిని వీసికొనునది నీటి. ఇప్పుడు మానవ జీవము నీ అన్నియు
 మనకు వచ్చిన మాప్రియమైన..... అన్నియు దానితో స్వేదన
 పుము. మాకు మగణము ద్రువము. గణించిన నో విమోచనము ఇవారికి
 క్షేత్రాదిబంధములనుండి విమోచనమును గావించుచున్నాము. ఇవారికి
 మోక్షానందమునకు నీకృపవలన భాగ్యులైనాము. ఇవారికి క్షేత్రము
 డైన మా స్నేహితునియూర్థ్వి అవారికి మాభాగ్యమునకు నీ
 అద్వితీయ సత్సంగముగా నున్నదని మేము ఇంటిపేరుచేసి వారికి నుగము
 గాక ! నేడు మమ్ము వదలి వెదలిన స్నేహితుని భాగ్యము విమోచన
 మనముల కాంతి నెలకొనుగాక ! నీదరికి జీవించు మా భాగ్యము కల్యాణ
 స్థితి నొసంగుము. ఆశీర్వాదింపుము

జయ జయ సచ్చిదానందహరి; బ్రహ్మహరి; శేఖర,
 శాంతి శాంతి శాంతి; వారిఁ ఓం ! "

శవమును జీతినై నుంచి దహనంబుననుకొనిన శరణుటకుఁ
 బూర్వము. ఈశ్వరుని వేటొక ప్రాశ్నవలే సంక్రమించి శరణుచ్చయి.

ఆద్యశ్రాద్ధసమయప్రార్థన

మృతిఁ జేందిన ఒక నెలలో ఈశ్వర సన్నిధిఁ జేరినవాని బంధు మిత్రాదులు ఆగూర్త శాంతికి చేయఁదగినది.

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఎందుకో దుఃఖము, పుట 211, విన్నారము నీ నామము, పుట 212;
నీదరిఁ జేరిన, పుట 213; చా వొందిన మాసుహృతుల్, పుట 214;
అంత నీదయరా, పుట 97; నిఖిల జగము లేలుతేఁడు, పుట 151;
వదలి కుమార్దము, పుట 153.

—:0:—

బ్రాహ్మ గీతమును బాదిన తర్వాత ఆచార్యుఁడు, ఆ నాటి సంస్కారమునకు అణగుణ్యమగు భూమికారూపమునఁ గొన్ని మాటల నుడివి యిక్రింది ప్రార్థన సలుపవచ్చును.

“ఓ నిత్య సత్యస్వరూపా! నీవు నిత్యులలో నిత్యుడవు, చేతనులలోఁ జేతనుడవు. ప్రాణమునకు మూలాధారుడవు. ప్రళయ కాల కాలుడవు. నీయందే సృష్టిస్థితివి గాంచుచున్నది. మేనులు బుద్బుదప్రాయములు. ప్రపంచము ప్రవాహరూపము, దృశ్యప్రపంచమున నెద్దానిని నిశ్చయనుటకు వీలులేదు. నీదయాసామ్రాజ్యమున నే వస్తువునకును జలనములేదు. నూర్పుడు మాపున నస్తమించుట

ప్రార్థన మరల దివ్యతేజఃపుంజమై ఉదయించుటకే. మా దృశ్యముగా
 నొకచో నిష్ఫలమైన భూమి పోయిపో నొకరియందును. ఇహ
 మున సార్థకతను గాంచనివారై పోమున నీరదాన ముక్తార్థుడగును.
 మే మజ్ఞులము. మాకు దూరదృష్టిలేదు. మా గేహము మారిత్యము
 జెందినది. మాపూర్వస్థాన మెట్టియొకటి, మా దృశ్యస్థాన మెట్టియొకటి నీ
 మెఱుంగము. ముందును వెనుకను జీవితము చ్యుత్యమౌచుట నంద
 రించువారము. అయినను మేము విధాన విధానములే. నీ అద్యత్రా
 శము మమ్ము నావరించియున్న అంధకారమును దూరముచేయున్నది
 మా కార్యము నీ గూఢీనముగా నున్నది. నీవిద్యావంశిభావము
 ప్రపంచర జ్య పోలుచున్నది. నీ వెఱుంగునది ఒక చిట్ట ముదాగినను
 నీ యాజ్ఞలేనిది ఒక గడ్డి పొరకము వాచేం. పునీతిగా కల్లునత్త
 ముండనడగు మానవుడు మాత్రము గాఢాంధకారములోఁబడి చాక
 వలసినవాఁడా ? లేదు. మేము నిరంతర ప్రవృత్తిగా గడుగు శోధనము
 ప్రపంచమున నున్నాము. మేము నీ యావంతిర్విము నుండినీ నర్చిక
 బిడ్డలము. అమరత్వము మాదుఁ బుట్టితో నర్చిక పూర్వార్థము
 (హక్కు). నీవు మమ్ము నీవలె నిరాకారాదిలక్షణములతో పృథివి
 నావు. ఓ అనంతస్వరూపా ! ఈ పితృకరు మట్టిగా నీ దివ్యాన్ని
 కణము వెఱుగుచున్నది. ఈ మాంసపు మిడ్డలో నీ యావంతిర్వి మిక్కి
 మును నెలకొల్ప యున్నావు. ఈ దృశ్య ప్రపంచముతో నీ మా కార్య
 ము తుదిముట్టలేదు. మేమింతకంటెను నికలమును, అదృశ్యమును, అనంత
 మునగు ప్రపంచములోఁ జేరినవారము. ప్రతి ముగిలమున నీ శాసన

కృపారసమునే వ్యక్తపరుచుచున్నది. నీలవర్ణపుఁ గప్పుతో నొప్పు
నుప్పరంబును, మహోన్నత శిఖరముతో వెలయు పర్వతమును, లో
తెఱుంగని యపార పారావారమును, తరంగిణీరంగ తరంగమృదంగని
స్వనంబును, ఎడతెగక ప్రవాహకూపమునఁ గాలచక్రమునఁ దిరుగు
వసంతాది ఋతువులును, అన్నియు నీలో మానిరంతరావాసమును
నూచించు చిహ్నములుగా నున్నవి. మా యాత్మలలో నంతకంటె విస్పష్ట
ముగను, గంభీరముగను మోక్షాపేక్షను నెలకొల్పియున్నావు. కాబట్టి
మనుజుఁడు అస్థిరముతోఁ దృప్తినందలేడు. జీవాత్మ నిరంతరము
మోక్షాపేక్షతోనె ఉండువాఁడు. అనంత జ్ఞానములోనె నిర్మలానంద
ముండునది. అజ్ఞానమువలనఁ గాంతి యలవడదు. నీవు మమ్ము నిత్య
జీవనముతోనె కలిగించినావు. తమోమయ ప్రపంచమంతయుఁ ప్రకా
శమయమై యొప్పును. దుష్టత్వము శిష్టత్వమగును. నిరర్థకమైన జీవ
నము నీయనంతమహిమావిశేషమునుబట్టి సార్థకమగును. మృత్యువు
లేదు. నాశము లేదు. నిరర్థకసంచారములేదు నీ యనంతదయాపరి
పూర్ణపోషణలోనే మేమున్నాము. ఈ ప్రపంచమున దుఃఖము,
కష్టము, రోగము, మరణము, పాపము ఇవన్నియుఁ గలవుకాని నీ
కృపాకటాక్షము వానినన్నిటిని అధిగమించి యున్నది. నీవు ప్రపంచ
మును నిరంతరము నీభానుప్రభతో వెలింగించుచున్నావు. నిరంతర
మును నిర్మలముగానే యుంచుచున్నావు. మృత్యువు నుండి తప్పించి
మమ్ము మోక్షావలంబులఁ జేయుచున్నావు. మరణము మోక్షద్వారము.
నీయందు వెలుతురును జీఁకటియు, జన్మమును మరణమును, జేరి సం

పూర్ణముగా నొక్కటి యగును. నీవేమాటఁ బ్రాణవాదవేత్త. నీవే
మాట వాదిని, నీవేమాట సంధిము. నీదిష్టమిచ్చాభావమును నుండే
గలవాడవవు. నీన యొక్కడవ. నీవేమాట సంధిము. ఓ వాణవా!
కాంతిని బదిత్రతకును మూలాధారమా! జ్యోతిర్నీత్రధా! జ్యోతిశ్చ
కా! నీ కనుబిందు మాట హామీమును నిరతిలాభమునకు లేమును,
నీ యనుగ్రహమున జన్మించిన ఓ వీడ్వలమఁ బాపులేను. కావలం
పూరితమంతయు నీదగ్గరనున్నదియును. అంతయును నీయందును.
ఇచ్చట జూర్తినందని గూళియు, ద్విత్వగాంచని భవమును, స్థితి
గాంచని మోక్షపక్షము, నీ యందలి సామూహ్యమున నీయందు
హమువలన సంతోషమునకు రాగలవు. నీయి కొరకు కొద్ది
నారము. మా చూపునకు వెలియై యున్నవ, మా ప్రేమకు మూలము
వెలిగాక నీ పాదములఁ జేరిన యాతని నీ వాత్సల్యముగా నుండినాము.
మేము జీవముతో నున్న భద్రులు, వీడ్వల మ్రోపుచును నీ వాణవా.
మమ్ము కాంతిదాయకమును, సుఖవాసుకమును నును నీ గూర్చింక
మునఁ జేర్చుకొనుము.

ఓ పరమేశ్వరా! సృష్టిలయ కావడవేత్త వీవు. నిన్ను నీవి
సింహుచున్నాము. శోకనిమగ్నములగు మా మనుష్యుల పిల్లి మామధ్య
నుండి నీవు కొనిపోయిన మా పాదముని గూర్చు నీ కొప్పుఁజెప్పుచు
న్నాము. పరుస్త జీవనమునకును నీవ మూలాధారుడవవు. నీవు మమ్ము
ను సృజించినవాడవవు. మమ్ము నీ ప్రపంచమునకుఁ బెద్దికవాడవవు.
మాట నియమితకాలకార్యముల నిచ్చిన వాడవవు. జ్ఞామునందును,

మరణమునందును సమానముగా నీ రక్షణలో నున్నాము. విపదంధ
కారమునను నీ వెలుతురు ప్రకాశించుచున్నది. నిశ్చంకగా నిప్పటివలెనే
మరణానంతరమును నీప్రేమ ప్రవహించుచున్నది. మే మీప్రపంచ
ములోఁ బుట్టినతరి, మాకావిషయ మొక్కటియుఁ దెలిసి యుండలేదు
మేము పరిచయ స్థితిలో మునిగి యుంటిమి. ఓప్రభూ! నీదయమాకు
వలయుసౌకర్యముల నన్నిటిని సమకూర్చినది. మేమియిహమును
వదలి పోవునపుడు మాకదే దయయే సమానసౌకర్యముల నియ్యఁ
జాలదా? ఈ సంసార సాగరమును సురక్షితముగా మమ్ముఁ దరిజేర్చు
నట్టి నీరక్షకత్వము మమ్ము మృత్యువు గొనిపోవునపుడు సహాయపడ
కుండునా? జన్మించినది మొదలు తుదవరకు మాతోనున్న ఆ సర్వ
రక్షకత్వమును నమ్మకుండుటెట్లు? పీపు మాకిచ్చినట్టి నీ వరప్రసాదుడు
నీ ఇహమున తన జన్మసాఫల్యమును గాంచి నీలోనైక్యమై నాఁడు మేము
మాదగ్గర చూపుతోను అజ్ఞతతోను నీ సర్వరక్షకత్వార్థమును సంపూ
ర్ణముగా గ్రహించలేము. నీవు సర్వజ్ఞుడవు. నీ పిలుపుకాగానే యిచ్చ
తుఁ దన యుద్యోగమును జాలించుకొని పరలోకమున నిన్ను సేవింప
జెడలిపోయెను. ఆయన చరిత్రమున లాభవిభవమును గాంచిన మేము
మాకాయన సాంగత్యమును కవకాశమును గలిగించి నందులకు నీకనేక
ధన్యవాదముల నర్పించుచున్నాము. ధీరుఁడును, ఉదారుఁడును, ధర్మ
ధీయు, మోక్షార్థియు నగునట్టి ఆత్మతో మాకు సహవాసము నొసంగి
నందునకు మీ కనేక ఆశీర్వాదములు. ఓ ప్రభూ! నీపాదములఁ జేరిన
వాని మనస్సునకు శాంతి నాపాదింప నిన్ను వేడుకొనుచున్నాము. ఓ

సర్వవిభూ ! మేమాయనను నిరంతరజ్ఞాపకములలో నుంచుకొని, యాయన చరిత్రము గనుమించి నడుచుకొనునట్లు మమ్ము అనుగ్రహింపుము. ఆత్మజ్ఞానమునను, ధర్మాచరణోత్సాహమునను మే మాతని బోలి పాటు పడు వారగుదుముగాక ! నిరంతర మాయన జ్ఞాపకము మా డెందములలో నెలకొని, మేము మామా ధర్మముల నాచరించుటకును, మమ్ము నాలస్యము నుండి మేల్కొల్పుటకును, మోక్షమార్గము ననుగ్రమించుటలో మాకు చాగ్యతను గలుగఁజేయుటకును ప్రేరేపించును గాక ! ఆయన ఆత్మ విశ్వాసాదుల మేము ఆదర్శించుటకై నీయందుఁ బూర్ణ విశ్వాస ముంచునట్టి, నీ యాధీనమున నుంచుచున్నాము. జన్మము నందును తననంతరమునను మాకు శరణ్యుడవగునో పరమాత్మా ! నీకు విజయము, విజయము విజయమగుఁగాక ! భూమిని శాంతి నెలకొనుగాక ! మరియు సమస్తజనులు సుఖింతును గాక ! ఓం; ఏకమే వాద్వి తీయం; సత్యమేవ జయతే; బ్రహ్మ కృపాహికేవలం; శాంతి, శాంతి, శాంతి; హరిః ఓం!"

ప్రార్థనాంతరము ఆచార్యుడు మృతకుని గుఱించియు, అతని బంధు మిత్రాదులకు హితకరమగు వాక్యముల వారలిక వివాదనే రీతిఁ బ్రవర్తిల్ల వారిదుఃఖ సంతప్తమానసములు సంతసముఁ గాంచునో యీ శ్మశుని యెడల వారికిఁ బ్రేమ జనించునో, ధర్మమార్గావలంబు లగుదురో అట్టి ఉపన్యాసమును జేసి, ప్రార్థనతోను మంగళగీతముతోను ఆనాటి కార్యమును ముగింపునకుఁ జేవచ్చును.

ప్రతి సాంవత్సరిక శ్రాద్ధ సమయ ప్రార్థన

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఓనాథ నీగుణ, పుట 215; భక్తజీవనా, పుట 216;

అంత నీదయరా, పుట 97; మరిరామర పుట 152;

వదలికుమార్దము, పుట 153.

బ్రాహ్మగీతమును బాడిన పిదప, ఆచార్యుడు జన్మ చురణములును, సుఖదుఃఖములును, ఈశ్వర ఉద్దేశమును మానవ ప్రయత్నము అను విషయములఁ బీఠికా గూఢముగా సంభాషించి, యీక్రింది ప్రార్థనానుసారము పరమేశ్వరుని సేవించ వచ్చును.

“శా. మాతా భూతలవాస సౌఖ్యములఁ బ్రేమంబొంది బంధుత్వముఁ

జేతా మోదములొంది, డిందితనువుఁ జీవాత్మ యొండింతకే ।

పూతాత్మా! భవదీయ పాదయుగముం-బూజింపఁగావచ్చెగా ।

నీతోఁ గూరిమిఁజేర్చి దానికిడవే-నిత్యాత్మతా సుస్థితుల్” ॥

“వ. పరమాత్మా! అతి విచిత్రము నీ శృష్టి విధానము. ఏదో

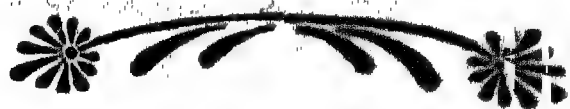
పనివైనిట్టైవచ్చి యిటునటుఁ దిరిగి, పనితీరి యిట్టై వెడలిపోవు వ్యక్తుల

వలె జీవాత్మలు ప్రపంచమునఁ బుట్టుచుఁ గిట్టుచునున్నవి, విహిక నివా

ళములు జీవాత్మలకుఁ దాత్కాలిక నిలయము లేకాని స్థిరావాసములు

కావని యశమాన మగుచున్నది జననమరణముల మగ్నములు మాకు దురూహ్యములు. నీచే నిచ్చుటికిఁ బంపఁబడినది నీచేతనే కొనిపోఁ బడినదని మేనూహించుచున్నాము. నేడు మాప్రియ.....అయిన... అను పేరుగల వ్యక్తి నీయొద్దకు వెదలి వచ్చిన దినము. ఇప్పుటికి...సంవత్సరము లయ్యెను. మానుండి యాజీవాత్మ వెదలి పోయినను మాకెల్ల రకుఁ దల్లివియఁ, దండ్రవియఁ, బరమాత్మవునగు నీయొక్క యండఁజేరి యుండెనని విశ్వసించుచున్నాము. విహిక సంబంధముల నెల్ల జ్ఞప్తికిఁదెచ్చుకొని బాధఁజెందు నాజీవుని ప్రేమబంధువుల హృదయములకు శాంతి నొసంగుము. ఓం! ఏకమేవా ద్వితీయం; సత్యమేవ జయతే; బ్రహ్మ కృపాహికేవలం; శాంతి, శాంతి శాంతి; హరిః ఓం! ”

ప్రార్థనానంతరము, ఆచార్యుఁడు, మృతకమిత్రుని జీవితము లోని కొన్ని ముఖ్యాంశములఁజెప్పి, వానిబంధుమిత్రాదులకుఁ దుఃఖోపశమనములగు మాటలఁ గొన్నిటిఁ నుడివి, వారికి ధైర్యోత్సాహములు పట్టి వారు ఈశ్వరుని రచన లోపము లెట్టివి ఎన్నఁటికిని నుండఁ జాలవను నమ్మకముతో నా పరమేశ్వరుని యనంతదయాశక్తియును గొనియాడుచుఁ దమతమ లోపములఁ దొలఁగించుకొను వారలగుట శ్రేయస్కరమని కొంత ప్రసంగించి, మంత్రశమును బాడి ఆనాటి కార్యమును బూర్తి గావించవచ్చును.

For REFERENCE ONLY

క్రీ. శేషులైన వారి పవిత్ర జీవిత
వర్ధంతి సమయ ప్రార్థన

క్రీ. ర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

ఓనాథ నీగుణ, పుట 215; ఇదె మంచి సమయము, పుట 8;

ఎంతవాడను, పుట 31; నినుఁగొని యాడగ, పుట 45;

పోవుచున్నది చూడుఁడీ, పుట 151, వలపుమఱివ వచ్చునా, పుట 164;

సత్యమును వినరే, పుట 165; వదలి కుమార్తము పుట 158,

అచార్యుడు, బ్రాహ్మ ధర్మగీతమును బాడిన తర్వాత, మానవ
ధర్మమును గుఱించి మహనీయులు నుడివిన కొన్ని వాక్యములఁ జదివి,
పిదప ఈ క్రింది ప్రార్థనను జేయవచ్చును.

“గీ. జగతి మాకంటె ముందుగా - జననమెత్తి ।

ధన్య కార్యంబులను జేసి - తరలినట్లే ।

స్త్రీల పురుషుల పావన - జీవితములు ।

దీపికలుగాదె మా మాధ్య - తిమిర మడప ।

పడవలగుఁగాదె భవవార్ధిఁ గడవమాకు ।

తావక కృపావిశేషముల్ - తలఁపమాకు ।

దైవమా ! దయఁ గొనుమ వం-దనము లివిగొ॥”

76 కీర్తి శేషులై నవారి పవిత్ర జీవితవ్యంతరి సమయప్రార్థన

“వ. ఓ సర్వవేదన స్వవ్యాపక పాపశర్మగా! నీవు అవాద్య నంతుడవు. నీవు సృష్టికర్తవు. నీవు స్వాత్మకుడు. మాకు దృష్టిగోచరమగు మహాత్మ్య పంథయు నీదే, మాదే మాత్రమునుగాదు. సమస్త చరాచర ప్రపంచమంతయు మా కుపయోగకరమై, మానిగంతరాళి వృద్ధికిని, మా కామ్య సిద్ధికిని సహాయ భూతిమైనది.

జీవించి యున్నంతకాలము, తమ నిర్మల బహుముగం జరిపి నిన్నే నుడువుచు నీ కై సమస్తము కర్పించి లోకోపకార కారకులగు సత్పురుషులను, జీవయాత్ర దయవారసుఁ దమ నితాంత కీర్తిని నిగంతముల వెలిగించుచు, నీ మహాత్మ్యమునుఁ గొనియాడి నాస్తికులను ఆస్తికులఁ జేయు జ్ఞానము ననుగ్రహించిన మహనీయు లందఱును నీరచనాకళల్యములఁ జేరినవారే. అట్టి మహాపురుషుల కందించిన నీకు మేము నమ్రభావముతో కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనముల సమర్పించుచున్నాము, ఓ ప్రభూ!

ప్రపంచమజ్ఞానాంధకారమున మునిగి యుండగా, అజ్ఞానమునే సుజ్ఞానముగా భావించి, దానియందుఁ దమ చాగుర్యమును జూపి, లోకమును వంచింది, గర్వితులై సంసారమును దుఃఖసాగరని మగ్నము జేయుచున్నప్పుడు, నీ విజ్ఞానార్క ప్రభను వెలిబుచ్చి, మా ధ్యేయముఁ భారదోలి యీ ప్రపంచమున నీ సామ్రాజ్యమును జాటవచ్చిన మహాజనులు నీదయనలనఁ గలిగినవారే. కావున నట్టి నీచుహోపకారమునకు మాధక్తిపూర్వక నమస్కారము లిదిగో సర్వస్వామి! చేకొనుము.

క్రీశేషులైనవారి పవిత్రజీవితవర్ధంతిసమయప్రార్థన. 77

ఈశ్వరాను గ్రహము వలన, రాజులై పుట్టిన వారమని విజ్ఞ
పీఠుచు, బ్రహ్మశ్వుగర్వపూరితులై, లోకమున బీదల సాదల వేధించి,
దుఃఖసాగరమున ముంచుచుండిన తరి, వారి మనోభావము లభావ
పూరితములని నొక్కి వక్కాణించి, లోకమున నీగుణజ్ఞానస్వరూప
మును ధైర్యముతోఁ జాటి లోకమున శాంతి నెలకొనఁ జేసిన ఘనులును
నీసృష్టిప్రపంచములోఁ జేరినవారే. కావున నట్టి సజ్జనులను గలిగించి
నందులకు నీకు మేము ధన్యవాదముల నర్పించుచున్నాము.

లోకము నీజ్ఞానమున లేక, పిచ్చెత్తి హింసారూపమై యజ్ఞ
యాగాదులలోఁ బశువధఁజేయుచు, దుష్టదేవతారాధనల మునిగి,
తత్ప్రీత్యర్థము బీదజీవరాసులఁ జంపుచు, ఎచ్చటను దుర్మరణమే
యధికమై, జగము భయక్లేశముల భవపాశములఁ జిక్కి తపించుచున్న
తరి, శాంతిని సంతోషమును గూర్చ జీవనాత్మ్యా ఖండనముఁ జేయవచ్చిన
మానవశ్రేష్ఠుఁడు నీవు పుట్టించినవాడే ; కాన అట్టివాని నంపినందుల
కును నీకు భక్తిశ్రద్ధల నమస్కృతుల నర్పించుచున్నాము.

వివాహితులగు స్త్రీలను, పతివిహీనయైన తోడనే,
యొడలి మీఁదినున్న భూమలనెల్ల నపహరించి, సజీవులై యున్న
వారిని వేలకొలది మానవులు చూచుచుండ, ఘోర రాక్షసకృత్య
మని యొకించకయు నెంచక, పతిశవములతోఁ జితినిబెట్టి కాల్చు
చుండిన భయంకర సమయమున, నాసవాగమను భయానకపాప
కృత్యమును రూపుమాప నీదయను జూపవచ్చిన పురుష వర్యులును

78 క్రిశ్చియన్ లైన్ వారి పవిత్ర చిహ్న వర్ణన - తిసమయ సార్వజనిక.

నీవలన, దేవాధాన లైన్ వారి. అట్టి నీమనా దాగమునకు కల సమాప్త వందనములు, ప్రభూ !

బాల్యవివాహవిధికి లోబడి, మానవ స్వభావ శక్తి, పసిల్ల లకుఁ బెండ్లిండ్లు చేయి, విద్యాబల సంపన్నులగుట కవకాశము లేక, వివాహిత దంపతులలోఁ బతులు గడించుట విచిత్రమిది, బాల్యకాలపు లసంఖ్య దినదిన ప్రవృత్తమాన మగుచు లోకపరిపక్వతై, వారి య మరణ దుఃఖా వాసము లోకమును గట్టి సాగమున ముంచుచుండ, నట్టి సమయమున నీమహిమను వారీద బాలికల సంతోషమార్చి, లోక మనకు సంతసము గూర్చవచ్చిన యనఘమును నీ పువంకగా వచ్చిన వారే. కావున నామహోపకారమునకై నీకు సత్కృతులు చేయు చున్నాము.

సకల బ్రహ్మాండ పతివగు నిన్ను మనుజునిగాను, పశువుగాను, పక్షిగాను, వృక్ష నదీనగాదిబడపదగ్ధగాములఁగాను ఎంచుచు దిన క్రమముగ నీదివ్యనిర్మలమానసికారాధనను మఱచుచువచ్చి, నేటి దినము నిన్నొక మృతకునిగాను భావించి, పూజా నామధేయముతో మానవులు పూజపేర, నీకు బెండ్లిండ్లని, ఆలు బిడ్డలని నిన్నొక సామాన్యనిగాను హీనునిగాను గడించఁ దగినంత హేయకృత్యము లన్నిఁ టినిఁ జేయుచున్నారు. ఏదియు నీకు సమర్పణగాఁ జేయఁదలంచుట ఎచ్చటను మండునకైనను గానరాదు. నీకు సమస్త విందలను అంటఁ గట్టి నీ నామ మాత్రమును నుడివినఁ గొప్పాటోపములతోఁ బెండ్లి కొట్టవచ్చు నంతటి యంధకారము ఎచ్చటను గ్రమ్మియుండగా, నట్టి విఘ్న కార్యము విగ్రహపూజాధారంధుర్యమును యాచరమాపుటకై

పాటుపడు వారును నీదయ వలన మాకు విభించినవారె. దానికిని నీకు మనః పూర్వక వందనములు.

తోడి మానవులలో దీనులై యనాగరికతనున్న వారిని ధన సంపన్నులైన వారు డబ్బును గడింప ననేకులనమ్మి, వారిని కష్టసాగ రని మగ్గులఁ జేయుచుండ నారాక్షున కృత్యమును దూరము చేయఁ బ్రయత్నింపఁ దమ సర్వస్వమర్పించిన వారును, అంత్యజుల దుస్థితిని దూరపరుపుఁ దమశక్తి వంచన లేక పాటుపడిన వారును నీ యను గ్రహమునకుఁ బాత్రులే. ఓ పరమేశ్వరా ! ఇట్టి నీదయను మే మెంత కొనియాడినను దీరదు. కావున నీకు నమస్కరించుచున్నాము.

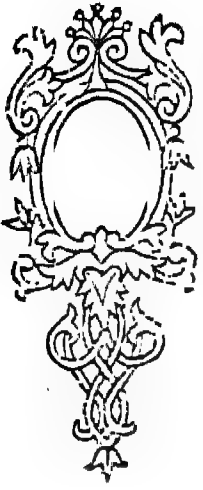
ఓ సర్వదయా సాగరా ! నీ యనంత మహిమా విశేషమునకును నీవు మా కొనరించుచున్న జగదుపకారకారకకార్యకమునకు నింకను నిదర్శనములు అసంఖ్యాతములు గలవు. మేము నీ వొనర్చు మేల్లను దలఁచినంతమాకు నిరంతరభక్తి శ్రద్ధలు నీ యెడఁగలిగి, నీ యారాధ నలో మగ్గులమై, యానందాంబుధి నోలలాడ గలుగుదు మనుట నిస్సందేహము. హే ప్రాణపతి ! నీకై మేము దేని నర్పించిన మాకుఁ గొదవయగు? సమస్తము నీ వొసఁగినదే, కావున నీవే మాకు సమస్త దాతవు నేతవని దృఢముగ నమ్మి వర్తించు నట్లనుగ్రహింపుము. నేడు నీవు అనుగ్రహించిన జగమున బుట్టి, లోకమున నీ యారాధనఁ గృత కృత్యుడైన మహాజనులలో నొక్కడయి 1.....మాకు జ్ఞానమును దయచేసి మాకృతజ్ఞతకుఁ బాత్రుడైన వాని స్మృతికిఁ దెచ్చుచినము. ఈ నాఁడాయన జీవితమునకుఁ గలిగిన నీ విజ్ఞాన భాను స్వరూపమును

80 కీర్తిశేషులైనవారి పవిత్ర దీపిత వర్ణనల సమయసార్థన.

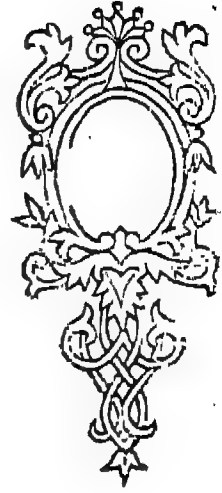
గొనియాడి ధన్యులము గాఁదలంచిన వాఁము. మమ్ములును గావుము.
ఓం ఏకమే వాద్విగీయం; సత్యవీరజయనీ; ప్రహ్లాద్యహాసాకేవలం;
కాంతి క్షాంతి క్షాంతి; హరిః ఓం! "

ఆచార్యుఁడు ప్రార్థనాంతరము శృంగేరులకు జరిగిన నీయ
లలో నానాటికి సంబంధించిన వాని విశిష్టతలను ముఖ్యాంశములను
సభికుల హృదయముల నాటునట్లు వర్ణించిచెప్పి, సభికులము ధర్మ
కార్య తత్పరత్వ నిరతులై, ఎల్లప్పుడు ఉండవలయు, వారికి వైఖ్యాన్యా
హముల ననుగ్రహింప నీశ్వరుని వేడి, ముఖముతోను కాంతి సాగము
తోను ఆనాటి కార్యక్రమమును ముగింపునకు వేరవచ్చును.

బ్రహ్మోత్సవసమయప్రార్థన

మాఘోత్సవ, భద్రోత్సవ లేక ఆయావోట్ల
సనూజవార్షికోత్సవసమయమునఁ జేయదగినది.

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము.—

బ్రహ్మోత్సవ దినము, పుట 222; పరమ మహోన్నత, పుట 222
బ్రహ్మోత్సవ శుభ సమయం, పుట 223; బ్రహ్మపతాకంబిదే, పుట 14;
ఇదిగో బ్రహ్మనామ తరణి, పుట 226; రెండుమ జీవితములు పుట 242;
జనగణమన, పుట 228; దినమది, పుట 42; భ్రాతృ భగిని, పుట 20;
కాసాడు మిక, పుట 118; రెండు మన హృత్పీడము, పుట 21;
భేదం బేమిటికి, పుట 162 ?

—0—

ఆచార్యుఁడు ఈశ్వరుని మహిమను గానముజేసిన తర్వాత,
జానోదయమునుగురించియు, నిరంతర జ్ఞానాభి వృద్ధినిగురించియు,
బహువిధముల నీశ్వరుని దయావిశేషమునుగురించియుఁ గొన్ని వాక్య
ముల నుడివి, ఈ క్రింది ప్రార్థనను జేయవచ్చును.

“శ్లో. ఏకోవిభోత్వం - జగతస్య గోప్తా ।
ఏకోనరాణాం - సుఖమోక్షదాతా ।
ఏకోభవాద్భౌ - తరణి స్వమేవ ।
త్వత్పాదపద్మే - ప్రణతోస్మిదేవ॥”

“నీ వొక్కండవే సమస్త భువనః నిర్మాతవు; మూలవు. నీ వొక్కండవే సమస్త సుఖప్రదాతవు; త్రాతవు. నీ వొక్కండవే సమస్తంబునకుం బునాదివి; యాదివి. నీ నుండినే సమస్తంబు మద్భవిల్లును; వర్ధిల్లును. నీయందే సమస్తంబును వస్తమించును; విశ్రమించును. నీవు సర్వజ్ఞుండవు. నీ వెఱుంగని వార్తలుండవు. నీవు స్వావ్యాపివి. నీ వుండని తావుండదు. నీవు సర్వశక్తివి. నీకుంగాని కార్యంబుండదు. నీవనంత దయానిధివి. నీదయకు పీఠలేదు. షే! పరమకల్యాణమాత్మీ! షే! సకల బహిరంతర్వర్తీ! షే! నిగంతవ్యాప్తీ! నీ కరుణా విశేషంబున, నీ సాదరరక్షణంబున, మాప్రియతమమతివార్షికోత్సవంబైన ఈ మహోత్సవంబునకు మఱియొక సంకల్పప్రాయంగా ప్రాప్తించెను.

ఓ పరిపూర్ణపరమాత్మా! ఈ సమయమున సుపురాతన పాపకర్మలను, మాలోపములను మేము తలచి తలచి, వానికై వగచి వగచి, నీ యనుగ్రహమున దినదిన ప్రవర్ధమానమై పరిశుద్ధులగు గాంధీ వారమగుదుము గాక!

అన్ని విధములలోను సాధ్యమైనంతవఱకు నీ యనుగ్రహము కుం బాత్రమగు సద్వ్యవహారముల సులుపుయఁ దదేక నిష్ఠతో నిన్నుఁ బూజించువార మగుదుముఁ గాక!

మమ్ము నాపదలువచ్చి యలమునవుడును, దుర్మతములు దారిఁ దప్పించునపుడును, మోక్ష మావరించి కన్నులఁ గానరాక జేయునప్పుడును నీ చింతనామృతమున సంతాన పూరితుల మగుదుముగాక.

నీవు సర్వశక్తిసంపన్నుడ వనియు, నీవే సర్వరక్షకుడ వనియు, లోక గురుడవనియుఁ బరిపూర్ణముగ నిన్నునమ్మి మా సర్వస్వము నీ కర్పించు దారమగుదుముఁ గాక !

ఓ సర్వజ్ఞ పరమేశ్వరా ! నీకంటెను ఘనుఁడు మఱి యొకఁడు లేడను జ్ఞానమును దినదినమును మాకుఁ గ్రమేపి వ్యక్తపరుచుచున్నావు మేమును దినదినము బుద్ధిమంతులమై, నిన్నే తెలియుచు నీ కనుగుణ్య మగు ప్రవర్తనలో నిగంతరము మెలఁగువారమగుదుము గాక.

ఈ తరిని మేము నీ సర్వజనకత్వమును, మానవులందఱును సోద గులను భావమును, దమతమ చిరిత్రలఁజూపఁ బాటువడిన మహనీయు లను దలఁతుము గాక !

మేము అద్వితీయుడవగునిన్నొక్కని నారాధించుటయే కాక, తదారాధనను సర్వప్రపంచమునను నెలకొల్పఁబూని, మే మందఱుమును నొక పరచుపితకు బిడ్డలమనియు, కూనవులంఱును అన్నదమ్ములనియు నమ్మి నర్తించు కాలము త్వరలోనే సమీపించును గాక ! తుద్రదేవతో పాదనలన్నియు నశించి, అందఱుమును నీ ఏకచ్ఛత్రాధి పత్యమున నొ క్కటియై నీ కీర్తిగానము చేయుచు, నిగ్మలగతి భక్తిక్రద్ధలతో నిన్నుఁ గొలుతుము గాక !

మనస్తాపములకును, వైరమునకును, ఘోరరణమునకును ఆల వాలములగు మతమతాంతరములు అంతరించునుగాక ! నీ కృపవలన ఎచ్చటను ఎప్పుడును శాంతి సంతోషములు నెలకొనుగాక ! ఓ సుఖ స్వరూపా ! నిఖిలకార్యంబులు నిరపాయంబుగా, నిర్విఘ్నంబుగా

నిర్వర్తితంబులగుఁ గాత! సమస్తంబు నీలగుఁగాత! ఏమనగా కృత
కిదే మాకృతజ్ఞతాపూర్వకనమస్కృతులు. దేవతా స్మృతికింపుము.
మమ్మెల్లర నాశీర్వదింపుము."

“గీ. గతమునం దెల్లమముఁ గృపం - గాచితిల్లె ।

సఫలతను గాంచి మాపనుల్ - సాగుచున్ను ।

తావక సువార్త దశదిశన్ - దిగింపిల్లు ।

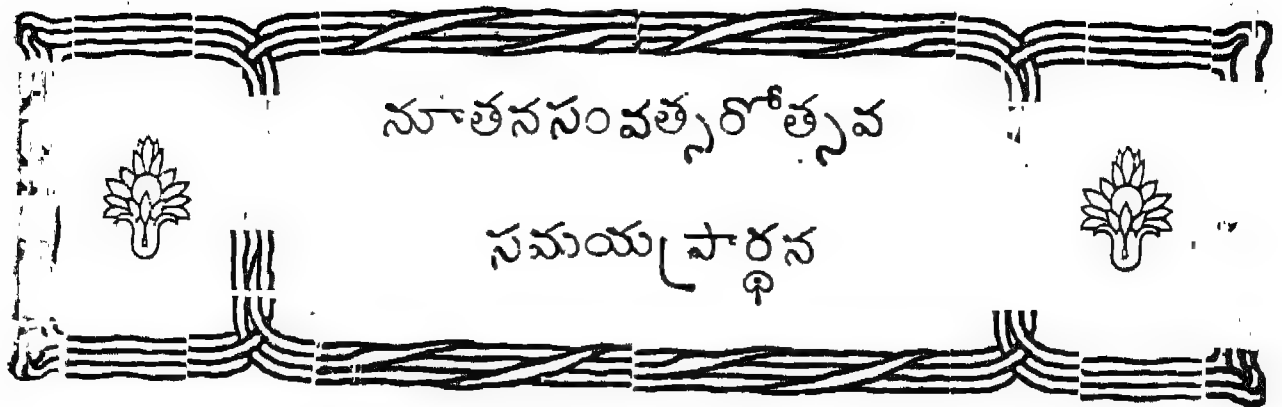
దీవన లాసంగవేమూకు - దేవదేనా ।

ఓం బ్రహ్మకృపా హితేకలం; శాంతి, శాంతి, శాంతి;
హరిః ఓం!

ఆచార్యుఁడు వై ప్రార్థనకుఁ గరువాని, ఆ వాటి సంస్కార
మునకు సంబంధించియు, చిత్తని బురిగొల్పునట్టియందునకు నొక
కొన్ని మాటల నుడివి, మంగళముతో నా వాటి శుభకార్య క్రమ
మును ముగింపునకుఁ దేవచ్చును.

కీర్తనలు : ద్వితీయ భాగము:—

త్రిభువనేశ్వరా, పుట 224; ఒక సంవత్సరము, పుట 224;
అందఱ మిటఁజేరి, పుట 5; ప్రియసోదరులారా, పుట 14;
లెమ్ములెమ్ము, పుట 22; వచ్చినాడు, పుట 22; శ్రీహరి, పుట 23;
దినమది, పుట 42; ఎంతకాలము, పుట 83; త్రోవఁజూపుము, పుట 118,

ఆచార్యుఁడు బ్రాహ్మగీతమును బాడిన యనంతరము, ఉత్సవ
కార్యమున కుపోద్ఘాతముగాఁ గాలమును గురించియు, మనుష్యుఁ
డవలంబించవలసిన ధర్మమును గురించియు, నీశ్వరుఁడు సర్వసృష్టి
కర్త కావునఁ గాలమును నధిక పరుపక, యాయనకు మనమెంత
విధేయులమై, మనమెంత కృతజ్ఞులమై, మనమెంత ఆతని యాధీనములొ
నున్న నంతసంతోషకర మగునను నంశమును గురించి కొన్ని మాటలుఁ
బ్రస్తావించి, ఈక్రింది ప్రార్థన జేయవచ్చును.

“పరమేశ్వరా !

ఉ. నీతిఁ దనర్చు వర్తనము - నిర్మల చిత్తము నాత్మశాంతియున్ ।

బూతగుణోరు శీలమును - భూరి జగద్ధిత కర్మజాలమున్ ॥

ఖ్యాతిగ నీదు భక్తియును - జ్ఞానవివేకవివర్ధనంబులీ ।

‘నూతన వత్సరోత్సవము’ - నూనకుభస్మితిమాకుఁ గూర్చుతన్ ॥”

“ జగదేకప్రభూ ! నీ సహసాలకావళం బర్యధ్యక్షులు
అదృశ్యుండ వన్యవంశం కోటి బ్రహ్మకన్యులం విహారింతురు
అండ ప్రతాపి వన్యవంశి దళహరించెదరువు. ఏ! మృత్యు
దేవన్య నెల్లయెడల బహుధా వర్తించువు. నీ సహాసహితు
బులు వర్ణనీయంబులు. నీ ప్రభావశేషంబులు సాగ్యసాంబులు. నీ
యాకలా పంబు లనంతంబులు. జగదేక క్రైత ! కావ్యామా
నీకటాక్షవీక్షణలద్ధిచేమాకు నతాబ్ధి సంగియు కుభాగతియగు
గతిచె. అట్లే ఈ నూతనసంవత్సరము భాగవాత్సయూర్తికి
బవిత్రాలోచనారక్తిచే, బుద్ధిని నూన్చి యార్జించుచే ఫలవంతు
బగుఁగాక !

ఈ సంవత్సరాది గాక మాహావిద్యావిద్యకు నూతన మగు
గాక ! మెలఁకుకతో మెలఁకుటకు, మాకవచ్చునామము మాకు బుద్ధి
వచ్చుటకు సహాయభూతములగుఁ గాక ! నీ విల్లవృక్షము నీకు
గృతజ్ఞులమై, నీయందే భక్తిశ్రద్ధలయలవాఁదా, మా మాధ్వము
నిర్వర్తించు వారమగుడము గాక ! మాకుఁ గలిగిన వాని 16
నపుడు, మమ్మ తుమింప నిన్ను వేరుగొనటకుఁ బూర్వము, మా
జెందిన వాని తుమాప్రణమ ముండఁగాంచి పునిన్ని సహిపించ గలి
నది యపేక్షణీయమగుమాట నూన్చి యిది వాఁడగు గాక ! మాకు
హాని కలిగినపుడు, మాకు హానిజేసిన వాని తుమింపఁ జూరతి
యౌదాగ్యదయాభావములతో యాచకయన్న, నిన్ను మ యాపగాధము
సహింపఁ గోరిన మా ప్రార్థనలు నిర్ధకములగు ననునది మామనముల

వెలకొని యుండును గాక! మేము గుణవంతులవలె, భక్తులవలె నటించు
వారముగాక, నిజమైన సమ్రాట్ భావాదులతో నొప్పుచుండు వారమగు
దుము గాక! మా జన్మము శరోపకారకారకమును, నీకు సమర్పిత
మునై వెలయును గాత! దినములు గడిచినంత మేము జ్ఞానమునను,
సత్యమునను, దయను వృద్ధి నొందిన వారమయి, శాశ్వతమగు శాంతి
సౌఖ్యముల నొసఁగు సన్మార్గమును వదలకుండువారమగుదుముగాత!
ఆశీర్వాదింపుము, కటాక్షింపుము, ఓం! ఏకమేవాద్వితీయం; సత్య
మేవ జయతే; బ్రహ్మకృపాహి కేవలం, శాంతి శాంతి శాంతిః.
నామః ఓం! ”

పై ప్రార్థనాసంతకము, ఆచార్యుఁడు, మనముజరుపవలసిన
నూత్న జీవితమును గురించియు, ఈశ్వరు నెడతెగని భక్తిశ్రద్ధలఁ
గొలుచుచుఁ దదను గ్రహమున, మనకు లభించు జ్ఞానమే నూతన దిన
మనియు, నూతనా లంకరణచని, యెంచవలసినదను సంశయమును గురించి,
కొంత చెప్పి మంగళగీతములతో నానాఁటి సభను ముగింపవచ్చును

శ్లో. నిత్యం నిరంజనం శుద్ధం నిష్కళం కాంతమవ్యయం,
నిర్వికారం నిరాకారం పరబ్రహ్మ సమామ్యమాం.

తా. నిత్యుడై, నిరంజనుడై, కళంకము లేనివాడై, కాంతుడై,
వాశరహీతుడై, నిర్వికారియై, నిరాకారుడై యుండు ప్రబ్రహ్మ
మును నమస్కరించుచున్నాడ.

శ్లో. అచిన్త్య మవ్యక్త మనంత మవ్యయం,
విభుం ప్రభుం భావిత భూతభావనం,
త్రైలోక్య విస్తార విచారతారకం,
హరిం ప్రపన్నోస్మి గతిం మహాత్మమాం.

తా. ఇట్టి దట్టిదంచుఁ దలంపఁ గూడనిదియుఁ దెలియుఁ గూడని
దియు, నంతము లేనిదియు, వాశరహీతిమై నట్టియు నంతటం బ్రకా
శించునట్టియు, సర్వశక్తి గలిగినట్టియు, సర్వజ్ఞుడైనట్టియు, లోక
సృష్టికిఁ గారణమైనట్టియు మహాను భావుల కాశ్రయ భూతమై
నట్టియు పాపహరుని ధ్యానించెద.

శ్లో. త్వమేవ మాతాచ పితాత్వమేవ,
త్వమేవ బంధుశ్చ సఖాత్వమేవ,
త్వమేవ విద్యాద్రవిణంత్వమేవ,
త్వమేవ సర్వం మమదేవ దేవ.

తా. నాకుఁ దల్లియుఁ దండ్రీయు, స్నేహితుఁడును, బంధువును,
చదువును, దానమును, దైవమును అన్నియు నీవే. (కావున నిన్నే
నమస్కరించెదను.)

శ్లో. నమోనమో వాఙ్మనసాతి భూమయే,
నమోనమో వాఙ్మనసైక భూమయే,
నమోనమో నంత మహావిభూతయే,
నమోనమో నంత దయైక సింధవే.

తా. వాఙ్మనంబులకు గోచరింపని వాఙ్మయ (ఇంచుక) గోచరించు
వాఙ్మయ, నపరిచ్ఛన్నైశ్వర్య స్వభావముఁ గలవాఙ్మయ, నపరిమిత
కారుణ్య నిధియైయుఁ (బరిధవిల్లు) నిన్ను బలుమరులు నమస్కరించెదను.

శ్లో. వశీవదాన్యో గుణవాన్ ఋజుశ్శుచిః,
మృదుశ్శయాశుర్మధుర స్థిరస్సమః,
కృతీ కృతజ్ఞస్తవ్యచుసి స్వభావతః,
సమస్త కల్యాణ గుణామృతోదధిః.

తా. (ఓస్వామీ నీవు) జితేంద్రియుడవు, ఉదాగుడవు, గుణవం
తుడవు, న్యాయమును బరిశుద్ధము నయిన వాడవు, మార్దవమును
దయయును గలవాడవు, మాధుర్యగుణమును స్థైర్యమును వహించిన
వాడవు, కుశలుడవు, కృతజ్ఞుడవు, స్వభావముగానే సమస్త
ల్యాణ గుణంబుల కునికి పట్టైన వాడవు.

శ్లో. ఉదీగ్గ సంసారదవాశు శుక్షణిం,
క్షణేన నిర్వప్య పరాంచ నిర్వృతిం,
ప్రమచ్ఛతి త్వచ్ఛరణా రుణాంబుజ,
ద్వయానురాగా మృత సింధు శీకరః.

తా. నీదగణ గరోరుహ మందలి యనురాగా మృతసాగర బిందువు విజృంభించిన సంసారంబును తారు చిచ్చును యణములలో వార్చి పరమ సౌఖ్యమును గలుగఁ జేయుచున్నది.

శ్లో. నిరాసకస్యాసి నతావదుత్సహే,
మహేశ హతుం తవపాద పంకజం,
యహనిరాస్తో పిశిశుస్తస్య సంధియో,
నహతుమా తుశ్చన జౌటిహానతి.

తా. ఓ మహేశ్వరా ! నీవు నిరసించినను నీపాదములము నెప్పుడు వదల నిచ్చింపను. తల్లి కొరించి నిరసించినను బిడ్డకల్లి పాదముల వదలదుగదా ?

శ్లో. తవా మృత స్యందిని పాదపంకజే,
నివేశి తాత్మా కథమన్య దిచ్ఛతి,
స్థిరేరవిందే మకరంద నిచ్ఛరే,
మధువ్రతో నేతురకంహి కిత్తుతే.

తా. అమృత స్రావులగు నీపాద పద్మబులందు బుద్ధి నిలిపినవాఁడన్యంబు నెట్లు గోరును ? మకరంద పరిపూరిత పద్మం బుండఁగాఁ దుమ్మెద గొలిమిడి చెట్టును జూడదుగదా ?

శ్లో. అపరాధ సహస్ర భాజనం,
పతితంభీమ భవాగ్న్యోదరే,
అగతిం శరణాగతంచారే,
కృపయా కేవల మాత్మ సాత్కురు.

శ్లో. అమర్యాదః తుద్రశ్చలమతి రనూయా ప్రసవభూః,
కృత్యహ్నా దుర్మానీ స్మరపరవ శో వజ్జన పరః,
వృశంసః పాపిష్ఠః కథమవామితో దుఃఖజలధి,
రహారా దున్తీరస్తవ పరిచరేయం చరణమోః.

తా. మర్యాద లేనివాడను తుద్రుడను చంచల చిత్తుడను
అనూయకుఁ బుట్టిలుగా నుండువాడను. కాను పరవశుడను
వంచనా పరుడను. పాపిష్ఠుడను. ఇట్టి నే నెట్లు ఈ దరి లే
దుఁఖ సముద్రము నుండి గట్టెక్కి నీచరణంబులం బరిచరింప గలను

శ్లో. పితృత్వో మాతృత్వో దేయిత తనయ స్త్వంప్రియసు హృ
త్వమేవత్వమ్మిత్రం గురురసి గతిశ్చాపిజగతామ్,
త్వదీయ స్త్వచ్ఛత్య స్తవపరిజన స్త్వద్గతి రహమ్,
ప్రహ్నశ్చైవం సత్యవా మపితవై వాస్మిహిభరః.

తా. నీవే తల్లిడివి, తల్లివి, అనుంగు కొడుకవు, చెలికాడవు
మిత్రుడవు, గురుడవు, జగంబులకు గతివి; నేనో నీవాడను, నీ
కన్యకుడను. నీ పరిజనుడను. త్వదేక గతుడను. ఇట్లుండ నేను నీ
కలు భారమగుదును.

ద్వితీయభాగము.

బ్రాహ్మగీతములు.

బ్రాహ్మమతాంతర్గతసారసూచి.

సువిశాల విదంవిశ్వం ఫవిత్రం బ్రహ్మచున్దిరం,
చేతస్సు నిర్మలం తీర్థం సత్యంశాస్త్ర మనశ్శ్వరమ్,
విశ్వాసో ధర్మమూలంహి ప్రీతిః పరమసాధనమ్,
స్వార్థనాశస్త్ర వైరాగ్యం బ్రాహ్మచర్యం ప్రకీర్త్యతే॥

తా. అపరాధ సహస్రములకుఁ బాత్రుఁడనై భయంకరం బగు
సంసార సాగరంబున మునింగి గత్యంతరము లేక శరణాగతుఁ డగు
నన్న ఓపాపమారా, నిర్లేతుక కృపచేత నంగీకరింపుమా !

శ్లో. అనివేక ఘనాంధ దిబ్బుభే,
బహుధా సంతత దుఃఖవర్షిణి,
భగవత్కృపదుర్దినే పథః,
స్థితం మామవ లోక యామృతే.

తా. ఓస్వామీ! అమృతా! నలుప్రక్కలు నవివేకంబగు గాఢాంధ
కార మేఘంబుచేఁ గప్పఁబడి యనేక విధముల నిరంతర దుఃఖ
వర్షము గురు మునట్టి ఘోరసంసార దుర్దిన మగుఁడ వైన నన్నుఁ
గరుణింపుమా !

శ్లో. నధగ్మ నిష్ఠోస్మి నచాత్మవేదీ,
న భక్తిమాం స్వచ్ఛగణారవిదే,
అకించనో నన్యగతి శృగల్భా,
త్వత్పద మూలం శరణం ప్రపద్యే.

తా. నేను భగ్మ నిష్ఠుఁడను గాను. ఆత్మ వేదియుగాను నీచరణ
కమలముల యందు భక్తి యుంచిన వాఁడును గాను. అకించనం
దను. గత్యంతరము లేని వాఁడను. (నీవు కరుణింతువని) నీ పాద
మూలము శరణముగాఁ జొచ్చితిని.

ప్రీతి క.

బ్రహ్మోపాసనయొక్క వివిధాంగములకు నుపయోగపడు
లాగున గీతములన్నియు, ఉద్బోధన, స్తోత్ర, వందన, ప్రార్థనాని
శీర్షికలక్రింద విడదీయ బడినవి. ఉపాసకులు తమ కనుకూలమైన
గీతములను నాయా సమయములందు నెన్నుకొన ప్రార్థితులు. సామా
న్యముగా సంగీత మందభి రుచిగలవారలుఁ గొందఱు రాగా లాపన
కును, మఱిఁ గొందఱు తాళవృద్ధాంగములనుఁ బ్రాధాన్య మిచ్చు
టయుఁ గలదు. అందువలనఁ బ్రార్థనా సమయమున నట్టివారి భావ
ములు ఉపానా ఫలితమును సార్థకముగా నొందఁజాలియుండవు. రాగ
తాళ వృద్ధాంగదుల వికృత స్థితులు రసాభాసములుఁ గావించుట
నిజమే! కాని ఉపాసనయొక్క ముఖ్యోద్దేశము దైవ సాన్నిధ్యమును
దర్శనమును బడయుటయే. కాబట్టి మాసోదర సోదరీ మణులీ విషయ
మును దయయించి, మరుక, శాంతముతో, భక్తితో, తడక
దృష్టితో, భావసంపూర్ణితో గీతములను రాగ తాళాదులు చెడఁ
విధముననే పాడుచుందురని మాప్రార్థన. ఉపాసకుని లేక ఆచార్యు
తాత్కాలిక కావసరమునుఁ బట్టి గీతముల సంఖ్యయుండును. ప్రత్యేక
భజనలయందు జనోత్సాహము ననుసరించి గీతములు పాడఁబడును
ప్రథమమున నుద్బోధనము, పిదప తాత్కాలి కావసరములబట్టి
స్తోత్ర వందనాదులును, గడపట మంత్రమునుఁ బాడుచుండుట యీ
సాంప్రదాయము. చక్కనైన స్వర సంపుటివలన శ్రావ్యగాన మేర్పడ
నటుల వివిధాంగ సంపుటి వలన యుపాసన మనోహరమై ఫలవంత
తనయఁగలదు!

ఓమ్

బ్రహ్మణేనమః.

బ్రాహ్మగీతములు

~~~~~

ఉద్బోధనము

1.

కన్నడ - చాపు.

అతనిఁ గన్గొనరే

అతులితసుఖరూపు ♦ నంశ గ్యామిని॥

అతని॥

మితలేనిశుభముల ♦ సతతము వర్షించు

పతిని సర్వోత్తముని ♦ భిక్షవత్స్యని॥

అతని॥

పరావిధములనూత్ము ♦ పరిపూజావులఁ గూర్చి

బలుసాంపునింపుప్ర ♦ పంచము చేసెడు॥

అతని॥

జగతిలోపలిజంతు ♦ జాలము పర్థిల

తగినయాహారముల్ ♦ దయతో నొసంగెడు॥

అతని॥

జీవులకోరికల్ ♦ చెల్లింప సమకట్టి

కేవలాద్భుతదేవా ♦ గృహము లొసంగెడు॥

అతని॥

నిర్మలధర్మముల్ ♦ నిగతము కాపాడు

ధర్మాత్ములకల్ల ♦ ధైర్య మొసంగెడు॥

అతని॥

2.

కమాచి - ఛాపుతాళము.

అందముగ నేడందఱము మన ప్రభునిజూచి నుతింతము
పొందుగను మనమతని భజనము సల్పి యానందింతము॥

అంద॥

పల్లవంబుల పత్రచయముల పుష్పగుచ్ఛము లందున
ఫలములీనెడి తీగెలందున ప్రకటితంబగు స్వామిని॥

అంద॥

చెట్టులందున గుట్టలందున జల విహంగము లందున
అట్టై యుండి యానందమొసగు ననంతమహిమిని గందము॥

అంద॥

అంబరంబున నెగురు పక్షుల నడని నాడెడు నెమళ్లు
సంబరముతో జలచరంబులు సల్ప నానందంబున॥

అంద॥

మించిపారెడు స్రోతచుందున మీరి పొర్లని వారిధి
మంచితనమును జూపు చ్చుగముల మాటలాడెడి పక్షులక॥

అంద॥

చండకిరణుని జ్యోతియందున శైత్యమొసగెడి వెన్నెల
మండిమాడ్చెడి యగ్ని శిఖలను మంచుకురిసెడి వానలక॥

అంద॥

స్తన్యమొసగెడి తల్లు లందును సంతసించెడి బిడ్డలక
సాకుచుండిడి తండ్రు లందున చదువు నేర్పెడి గురువులక॥

అంద॥

హితము చేసెడి, విహితులందును హతమొనర్చెడి శత్రులక
అతిథులందును, అర్థులందును అర్తనాదము నందునక॥

అంద॥

హృదయ మందిరమందు నుండెడి హృదయ నాథుని నాదము
సాదరంబుగ నాలకింతము సన్నుతింతము సర్వదా॥

అంద॥

3.

జంఘూటి రాగము - ఆదితాళము

పల్లవి.

అందఱ మిటఁజేరి - యానందంబునఁ

బొందుగ శ్రీహరి - పూజయొనర్తుము॥

అందఱ॥

అనుపల్లవి.

మంద మతులమయి - చుహిబహు గొడవలఁ

జెంది వృధాకాల - క్షేపము నేయక॥

అందఱ॥

1. పాపపు దలపులఁ - బలుకుల క్రియలనుఁ

రూపు మాపగోరి - రూఢిగ నమ్మియు॥

అందఱ॥

2. శిరములు వంచియు - జేతులు మోడ్చియుఁ

గరమగు రక్తిని - ఘనమగు భక్తిని॥

అందఱ॥

3. సత్యము శౌచము - సద్వర్తనమును

నిత్యసుమంబుల - నిష్ఠను బూనియు॥

అందఱ॥

4. జీవిత శేషము - చెడిపోకుండగ

పావన గుణసం - పాదన మెదగోరి॥

అందఱ॥

4.

జంగుూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

అందఱుఁగూడి చూ నందని భువిఁగా

అందఱుఁగూఁగొని చూడుద మెదఁగా॥

అ॥

అనుపల్లవి

సందియములఁ నిక నెందంబుల లేక

ఎందునఁజూచిన పొందెయందుఁభు॥

అ॥

చరణములు

1. దురభిమానముల నటువైచెదమా దుశ్చింతలపట్టును వదలదమా
సరగున శరణుని సామినెదమా సారిసారివాని న దలచెదమా.

[॥ అం ॥

2. లోకమందు స్నేహముగాదా వీరక వైరములు కల్గుటలేదా
ఏక నాథుడై ఏమటకను బలులోకములకుఁ బెనుప్రాగువానిని

[॥ అం ॥

3. దుష్ట చర్యలను దొలగఁగఁబెట్టి కష్టచిత్తముల కడలకుఁదట్టి
నిష్ఠతోడ నిక నీశ్వరుఁడిట్టి సృష్టికర్తయని మదిలోఁబెట్టి

[॥ అం ॥

4. బ్రాహ్మసమాజముఁబ్రోచెడువానిఁ బ్రభునినిత్యనిధి క్రితోబూని
స్నేహితుడను సామియునా వాని సతమునన్ను తింతమిఁకవీని.

[॥ అం ॥

ఆనంద భైరవి రాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

ఆనంద మానంద మవ్యయుని భజన.

అనుపల్లవి

ఆనంద స్వరూపుని నాత్మచలమటే భుజిని॥

ఆ॥

చరణములు

నిత్యనిర్మల విభుని

నిఖిల లోకభుని

సత్య స్వరూపుని

సంస్తుతిండుటే భుజిని॥

ఆ॥

ఎవ్వఁడీ భూతముల

యేలికైయున్నవాఁడు

ఇవ్వసుధవాని

నీశ్వరుండని వాఁడ॥

ఆ॥

ఎవనిలో భూత బాల

మెల్ల నణగి యున్నదో

అవనివాని నుతించి

యతిభక్తిచుతిదలంప॥

ఆ॥

సర్వ భూతేశ్వరుని

సదా సత్య వ్రతుని

గర్వి శిక్షా పరుని

గడుభక్తిచునిగొలువ॥

ఆ॥

6.

ఆనందభైరవి - శాస్త్రం.

ఆనందామృతము నీ + యాత్మగా బ్రవహింప

నందు నీచుది ముంపవేల + ముంపవేల ?

మానసేంద్రియముల + ముచిత్రోనకుఁ ద్రిప్పి

ప్రాణేశుదయఁ గాంచవేల + గాంచవేల ?

ఆనంద

దానముగా నెన్న + దైవము నయసేచు

దీనులకును నియ్యవేల + నియ్యవేల ?

మానవకోటికి + మానముదెచ్చును

మానవంతులఁ గూడవేల + కూడవేల ?

ఆనంద

భావముఁ గావల + బరితాపాన్నినిగొల్పి

పాపములను గాల్పవేల + గాల్పవేల ?

పావనమూర్తిని + వరభుక్తీర్తిని

భక్తిమీఱఁగఁ బాడవేల + పాడవేల ?

ఆనంద

నమ్మఁ గూడనివారి + నమ్మి ధర్మమున

వమ్మచేయుచునుందువేల + శుండువేల ?

నెమ్మదిఁ బ్రావిభు + నమ్మినవారికి

నెమ్మదియని నమ్మవేల + నమ్మవేల ?

ఆనంద

7.

శంకరాభరణరాగము - గూపకతాళము.

ఇదె మంచి సమయముగా - ఈశ్వరొపాసకులకు॥

ఇదె

సదమలమయి స్వాంతమెంతో - సంతసమున నుప్పొంగగ

పదుగురు మిఠఁజేరి - భక్తి పరమేశుని వినుతింపగ॥

ఇదె

1. దినమురేయి చేసెడు మన - ఘనపాతకములను దలచి
మనమునఁ బరితాపమొంది - మరిసేయమి బాససేయ. ||ఇదె||
2. మహనీయుల పుణ్యాత్ముల - మంచి మంచి చరితలరసి
ఇహపర సుఖసాధనముల - నెంతయు మది గుర్తింపగ. ||ఇదె||
3. పరమేశ్వర కరుణాకర - భక్తజనైకాధారా
దురిత హరణదయ గొనుమని - దోసిల్లాగ్ని యర్థింపగ. ||ఇదె||

8.

చేహగుణము - ఆదితాళము.

పల్లవి. ఈశునిసేవింపరే - పర - మేశు నుపాసింపరే||

అనుపల్లవి. నాశనరహితుడు - నమ్మినదరిచేర్చు|| ఈశుని||

చరణములు

నిఖిలపాపములను - నిర్మూలముసేసి ।
సుఖమిచ్చుననియెంతో - సుకరముగాఁ బర|| మేశుని||

లోకనాయకుఁడు - లోకారాధ్యుఁడు ।
వీకతోడమనల - వేమరుగాచెడి|| ఈశుని||

భవవి నాశనుని - భక్తితోఁగొలిచిన ।
భవములనన్నియు - బాపివేయువే|| ఈశుని||

దాసవరదునికీ - దోసిలియొగ్గిన ।
దాసగణములను - దయతోడఁ బ్రోచుపర|| మేశుని||

ఈతఁడెమనఘన - పాతకములఁ బాపు ।
నేతగానవాని - నిరతమువేడిపర|| ఈశుని||

9.

శహానగాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

ఎవ్వడి నూగ్యానల నేతలక నడప

నవని వాని భజింతుమా మదిదలంతుమా॥

ఎ॥

అనుపల్లవి

సవినయముగ వాని
సామ్రాజ్యముల నిచ్చుగాసద్భక్తిగొలిచిన
ఇల హెచ్చునా॥

ఎ॥

చరణములు

1. సర్వాత్మకుఁ డతఁడు సర్వేశుఁడతఁడు సర్వమంగుండువాఁడు
ఉర్విజనుల కెల్ల నుద్ధారకుం డతఁడె గూర్ధ్వలోకముల కతఁడే

సర్వము తనదైవనఁగు సచ్చిదానందుని
సదా చేరి కొలుతమా మదిదలఁతమా॥

ఎ॥

2. ఈచరాచరముల నెల్ల సృజియించు నతఁడు లోకాతీతుఁడు
భూచక్రము మొదలౌ భువనములందెల్ల బూర్ణుడైయుండువాఁడు

అచలేంద్రియములచే నధికుఁడౌనట్టి వాని
ననుదినముంభజింతమా మదిఁ బ్రార్థింశమా॥

ఎ॥

3. ఎవనికిలొబడు నీ మహాసముద్రము నెవని హుంకృతికి జెఱచు
నెవనిచేనగ్ని నెలుఁగు నెవనిచే గాలివీచు నెవఁడువానకురియఁజేయు

ప్రవిమలుఁడగునట్టి బ్రహ్మస్వరూపుని
భక్తిఁజేరి కొలుతమా మదిఁ దలఁతమా॥

ఎ॥

10. భైరవి - ఏకతాళము.

జయ విశ్వపితా భగవాన్ దయాసిధి

భక్తసఖా జగవందనహే॥

జయ॥

పరమేశ మహేశ అశేష గుణాకర,

సర్వజన ప్రతిపాలక హే॥

జయ॥

జగదీశ్వర జాగ్రత మంగళ-ఆలయ,

సంకట-మోచన ప్రేమధన;

భయతాపనివారణ నామసుధాతవ,

పావకరే ఋషిసూరిజన॥

జయ॥

చిరజీవన యాత్రయ, శాంతిరసాగర,

దీన అనాధ జనేరగతి,

శివసుందర ఈశ్వర దేవనిరంజన,

విఘ్నవిनाశన లోకపతి;

జయ॥

అసహాయ అకించన చంచలబాలక,

యాచేవగాభయ ఓచరణే;

సుగభీర కృపాతవ, సంబలకేవల,

దేహివిభోగతి హీనజనే॥

జయ॥

1. కేదారిగొళరాగము - రూపకతాళము.

నమ్మి జగన్నాథుఁగొల్వరో

ఓ జనులారా !

నమ్మి

చరణములు

1. నమ్మినసేయమ్ముగలదో నమ్మకయున్నవలదో నమ్మనమున
నిరూపించి యిమ్ముహి నెల్లదహితముఁగాంచి॥ నమ్మి
2. ఇమ్ముహి శోధింపఁగొకసామ్ము దొరను సంఘనొకఁడు నమ్మ
వలదు లేదటంచుననుఁదొకఁడనూ॥ నమ్మి
3. ఈమాటలలో మొదటిది నమ్మినదయితో నొక పక్షమ్మునలాభ
మ్ముగలదు గాంచిచూచినట్లు॥ నమ్మి
4. నమ్మినమ్మక చనలేకమ్మెనను గలదే హితము నమ్మి మీఱు
నటుగావున సమ్మతించిపరమాత్థము॥ నమ్మి

12.

హిందూస్థానిశైలి - భావు.

- నేఁడు మనమందఱము కూడి సాదుదము సగమేతుని
ఈడు జగమున లేక యంతట హెచ్చి పరిఁగడు నోర్వతిని॥ నేడు॥
- కందరమ్ముల మందిరమ్ముల - గహనపర్వతసీమల
సుందరధ్వనితోడ గొగులు - స్తుతియొనర్చుచుదేవుని॥ నేడు॥
- చెట్టుచెట్టునఁ గాననంబునఁ - జెలఁగుమధురయతంబులఁ
బిట్ట లెవనిని బాడుచుండునొ - ప్రీతిసాగరు నాతని॥ నేడు॥
- మాతులందును చెఱువులందును - లోఁతు తెలియని జలధిలో
లమును ద్రావికీర్తన - చేయు జలచర మాతని॥ నేడు॥

ఉత్సవంబుల నుల్ల మలరంగ - నువిద లెవ్వనిఁ బాడుచు
నుత్సహింతుఁడొ యాదయామయు - నుత్తమోత్తమపురుషుని || నేడు ||

శూరులును వీరాతివీరులు - శుద్ధహృదయాంబుజముల
సారెసారెకు నెవనిఁ దలఁతుఁడొ - సత్స్వరూపుఁబరేశుని || నేడు ||

13. ద్విజావంతిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

పాడరే పరమేశు స్తుతినిలఁబరమ సంతోష

మునను అనుదినమును

అనుపల్లవి

వీడరే భువిలోను విషయాదులనెల్ల కూడరేమీరిలఁ గోరిక వేడరే

చరణములు

1. నేదం యదిద ముపాసతే యననేమియో కనరే
సాదరముగఁగాచు సర్వేశుఁడుండఁగ.
వ్యర్థ కర్మముల వేతల నొందఁగ నేల|| పా||
2. ఎవ్వడీ భూతంబుల సృజించి యెందునలరి యాండునో
ఎవ్వనిలో నూర్యాదులెల్ల లయింతుఁడో
ఆవని వానిమీర లతిభక్తిఁ గొలువరే|| పా||
3. ప్రాణమునకుఁ బ్రాణమవు వానిఁ బరుని సత్య వ్రతుని
వీణా మృదంగాది వివిధ వాద్యములచే
విభుని నామముల వేడుక నుడువరే|| పా||

14.

జంఘాటిరాగము - ఆదితాళము.

ప్రియ సోదరులారా - బ్రహ్మ సోదరులారా

ప్రేమమీర బల్కితము - హితములకా : నాడీ మదిగనుదీ॥ ప్రి

1. ప్రభుని చేగకుండ - ప్రభువాణిని : నకుండ.
పశువులవలె జీవనము గడిపిన - వ్యర్థమగుట నిజము॥ ప్రి
2. మూఢగుతములంగు - గాఢాంధ కాళములకు,
మునిగి మూర్ఖులై - ముదిసిము క్లిష్ట - సద్బుధులై దేలా॥ ప్రి
3. ఘోరమతమ్ములనూ - అతిగ్రూరకర్మములను,
దారిగానక భూరిశోకముల - పొగము గనలేము॥ ప్రి
4. భక్తుల కాకరమ్ము - యిలననుల కాకరమ్ము,
దుర్మార్గతమగు మతములతోయ - బ్రహ్మగుతము మతము॥ ప్రి
5. ప్రాణమనోహరుడు - అతిప్రేమసుధాకరుడు,
భక్తపోషణుడు - పాపనాశనుడు - మోక్షుడు మనప్రభుడు॥ ప్రి

15.

జంఘాటిరాగము - ఆదితాళము

బ్రహ్మపతాకంబిదె - పురవాసులారా॥ బ్రహ్మ

భీతిల్లు చిత్తముల - శోషిల్లు హృదయముల,
ఉత్సాహ మొనరించును - ఉద్రేకము నిచ్చు॥ బ్రహ్మ

1. భక్తినిఁ బురిగొల్పు - శక్తుల నుత్సహింప,
ఆసక్తి నొనగూర్చగా - శక్తినిఁ జెన్నాదు॥ బ్రహ్మ
2. సాపక్షాలము నార్ప - తాపహరణముజేయ,
శోభనాడ గూర్పంగను - శౌర్యపదంబగు॥ బ్రహ్మ

3. పటుయోధ సహసము - కశోగజీవనము,
పటుతగ భృశ్యుర్వము - వాంఛించు॥

బ్రహ్మ.

4. జగముల నుద్ధరించు - వెలుగొలను భౌనువలె,
రాజ రామమోహనగాయ - స్థాపితంబు॥

బ్రహ్మ.

5. దేవేంద్రనాథభక్త - కేశవ చంద్రసేన,
శివనాథశాస్త్రియోధ - పోషితంబు॥

బ్రహ్మ.

6. బాపయ్య సీతరామ - సాంబయ్య శివగాయ,
కృష్ణమూర్తి భక్తుల - నేరితంబు॥

బ్రహ్మ.

7. కబీరు నానక - భక్తాగ్రగణ్యుల
అకబరు పాదుసాహ - నూచితంబు॥

బ్రహ్మ.

6. సౌరాష్ట్రగాగము - ఆదితాశముచాపు.

పల్లవి

బ్రహ్మము నెప్పుడు భక్తిని గొలిచిన బాపపుంజములు పాఱవే
అనుపల్లవి

బ్రాహ్మల గోష్ఠిని బాయక యుండిన బహుశుభములుచేకూటవే
చరణములు

కల్లుపలుకుట మదిలో రోసి కామ క్రోధాదులఁ దెగఁగోసి
యుల్లమునెంతయుఁ బదిలముచేసియుఁ హాహాహలఁగవిడఁదీసి॥ బ్ర.
దుష్టలనేస్తము చేయుటమాని దూషింపని గుణముఁదగబూని
కష్ట కాలమున నెమ్మదిపూని కలిమి లేములను సమముగ నాని॥ బ్ర.
చిలుసుఖముల నెల్లనువిడనాడి పరసుఖముల దయసేయఁగ వేఁడి
పరిశుద్ధాస్తిక మతమునుగూడిపరమపితను మదిలోఁగొనియాడి॥ బ్ర.

17. బ్యేహగ్ రాగము - ఆదితాళము.

భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ సర్వగతం॥

1. సంప్రాప్తేసన్నిహితేకారే రక్షతిరక్షతి నూనమిదం॥
2. ఆశామోహం సర్వంత్యక్త్వా భజబహువర్షం పరమేశంత్సం.
3. సక్త్వాఃకామిత బ్రహ్మానందం దాస్యతితుభ్యంచూనమిదం.
4. పురుషాధీనంకించి న్నాస్తి బ్రహ్మాదీనం సర్వమిదం.
5. శక్తిఃకారణ పురుష స్యాస్తి జగతివిచింతయ తత్త్వమిదం.

18. పంతువరాళి రాగము - ఆదితాళము.

ప॥ భజరే పరమేశం ! సతతం ! భజరే పరమేశం

అ॥ ప॥ సుజనాధారం । అజవిస్తారం ।
సుజనోద్ధారం ॥ నిజగంభీరం॥

చరణములు

1. సుగుణవికాశం అఘగుణనాశం ।
జగసువిలాసం ! మిగదయకోశం॥ భ.
2. కారణరూపం ! సారసుదీపం ।
ధీరకలాపం ! భూరిప్రతాపం॥ భ.
3. మరణవిదూరం ! పరమవిచారం ।
నిరుపమసారం ! జరితమపారం॥ భ.
4. సురుచిరగమ్యం ! పరతరధర్మం ।
గురుతరమర్మం ! వరపరబ్రాహ్మ॥ భ.

19.

సురటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

భజియింపరా రే - బ్రహ్మస్వరూపుని॥

అనుపల్లవి

సుజనరక్షణశీలు - నజుని ననంతుసదా॥

భజియింప.

చరణములు

నిత్యముగానియీ - నిఖిలప్రపంచమును ।

నత్యాదరముతో - నాశ్రయింపకను ।

సత్యస్వరూపుని - సన్నుతించినమనకు ।

నిత్యానందపదవి - నిజముగఁజేకూరు॥

భజియింప.

కామాంధకారమునఁ - గన్నులుగానక ।

పామరకృత్యములఁ - బరిబూనిచేయక ।

వేరులుస్వామిని - వేడుకగొలిచిన ।

తామసములమాన్ని - తాలిమి నేలఁదా॥

భజియింప.

అలుసుతులమ్మి - ఆయువుగడపుట ।

తేలలేనట్టియా - తెగులుపొందుటేగాని ।

వీలుచాలులేనియీ - వివిధవ్యాధులకెల్ల ।

మేల్తెనయాపదము - మేదినిహరిభజన॥

భజియింప.

20.

నాగాయణి - యోగి.

భజరే, భవఖండనే, భజరే విశ్వజన - నందనే
 జగత్ - రంజన భకత - చిత్త - విమోచనే, మోచనే,
 పాలనే, తాగనే, ప్రణతజన - సాభ్యాయ - జననే॥ భజరే
 శుద్ధసత్త్వ శోభితీయ భావే, ముక్తిదాతా బలత్పాతే,
 అంతర్యామి నిత్యపురాణే, శాశ్వతవిభుత్వచారిధానే,
 పూర్ణబ్రహ్మ సవారణే, సమస్తసాధిక వాళణే,
 సర్వలోకాశ్రయ - ప్రభవే, సత్యాత్మనే, ప్రేమాత్మనే । భజరే॥

2..

బేహగ్ - ఆదితాళము.

భజింపుఁ దతని సదా ♦ భవాద్ధి ముఖముఁ దలంపఁగోరిన
 భజింపుఁ దతని సదా

నిజానుచరులను ♦ నిగంతరంబును

ద్యజింప కరణెను ♦ దయాస్వరూపుని॥

భ.

చరాచరంబుల ♦ జగద్దళంబుల

భరించుదుండెడు ♦ ప్రభూత్తమాత్తము॥

భ.

మనీంద్రనిర్మల ♦ మనోంబరంబున

ఘనంబుగా వెల్లుఁ ♦ దినేంద్రనూర్తిని॥

భ.

అనంతసుఖముల ♦ ననంతజీవుల

కనుగ్రహించెను ♦ ననంతమహిమని॥

భ.

22.

రాగం. ఆ సావరి

స్వరము

భజో మధుర మారి నామ్ !

1. భజో మధుర మారి నామ్ నిరంతర
భజో మధుర మారి నామ్॥

(భ.)

సరళ భావనే మారి భజే శో
పావే సో సుఖధామ్

పావే సో సుఖధామ్ నిరంతర
భజో మధుర మారి నామ్.

(భ.)

2. మారిహీ సుఖహై మారిహీ శాంతి
మారిహీ ప్రాణా గామ్ ।

మారిహీ ప్రాణా గామ్ నిరంతర
భజో మధుర మారి నామ్॥

(భ.)

3. మారిహీ పాపనే ముక్తకరే శో
భజనకరే అవిరామ్ ।

భజనకరే అవిరామ్ నిరంతర
భజో మధుర మారి నామ్॥

(భ.)

23.

ధన్యాసి రాగము - ఆట

భ్రాతృ భగిని వరుల గూడి - బ్రహ్మధామ మరుగుడీ

బ్రహ్మధామ మరుగుడీ - బ్రహ్మానందరసము గొనుడీ॥

భా.

బ్రహ్మసదన మదిగొ చూడుడీ - భ్రాంతివీడి పాడుడీ

భ్రాంతి వీడి వాడుడీ - బ్రహ్మాండ నాయకు జేరుడీ॥

భా.

ఎల్లవారు చేరి యచట - ఏననాథు గొల్వుడీ

ఏకనాథు గొల్వుడీ - వికమత్య మందుడీ॥

భా.

నిర్వికారుడా ఘనుండు - నిత్యుడా డీశుడు

నిత్యుడాత డీశుడు - సత్యసంకల్పు డతడు॥

భా.

ప్రేమ రసము చిల్కు చుండు - ప్రీతిభాజనుం డతండు

ప్రీతిభాజనుం డతండు - ప్రియ మొసంగుచుండు మనకు॥

భా

భక్తవరుల గూడి యికను - భయము వదలి బ్రచుకుడీ

భయము వదలి బ్రచుకుడీ - భక్తిమార్గ గమ్యుడతడు॥

భా

రామమోహను మది దలంచి - రమ్యముగను పాడుడీ

రమ్యముగను పాడుడీ - * రాజరాజుకు మొక్కుడి॥

భా

* పరబ్రహ్మము.

24.

మధ్యమావతి - ఛాపు

పల్లవి.

రండు మనహృత్పీఠమున బ్ర - హ్మాండనాథుండు

అనుపల్లవి

నిండుకొలువుండంగ వచ్చెను - లెండు లేలెండు॥

రండు.

చరణములు

సుగుణమణిగణతోరణంబుల - సుందరంబుగఁ గట్టుండు

నెగడుపరమోత్సాహధ్వజమును - నింగి ముట్టెఁగ నిల్పుడు॥ రండు.

భవ్యతరముగ నొప్పుదయయను - పట్టుగొడుగును బట్టుండు

దివ్యవిజ్ఞానప్రదీపులఁ - దేజరిల్లఁగఁ జేయుండు॥

రండు.

శాంతిసత్యము లనెడు తెల్లని - చామరంబుల వేయుండు

చెంత దుర్గుణగణము లెవ్వియుఁ - జేరకుండఁగఁ దఱుముండు॥రండు.

వినుతు లనియెడు విరులవానను - విరివిగాఁ గురియింపుండు

ఘనతరంబుగఁ గ్రాలుభక్తిని - గాన్కగా నర్పింపుండు॥ రండు.

25. వ్యూహము - రూపకము.

లెమ్మ లెమ్మ - జీవము - ప్రాణము

రమ్మ రమ్మ భర్తృసము - రూపకము - రూపము

1. కరమునందు పూనునర్థము - భర్తృసము

నిరతము సోగాదజీవి - నిరతము - నిరతము

2. పిరికితనముచే వ్యాధి - పిరికితనము

పరమపురుషుడు - పరమపురుషుడు

3. రాజ్యవైభవములకంటె - రాజ్యవైభవము

మనతరంబు - మనతరంబు - గాదె ప్రచ్ఛానము

4. సాటిలేని నామకవిశ్వము - సాటిలేని నామకవిశ్వము

యేటి భయము మరణము - మరణము - మరణము

5. ధరణిలోన - సత్యరాజ్యస్థాపనం

ధర్మ ప్రచారంబున - ధర్మప్రచారం

26. కన్నడ - రూపకము.

వచ్చివాడు మనప్రభుడు - మందనము లర్పింపుడు

వాంఛితార్థములనెల్ల - వానికే వినిపింపుడు

పాపంబుల బాపువాడు - పాపములను ద్రెంచువాడు

పాతకులను నుద్ధరించి - పాపములను జేయువాడు

భక్తులను బ్రోచువాడు - శక్తుల నొసంగువాడు
రక్తిమీర ప్రేమతోడ - ముక్తి మనకు నిచ్చువాడు॥ వచ్చి॥

భాగ్యము లొసంగువాడు - భయముల నడంచువాడు
భ్రాంతిని దొలగంగ జేసి - బంధనముల ద్రెంచువాడు॥ వచ్చి॥

27. శంకరా భరణ రాగము - ఆదితాళము.

శ్రీ హరి హరియని చిత్తములోహరి - చేరిచి మననము చేయవలె
విహికములు స్థిరమంచునుఁబొంగక - ఆహరియజ్ఞుల నరయవలె॥ శ్రీ॥

1. ప్రాబుమాలకను - పాటుఁబడుచు - సంపాదనపరులై బ్రతుకవలె
కాలోచిత సద్వృత్తులఁగైకొని - కాలక్షేపము చేయవలె॥ శ్రీ॥

2. భోగతాల్మతల - పుణ్యశూన్యతల - పుడమిత్యజింపగఁ బూనవలె
త్యాగశీలై ధర్మసాములై - ధరనిరుపేదల దనుపవలె॥ శ్రీ॥

3. వెలగల విద్వేల విరివిగ నేరిచి - వివేక మతులై వెలయవలె
తెలివి హీనులకుఁ దెలుపుడుచేయగ-తీరికయై బోధింపవలె॥ శ్రీ॥

4. అన్యమతంబుల కనుయపడకను - అందలి సారంబరయవలె
మాన్యతగాఁ బరమతస్థునైనను - మహిసోదరునిగ గనగవలె॥ శ్రీ॥

5. ధరదృఢ శరీరదాఢ్యములనుగని-దాఢ్యవిహీనులఁ దనుపవలె
సరసన్మదూక్తుల సత్యవచస్సుల-సంభాషణములు పలుపవలె॥ శ్రీ॥

పల్లవి

సేవింతు గండు - దేవదేవేంద్రుని

అనుబంధము

కేవలానందనిధిని - శైవలక్ష్మణుని

చంద్రము

ఏవంకఁ జూచిన - వావంక వావంక

పావనచిహ్నములె - భాగ్యముమంహము

భావించి యాప్రభు - భక్తగుణములు

సేవించువారికి - జింతలేల్లవరీలు॥

చండనూర్యుడు గూడ - సన్నమిడుగులుబోలు

సింధారువిభునిప్ర - చండతేజముముంగు

పూర్ణ చంద్రుడు గాఢ - ముక్తికైవసు దండ

పూర్ణుడౌవిభునిసం - పూర్ణకీర్తిముంగు

ప్రభ దప్పి తుంపరల్ - పగిది దోచును నదుల్

విభునిదయామృత - విమలపూరముముంగు॥

29.

తోడిరాగము - ఛాపుతాళము.

పల్లవి

సేవింపరారే మాస్వామిని సేవింపరారే

అనుపల్లవి

భావాతీత పరబ్రహ్మ స్వరూపుని॥

చరణములు

1. భూతిభవములను

కావించు బహుదుష్ట

పావనులయి మోక్ష

పావన చరితుని

బూని మోహము మీఱ

కర్మతతులు దీఱ

పదవియుఁజేకూఱ

భక్తితోనింపాఱ॥

సే॥

2. ఆమహా మహిమిని

కామాది బాధల

ఆముష్మికానంద

తామసములు మాని

గూఢ్రశయమునుబూని

ఖండించి మృతలేని

మందు కొందుగుగాని

తఱలివేగమె చాని॥

సే॥

3. అపరాధ కోటుల

నెపముల నెన్నక

కృపతోడఁ బోషించు

అపరిమిత ప్రీతి

నాచరించెడు నాని

నిత్యకుభము లీని

కూరిమి తండ్రిని

నెపుడు చిత్తమందూని॥

సే॥

* 3

30.

ఆనంద భైరవిరాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

హరిధ్యానమనుసరో - వరమెందుగలదో

అనుపల్లవి

అరసిఁజేర వెమనో - హృసావతంసా॥

హరి

చరణములు

1. నిరతిశయానంద - నీరసంయుతమట

వరభక్తజనమనో - వనరు హాశ్రయమట॥

హరి

2. సద్విజసముదయ - సంసేవ్యమగునట

తద్విహారోచిత - తటశోభయుతమట॥

హరి

3. పాతకజాతదు - ర్వాసన హరమట

పూతజీవనదేహ - పుష్టిదాయకమట॥

హరి

4. నీచాశయాదాహ - నీరసహరమట

శౌచాభిధావర - సరసాన్న ప్రదమట॥

హరి

31.

శంరాభరణ రాగము - ఆదితాళము.

1. హరి నామంబే పరమధనంబీ
యైహికమందని చూడుమురా
హరిమరితాగా మండలమంటగ
మధురస్వరమున పాడుముగా॥

హరి॥

2. తళుకు బెళుకు సొమ్ములకై భ్రమపడి
తత్తరపడి చెడిపోకుమురా
పలుకున తలపున కార్యంబునశ్రీ
నిలయునిపదముల తాకుమురా॥

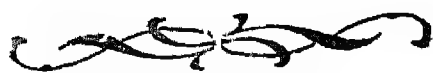
హరి॥

3. ఘనలోభముహా గహనాంతరమున
కంటకపకుటిక చాలునురా
పనవిపనవి నీబాధలు దెలిపిర
పరమాత్ముడె నిన్నేలునురా॥

హరి॥

4. పాపభయద ఘన భవతిమిరంబున
దీపంబిదియని తెలియుముగా
ఆపన్నాత్మరిత మోహరణంబా
అమృతజ్యోతిని గలియుమురా॥

హరి॥

స్తోత్రము.

~*~*~*~

32.

యమునాకళ్యాని రాగము.

ఆదినాథ ప్రణవరూప సంపూరణ, చాఢహేతవ
ప్రసాదకాంతి - సింధుమహేశ, సకలగుణ - నిధాన. ఆది.

ఆయుతలోక, అకథితవాణీ తొమారిహే,
మోహనరవ అనుపమపూరే మహాగగన, భావే మోహిజగజ్జని

[ఆది

అనుపమ, ఆదినాథీ, అనంత, అగమ్య, అపార,

మందర, అతి - అపూర్వ - భాతి నిరంజన;

సకల - సుఖ - కారణ, సకల - దుఃఖ - నివారణ,

తారణ, భయ - భంజన, సుర - నర - ముని - వందన॥

[ఆది

శుద్ధసావేరి - ఆదితాళము.

ఇకనిను నిడువను - ఏరుయిననుగాని

ప్రకటితముగ నీవె - ప్రభుననిదెలిసెను॥

ఇక॥

చకచకలీనెడు - చంద్రనూర్యామలు

సకలచరాచర - సహితలోకములు

ప్రకటములయినీలో - బ్రబలుచునుండును

అకలంక తేజనీ - యందెలయించును॥

ఇక॥

అతులితసుఖముల - నలరగఁజేసి

మతికిజోద్యముగ - మహిమలఁజూపి

హితముల నెంతయు - నెలమితోఁదెల్పి

సతతముఁబ్రోచెడు - జననివి నీవు॥

ఇక॥

దోసముచేసి నీకు - దూరమై పోయిన

గాసిలి హాయని - కరములుమోడ్చిన

దాసులఁజేరదీసి - తప్పులక్షమియించి

త్రాసముదీర్చెడు - తండ్రీవి నీవు॥

ఇక॥

అందఱు విడనాడి - యరిగెడునప్పుడు

కొందలమంది మది - కుందెడునప్పుడు

డెందము నిరాశతో - డిందెడునప్పుడు

కుంభని యుత్సాహము - కూర్చెడు సఖుండవు॥

ఇక॥

34.

శంకరాధీనము - తీర్థరాజు.

ఎంతయనివర్ణించునుగా - నీకుంకరాధీనమునా॥ ఎంత॥

ఎంత గొల్పి రక్షయి, శంకరమూర్తి సంకుటించి

ఎంత గర్వ పనుల నైన - భయ హనుజే

విడువ జాలరా - నిన్ను మరువ జాలరా

విడిచినిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుకజాలరా॥ ఎంత॥

కష్టములో సుఖమునొంది - కనికరింప నొనరించి

కఠిన వృద్ధయుడగు నాదు - గర్వ మడరుచే

విడువ జాలరా - నిన్ను మరువజాలరా

విడిచినిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుకజాలరా॥ ఎంత॥

సుఖమనుచు దుఃఖముగోర - సుఖమనుచు సుఖమునిచ్చు

సుఖ దుఃఖములలోను నుండి - చక్క బయలుపడే

విడువ జాలరా నిన్ను - మరువ జాలరా

విడిచినిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుకజాలరా॥ ఎంత॥

నీదుప్రేమ గల్గియుండ - నిర్భయముగ నేనుందు

నిశ్చింత మనస్కుడ నగుచు - నీదు కాగిటుక

విడువజాలరా - నిన్ను మరువజాలరా

విడిచి నిన్ను నిమిషమైన - బ్రదుకజాలరా॥ ఎంత॥

35.

మధ్యమావతి-ఛాపు

పల్లవి

ఎంతవాడను నిన్నుఁ గీర్తింప ఈశ్వర నే

నెంతవాడను నిన్నుఁ గీర్తింప

ఆనుపల్లవి

సుంతయైననుగాన సాహితీ - చొప్పెఱుంగని శుద్ధమూర్ఖుడ ॥ఎం॥

చరణములు

వింతవింతగ నిన్నుఁ గూరిచి - వేయివిధములఁబాడుటకు నా
కెంతయోమదియున్నదదిఫల - వంతమగుపైట్లో యెఱుంగను ॥ఎం॥

చారుసంగీత ప్రవీణులు నారదాదిమహామునీంద్రులు
సారెకును బాడంగఁగూరిమి - మీఱనాకర్ణించు విభుడవు ॥ఎం॥

రాగతాళము లెల్ల నేరిచి - రక్తితోనినుఁబాడి నీయను
రాగమును నార్జించిమించిన - త్యాగరాజునుగాను బీదను ॥ఎంత॥

భక్తితోనీశుభగుణమ్ముల - భవ్యరీతులఁ బాడుటకుఁ గల
శక్తులెవ్వయు లేనివాడను - స్వామినిన్నేనమ్మివాడను ॥ఎం॥

హెచ్చగానినుఁ గొల్చిపాడెడు - నెందతో మహనీయులుండగ
మెచ్చుకొందువె యీశ్వరానా - వచ్చిరానీ గీతజాతము ॥ఎం॥

36.

శావానామము - నూపకనామము.

పల్లవి

ఎంతవాడేనామము నీ ఎంతవాడేనామము.

ఎంత.

అనుపల్లవి

ఎంతయైన నీమాయ జంతులమునా నన్ను ఎంతవలె దగిలించి
యెంతోనగులు చేయుచునామము.

చరణములు

1. భూగోళముననున్న భూనిజులు భూనైక భాగముందు చీను
లనఁగ బరగియున్నది ! ఎంత.
2. ఈ గోళమొక చీనుగా గణింపదగిన నాగానామముల గ్రహ
ముల నొకవేగమున గచించినావు. ఎంత.

37.

కేదారనామము - అవిశానామము.

పల్లవి

ఏకమేవా ద్వితీయం ! నిరామయం ! క్రిక గావృత నిలయం.

అనుపల్లవి

భీకరమఘవార ! నాకాభిశక్త్య

చరణములు

1. నిరుపమనిశ్చల ! నిర్మల పగతగ
నిరతిశయవిలాస ! నిఖిలావాస॥ ఏక.
2. నిరవధినిర్లయ ! నిష్కారణదయ
నిరుపాధినిచయ ! నిఖిల జగన్మయ॥ ఏక.
3. ధరాధిభువన - త్రయపరిపోషణ
చరాచరాత్మక - జగదేక భరణా॥ ఏక.

38.

మాయామాళవగౌళ - ఆదితాళము

ఏమనిపిలుతును నిన్ను నే - నేమనిపిలుతునునిన్ను

స్వామీయందున - సఖుఁడాయందున

ప్రేమకు నెలవగు - ప్రియుఁడాయందున

॥ఏమని॥

తల్లియందున - తండ్రియందున

యెల్లరఁగఁ చెడు - నీశ్వరయందున

॥ఏమని॥

దిశ్యసౌఖ్యమిడు - దేవాయందున

అన్యాయుఁడగు పర - మాత్మాయందున

॥ఏమని॥

భవరోగమహా - వైద్యాయందున

వివిధజగద్దణ - వేద్యాయందున

॥ఏమని॥

గురులకు నెల్లను - గురువాయందున

వరములనిడుకల్పు - తరువాయందున

॥ఏమని॥

ఎంతయుభక్తుల - హృదయరంగముల

పింతగ వెలిగెడు - వెలుఁగాయందున

॥ఏమని॥

39.

శోడిరాగము - ఆదితాళము.

ఏమంసుమయ్యా ఓమహాత్మనిన్నె

నామరూప పరిణామమునీయెడ లేమిఁజేసి నీనామముగనలేమే ఏ॥

1. సామివైననిను జడరూపుఁడవని లేమవనియు ననలేముసదా ।

కామమోహములు నామొదలగునవి లేమినరుఁడవన లేముగదా॥

2. ఎందునునీనఁటు నేనియఁగావఁటు కామితార్థములు గలుగు ఘనుఁ
డవఁటు । ౨.

3. నీమహిమముగన సామర్థ్యము మాకేమియు లేదని యెఱుఁగ లేక
మఱిని॥ ౩.

40.

జేహగ్ - ఖండఛాపు.

ఏమీ ! నీదయ ఎంతయనిపొగడుదు ?

అమితమాప్రేమతోడ - నాదరించునాడవీవే॥ ఏమీ॥

పతితుడౌనన్న జేరి పావనునిజేయవాడ
అధముడౌనావైనీకు - అంతప్రేమ యేలనొకొ? ఏమీ॥నిన్నువిడచి యెంతయెంతో దూరముగా నుండగోరు
నన్ను యింత మక్కువతో - నాదరించునాధుడీవే॥ ఏమీ॥నిత్యవిషపానమున మత్తుగను నేనుయుండ
అత్యంతమాతురతతో - నమృతమిచ్చిగాచితివే॥ ఏమీ॥పవిత్రనుందరుడవు భక్తచునోహరుడవు
ప్రవిమలభక్తినీయ - పాపికడ నెట్లుంటివో॥ ఏమీ॥అధముడౌనన్న విడు యభిరుతముండ దేని
అధమతారణమగు - పాదములకట్టికొనుము॥ ఏమీ॥

41.

దేశికాపి రాగము - ఆదితాళం.

కరుణాప్రసార ! కారణధీరా॥

మరణవిదూర పరమవిచార.

కరు.

1. పావనశీలాదేవవిశాలా ।

భావవిలోలాజీవనపాల॥

కరు

2. తాపసన్యాదయ పాపాఘవిలయ ।

రూపరహితమయ తాపహరవిజయ॥

కరు

42.

నారాయణి - ఛాపు.

కరుణామృతపూరమా - పరంధామ

కరుణామృతపూరమా

శరణు చొచ్చినవారిపాలికి - నరయ సుందరపారిజాతమ

పరమసుగుణసముద్రమా మునివరులకును నినుబొగడందరమా

కరుణా

సర్వేశ్వర శ్రీకర - సర్వాధర - సర్వేశ్వర శ్రీకర

సర్వదుర్గుణములకు లోబడి - గర్వమునఁ గనుగాన కుండెడు

దుర్వినీతులబట్టి దిద్దెడు - సర్వశక్తుడవీవె దేవర॥

సర్వ

న్యాయపాలనభూషణ - అన్యాయశోషణ - న్యాయపాలన భూషణ

న్యాయమునవర్తించువారల - కేయమేయసుఖంబు లొసఁగుచు

న్యాయమును బ్రకటించుసుజన - ధ్యేయనిరుపమ పరమపావన

న్యాయ

సత్యవ్రతధారక - శాంతిప్రసారక - సత్యవ్రతధారక

నిత్యసుఖధర్మప్రచారక - నిరుపమానందైకకారక

సత్యవీక్షాచరణపూరక - సామంతాపత్రయనివారక॥

సత్య

43.

కమాచ్ - ఛాపు

కొనియాడఁదరమే విన్ను

గువలయవినుత

కొనియాడఁదరమే నిన్ను

దినకరశశితార - గణముల వెలిఁగించు

ఘన తేజమునుజూపు - కాంతిచుంతుఁడవీవు॥

కొని॥

బొంగరమ్మలమాడ్కి - భూమ్యాదిగ్రహముల

సింగి గిరగిరఁద్రెప్పు - నేర్పుకాఁడవునీవు॥

కొని॥

ఒండొంటి డీకొన - కుండలొకములను

ద్వందరీతిని నడుపు - చండశాసనుఁడీవు॥

కొని॥

స్తుత్యమానీస్పష్టి - సుందరమ్మగఁజేసి

యత్యద్భుతముఁజూపు - నైద్రజాలుఁడవీవు॥

కొని॥

పాఠశాలగ జగతి - బహువిధములఁజేసి

పాఠములను నేర్పు - పరమగురుఁడవు నీవు॥

కొని॥

44.

జంగునూ - నూరి.

1. గా ఒరే జగపతి జగవందన, బ్రహ్మ సనాతన ప్రపాతకనాశన
ఏకదేవత్రిభువన - పరిపాలక, కృపాసింధు సుందర

[భననాయక॥

2. సేవక - మనోమదమంగళదాతా, విద్యాసంపద బుద్ధివిధాతా
యాచె చరణ, భక్తకరజోడే, వితర ప్రేమ - సుదాచిత్తచ
కోరే॥

45.

ఖమాజురాగము - రూపకతాళము

పల్లవి

చింతనేయ నేనెంతవాడఁనే !

అంతమంగు నరయరాని నింతవింత లైసపనులు

నెంతేసి యెసఁజేసి యంతట వర్తిల్లునిన్ను !

చి॥

చరణములు

1. పంతగించి తిరిగిన నొకఁడంతయుఁ గనలేమిచేఁ ననంత
యనెడు పేరుధగణినీకమఁరె గాదె !

చి॥

2. అంతరిక్షమందుఁ జూడనింతకన్న నెక్కుడైన వెంతలేసి
చుక్కలున్న వెంచిచూడఁగా !

చి॥

3. అంతకుమఱి యంతలుగల వంతయుని సుమంతులైన బం
తులవలెఁ బరగించు ననంతమైన నీదుమహిమ !

చి॥

46.

ఆశా - సూరి.

జగతపితామహి విశ్వవిధాతా ।

అమరామూరి, కుమారకుమారి, తుమహరిసబ సుఖదాతా॥

జగ॥

రాజరాజేశ్వర, సర్వభువనపతి, పతితపావన దీనబంధూ;

అనాథగతితుమి, అనాదికుశ్వర, కరుణాకర కృపాసింధూ॥

జగ॥

సంకటమోచన, అభయచరణ తవవందిచె సురనరబృందే,

జనమదియాభోయది శరణదిలేనాచె, శీతలచరణారవిందే॥

జగ॥

47.

ముల్తా మిశ్ర - ఏక తాళము.

జయజ్యోతిర్మయ, జగదాశ్రయ, జీవగణ - జీవనా॥ జయ॥

తుమి పరమేశ్వర (ప్రభుహే) పూర్ణబ్రహ్మ ఆది అంతకారణ॥ జయ॥

మహిమారింద్ర, దయారచంద్ర, స్నేహే పరాజిత భువనా,
అమితధమ పాతకి, కరజోడేడాకి, దావుమొరెతవ చరణా॥ జయ॥

ప్రేమేరపాథార్, పుణ్యేరతిథార్, శ్లేశ-కలుష - నాశనా,
తుమిదీనశరణ, భకత-జీవన లజ్జాభయ-వినాశన॥ జయ॥

48.

భైరవిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

జయదయానిధే సే. దేవ !

అనుపల్లవి

స్వయమిదం జగదఖిలంనియమయక్ నిజబలేన !

చరణములు

త్వయిభక్తిం ధారయతో నయసి నానాశుభానిధియః ప్రభో
దయసినః !

స్వయంజ్యోతి రయిత్వయసి !

49.

హిందూస్థాని - తోడి.

జీవన - వల్లభతుమి, దీనశరణ

ప్రాణేర పాణతుమి, ప్రాణ రక్షణ.

జీ॥

సదానంద శివతుమి - శంకరశోభన,
సుందరయోగి జనచిత్త - విమోహన॥

జీ॥

2. భవాగ్రవపారహేతు, తుమిహేకాండానీ

దుర్దమ పాపతాపహోక భయహరీ॥

జీ॥

3. తుమినాథ ప్రాణమోర - తుమిఅమూర్ ప్రాణ

తుమిహేదయాగ తామూర్, కరుణా - నిధాన॥

జీ॥

4. తొమాగప్రసాదేప్రభో, ఏజీవనధరి,

జయజయ కృపామయ - మహిమాతొమా రి॥

50.

రాగము - ధన్యాసి.

పల్లవి

తాకరజీమై బాలతుమ్మారో - దయాకరో

ప్రభులాజరే॥

అనుపల్లవి

సతితనకోతుమ్మా కరుణా సాగరమేరీరభో లాజరే॥

7

1. ఖానేసీనేసోనే ఖాతిర - ఖుదమిలానూ సాజరే

ఇన్ గునియాహే నైదాహోకరయే హికియాస బకాజరే॥

త

2. అపనా అపనా కరకర ఆఖిర జన్మగ మానూసబహీరే,

భజన పుజనకీ బాతనహీక భువందనకీ నోనాహీరే॥

రా.

3. చరణ కమల పరసీసర ఖేకోదగాన దేతేఫేరాకే

బాతబడోకీసునేదరగర్ఖూ ఘోరలియా ప్రభుతేరాకే॥

తా.

4. ఆలఖినిరంజన నల్లవరంజన ప్రభుజీకో చరణారే;

అనందాత్మచరణలగిహై - మంగళ విశ్వాధారరే॥

తా.

51.

రాగము - బహార్

1. తంపరం పరమేశ్వరం,

అమృతానందరూపం, పరాత్పరం, పరమజ్ఞానం,

వయంస్మరామహే, వయంభజామహేకారణం,

జనగణ - మానస - పరినిహితం పరంపర మేశ్వరం॥

2. అస్యనియమే దినకర ఆభాతి, సుధాంశు - సంచరితఖే,

మహతోస్య భయేపవనశ్చలన్ సంచీవయతి,

వయంస్మరామహే, వయంభజామహేపరమం,

జనగణ - మానస - పరినిహితం పరంపర మేశ్వరం॥

52.

లక్ష్మీ-తూరి.

తుమిబ్రహ్మ సనాతన విశ్వపతి, తుమి ఆది అనాది అశేషగతి ।

తుమిసత్య సదాత్మక చిన్నయహే, తుమివిశ్వచరాచర ఆశ్రయహే ।

తుమి పూర్ణపరాత్పర కారణహే, తుమిదీనజనాశ్రయ తారణహే ।

తుమిమంగళ చిత్తవినోదనహే, మనోమోహన శోభనలోభనహే॥

తుమిపావన విఘ్న నాశనహే, తుమిపాతకరాశి హంతాశనహే ।

కరుణాకరహే గుణసాగరహే, కతయేకరుణా అధమేకరహే

ప్రభుపాపశతే మృతయేజనహే, పరశేలభయే నవజీవనహే ।

భవసింధుజలే ఆకూలేడరిహే, ప్రభుదేహసబే కరుణాహేతరి॥

53. మిశ్రజయ జయంతిగాగం - ఏకతాళము.

తుహ్మీ బంధు తుహ్మీనాథ । నిశిదిని తుహ్మీ ఆమార్ ॥ తు.
తుహ్మీసుఖ తుహ్మీశాంతి । తుహ్మీహా అమృతసాగర॥ తు.
తుహ్మీ అహం ఆనందలోక । శాంత విప్రాణనాశి శోక॥ తు.
తాప హరణ ఆపులె చరణ । అసిమ శరణ దీన జనాగా॥ తు.

54. జంఘూటి గాగం - ఛాపుతాళం.

తుంహోప్రభుచంద్ర - మైహోచక్షోరా
తుంహోకమలపూల - మైరసికజాగా॥ తు॥
జ్యోతితుమారికా - మైహూపతంగ
అనంద ఘనగుంహో - మహిబన్ కమేగా॥ తు॥
జయసాహై చుంబక్కో - లోహిశస్త్రీతి
ఆకర్షణకరోమోహా - లగతాగతోగా॥ తు॥
ఏకబుందజలకమై - ప్యాసాహూచాతిక్
అమృతాహికరోవర్ష - హరుతాపమేరా॥ తు॥
పానీవినాయనే - హోమినావ్యాకుల్
అయిసాహై తడపాయ - తుమరాబిచోడ॥ తు॥

55.

ఖట్ - ఏకతాళము.

ధన్వదేవ పూర్ణబ్రహ్మ ప్రాణేశ్వర ఏనబంఘు,
దయాసింధు కరుణానిధి వ్యాకులచిత వారిహో.

ధన్య.

భగవజ్జన-హృదిభూషణ, పాసన జగజీవన,
(ప్రభు) పరమశరణ, పాపీ-గతి ఆశ్రయ-భయ హారిహో,
అమృత ఆనందధామ, సత్యశ్రయ సత్యకామ,
బాగ్రత జీవంతదేవ, సేవక-కాండారీ.

జ్ఞానానల దీప్యమాన, హృదాధార హృదయేశ్వర,
భవతారణ హరికృపాశు, భక్త-మన - విహారిహో,
అవినశ్వర పూరాణ పురుష, భగవాన్ భక్తవత్సల,
కళ్యాణ అమరవిశ్వ - భువనధాతీ,
జీవితేశ హృదయ - రత్న, పరమానున సత్యపురుష,
సదానంద జగద్గురు, జగజ్జన హితకారిహో.

ధన్య.

56.

కల్యాణీ-ఆదితాళము

దినమది సుదినముకాదా

ప్రభు

దినమది సుదినముకాదా

కనుగొని నినుమది - గానము చేసెను

॥దిన॥

భునులగు నీభక్త - జనములఁగూడి

మునినుతనినుఁగూర్చి - ముచ్చటలాడెడు

॥దిన॥

- కనికరమెదలోఁ - గరగిపాఱఁగా
ననదలకప్తము - లన్నియుఁ దీర్చెడు ||దిన||
- ✓ ధీరతనీయాజ్ఞఁ - దీరిచిపాల్పెడు
నీరుల చరితము - వినివార్పించెడు ||దిన||
- ✓ కళలఁదేరి స - త్కార్యములొనరిచి
విలసిలు బుధులను - వేడ్కనున్నించెడు ||దిన||
- నీదయఁ గల్గిన - నిఖిలబంధువుల
నాదరించి ముద - మంగుచునుండెడు ||దిన||

57.

శంకరాధరణము - రూపకము

- దేవనీప్రభావగరియ - తెలియశక్యమా
కేవలకరుణా ప్రపూరను - కీర్తిధామమా ||దేవ||
- పరమభక్తినిన్నుఁగొల్చు - భక్తవరులకు
దురితములను దఱుముశక్తి - నిగతమిత్తువు ||దేవ||
- పరులహితముకొఱకె పాటు - పడెడువారికి
నిరుపమానంద పదవి - నెమ్మిగూర్తువు ||దేవ||
- నిన్నుఁజూడ నిచ్చయించు - నీతిపరులకు
నన్నిచోట్లదర్శనమిడి - గూదరింతువు ||దేవ||
- వివిధజగములను జెలంగు - వింతఁ జూపఁగ
వివిధదేహముల నొసంగు - శ్వవిభుడవు ||దేవ||
- మొదటఁగవ్వు పెట్టిమడిని - పదనుపఱచుచు
సదయవృద్ధియుఁడొటతుదకు - ముదనునింతువు ||దేవ||

58.

ఆదితాశము.

1. దేవాజ్ఞాన దివ్యజ్ఞాన దేవాప్రీతి, శుద్ధప్రీతి,
తుమి మంగళా ఆలయ, తుమి మంగళా ఆలయ.
2. ధైర్యదేవా వీర్యదేవా, తిత్తిక్షాసం తోషదేవా,
వివేకా వైరాగ్యదేవా, దేవా ఓపదే ఆశ్రయ.

59.

ఆలయియా - ఏకతాశము.

నాథ! తుమిసర్వస్వ అమార్ - ప్రాణాధార్, సాగాత్ సార్
నాహితోమావినే, కేమాత్రి భువనే, బలిబార్ ఆపనార్
తుమిసుఖకాంతి సహాయసంబల్, సంపద విశ్వర్య జ్ఞానబుద్ధిబర్,
తుమివాస గృహ ఆరామేర్థల్, ఆత్మీయబంధు పరివార్,
తుమి ఇహకాల్ తుమిపరిత్రాణ్, తుమిపరకాల్ తుమిస్వర్గధామ్
తుమికాస్త్ర విధి, గురుకల్ప తరు, ఆనంత సుఖేర ఆధార్
తుమిహే ఉపాయ్, తుమిహే ఉద్దేశ్య, తుమిస్రష్టాపాతా,
తుమిహే ఉపాస్య,
దండదాతాపితా, స్నేహమయిమాతా, భవన్త వేత్తర్లధార్.

60.

రాగం - కాఫిలేక బేహగ్ - ఆదితాళం.

పల్లవి

నినుఁ గొనియాడఁగ - నేర్పు నెవ్వడుభువి
మనమున కందని - మహిమలు నీవె.

1. మునులు ఋషీంద్రులు - ముదమున హృదగూన
అనుదిన మునునిన్నె - అరయుచునుండియు
దినకరకోటుల - దివి వెలిగించియు
కనఁబడకున్నావు - కరమువిచిత్రము.

2. వివిధజగముల - వింతగఁ ద్రిప్పుచు
నవనవరీతుల - నటనము సల్పుచు
ఎవరు నెఱుంగని - యేకాంతమున
ప్రవిమలకాంతితో - భాసిలుచుందువు.

3. నమ్మినభక్తుల - నెమ్మదిఁగోపల
తుమ్మెదవలె వ్రాతి - జుమ్మనిపాడుచు
కమ్మనిభక్త - సమ్మను గ్రోలుచుఁ
గొమ్మని శుభములఁ - గురుయుచునుందువు.

4. త్నమకవ చంబను - సత్యశస్త్రముదాల్చి
విమల ధర్మంబను - వీరభూషిని నిల్చి
సమరము సలిపెడు - సజ్జనులకు నెల్ల,
సముజయు మొసఁగెడు స్వామివి నీవు॥

61.

హిందూస్థాని తాగము రూపక తాళం.

నిన్ను బోలు తల్లిమాకు వేరుగలదే ||నిన్ను||

అన్ని వేళలందుమమ్మ - నాదగించి బ్రోచుతుకు ||ని||

అడునపుడు - అడుమండి పాడునపుడు - పాటుపాడి

అడిగినంత నే - యన్నియిచ్చి యాదరించి - బ్రోచుతుకు ||నిన్ను||

పాపపంకమున జిక్క పైకి లేవదీతు వచ్చు

పావులైన మమ్ముజూడ బాధకలుగునమ్మనీకు ||నిన్ను||

సంకటముననున్న వేళ పొంకముగ జేగదీసి

అంకమున జేర్చిమమ్మ అదరింతు వచ్చు మమ్మ ||నిన్ను||

దుఃఖమందున్న వేళ దుర్జనులగుడువేళ

సుఖముదక్కియన్న వేద ముఖముజూపి బ్రోతువమ్మ ||నిన్ను||

నీవేగదా ! మాకుడిక్కు నిన్నే గూర్చి వత్తు మమ్మ

నీవుగాక మమ్మికను బ్రోవజాలు వారెవరు? ||నిన్ను||

62.

బేహగ్ - రూపక తాళము.

నినుపినా జగదీశమాకు • నెయ్యుండెవ్వఁడు

కనికరమున మమ్మఁగాచు • కాంతుండెవ్వఁడు

||నిను||

తల్లి గళ్ళమందనున్న • తరుణమునందుఁ

బిల్లల మమ్మఁగాచినావు • ప్రేమదాతవు

||నిను||

తల్లిఁ దండ్రుగరువు నమ్మఁ • దమ్ముల సఖుల

నెల్ల బంధువులనొసంగి • యెలమిఁగూర్తువు

||నిను||

64.

శంకరాభరణము - ఆదితాశము.

నీకంటె వేటెవ్వరు మమ్మలరింపఁగ నీకంటె వేటెవ్వరు
 శోకాపనోదివి - లోకవినోదివి

రాకాశుధాంశుకోటి - రమణీయమూర్తివి ||నీకంటె||

బ్రహ్మాండకోటులతో - బంతులాడెదనీవు
 బ్రహ్మాది బిరుదుల - భాసిల్లుచున్నావు ||నీకంటె||

రవిచంద్రతారల - రాజిల్లు దివియెల్ల
 ప్రవిమలరత్నాల - పందిరిగదనీకు ||నీకంటె||

రక్తినిక గొల్చుప్ర - సక్తితోఁజెన్నారు
 భక్తులహృదయమే - భద్రపీఠము నీకు ||నీకంటె||

65.

బేహగ్ - ఆదితాశము.

నీనామమే యెంతోరుచిరా - నిఖిలసజ్జనగోచరా
 మానసమునకింపునింపు - మహితవీణారవమురా ||నీ||

మధురమైన నీనామమే - మానులకుజపమురా
 అధమాధములనుద్ధరింప - నంచితసాధనమురా ||నీ||

అఖిలపాపములను బాప - నదియెసిద్ధోషధమురా
 సుఖము నాత్మబలము నిచ్చు - సురచిరామృతరసమురా ||నీ||

భవ్యధర్మరంగస్థిత - భక్తవీరకోటికి
 నవ్యయోత్సాహముగొల్పు - దివ్యభేరిరవమురా ||నీ||

66.

కమాను గాగము - ఆదితాశము

పల్లవి

నీవే గతియని నమ్మితిమి మది నిఖిల కలువ హార !

అనుపల్లవి

ఈ వసుధను నిను నెప్పుడు కొలిచిన

కావరాగదవే గరుడా సాగర !

చరణములు

1. సర్వ సృష్టిమయ సర్వాత్మక మహేశా ! ఈశా !

సర్వ భూతసమ సచ్చిదానందా !

సర్వసుఖప్రద ! సర్వాంతక ! పర !

శాశ్వతాఘపరిశమన ! సతతము.

2. కన్ను కాలు మొదలగు నవయవముల కీశా ! మహేశా !

కన్ను కాలు గానుండు మహేశా !

ఎన్న రానినీ యున్నత గుణములు

సన్న తించుటకు సాధ్యమవునె యిల.

3. ఇన చంద్రాదుల నిలమాకిచ్చిన ఈశా ! మహేశా !

అనయము మముగాఁచెడి సర్వేశా !

తనయలమగు మము దయతోఁ బ్రోవుము

దాస పోషకా ! దయారస జలధి !

66.

కమానుగాగము - ఆదితాశము

పల్లవి

నీవే గతియని నమ్మితిమి మది నిఖిల కలువ హర !

అనుపల్లవి

ఈ వసుధను నినునెప్పుడు కొలిచిన

కావరాగదవే గరుడా సాగర !

చరణములు

1. సర్వ సృష్టిమయ సర్వాత్మక మహేశా ! ఈశా !
సర్వ భూతసమ సచ్చిదానందా !
సర్వగుణప్రద ! సర్వాంతక ! పర !
శాశ్వతాఘపరిశమన ! సతతము.
2. కన్ను కాలు మొదలగు నవయవముల కీశా ! మహేశా !
కన్ను కాలు గానుండు మహేశా !
ఎన్న రానినీ యున్నత గుణములు
సన్న తించుటకు సాధ్యమవునె యిల.
3. ఇన చంద్రాదుల నిలమాకిచ్చిన ఈశా ! మహేశా !
అనయము మముగాఁచెడి సర్వేశా !
తనయులమగు మము దయతోఁ బ్రోవుము
దాస పోషకా ! దయారస జలధి !

67.

కందార్థము - శంకరాభరణరాగము

పటుతర బలుడంగు నీవిల । నెటుఁజూచిన నచటుఁదోఁచు టెఱుఁ
గక మనుజుతో । దిటువుగ * గాళికేభోధురు । కటుకటు యెఱుఁగమిని
గాదె కారుణ్యనిధి । మమురక్షించు కరుణాంభోధి । ఇటునటు నెడ
లేనిచటుల సత్వముతోనె । ప్పటికి వెలసియుందునటుయిల నన్నిట ।
అటుల మెఱునెడు నిన్నెదిక్కని దిటువుగను నమ్మిననుకాలును । అటు
మటుమ్మని భయములేడిక కుటిలచతులిని దెలియఁబోడిల । కారుణ్య
నిధి । మమురక్షించు కరుణాంభోధి॥

68.

అశా. గూంరి (ముఖారి.)

పరమపితాతుమి, జగజనమాతా ।

పరమసఖా పరమేశ్వర ప్రభుతుమి, పరమగురుజ్ఞా దాతా॥ పర॥

దీన - అకించన - శరణ - సహాయతుమి, పరమశాన్తి కుభదాతా ।

అనాధనాధప్రభు, పతితపావనా, పాతకనాశన తాత్రా॥ పర॥

భరసాతప పరసాద - ప్రమాదే, హేభవపాతా, విధాతా,

కరుణాసాగర, దేహకృపాజలదగ్ధ హృదేహృద్ - జ్ఞాతా॥ పర॥

* వ్యాసకోయది భవేత్పరమాత్మా, మామకమ్ నగరమేవహి
కాశీఅను ఆదిశంకరుల శ్లోకార్థమును ప్రతిపాదించుచున్నది.

69.

హిందూస్థానీ బ్యేహాగ్ ఆవి.

ప్రభు విశ్వపితా, కరివందనహే - జయదీనసఖేభవ ఖండనహే.
 భవ భీతి విమోచన భావనహే, జయవిఘ్న వి నాశన పాపనహే.
 జయసంకట వారణ కారణహే - జయదుర్గతినాశ నతారణహే.
 జయభక్త మనోరథ పూరణహే - జయవత్సల పాతకి తారణహే.
 జయదీన జనాశ్రయపాలహే - జయచిత్తవి నోదన మోదనహే.
 జయపుణ్య నిధేనయ నాంజనహే - తుమి దగ్ధన్నా దే ప్రభుచందనహే.
 తుమికాంతిర సాగరశోభనహే, శివసుందర సాధక లోభనహే.
 కరిజోడి పడేకరియాచనహే - కరదుర్మతి దుష్కృతి మోచనహే.

70.

జంగూటి - యతో.

పుణ్య - పుంజేనయది ప్రేమధనంకొపినభేత్,

[తస్య తుచ్ఛంసకలం.

యాతిమోహాన్ధతమః ప్రేమరవేర భ్యదయే,

[భాతితత్త్వం విమలలం.

ప్రేమ నూర్జ్యాయది భాతిక్షణమేకం హృదయే,

[సకలం హస్తతలం.

71.

ఛాపుతాశం.

పల్లవి

పూర్వగగన - ముద్యతరణ - నూతనకరరంజితం

అనుపల్లవి

జీర్ణతిమిర - జాలరుచిర ముంచుదశవ వర్జితం॥

చరణములు

1. త్యజితకమల కోమలతల - తల్ప శయన నేవనః
జాగ్రతనను - జాగ్రతనయ - నేతునయన ముద్రణం॥
2. శృణుతము రజ మంత్రనినద - మంబురణయ మిత్తతం
పస్యతపుర ఉద్యమబల - వైభవగుణ మధ్యుతం॥
3. వృజిత విహత - కృద్యనివహ భారము పరి నిర్భరం
గచ్ఛత నిజ కర్మశరణి - మాశ్రయరచ సత్వరం॥
4. గాయత శశిశేబరజయ - మంగళజయ గీతికం
బ్రాతరహి - మదుస నుధుర - మంబులవర పూరితం॥
5. లసతు విమల - శాంతిసవిలశాంతి సకల విప్లవం
భువనవిదిత - భారత శుక వృజమమిత వైభవం॥

2.

సురట - ఆదితాశము.

పొగడదరమె నిన్ను మాప్రభు పొగడదరమె నిన్ను
ధగధగ మెఱసెడు - తగణికోటులకు
జిగిబిగిగూరుచు - చిన్మయరూపా!॥

పొగ॥

అగణితమగుబ్ర - హ్నిండకోటులను
సొగసుగదీరిచి - నూత్రధారివయి
గగనరంగమునఁ - గడుఁజోద్యమ్ముగఁ
దగనాడించెడు - తాండవ లోలా!॥

పొగ॥

నేత్రపర్వముగ - నిగనిగలాడెడు
చిత్రవిచిత్రపుఁ - జిన్నెలవన్నెల
ధాత్రిని నతిసౌం - దర్యరాశియా
చిత్రశాలగాఁ - జేసినస్వామీ !

పొగ॥

వీనుల విందుగ - వివిధస్వరముల
గానముచేసెడు - కలకంఠాదుల
మానితరీతిని - మహినలరించెడు
గానకళాలం - కరణధురీణా!

పొగ॥

పరిపరివిధముల - పాపరోగములఁ
పరితపించుమా - పరితాపమ్ములఁ
బరమకృపామృత - ఫణితౌషధములఁ
బరిహారముసేయు - వరవైద్యమణి!

పొగ॥

73.

గురటి - రూపకము.

భక్తజనుల గూడి సేడు - పరమస్థితిని బిల్చుచుండ
భక్తజన విహారుడైన - ప్రభుడవాపును నీగునుభుము. భక్త.

నిండు వెన్నెలగాత్రులందు - నీగుకాంతి జూచిమేము
నిండిన హృయంబుతోడ - నికు ప్రణతులొసరజేయు. భక్త.

మినుకు మినుకుమనుచు మింట - చుండలములు కాంతిబర్వ
మనసు కందనట్టి చుహిమ - లెన్నమాకు తెలియజేయ. భక్త.

చంగ్రుని యాకర్షణమున - సంద్రమందలి యలులేచి
సతము నీప్రతాపములను - చాటుచుండ మాకొకింత. భక్త.

వేణు వీణా గానములచే - విబుధులెల్లనిచు బాడగ
అణుమాత్రము సంశయింపక - ననవరతము నినువీడక. భక్త.

సృష్టి యంతయు సంతసింపగ - నవ్వుయనుచు నమ్మిసం
తుష్టులగుచు సాధుజనులు - కవ్వములను బాపికొనగ. భక్త.

74.

రాగము - బహార్.

బ్రహ్మకృపాహికేవలం.

పాప - నాశ-హేతురేష సతువిచార వాగ్బలం
దర్శనస్య దర్శనేన నమనోహి నిర్మలం,
వివిధకాస్త్ర జల్పనేన ఫలతితాతకింఫలం.

75.

శుద్ధసావేరిరాగము - ఆదితాళము

విన్నవించుటకు విడితముగాకయున్న దొక్కటి నాకున్నదే!

ఎన్నరాని మహిమొన్నతిగల నీవన్నియు

నింతకుమున్నెఁ బుడువఁట॥

వి॥

1. కన్నలు మొదలగు కరణంబులు మాకెన్నియున్నవని యిచ్చితినీవే
చెన్నుగ నెపుడును జెడకుండఁగనవి తిన్నదనంబునందేరఁగనీ. వి॥

2. వేమున్న మున్నయామన్నును మిన్నును మిన్నదనంబున వెలయం
జేసితఁట అన్నిటవీవై యున్నవాడనఁట కన్నతండ్రినను కరుణఁ
జూడుమని. వి॥

76.

జంఘూతిరాగము-చాపుతాళము.

పల్లవి

స్వోంజ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ సానందామృత శివరూపం

అనుపల్లవి

నిత్యంశుద్ధమపాపం నిరామయనిఖిలం నిన్నునుతించెద॥

చరణములు

1. అచ్చతపూర్ణాద్వైత జగన్మయ తేజోమయభరితా ।
సచ్చిత్సుఖమయశాంత నిరతిశయ కరుణామయచరితా॥

2. పావనసుగుణ గణాన్వితనిర్గుణ దేవనిరావరణ ।
భావనిరంగ పరాత్పరజీవాధార దయాభరణా॥

3. నిరుపచ పరమేశ్వర పరమాత్మసరోక్ష పరబ్రహ్మ ।
పరమానంద కృపామృతమహో అనవరతం పాలించుమయ్యా॥

77.

కందార్థము-మోహనరాగము.

సదయుండవగు నినుభువిలో । నెదఁదలఁచినవారి కెల్ల నెంతయు నుఖముల్ పదిలముగ నిత్తుగావున । సదసద్వివేకనిన్నె సంస్తుతించెదము । గతినీవని మదినిదలఁచెదము - సదమలరూప సచ్చిదానంద నిను - వదలక గొలిచెదము వాత్సల్యముతోడ - సంస్తుతించెదము.

78.

హునేనిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

సర్వలోక జీవరక్షకా ! ఓ ఓ పరమ !

సాధుజన గణైక పక్షకా !

అనుపల్లవి.

ఉర్విశ్రమము లోర్వజాలము ఓరి కృపాకర ! చేర్చి మమ్మేలుము

చరణములు

1. సత్యకామ ! సత్యవర్ధనా ఓ ఓ విశుద్ధ !

సకల సద్గుణ ప్రవర్తనా !

నిత్యానంద ! మోక్షదాయక !

నిఖిల భక్తప్రమోద సంధాయక !

2. చాల నొచ్చి వచ్చినారము ఓ ఓ కృపాళు !

జాలమైన తాళనేరము ;

పాల ముంచిన నీట ముంచిన

భారము నీడే దయారస వారిధి !

3. నిన్ను నమ్మి యున్న వారము ఓ ఓ * ముకుంద !
నివారింపుము మాదు నేరము ;
సన్నత ప్రభావ ! నీవ
సద్గః జేసిన నేది త్రోవ.
4. పుత్రవాత్సల్యకుఁడు కావకో ఓ రోరి తండ్రి
బుద్ధి తెలిపి కావ రావకో ;
చిత్రమును పవిత్రమునగు
చేతల నొందను ఖ్యాతి వహించిన.

79.

యమునా కళ్యాణి - ధామలా.

శాశ్వతమభయ మశోకమదేహం, పూర్ణ మనాది చరాచరగేహం ।
చిత్తయ శాన్తమతే పరమేశం, స్వీకురు తత్త్వవిదా ముపదేశం ।
దినకరశిశిర కగావతియాతః యస్యభయాది హాధావతి వాతః॥

భవతియతో జగతోస్యవికాశః

స్థితిరపి పునరిహ తస్యవినాశః॥

యదను భవాదపగచ్ఛతి మోహః భవతిపునర్న శుచామధిరోహః ।
యోనభవతి విషయః కరణానాం జగతిపరం శరణం శరణానాం॥

* ము=ముక్తి, కు = ఐహిక సౌఖ్యము, ద = ఇచ్ఛువాఁడు.
అనగా ఐహికాముష్మిక సుఖంబు నిచ్చు పరబ్రహ్మాంబని యర్థము.

80.

రాగం - రామకేరి.

హేకరుణాకర దీనసఖాతుమి - ఆగత ప్రభు

[తవద్వారే॥

తుమి వినాదినే, కేప్రభుతారే, దుస్తరభవ -

[సంసారే॥

సంపద విమచయతొ మావిహనే, జీవన్ముక్త్యు

[సమాన్ ;

విపద సంపద, తవపదలాభే, మృత్యునే అమృ

[తనోపాన్॥

81. హిందూస్థానికాఫి గాగము - రూపకతాళము.

ఆనందామృత నమః । బ్రహ్మానం దామృత నమః॥

మానసమందిర ధ్యానాభిముఖం । దానమహాసభవత్పదనమః॥

1. భర్తనిరామయనమః ! ముని । వర్తా ; పఘననమః ।

స్వర్గాలయనిరవయ వతిశయసుఖ !

దుర్గసుభోధయనమః॥

ఆ॥

2. సారనిరాంతకనమః ! దుష్టోరదోషహరనమః ।

పారమార్థ విశ్వాభిరామశివ ।

భూరిలోక విశ్వంభరనమః॥

ఆ॥

3. దేవనిరంజననమః ! సద్భావసదాశ్రయనమః ।

జీవజగన్మయా నంత దయామయ ।

పావనపరబ్రహ్మత్మకనమః॥

ఆ॥

82.

భైరవిరాగము - ఆదితాళము.

J

పల్లవి.

చరాచరాత్మక జగదీశంత్యాం ।

పరాత్పరం త్యాంప్రణమామి.

అనుపల్లవి.

పురాణపూరుష మృదఘానందం ।

వితరాశుకృపా జలధేత్వం.

చరణములు.

1. గుదాస్మరామి త్యాంలొకేశం తదామనోమెసర్వత్ర ।

భ్రమత్యహో తన్నే శేబద్ధం ।

సమర్థమా దేహిత్యంమాం॥

2. భ్రమణాన్మనసో నిష్ఠాసామే । నశ్యతితస్మాత్ భురనేవ ।

యథాదృఢం స్యాత్త్వత్పదాజ్ఞే ।

తథాతను త్వం హృదయంమే॥

3. కరుణాజలధే । సర్వంమామకం దురితందూరి

కురుభగవత్ । సదాభవత్పదకమలాసక్తం ।

ముదావిధాయత్వంహృదే॥

4. అనాదినిధన స్త్వం సర్వజ్ఞో పృథాభామేనభం

నావైషి । అజస్రమేవత్వ మ్మౌళరణం ।

తదీశమాం మాపరిభూ స్త్వం॥

5. అపాదహస్తో పృథేయకర్మా పృథక్కు రఖిలద్రష్టాత్వం

అకర్ణజిహ్వో పృథిలశ్రోతా ।

వహోవిదామసి వర్యశ్చ॥

6. అపరిశ్లేయో పృథిలజ్ఞాతా మనోవహో గోచరమపిదేవ

అవర్ణనీయ స్వరూపతస్మా ।

న్నమోనమస్తే సర్వాత్మక॥

For REFERENCE ONLY

83.

దేవగాందారిరాగము - ఛాపుతాళము

పల్లవి

పరమపురుషానీకు - ప్రణతులొనర్చెదను
పరిశుద్ధ తత్వమా - నినుగూర్చివేడుచు॥

పర॥

అనుపల్లవి

పరిపరివిధముల - భజనముసల్పుచు
పరతత్వమునునిన్నే - పలుమారుచేరెదను॥

పర॥

చరణములు

సత్యస్వరూపుడౌ - స్వామినికొ గొల్చుటచే
సత్యమేనరయుటకై - సకలగ్రంథములను
సాదరముగజదివి - సత్యముమనినెంచి
సత్యసేవకుబూని - నిత్యము నినుదలతు॥

పర॥

ప్రేమాస్వరూపుడౌ - ప్రాణవిభునినిన్ను
ప్రేమాగ్నిరగిలింప - ప్రియముతోవేడుచు
ప్రేమసాధనమును - భక్తితోసల్పుచు
ప్రియమైనకార్యముల - పలుమారుచేయుచు॥

పర॥

శక్తిస్వరూపుడౌ - స్వామి నీవనినమ్మి
శక్తినిమ్మని నిన్ను - సతతము వేడుదు
భక్తిగల్గినవారి - భయములదీర్చినా
సక్తివొసగిబ్రోవు - శక్తుల సమగూర్పు॥

పర॥

ధీరతగొల్పెడి - వరధగ్మతత్వమా
ధైర్యము మడినిల్పి - ధర్మ యుద్ధముసల్ప
వీర్యముతో నిన్ను - వివిధరీతులగొల్ప
శౌర్యమొసంగెడి - సద్ధర్మనిలయమా॥

పర॥

శాంతిని సమకూర్చు - శాశ్వత సదనమా
భ్రాంతిని బోనడచు - ప్రశాంత తత్వమా
వింతతా కోర్కెలను - విచ్చిన్నమగునటుల
అంతమొనర్చెడి - యనంతతత్వమా!॥

పర॥

అణువున నణువగుచు - నా నందమగుచును,
అన్నిటిలోపల - నమరియుండెడు దేవా!
అన్నియు విడనాడి - ఆలసిన ననుజేరి
ఆనందమొసంగెడి - యమృతంపు జీవనమా!

పర॥

84.

భజన.

ప్రణమామి, ఆనాది, ఆనంత, సనాతన, పురుష

ప్రణమామి॥

నిఖిల జగత - పతి, పరమగతి, మహాన్, భకత -

జీవన - ధన

భూమా, ప్రభు, పరిమ - బ్రహ్మ, పరమాయన, కారణ,

శరణా గతవత్సల, పూర్ణసత్య, సకల ముఖవారణ॥

భవ - జలధి - తారణ, శరణ, అతిపవిత్ర, శుభ - నిధాన,

ఆజర, అభయ, అవిశాశి;

సుర - నర - వందన, జగ - చిత్ - రంజన, భవ-భయ-

భంజన, వితరక్తపా;

దీననాథ, కరుణామయ, సుందర, ప్రేమసింధు, మధుమ

యనాహి ఉపమా, నామ - రూప-గుణ-అతీత,

చిన్మయ, అంతరేతో మార ఆసన॥

35.

బేహగ్ - ఏకతాళము.

రాజాధి రాజనీకు వందనములు॥

రాజా॥

ప్రజల కష్టముబాపు - ప్రభుడ వీవేగదా! ॥

రాజా॥

అఖిల బ్రహ్మాండముల - నందము సమకూర్చి

నిఖిల జీవులనెల్ల - నిరతంబు కాపాడు

సకల జనులకు నీవు - స్వామివై, ప్రభుడవై

సకల విధముల నేలు - సార్వభౌముడ వీవే॥

రాజా॥

సత్యధ్వజము క్రింది - సంతోషముతో మేము

నిత్యమును బోరాడి నిరతంబు నినువేడి,

అత్యంత భక్తితో - నీగూర్చి పాలింప

నిత్య జీవనమిచ్చు - నియోలానందుడవు॥

రాజా॥

పావులకు, భక్తులకు, మూఢులకు, జ్ఞానులకు

ప్రాపు నీవేగదా! పగమ కారుణికుడా !

ఆపదోద్ధారకా! పాపనిర్మూలకా!

తాపముల్ బాపు మాతండ్రి వీవేకదా ! ॥

రాజా॥

86. హిందుస్థానికాఫిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

వందనముగొనవే - వందనముగొనవే - వాత్సల్యనిధివీవే ।
సందేహములఁబాపవే - రావే - నీకందువులనేలవే॥ వం॥

అనుపల్లవి

సర్వాంతర్యామివై - సర్వమునీవయై ।
యర్విబ్రోచుజనకా - నీదుపాద - యుగ్మమునకునిదిగో॥

చరణములు

కపటచిత్తులఁగూడి - కుపితమనస్కులై ।
యపరాధములజేసి నానీసుతులవై నలుగు మేమిడిన॥ వం॥

ఎందునఁజూడనీ - వుండువనెడుమాట ।
ముందెరుకచెడిన - నీబిడ్డల । పొందుగ నేలుగొన॥ వం॥

కామత్రోధాదులక - కఠినమృగంబులు ।
వేమరుమముమ్రొంగగఁ - జూచెడు । వేగమెనివారింపవే॥ వం॥

భావపురీశ నీ - నేవగోరినమముఁ ।
బ్రోవనిదేసమయము - పాపాగ్నిలోఁ । బొగులుచున్నారము॥ వం॥

87.

విరాళి రాగము - ఏక తాళము.

వందనము లివిగో సృష్టన వంద్యా ! వందనము,
నందిత సజ్జన మనోవాఢ ! మమ్మేమి నీకు

1. దేవాది దేవునకు దివ్యాను భావునకు
స్థావర జంగమాది సంస్థాపకునకును
భావాతీతునకు భక్తాళి సేవ్యునకు
వావిరి యెన్నఁగరాని వందనము లాచరింతుము. వ॥

2. దిక్కుమమ్ముఁబ్రోవ నీవొక్కరుఁడ వంచును
మక్కువ నెదని న్ముమ్మాటికిఁ దలఁపఁగ
నక్కఱయింతైన లేక యాపదలఁ బాపకను
అక్కటా ! యుపేక్షింప నగునే కరుణాంబుధి. వ॥

3. కామితప్రదుండవని కానక మేమన్యగతిని
నేమమున నిన్వేడఁగ నీకు దయరాదాయును
మామనోంబు జాతముల మడిచి కట్టివైచి నీకు
వేమఱు నిత్యావందన విధులఁగావింతు మెట్లు. వ॥

88.

యమునా బేహగ్ - దాద్ రా.

వన్దిదేవ దయామయ తపచరణే,
తుమిహే భరసామమ జీవన్మరణే॥ వంది॥

పితామాతా సఖాతుమి త్రిభువననాథ,
గతిర్ముక్తి భక్తిదాతా కరిప్రణిపాత॥ వంది॥

అమృతనిలయ తుమిప్రేమేర గూఢార్,
తపపదే ప్రాణసఖా నమి శతవార॥ వంది॥

91.

అనందభైరవి గాగము - ఆటతాళము.

పల్లవి

సత్యస్వరూపాయనమః నిజ నిత్యానంద లోకేశ్వరనమః ।

సత్యస్వరూపాయనమః॥

అనుపల్లవి

ప్రణవఘోష గుణనమః । విశ్వా అణు మహాత్కర్ణ విశ్వేశ్వర నమః॥

గుణనిర్గుణాత్మాయనమః । గణభువనాదివందితపదనమః ।

చరణములు

1. జగదాదిదేవాయనమః ! సర్వ । జగత్పరిపూర్ణపరా
నందనమః॥

భగవన్నిరాకార నమః ! బహు । నిగమవిలాసవిభూ
తయేనమః॥

2. ఈశ మహేశాయనమః ! జగ । దీశపితా మహాపర
మేష్ఠినమః॥

క్షేత్రవిదూరాయనమః ! భవ । నాశ పరేశ పరబ్రహ్మ
నమః॥

ధన్యాసిరాగము - ఆటతాళము.

1. ఆదిమధ్యాంత లాండనివాడు మ । హాత్ముఁ డేకేశ్వరుఁడు మనస ! వాదభేదము లాడిగి వానిస్మరణఁజేసి । మోదము నొందుమిక॥
2. ప్రీతిఁదను నమ్మినవారికి మోక్షప్ర । దాతయే కేశ్వరుఁడు । మనస । నీతిమార్గము విడక నిజభక్తి నేమఱక । భ్యాతి వాని భజింపవే॥
3. కరుణాసముద్రుఁ డరులకుఁబాపులకుభీ । కరుఁడౌ నేకేశ్వరుఁడు । మనస ! కరుణనెదఱు బూని వరభూతదయగల్గి । పరమాత్ము నతియింపవే॥
4. బాహ్య మధ్యాంతర వర్తనముల కని । పట్టు నేకేశ్వరుఁడు మనసా ! యేహ్యగుణములఱోసి యెల్లప్పుడౌజగ । దీశుని స్మరియింపవే॥
5. ధరణిఁ బరబ్రహ్మదాసఱోటి కిబెన్ని । ధాన మేకేశ్వరుఁడు । స్థిరభక్తి నెదఱుబూని చిత్తభ్రమలుమాని । పరిశుద్ధు నెఱనమ్మవే॥

సావేరిరాగము - ఛాపుతాశము.

పల్లవి

ఎంతటి కారుణ్యుడే పరమాత్ము డెంతటి కారుణ్యుడే

అనుపల్లవి

సంతతము పుత్రవాత్సల్యతను వఱువక
సంప్రీతిని బ్రోచునే మనసా !

చరణములు

1. ఎందునుగలవాడే	యెల్ల బలమికాడే
డెందంబునకైన	నందనివాడే
పోందినవారలకా	నందమిచ్చు సత్తముడే
వందనములజేకొ	నందగును త్తముడే.
2. ఆరయంగ చిదచిన్	మందిరమునఁ గలవాడే
వర భక్తజన మనో	హరుడై వెలయువాడే
కరమను రక్తిని	గాచు తండ్రియౌవాడే
తిరముగ నమ్మినఁ	దిరుగ రానివ్వడే.
3. పరమ పురుషుడే	వర సత్య భాషుడే
శ్రగణా గతిపోషుడే	చల్లనివాడే
సురుచిర కరుణాది	శుభగుణ జాలుడే
నిరుపమ మహనీయ	నిర్మల యాపుడే.

94.

హిందూస్థానికాగ్రాము - అటవాలము.

పల్లవి

ధ్యానము నేయక - మానసనిలయుని ।

అనుపల్లవి

హీనతలఁపులమాపు - వీరభావముని॥

ధ్యానము॥

చరణములు

చింతలువదలక - స్థిరచతురూదక ।

అంతరంగునిదలఁచి - మందనమనుభూముల॥

ధ్యాన॥

నిత్యమేదేహము - సత్యమేబంధువులు ।

సత్యసంధునివేడి - నిత్యపనవికాండ॥

ధ్యాన॥

దుష్టులశిక్షించు - కష్టములెడఁబాపు ।

శిష్టపాలకుఁగొలిచి - సేవనుపడయును॥

ధ్యాన॥

మనమనకందక - మాటలకందక ।

మనల నేలురట్టి - మహదానందనీకు॥

ధ్యాన॥

విచ్ఛలవిడిగాను - నిమయబోలులమై ।

చచ్చునతికుఁదిరిగి - చనఁగలమె పరముకు॥

ధ్యాన॥

పాపతాపహరుని - ప్రాణేశునీకుని ।

తాపత్రయములఁచి - తరియింపఁజేయును॥

ధ్యాన॥

బ్రాహ్మసమాజకులఁ - బ్రాప్తయొన్నవాని ।

నెమ్మనములనిలిపి - నిత్యానందమునొంద॥

ధ్యాన॥

95.

ఖగహరప్రియరాగము - ఏకతాళము.

భక్తిసాటి బాటయేది - బాగుగ యోచింపరా
రక్తిమీర ఎగములేలు - రాజరాజు ప్రాపుదాప||

భక్తి.

1. ప్రస్తుత సుఖమెంచిపార - పాటుఁబడకు సోదరా
వాస్తవ సుఖసంపాదన - వరసాదనమదె గానుము||

భక్తి.

2. దానిదయనెఁ గలుగుగదాధరను సుకృతధనము సదా
దానిసమావధములేను - తామస ముఖవ్యాధులవెల||

భక్తి.

3. ఆతుల శాంతికారణమై - అఘరిపువులమారణమై
క్షీతిస్థిరమగు బాంధవమై - శ్రీకరమై శుభకరమై||

భక్తి.

4. స్థిరతను మతిఁజేయునదై - చింతలఁబో జిమ్మునదై
నిఁతిశయానందదమై - నిర్జతభవుఁజేయునదై||

భక్తి.

96.

భైరవి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

బ్రహ్మకృపాహి కేవలం । ధర్మవిచారణం.

అనుపల్లవి

బ్రహ్మాండ కోటిసకల । పాపనివారణం||

చరణములు

1. ధ్యానాభి సుముఖసం ధానానుభవనిజ ।
జ్ఞానస్వరూప వృద్ధయ భానుతేజోమయ||

2. ధీరాభిధానపరమ సారసనిరుపచు ।
భూరివివోదసము దారశుభోదయ||

3. జీవాదిజగమ్మయ దేవపరబ్రహ్మ ।

భావప్రసన్న దర్శన పావనమయాఘన॥

97. హిందూస్థాని కాఫీ రాగము - అటతాళము ఛాపు.

వల్లవి

మానస * రాముని ధ్యానించి మనుడీ

అనుపల్లవి

మది నెప్పుడు నెమ్మదిఁ జేకొనుడీ

చరణములు

1. చింతల మాని స్థిరమతిబూని

సంతతమును వాని చరిత నూఁకొనుడీ.

2. పాపము చనఁగా భక్తి మేకొనఁగా

పరమ దయాళునిప్రాపుఁ జేకొనుడీ.

3. వానిఁ బొందకయున్న వసుధలోనెన్న

రానిబాధలను మీఱఁగలేము వినుడీ.

4. నిరవధికప్రేమా నిధియనినమ్మి

శరణముఁగొని నిత్యసౌఖ్యముఁ గనుడీ.

5. * నారాయణ ! జగన్నాథ ! నుహేశ !

కారుణ్యమయ ! మమ్ముఁగావుమి యనుడీ.

* రాముఁడు—ఆత్మలకు ఆనందము ఇచ్చువాఁడు.

* నారాయణుడు—సర్వభూతనివాసియై యుండువాఁడు.

అనుతాపము

99.

భైరవి - ఆదితాశము.

ఆపద్బాంధవ - అతులదయాగ్ధవ
ప్రాపునీవని నీ - పాలబడితిదేవ॥

ఆప॥

పాపములెన్నెన్నో - పలుమఱు సలిపితిఁ
దాపములను బడి - తల్లడిల్లితిని
గోపము మాపకింక - గూర్చితోనేము
పాపములనుబాపు - పరమపావనరూప॥

ఆప॥

ఘోరదుష్కృతములు - ఊటలుచేసితి
వీరభక్తుడనని - వేసమువేసితిఁ
గోరఁగూడనియట్టి - ఊర్కలఁగోరితి
నేరీతిఁజూపెదో - యీశ్వరనీదయ॥

ఆప॥

పంచభూతమ్ములఁ - బ్రాణేంద్రియముల
నంచితబంధువుల - నాహారాదుల
పంచకునకునాకు - వరముగనిడితివి
ఎంచగదగమానె - యీశ్వరనీకృప॥

ఆప॥

ఎన్నియొకరుజించి - యిచ్చినదానిని
నెన్నకయింకను - నియ్యలేదనుచు
నిన్ను నిందించిన నీచాతి - నీచుడను
నన్ను శిక్షించెదో - నాధరక్షించెదో॥

ఆప॥

100.

భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

ఈమాయ తెమలింపవేమయ్యా !

అనుపల్లవి

కామాదివశమునొంది యీమేనుదిరమటంచునుండు !

చరణములు

1. సారంబులేని బంగారు పిచ్చుక పనినెవ్వారైన వివరింప వశము
గాదుగా !

2. సారరహిత సర్వలోక కారణంబ వైతివీవు !
ఘోరమైన మోహంధ కారమందునుంటి మేము.

101.

శోకవరాళిరాగము - ఛాపుతాళము.

పల్లవి

ఈశ్వరా ! సర్వేశ్వరా !

అనుపల్లవి

ఈశ్వరా ! రక్షింపనిల నీవొక్కడ వీశ్వరా ! సర్వేశ్వరా !

చరణములు

అజ్ఞాన మనియెడి

ప్రజ్ఞాస్వరూపా ని

లోకమందుమాయ

ఏకమేవాద్వితీయ మనుమాట

యంధకారముచేత నీశ్వరా !

బ్రకటింప లేమైతి మీశ్వరా !

లోనగువానిచే నీశ్వరా !

నెప్పుడో మఱచితి మీశ్వరా !

కామక్రోధాదులకొ గడుసు
 వేమలు నేర్పరి వేటకాడవని
 వెతలను లతలలో
 సతతము నినుఁ బిల్వఁ
 ఎన్నెన్నో పాపము
 అన్నిటి మన్నించి
 కామాంధకారముచేఁ
 ఏమేమొ చేసితి
 అణువుననైతమీనమరి
 అనయుము బహువిధకృత్యములమే
 మనసు చెప్పిన వినక
 తనివి దీఱఁగ మేము
 అనుదినము నిను
 ఎన్న లేని పాపము
 సర్వజ్ఞ ! ప్రోవవే
 సర్వసమ ! మమ్ము
 ఎంతవేడినగాని
 పంతమా మ్మపైని

మెకములు దఱుమ ఈశ్వరా !
 వేడగఁబ్రోవవే మీశ్వరా !
 వేమాఱుఁజిక్కిమే మీశ్వరా !
 జన్మన రాఁగదే ఈశ్వరా !
 తెఱిఁగఱిఁగి చేసితి మీశ్వరా !
 యాదరించుటకీవే ఈశ్వరా !
 గన్నులు దెలియక ఈశ్వరా !
 మెంచరానివెల్ల ఈశ్వరా !
 యుందువను నాలోచనలేకీశ్వరా !
 మాచరించినార మీశ్వరా !
 మహాద కృత్యంబుల నీశ్వరా !
 తప్పక చేసితి మీశ్వరా !
 నాత్మను దలఁపగ నీశ్వరా !
 లెల్ల శోషింపవో ఈశ్వరా !
 శాశ్వత ! గావవే ? ఈశ్వరా !
 సాదరముగఁజూడు మీశ్వరా !
 యేలకరుణింపవో ఈశ్వరా !
 పాలింప వెయిక ఈశ్వరా !

102.

మోహనరాగం - చాపు తాళం.

ఎటుల నిలువనేరుతు - యెడబాసి యాప్రభుని.

ఎటుల.

1. నిలువనీయక విభుడు - నెమ్మనమున నిలచి
పిలువగ రమ్మన - వెంట నరుగక నేను.

ఎటుల.

2. హృదయనాళములను - విదలించు నాయన
పొడమునుద్రేకము - భరియింపనేనిక.

ఎటుల.

3. ఆశతో హృదయాము - అల్లాడు నట్టుల
వేసవియీగాలి - విరహము పురికొల్పు.

ఎటుల.

4. నిండు పౌర్ణమినాడు - నెయ్యిడననుగూడి
ఆడు కొందము రమ్మ - ఆలసింపకు మనగ.

ఎటుల.

5. దివిని రంగుల దిద్ది - తేజఃస్ఫురణ మెరయు
ర్నావానీ వనిఁ ప్రియుడు - బ్రతిమాలిననుఁ బిలువ.

ఎటుల.

6. ఉల్లసమునమించి - జ్వలియించు యాతారా
వీలా రావని పిలువ - ఏకాకినై యిచట.

ఎటుల.

7. అలల వెంబడి నీట - ఆలింగనము నిచ్చి
ఆలసింపగవలదు - ప్రియుడ వచ్చితిననగ.

ఎటుల.

103.

కావడిచిందు రాగము.

ఎన్ని పాపములైన జేసితి, ఎన్ని కష్టములైన బడితిని,
ఎటుల బోవుటకైన తోచదురా !

ఓ స్వామి ! నే నెవరి చెంతను జేరనేర్తునురా. ఎ.

జపతపంబుల నెన్నో జేసితి. జగతి నెల్లనుయాత్ర జేసితి,
జాతిధర్మము లాచరించితిరా!

ఓ స్వామి! నేనీ జన్మమున నుఖమెరుగనైతినిరా. ఎ.

యాగయజ్ఞము లెన్నో జేసితి, యోగసాధన లాచరించితి,
పెక్కుగురువుల నాశ్రయించితిరా!

ఓ స్వామి! నే నెట్టి ఫలమును బొందనైతినిరా. ఎ.

దానధర్మము లాచరించితి, ధర్మ గ్రంథములెన్నో చదివితి,
దేవశంఖుల నెన్నో దిరిగితిరా!

ఓ స్వామి! నే దారిగానక నిన్నె జేరితిరా!. ఎ.

నిన్ను జేరక నెన్ని జేసిన నిష్ఫలంబనినే నెఱింగితి,
నీ వయే నా శరణమంటిరా!

ఓ స్వామి! నేనీ ప్రేమ కొఱకేవేచియుంటినిరా. ఎ.

104.

ఆనందభైరవి - ఛాపు.

ఎన్నాళ్లనీ యిట్లు - యెదురుచూచెద స్వామి
సుంత నదయ - రాదుగా. ఎ.

1. పలుపాపి నేనని - పడిపడి వేడిన

విలపింపవలదనుఁ - బుక్తైన లేదాయె. ఎ.

2. ప్రాణవల్లభయని - పలువరించుటెకాని

యెన్నడైనను పోనీ - కన్నెత్తిజూచెదవే. ఎ.

3. విలచుటె తడవుగ - వాఁంతు వీవని

పలుకులవలలోనె - పడిమోసపోయితి. ఎ.

4. వేదితి నిరతము - ప్రేమ వృష్టినిగోరి

వేచి విసుగుటెకాని - ఫలమేమిలేదాయె. ఎ.

మాళవగౌళరాగము - ఛాపుతాళము.

105.

ఎన్ని రీతుల నిన్ను సన్ను తించుదుము
మన్నించి ప్రోవవో ప్రసన్న ! ఇంక నైన.

ఎ.

నీవార మగు మేమిఁ కేవారి నమ్ముము

కావరాదటరా ! యొకరుజాసాగరా ! మేరా

1. అనయము నీపాద

వనజములే నమ్మిన

తనయాల రక్షింపఁ

దగదో దలంప.

ఎ.

2. నీమహిమఁ బొగడ

మాతరమా యిల

పామరులను బ్రోవ

నామి నీవేకదా.

ఎ.

3. ఎప్పుడు నినుగొల్పు

భక్తకూటములను

ఇప్పుడవని వృద్ధికి

నెక్కనిమ్ముస్వామి.

ఎ.

106.

తోడి - ఆదితాళము.

ఎంతయు పిలచిన - ఏలమాటాడవు ?

మంతయు దయలేదా - నూరిజననంద్యా||

ఎంత||

ఇంతకాలము నిన్ను - ఎదురు జూచినందుకు

పంతమువిడచి నా - చింతల వీర్పవా ?||

ఎంత||

యోనిజన మందార, యెచట బోయితివిరా ?

సాగి మొక్కితి నేను, చయ్యన బ్రోవరాదా ?

ఎంత||

మిగుల పూనికతోను, మదిని నిల్పితిగదగా

అగణిత గుణాభరణా ! ఆదరింపరావన్ను||

ఎంత||

107.

కావడి చిందురాగము - ఆదితాళము.

ఎంతకాలము వృధఁబుచ్చితి - నెంతప్రాయము వ్యయముఁ
[జేసితి.

ఈశ నేనిన్నెరుగకుండగనె - నాతండ్రినీకై

యింతయైనను - బరితపింపకనే॥

ఎంత.

1. కలసుఖోన్నతి శాశ్వతంబని - గర్వపర్వతరాసు లెక్కితి

గాననైతినిఁ గ్రిందుమీదులను - నను గన్నతండ్రి

జ్ఞానదృష్టిని గడన చేయకనే॥

ఎంత.

2. దయను నీవిడుతురుణ మెంతయు - ధరణి వృగ్ధపు వ్యయము

[చేసితి.

దానధర్మపుద్రోవఁ బోవకనే - నాప్రేమదాతా

దేశసేవలఁ దెలిసినేయకనే॥

ఎంత.

3. సర్వలోకములందు వెలుగు - సర్వకాలములందు మెలగు

సర్వవ్యాపిని నిన్ను గాంచకనే - సర్వేశ ఈశ

స్వాంతమందున నిన్ను జూడకనే॥

ఎంత.

4. శక్తిమీరగ స్వల్పవిషయా - సక్తిపాశములందుఁ దగిలి

రక్తితో నీసేవసేయకనే - రాజాధిరాజ

ముక్తి మార్గము లాస్థనరయకనే॥

ఎంత.

108.

కావడిచిందు రాగము.

ఎంతకోపము నీకు మౌనైన ఓ దేవదేవ - ఓప్రేమరూప !

ఇంతకాలము నెచట బోయితివో॥ ఎంత.

సుంతయైనను - కరుణలేకను పంతగించి మాతొ నీవు

ఎంతకాలము దాగియుండువో ఓ దీననాథ - ఓ పుణ్యధామ !

కాంతిమాకు - నెపుడు గూర్తువో॥ ఎంత.

వితవితగ నిన్ను గూరిచి వేయివిధముల బాడుచుండగ

ఎపుడునీకు కరుణగల్గునో మాచెంత కీవు - కాపాడదలచి

సంతసముతో నెపుడువత్తువో॥ ఎంత.

పాపముల మన్నించి నీవు పగమపదమును జేర్చ మమ్ము

ఎపుడు నీవుపూను కొందువో దేవాధిదేవా - రాజాధిరాజా !

రమ్మువేగమె - మమ్ముపాలింప॥ ఎంత.

109.

కమాచ్ - ఛాపు

ఎంతయుఁదగుదునురా ! ఈశ్వర ! శిక్ష

కెంతయుఁ దగుదునురా

ఇంతైన పుణ్యము - నేఁ జేయఁగనైతి

పంతతమునుదువ్వు - చర్యలజరిపితి॥ ఎంత.

అంతమెలేదునా - యపచారకోటికి

నెంతదండించిన - నీశ్వర ! నినుదూర॥ ఎంత.

ఎందఱనో నిం - దించినవాఁడను

గందును సుఖమని - కడుస్వార్థపరుడనై॥

ఎంత.

మోక్షమునకు శిక్ష - మొట్టమొదటిమెట్టు

శిక్షయెతగుమందు - చిత్తశుద్ధికి ముందు॥

ఎంత.

110.

తోడి - ఛాపు.

పల్లవి

ఏలానిరాశ? ఈశ్వరుఁడుండ ఏలా నిరాశ?

అనుపల్లవి

పాలించు నినునతఁడు - భయపడకుము మనస.

ఏలా॥

చరణములు

లీలతో జగముల - నేలుచుండియనతఁడు

నీలోనే యున్నవాఁడు - నినువిడువఁడు.

ఏలా॥

పతితపావన బిరుదు - పడసినవాఁడతఁడు

అతనికంటెను హితుఁ - డన్యఁడెవ్వడులేడు.

ఏలా॥

సుఖదుఃఖముల వంకఁ - జూచుచుందువదేల

సఖుని నాతనిఁగొల్వ - సర్వము సుఖమగు.

ఏలా॥

అన్ని జాతులవారి - నన్ని మతములవారి

నన్ని స్థితులవారి - నరసిరక్షించును.

ఏలా॥

111.

ఆనంద భైరవి - రూపకము.

పల్లవి

కనికరములేకపోయెనా - నామీద నీకు

అనుపల్లవి

పరమేశానిను నమ్మిన - వాడను యిసుమంతనీకు॥

కని॥

చరణములు

1. ఘోరతిమిరమందుగానక - గాసిలిహా యెచటనైన

వెరువకుచుని వేగమెనా - కరముబట్టి దిటువుబల్క॥

కని॥

2. నానాసుఖమార్గముల - నామేను నే మరుసక

కన్నునొగను బిలచినన్నుఁ - గాచుట కొరకైన నీకు॥

కని॥

3. వలదనియెడి నీ వాణిని - వారిం చెడు ఖలుడనగుచు

కలుషాన్నిని గ్రాలుచుండు - కాలమ్మునకైనఁ బ్రోవ॥

కని॥

4. నీ ధ్యానము మదినిల్పగ - నవివేకుడనగుట తెలిసి

అతివేషముఁ గొలిచే - ధన్యజేయు మింకనైన॥

కని॥

112.

మారునరాగము - ఆదితాళము.

1. చంచల మేటికె చపలచిత్తమా . యిందుకయోచించు . కొంచెపు గుణములఁ . గూడియుందుగతి ! నెంచక తిరిగెదవా - యెటుఁగవా.
2. తనువుతోడ జను - తన సకలములును ! తననుగూడిగావె॥ తన కుశ్వరభక్తియు సద్వర్తన - మునుదోడగుఁగదవే॥ ఓ మనసా !
3. త్రికరణశుద్ధిగఁ జేయనిభక్తికి - దేవుఁడెటులమెచ్చు . అకళంక మతినొసర్చెడి భక్తి - నొకనిమిషమె చాచి॥ ఓ మనసా !
4. అనయవ పుష్టిమనో బలమును . మన కమరియండఁగావే ! యవిగళభక్తి నొసర్ప కున్న మన - కావలగతియేమే॥ ఓ మనసా !
5. ఆశఁబూని నిజభక్తి నీశ్వరో - పాసనఁజేయుమిక . నీసద్భక్తికిమెచ్చి యీశ్వరుఁడు - నిన్నఁ బ్రోచుఁగనుక॥ ఓ మనసా !
6. పరబ్రహ్మదాసుల భాగ్యము పర - బ్రహ్మోపాసనమే॥ పెరత్రోవలఁ బోవనేలయేకే . శ్వరుడెగతియొకే॥ ఓ మనసా !

113.

కాఫీ - ఛాపు.

తామసమేల స్వామి - తనయని నేలవేమి
నామొఱవినవేమి - నాగతియేమి॥

తామ॥

వేమరువేడిన - వెక్కినేనేడ్చిన
నీమదికెక్కదేమి - నేరమదేమి॥

తామ॥

అందఱనాదరించు - నతికృపామతివని
యందఱుపల్కుట - యన్యతమయేమి॥

తామ॥

ఎండఱనోయద్ధ - రించినవాడవె
అందఱకంటెను - నధముడనాయేమి॥

తామ॥

దిక్కునీవేయంటి - దీనుడనేనంటి
నక్కటనన్నవిడ - నాడకుమంటి॥

తామ॥

4. సిందూస్థానీ కాఫీగాగం - ఆదితాళం.

నిన్నజూపువారలేరి - నిఖిలభువనధారీహరి
తెన్నగానకడవిపాలై - తిరిగి తిరిగి విసిగిన్కై
కన్నులున్న గ్రుడ్డినయి - కష్టమొందుచున్న నాకు.

నిన్ను

1. నిజముఁదెలిపి - నీతిగరపి - నిష్ప్రయోజనార్థముడిపి
భజనశీలములనుఁదాపి - పరమకృపనుఁ బూరినాకు.

నిన్ను.

2. పాపకూపములనుఁగూలి - బయటికెక్కుదు మరలితూలి
రూపు చెడిపోయి వెట్టి - రోజుచుండునట్టి నీకు.

నిన్ను

3. వారు వీరు గురువులని - వదలకెంతో నేవచ్చేసి
కోరు కోర్కెగల తేకం - గుందుచుండునట్టి నాకు.

నిన్ను

115.

మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

నిను సేవింపని పుట్టువనేటికి ! నిఖిల జగదధీశ ! ఈశ !

అనుపల్లవి

నీ నిర్మితజూదని కను లేమిటికి ? నిష్ఫలములు ధరలొను

చరణములు

1. నినుఁజింతింపని చింత యేమిటికి ? నీరములేని కొలఁకేమి
టికి ? నినుఁబాడని యా కృతులేమిటికి ? నెసరులేనియా
మగతనమేటికి ?
2. నినుగుఱింపని ముచ్చటలేటికి ? నీచులతోడను స్నేహము
లేటికి ? పనిలేకుండెడి బ్రతుకేమిటికి ? భక్తిలేని ధ్యానం
బేమిటికి ?
3. ప్రత్యుపకారము చేయనిదేటికి ? బ్రాణిహింసయు కేయట
యేటికి ? మెతుకుల కొఱకిచ్చకమేటికి ? మిశ్రి నిత్యమని
తెలియమియేటికి ?
4. సర్వకర్తను దెలియమియేటికి ? జంచలమతులను గూడట
యేటికి ? గర్వము విడువక యుండుటయేటికి ? గదగను
నిత్యుని గూడమియేటికి ?

116.

జంఘూటీరాగము - ఆదితాళము.

1. పరమపురుష యహోబ్రహ్మస్వరూపా । పరుడవునీవే
నాదొరవును నీవే॥
2. హరిహర బ్రహ్మలు సంతయునీవే । పరభక్తుల కల్పతరు
వును నీవే॥
3. సుఖమాయనుబడి కానకమార్గము । తెలియక చేసితికలుచు
ముఁదన్నో॥
4. ఎన్ని నేరములున్నమన్ననసేయఁగఁ । గన్నతండ్రి నీవే
గాక మఁటెవ్వరు॥

117.

హిందూస్థానిరాగము - అటతాళము.

1. పాతకహరణదేవా బ్రహ్మస్వరూపా । భూతములకు నాది
భూతమైవలసిన॥
2. నారాయణా సదాశివ కారుణ్యసాగర । సారస్వమైన నీరూ
పము నేరీతిఁగాంతుమో॥
3. దేహాభిమానములఁ దిరుగుచునిరతము । మోహజలధిఁ బడి
మునిఁగి తేలుచుఁదిమి॥

118.

శహానా - ఛాపు.

పల్లవి

ప్రభునిమఱచితివేల - పాపపుమనసా

అనుపల్లవి

శుభదృష్టితో నిన్నుఁ - జూచునుగదవే

ప్రభుని

చరణములు

విభవయలేకున్న - విశ్వములోన

విభవములెవ్వైన - విలసిల్లగలవె

ప్రభుని

నీవుపుట్టకమున్నె - నీకయిదయతోఁ

గావలసినవెల్లఁ - గల్పించెగదవే

ప్రభుని

శరణని యాప్రభు - మఱుఁగునఁజేర

దరిలేని దుఃఖాబ్ధి - దాఁటించుఁగదవె

ప్రభుని

తలఁపులోపలనుండి - ధర్మమెచూపి

పలు తెఱఁగుల నిన్నుఁ - బాలించుగదవె

ప్రభుని

శరుణాదిసద్గుణ - గణమణిఖనియై

పరిపరివిధముల - భాసిల్లుఁగదవె

ప్రభుని

119. రేగుప్తిగాగము - చతుశ్రజాతిలఘువు.

భారమునీడె పరమపురుష నీవారమైతిమయ్య!

చారుచరిత వందారుజనావనధారేయ జగత్కారణంబ మా.

1. సారెకు విషయ వికారవేగమను మారుతమునఁ దూలి!

దారుణతాపత్రయనక్రాదుల బారి కులికి యులికి!

2. తీఱనిపాతక భారమునను సంసారాంబుధి పలుమాటుమునుం
గుచుకొని దారియెందుఁగన కారసి తావక కారుణ్య మెట్లవగతి
గనుఁగొంటిమి!

120. బిల్వరి - రూపకతాళము.

మొగము నేనెట్లుచూపును - పూతచారిత్రనీకు

అగణితపాపాఘములను - అచరించి యాచరించి॥ మొగ॥

సుగుణరాశివైననీదు - సుగుణములను దలఁచియైన

తగనిచెడ్డపనులనుండి - తలగకుండనుండియుండి॥ మొగ॥

ఎట్టివారికట్టిఫలము - లిత్తువంచుఁ దెలిసి తెలిసి

గుట్టుగుట్టుగాన వెన్నో - కూశపనులఁజేసిచేసి॥ మొగ॥

పరుల మెప్పుబడయుటకే - పాటుపడుచునుంటిఁగాని

పరమపురుష నీవుమెచ్చు - పమలఁజేయకుంటినే॥ మొగ॥

దేవనీనివాసమయి - తేజరిల్లు డెందమును

కేవలదుఃఖ్యంతలకును - గృహముచేసి చెఱచిచెఱచి॥ మొగ॥

పరమస్వర్గధామమయి - భాసిలు సంసారమును

నరకముగాఁజేసికొంటి - నాధనీదు నాజ్ఞదాఁటి॥ మొగ॥

121.

నాదనామక్రియ - రూపకము

యాచకుడై ద్వారముకడ

పిలుచుచున్నవాడస్వామి॥

యా॥

ఆశతోడ వేడుచుండు - దీనుని మొఱిలబకింపు॥

యా॥

నీకై నే తపించితి - నీకాంతినే నేగోరితి,

నీకై నే దప్పిగొంటిని - నీయమృత మపేక్షించితి॥

యా॥

కన్నులకింపగు వస్తువై - కంటిలోని కాంతివయి

మిన్నమన్న తెలియనట్టి - మూఢునిరక్షించి బ్రోవు॥

యా॥

ఎవరిని నేనికజేరుదు - ఏమనినే నాశ్రయింతు

ఎవరునన్న బ్రోవగలరు? - ఎటుమఃఖము బాపికొందు॥

యా॥

ఆశగొల్పి వారలెవరు? - అభయమొసగువారలెవరు?

పాశములను ద్రెంచినన్న - పరమపదము జేర్చుటెవరు॥

యా॥

దానామడచు నీరమవై - ధైర్యమిచ్చు ప్రాపకమై

అవారహమును గాచుచుండు - అభిలషయాకర మూర్తి॥

యా॥

122.

బేహాగ్ రాగము - ఆది తాళము.

అనుదినము మమ అవ్యయ ! కావుమి.

నిను మదిఁగొలుతుము నిఖిల లోకేశ !

1. నిత్యుడ వనియు	నిర్మలుడ వనియు
నిత్యము నీనామ	స్మరణ జేసెద మిదె.
2. పాపతులను బలు	బాపల బడనీక
నిరతము నీదు నామ	స్మరణ నేషతక
3. పాతకమును నగ్ని	పర్వి మముఁగాల్పఁగ
భూతదయారసాం	భుధి జల్లార్పవే.
4. సకలలోకములకు	సామి నీవే యని
ద్రవ్యతీతముగ నినుఁ	బ్రస్తుతించెదమిదే.
5. ఇహఁగు నీ భయమునఁ	లోకమునను
అనయముఁ గాయును	అఖిలలోకేశ !
6. చేతులులేకయే	చేతనము లాదిగా
భూతంబుల నిలఁ	బుట్టింతు వోపర !
7. ఎందుననుండియు	నెక్కడఁ గానవు
పొందఁగ మమ్మిటు	పోషించుచుందువు.
8. ఎల్లవారల యెడ	నెంతో సదయుడ
వల్లము నిను వేడ	నుద్ధరింపుమి పరుడ !

123. హిందూస్థానిభైరవి - ఏక తాళము.

అమ్మ నాతో పయికవమ్మ - ఆదరించి బ్రోవ రమ్మ
అమ్మనాన్నలకంటె నీవు - అధికమైనతల్లివమ్మ. అమ్మ.

ముద్దుముద్దుగ నాతో నీవు - మురిపెములను సలుప రమ్మ
సద్దులేకనునీతోగూడి - సంతసముతో నాడుచుండ. అమ్మ.

బొమ్మలాట లాడు నపుడు - బాగుగా నే నిన్నదలచి,
నెమ్మదైన నాడు మనసు - నేనునీకునిత్తునమ్మ. అమ్మ.

పాలు పండ్లు పంచదార - పొట్ట నిండా సింపి నేను
చాలాచాలా నిన్నుగూరిచి - చక్కగాను పాడుచుండ. అమ్మ.

చదువు నేర్పు మమ్మ తల్లి - చతురమతిని నాడునమ్మ
నీదుముచ్చటలాడనాకు - నేర్పుతోను నేర్పవమ్మ. అమ్మ.

ఈడు పిల్లల గూడి నేను - ఇంపుగాను నాడుచుండ
కూడనుండుచుకూర్మిమీగ - కావరమ్మకరుణజూచి. అమ్మ.

అమ్మనాన్నల నాజ్ఞలొన - ఆదరముతో మెలగ నిమ్మ
అమ్మ నీవే నాన్న నీవే - అన్ని నీవే నాకునిక. అమ్మ.

124.

జంఘాటిరాగం - ఆదితాళము.

పల్లవి

అలసివచ్చితిని తల్లీ - నన్నదరింపరావే॥

అలసి॥

అనుపల్లవి

నిలువజాలనిక కొగలించినను - నేదదీర్పయిటు శీఘ్రమె రావే॥

[అలసి॥

చరణములు

1. పాపజాలమునఁజిక్కి - నినుదూరమునుంచితి తల్లీ

నరకతాపమున - తత్తరిల్లెదను - కనికరించినను కానగరావే॥

[అలసి॥

2. పిలచిన పలుకుటకైన నీకింత కరుణలేదా

పిలచి పిలచినే నలసి పోయితిని - పిలువజాలనిక తల్లీ తల్లీ॥

[అలసి॥

3. దీనుల పాలిటితల్లీ - నాకరువువీర యిటరావె

మందహాసమున మోమునెత్తినను - ముద్దాడగ యిటుగావే

[రావే॥ అలసి॥

4. దిక్కులేనినాకు - నీప్రేమయొకటె దిక్కు

జగములన్నిటికన్న తల్లివి - దిక్కుమాలిన దుష్టార్ముడనే॥

[అలసి॥

125.

భైరవి - ఆది.

అంతరచును వికసితకరో అంతర తరహే ।

నిర్మలకరో ఉజ్జ్వలకరో సుందరకరోహే॥

1. జాగ్రతకరో ఉద్యతకరో నిర్భయకరోహే ।

మంగలకరో నిరలసనిః సంశయకరోహే॥

2. యుక్తకరోహే సబారసంగే ముక్తకరోహే బంధ ।

సంచారకరో సకలకర్మ శాంతతోమార్ ఛంద॥

3. చరణ పద్మేమయ చిత్తనిష్పండితకరోహే ।

నందితకరో నందితకరో - నందితకరోహే॥

126.

సురటు - ఆదితాళము.

అంత నీదయరా - అఖియోద్ధార - అంత నీదయరా

చింతలు నీదయ - చిత్తము నీదయ

వింతలు నీదయ - విత్తము నీదయ

జనకుడు నీదయ - జననియు నీదయ

జననమరణ - సంసారము నీదయ;

శ్రతువు నీదయ - మిత్రుడు నీదయ

పుత్రుడు పుత్రిక - శత్రుము నీదయ

గాలియు నేలయు - గగనజలాగ్నులు

కాలము దేశము - కష్టము నష్టము

భావము నీదయ - భావయు నీదయ

పావనతరమగు - ప్రాణము నీదయ

127.

హుసేని దానిము - గూఢక తాళము

పల్లవి

అనంద వారనిధి ! యభిల సుగుణ నిధి !

అమృత ! శ్రీతవత్సల మమ్మావరింపుము లింద్ర !

అనుపల్లవి

దీనచింతామణి వంచు దీనమును నినుఁగొని గూడి

గానముల ధ్యానములఁ గావింపఁగ నూడింపు.

1. తల్లిదండ్రులను బాధ్య
తప్పక నీయాజ్ఞలనే
వల్లభుఁడా ! నీపాద
వసుతిఁ గాలముఁ గడప

తిల దేవతలను నుంచి
యొప్పుగ నొనరించి
వనమునా సేవన మించి
వనమిచ్చిక నుడించి.

2. పామరుల సంగతిని
నీమహిం దనరఁగ వ
ప్రేమ పెనంగొన నిన్ను
మామక జీవనము సుధా

బామును నాద్యుల గతిని
ర్థమందు నున్నతిని
వేరులు ప్రకాశింపఁగను
మాధుర్యముగఁ జేసి

3. పందిరిఁ దీఁగలు గోరు
పతివ్రతయును నిజ
సింధువు నది చేరు నా
నందనులకును బ్రహ్మ

ప్రభువును దీనుఁడు చేరు
భక్తఁ బాదుఁడందఁగోరు
చందమున నిను గోరు
నందమునందఁడు స్వామి!

128.

శహనరాగము - త్రిపుటతాళ.

పల్లవి

ఆలింపవే యయ్యా! మా మొఱులను ఆదరింప వయ్యా!

అనుపల్లవి

లాలించి ప్రోచుద యాళుఁడీవని దాస

లోల! శీల! నిన్నెంతో కాలమైనది చేరి.

చరణములు

1. లీలగ నీవే సృష్టి స్థిత్యాదులఁ దాలించి యుండఁగని మేలిమి నొం
దిన మృదుహృదయంబును సౌలభ్యమును గన్గొని వాలాయము
గ నెవ్వారును శరణొందుపాలితాశ్రతుఁడౌనని ఏలోకమున నీ కె
క్కుడులేదంచు మాలోన నెంచుకొని నీపాలఁజేరఁగా
2. మాయలఁజిక్కి కామాంధులమైతి నీయాజ్ఞగడచితిమి వేయేల
యయ్యా! గర్వించి పాపంబులే చేయువారలమైతిమి పాయని
ప్రేమోపాయముఁగొనియిప్పు డోయయ్యవచ్చితిమి న్యాయపు
దొరవని నమ్మినదానికి మాయంఁగు గృపయుంచుమా ఆశ్రితకామా!
3. కదిసి నిచ్చలు సౌఖ్యము నొందనగునని మదిన్వైనుంతుమురా!
వదలని భువి యాపదలకు వెఱచి నీపాదములఁ బడితిమిరా!
సదయుండనై మమ్మలయింతు దేని నీ పదవికి సరికాదురా!
చెదరిన చిత్తము కుదురుగ నిల్పి నెఱ్ఱుది నొందఁజేయుమురా!
ఓమనోహర!

129. కిందూప్థానిరాగము - సురటితాళము.

పల్లవి

ఇది యేమి నెయ్య నేరా మానుగగ్గా !

అనుపల్లవి

మదమునఁ గగుణాల్లి ముండఁగదగూ !

చరణములు

1. వందిత గుణనిధీ !
వందారు నిజభక్తి	వాత్సల్యజలధీ.
వదద ! మాయయ్యా !
2. అవివేక తమమున
అవగతి శోకాన్ని	ననయముఁ దగిలి
నలయు ముండఁగను.
3. కామ క్రోధాదులన్
వేమాలు ముప్పుల	గాలముల్లోనై
వేసట నొంద.
4. అజ్ఞదప్పితి మని
అజ్ఞత యనిమానై	యలిగి యున్నానో
ననుకంప వలదో.
5. ఎంతని వేడుదు
స్వాంతమేల గల్గె	మింతటి కఠిన
సదయతఁగనుమా.
6. మక్కువగలయట్టి
అక్కట మముగ్మప	మాతవుగావే
నరయఁగ రాడే.
7. శరణాగతపాల
చరణ భక్తుల	సద్గుణశీలా
కరుణ నేయవేలా

130.

కృపనాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఈశాజగదీశ సర్వేశ - ననుఁగావె కావనె కావనె॥

అనుపల్లవి

నాథనిన్నెచరి - నమ్మియున్నవాడ ।

నానైనిదయయుంచగ - నుదినెంచగ పాలించగ॥

ఈశా॥

చరణములు

దిక్కునీవనుచును - దిక్కెడఁదలచక ।

మెక్కితిరిగినజడుఁడగ - సొరుగుఁడగ వీనుఁడగ॥

ఈశా॥

ఎందుఁజూచిననీ - వుందుననుచువినియు ।

మందుడనైయుంటిర - కనుగొంటిర మేల్కొంటిర॥

ఈశా॥

ఉర్విమనుజుఁడై - యుద్భవించినఫలము ।

సర్వేశనినుగాంచగ - సేవింపఁగా ప్రార్థింపఁగా॥

ఈశా॥

131.

ఫగజురాగము - అదితాశము.

పల్లవి

ఉ దానందపుగాన హిమవదైవమననీ

అనుపల్లవి

సదయహృదయనీ వదనుగనుగొనుచు ముదమున
దీనుల వెదకిప్రోతువటు.

చరణములు

1. చదువులు జ్యేష్ఠలా సారకు చదివించుటయేలా !
కదలనిధారణ గలదని మదిలో ముదముగలుగనేలా !
2. ఇదిమూలంబని యెఱుంగరాకనీ వేదనొక్కొక్కనికి నెలమి
దోచుచున్నా॥
3. గొదవలేని కోవిదతనొసంగి పెంపొదవనమిత సంపద భా
సగునువటు.

132.

ముఖారిరాగం - రూపకము.

ఎటులుంటివోనాధా - ఎటులుంటివో॥

ఎటు.

1. ప్రాణధనములేక - భాగ్యహీనతనెల్ల
పలవించునన్నిక - పలుకరింపక నీ॥

ఎటు.

2. తాపకీనామల - తరణ చరణసేవ
దలదాల్చు బిక్తున - దరిఁజేరితనేయిక॥

ఎటు.

3. నడువమార్గములేక - నాధునిఁగనలేక
నవయునన్నొకసారి - నాదవీక్షింపక॥

ఎటు.

4. తులువనై - ఖలుడనై - మలినమానసుడనై
విలపించి విసుగున - విలపింపవలదనక॥

ఎటు.

133.

కళ్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

ఎన్నఁటికినిన్నుఁ గను - నున్న నలఁగందుమోమా ।
యన్న నీదయ గా - కున్న నిజేమిగా॥

ఆనుపల్లవి

క్రన్న నమాదుమొగ - విన్న వించఁగనీ ।
కన్నామాకిఁక నెవ - నున్నారోపన్న నుత॥

ఎన్న॥

చరణములు

జరామరణాదులఁజే - నుగవస్థలకుఁజూనై ।
నిరతమిద్దారుణిఁ - జరియింపఁగనోడి ।
నిగాదరులచుని - నుతిమతివేడిన ।

నితానన్నేలవో - పగాత్పరా యిఁక॥

ఎన్న॥

నాడక నె అన్నియిడి - పొడిమిబ్రోచినట్టి ।
నాడవను నాశనినుఁ - జూడఁగఁగోరియెంతో ।
నాడివేడినమము - నోడకుఁడనిమాతోడ ।
నాడిదగ్గునవిూరు - బాడిగాజేర దొర॥

ఎన్న॥

అవయవరహితుఁ - డవిములుడవాధారుఁ ।
డ వంతరాత్మవును - భువనైక నాయకుడ ।
వవుని నేకరణని - సవినయముగవేడఁ ।
గవినిమముఁబ్రోవు - కరుణానిధేయిఁక॥

ఎన్న॥

134.

తోడిరాగము - ఆదితాళము.

చల్లని

ఎన్నార్లు తాళుదు మేర మాసారు

అనుచల్లని

చెన్నగునీ ధ్యానములఁ బ్రార్థనము లిరువేమి ?

చరణములు

1. చల్లని వాడని మెంతో	చనవున నినుఁ జేరి
అల్లన మ్రొక్కుచున్నాన	మాదగమునఁ బ్రోవుము
2. ఎచ్చటఁ బోయిన నీదు	మచ్చటలే వేలులేదు
నిచ్చలు నీస్మరణలే	నిద్దుగ కంటికిరాదు
3. కన్న తండ్రివందుము	కాను వసుకొందుము
ఎన్నెన్నో యెన్నియుందు	మిటుకోప మెటుగవు.

135.

ఫరజు - ఆదితాళము.

ఎప్పుడు దయగల్గునో, నాస్వామి

నీసాంగత్యము మెటులబ్బునో॥

ఎప్పు॥

సాంపుగుల్కెడునీ - సాగసుందనముజూచి

సాక్కితిపలుమారు - సుజనోద్ధరణశీల॥

పప్పు॥

గర్వించినుడిలోన - గజరాజువల్లభాంతి

గలకాలము తుంటి నే

నిర్వచింపగరాని శాంతిభక్తినిగొల్చి

నీపాలబడనైతి నే, ఓస్వామి॥

ఎప్పు॥

భక్తుప్రహోదాని - దాస్యభావములేక

పరితాప మొందితి నే

భక్తవీరుడైన - మహామ్మదు బోలి నే

భక్తిసల్పకుంటి నే, ఓస్వామి॥

ఎప్పు॥

యశోదానందాది - భక్తవీరులబోలి

ప్రేమతో శ్రమింటి నే

యేసువాగునివలె - వాత్సల్యభక్తిని

యెప్పుడు గన్ననైతి నే, ఓస్వామి॥

ఎప్పు॥

స్నేహాకీలుడవైన - స్వామినీవనినమ్మి

చనవునరానైతి నే

స్నేహభక్తిని గొల్చి - సాగుకుచేలుని

మార్గము చననైతి నే, ఓస్వామి॥

ఎప్పు॥

ఎన్ని చేసినగాని యేమి నేర్చినగాని

నీదయరాకుండె నే !

అన్ని పనులలోను అమితానందము నిచ్చు

ఆరాధనమున నుంటి నే ఓస్వామి॥

ఎప్పు॥

136.

ముఖారి - ఆదితాశము.

పల్లవి

ఎపుడు వత్తునో యని

యెదురు చూచుచునుంటి॥

ఎపు॥

అనుపల్లవి

ఎపుడైన నీకృప - నాపైజూపుదువనుచు

నిపుణత గాచియుండ - నాకతిసమీపమున॥

ఎపు॥

చరణములు

నీదుముచ్చటలను - నదులు ఘోషింపగ

నీదుకీర్తి చంద్రికల్ - సంక్రమిండు దెల్పుచుండ

నాదుడెందము నీపై - నాశతోనిల్చియుండ

నాధుడీవేయని - వమ్మితి నినుగారి॥

ఎపు॥

నిదురకంఠికి లేక - నిచ్చలునినుదలచి

మదిని నెమ్మదిలేక - మఱిమఱి నినుబాడి

తుదకు నిన్నేజేరి - నాదుకోర్కెలదెలుప

అదను జూచుచునుంటి అన్నియుమఱచితి॥

ఎపు॥

కనికరమున జూచి - కరుణతో నాలించి

చనవున ననుజేరి - స్వర్గసుఖమునిచ్చి

అనవున ననుగూడి - యాలింగనమొనర్చి

అనిశము నాచెంత - నమరియుండువనుచు॥

ఎపు॥

137.

ఓం నమో రాగము - అట రాగము.

పల్లవి

ఎరుగకపోతి నీమనో - యాశీర్వాదకేళ ప్రాణేశినదాది,

అనుపల్లవి

తిరిగితి తిరిగితి దేశ ద్రిచ్ఛునినయి - తిరగనాయు వెంతో

[నిప్పునాగులందె॥ ఎరుగ॥

నగణములు

1. బ్రతికితి బ్రతుకు నాగొరక - పాపిష్టిపొట్టను జేపట్టియెట్టెట్టో
క్షీతి నేరి కుపకృతి - జేయంగ నేరక
మతిమంతులగువారి - ముట్టంబులరయక॥ ఎరుగ॥

2. పోయితి పోయితి నాచెరకే - బుద్ధిమారినపమల్ హద్దు
[మీరగజేసి

కాయమస్థిగమని - కాసంతః దెలియక

హేయ చండల పౌఖ్యమెచ్చుగ మెచ్చుచు॥ ఎరుగ॥

3. పరతును పరతు నీ - దరికే - పాపి నేనని దుఃఖపడుచునే
ధరపతి తావన ధన్యకీర్తివిగాన
కరుణంబుతో నన్ను - గాచెదవనినమ్మి॥ ఎరుగ॥

138.

కాంభోజిరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

ఎంత వేడిన మాపై నేలరా దయరాను ! ఏమి నేరము చేపుమా.

అనుపల్లవి

సంతసమున మా సామి యనుచు నిన్ను
 కరణుఁజొచ్చిన వెనుక శ్రమ పెట్టఁ దగునె ?

చరణములు

1. చింతలు వదలి మాచి త్తములను నీను

చెంతఁ జేర్చితిమిరా !

పంతము మాను మా బ్రహ్మచు ! నినుఁదక్కి

నుతిరంగ సుహృదుఁ డన్యఁ డెన్యఁడు లేడు.

2. అపరాధములను నాచరించితిమని

నెపముల నెన్నకురా !

కృపకావలె నంచుఁగోరి జేరినవారి

యపరాధముల మాన్పనధిపుఁ డీన కదరా.

3. అపద్యాందవ ! మమ్ము నాదరింపు మటన్నఁ

గోపము సేయకురా !

ప్రాపు నీవే యని ప్రార్థించు చుండఁగ

మాపము నీకిటు మఱిపాయె నిది యేరా ?

4. దోసకాయ లిట్లు ఘోషించుచుండ వి
శ్వాసము నుంచవేరా !
దోసములను బాపు దొర నీవై యుండఁగ
వాసిగ వానిని వారింపనేరవే!
5. నీవే దిక్కని మేము నెఱునమ్మి యుండఁగ
గావఁ దలంప వేరా !
కావనియెడల నో కారుణ్యము ! మమ్ము
నేవాఁడు చేకొని యెలమిఁ బ్రోవఁగనేర్పు ?

139.

ముఖారి - ఏకతాళము.

ఎంతనివేడుదు - ఏరునికొల్పుదు
సుంతయిన దయలేదా - సుజనాళి పోవణా! ఎంత॥

సుందర యాపనీ సొగసు జూచిననాదు
డెందము కొందల మగుచుండుదరా॥ ఎంత॥

పావన నామనీ పాలబడిన నాకు
ప్రవిమలభక్తి నొసగి పాలింపరా తండ్రీ॥ ఎంత॥

కరుణాల వాలనీ కరముబట్టితి నేను
కరనునురక్తిని కాపాడు మికనైన॥ ఎంత॥

నాకుల దైవమా నాపాలి భాగ్యమా
ప్రాకటముగ నిన్నే ప్రస్తుతింతునుస్వామి॥ ఎంత॥

దీనపోషకనీ దరిజేరిననాదు
దీనతనుబాపి ధన్యుని జేయుమి॥ ఎంత॥

140.

జంగుూట్రిగాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

ఏమి సేతునయ్యా - భూనాయక
సేమ మొసంగవే - యోనాయక॥

అనుపల్లవి

నీమమతోమేము నిన్నె నమ్మితిమి ।
కామితాధదా - కాపాడవేరా॥

చరణములు

నిర్మలాత్మమేము - నిన్నె నమ్మితిమి ।
కమలములఁబి - కడతేచవేరా ।
ధర్మశీలవేగ - దయయుంచిమాడు ।
మమములెంచక - మన్నించిప్రోవు॥

141.

శ్రీ రాగము - ఛాపు.

ఏడనిజాడఁగనగును - నీ
జాడలెల్లమునాకు - జడమతి నేను
వేడఁగఁజాలను - పాడఁగఁజాలను
కూడి నీతోనుండ - వేడుకగలిగెను॥

ఏమనిపిలువఁవలెనో - ని

న్నెచ్చట వెదకఁవలెనో

నామమెఱుంగను - ధామమెఱుంగను
ఏమనిపిలుతు ని - న్నెచ్చట వెదకుదు॥

అందఱు నిన్నే జేరి వాగు - నే
సేందఱునడిగిన - నేనుగనువ్వాగు
పొందుగనినుబొంది - పొంగిముదమును
నుంగానునువాళ - యుదయించియున్నది।

ఏడ॥

ఒకపరిదర్శనమిమ్ము - నీ
నొకపరిసూక్ష్మాది పామ్ము
ఇతనినుబొలువను - ఇత నేమియడుగును
సకలమర్పించి నే - నుకముగనుంగును

ఏడ॥

భూరికల్యాణిరాగము - భూపుతాళము.

పల్లవి

142.

కరుణయంగగానా పరమపురుష వాదా.

అనుపల్లవి

నిరతిశయానంద ! నిమనమ్మిన నానులవై.

చరణములు

1. భగవోనిచరాచరములు తక్కువస్తుబాలములు
సురుచిర లసదంబరచర మూర్త్యసుధాకరులు
వరతారకగణములు నీ పరిపూర్ణ కారుణ్య
సరసాలాపములఁ దోలుప సంతసిల్లి వారలవై.
2. పనిగొనియభిలాండములను భగవదానందాల్పుచును
తన జీవులకును ధర్మము నొనరవిధించుచును
అనుతాపాగ్నిని మ్రగ్గెడునఘులను గరుణావృష్టిని
దనిపితాప మెడలించు తండ్రీ ! మామీదనింక.

"43.

తేజాగ్ - ఏక శాశము.

కరుణానిధానా ! కృపణాదగానా !

కరుణతోకాది - కాపాదగానా !

కరు||

కష్టమునకుందు - కాలములందు.

కనికరముతోత్రోమ - కరుణాసముద్రుడా

అప్యయతోనిపుడు - అక్రమించివేసిన

కురిగిరిదయకు - ఇదివేళ వ్యాధుమా||

కరు||

కుందరమగునీను - సృష్టిగానిదగు

సౌందర్యమునుకూయ - శక్తిహానిత్రోది

కుందరమౌపనా - ప్రాశ్నమానింది

సదృశత్రోవుమి - సాక్షాత్కరింపుమి||

కరు||

ఎవిధముననాద - ఎందుననిననాద

అవిరళమగుభక్తి - అలవదానపుత !

ఇవ్యసుధను సేమ - నీయాజ్ఞసాలింప

నెప్పుడుప్రార్థింతు - నాలకింపునివాధ||

కరు||

నాధనామక్రియ గాగము - ఏక శాశము.

పల్లవి

144.

కరుణానిధాన పరిపూరిత ! కరుణానిధానా !

అనుపల్లవి

నిరుపతేజుని నిష్కళంక ! నిఖిలసుఖభూషణా !

నేగమా ? నీకు భారమా ? యము మోడించును ప్రేమతో

చరణములు

1. తల్లి తండ్రీ వీవ కామ్య దాత పీనయంచు మా
యులమాతొగ పల్లవింపఁ నుల్లసిల్లుదుమౌర ఓరీ !
2. సర్వలోక హృద్య ! సుజన సన్నతా ! యత్యన్నతా !
నిర్వహింపఁగ జేము మాపాప నికరములను బాపుపాపు.
3. నిర్మలానంద స్వరూప ! మర్మమా యిది ధర్మమా
పాపబాధలనండి ను మ్మిలఁ కావుమా యథాయమివ్వమా.

145.

కనడ - అట.

కాపాడుమిక నైన - కనికరమునజూచి

మా పాపములబాపి - మమ్ముద్ధరింపుమి॥

కా.

దీనునాగుడ నీవే - దీనుల మము శ్రోవ

దీనతబోనాడి - ధీరత్వ మొసగుమి॥

కా.

గాయమోహము ధర్మ - కీర్తిని దెల్పుమి

విమలమౌ ధర్మముకొ - వికసింపజేయుమి॥

కా.

దేవేంద్రనాగుని - ధ్యానశీలము నొసగి

దేవలోకము మాలో - దిటువుక నిలుపుమి॥

కా.

కేశవచంద్రుని - కీర్తిని మది దలచి

వేషములను మార్చి - విశ్వేశ బ్రోవుమి॥

కా.

శివనాథశాస్త్రితో - సాబగున గూర్పుమి

శివ సుందర రూప - శౌర్యము నొసగుమి॥

కా.

బ్రాహ్మసాధకులెల్ల - భక్తితో నుప్పొంగి

బ్రాహ్మసాధనజేయ - ప్రోత్సాహ మొసగుమి॥

కా.

146.

చేవాగ్ రాగం - ఆదితాళము.

కావుమానిగి శిశుముక్తు - గావకంతుటగునా

పానుగులము పాతకులము - పాపులము ప్రోవుము॥ కా.

1. చింతలొందు నట్టివారికి - చిత్తకాంతి సాగినా

సావరముగ సాకినీవు - సదయుడవై నుము గావు॥ కా.

2. పరమ సౌభాగ్యంబేనీను - పథము మాకుఁ బాపరా

దురితరాసు లెల్లవేగఁ - ద్రోలింపఁజుమ్మ ననుముగా॥ కా.

3. కరుణామయుడౌ నీదునల్లని - కనస్పృహనగ

యిలను మమ్ముఁబ్రోచినీవు - యంతోఁజ్ఞాన విగాయగా॥ కా.

147.

పూరికల్యాణిరాగము - భాపుతాళము.

పల్లవి.

గతి వేఱు కలదో తండ్రీ! కరుణింపవలదో మమ్ము

అనుపల్లవి

సతతంబును నీదుపాద సరసియహముగాక మాకు

చరణములు

1. వెలలఁగిర్వంగలవటంచు

పతితులమా మాకు నోరి

వేరఱు నిన్నే తలంచు

భక్తహృద! నీవె గాక

2. కల్యాణగుణనిధివై

గల్యాణం బెసఁగఁబ్రోయి

కరుణతోడ జీవకోటి

కర్తనీవు గాక మాకు

3. పురుషోత్తమ ! మాదుహృదయములను జక్కనైనత్రోవ
బురికొల్పట కీవగాక పుడమినైన నెచటనైన!
4. పాపకృత్యముల ననంత భంగులాచరించి యెంత
తాపమునఁ గృశించినను ముదంబుతోడఁగాచుటకునుఁ
5. నారాయణ ! సర్వలోక నాథ! యచ్యుతా! ముకుంద
రారాయని పిలుచుమాకు కరుకుండవు నీవుగాక.

148.

జంగుూటిరాగము - ఛాపుతాళము.

చింత నొందింపకుదేవా ! నీవు

వంతలద్రోసినఁ - జేర్చువారెవరు ? ||

చింత.

1. పాపినై జగతినిఁ - బరిగి - నే
పాపకూపముననుఁ - బడియునిగినాను
తాపముఁ బొపునీవు - నీ
దాపునఁజేరిచి - దయజూడవేగ||

చింత.

2. తల్లినై తండ్రివైపరగి - మే
ముల్లసిల్లు నటుల - మోదము గూర్చి
చల్లగ నీపాదసేవ - యీ
పిల్లలమగుమేము - బడయగజేయ||

చింత.

3. ఏదియో నినుగనదారి
ఆది మాధ్యంతముల్ లేవునీమార్గ
మద్దిగనుగొన గనుఁజేసి - మ
ముద్దరించియల - మనునట్లుజేయ||

చింత.

149. చింతామణి నీ కనుచు - చెప్పగాను నేను విందు
చింతలనుదీర్చినీవు - సంతసమున బ్రోవుమింక॥ చిం.

కనువుతోడనన్నుగూడి చల్లగాను భుజముచటిచి
ఇరుమువంటివానినన్ను స్వస్థముగ జేయుమింక॥ చిం.

పాతకుడ నేను తల్లి - పాపముల బాపు మింక
నాతతాయగుణముమాన్చి - యాదరించి బ్రోవునుమ్మ॥ చిం.

పరిత్రాణ మిత్తు కంచు - పాపులగు వారువేడ
పరితాపాగ్నిగగులనిచ్చి - పాపములను మంటగలుపు॥ చిం.

దయా గన వారి జిల్గి - తాపముల బాపు మమ్మ
అనూదిత కృపనుజూప - అనందాద్ధియుంపుమమ్మ॥ చిం.

150. సావేరిరాగము - రూపక తాళము.

జగదీశ భవవివాళ - బాలమిత్రేల ప్రోవుమిదాసుల॥

అగణితమర్వాగబంధంబుల - దగిలివగల బొగులుచున్నారము॥జగ॥
ఎక్కడఁజూచిన నొక్కఁడవీవు - ఏమిగమామొఱు లేలనెనగావు ।
అక్కటనీ వెను మృదరింపకున్న - దిక్కెవ్వరున్నాకో దేవదేవ
నీకన్న॥ జగ॥

కూశలై నేగము లోనిసల్పుతన - బొలుగదండ్రితాఁబారగఁగ్రోలఁగఁ ।
బొలునెనీయెడ చాఁగ్రపేరుతోడ - బాలికెండినచు స్మేలవి దేలగ॥
జగ॥

ఎంతనివేడుదు నేనునిచింతింతు - మేగనీదయ మనైగల్గెనేని
యింతవగకు నిన్నెంచుటేచాలునీ - స్వాంతంబున నెటులెంచితి
గాని॥ జగ॥

51.

విలవారిరాగము - నూపక తాళము.

పల్లవి

తలంపున నెదేవా మమ్ముద ముద్రాన తీవా॥

అనుపల్లవి

తులువతనముతోడి తమముదొలగెచ్చుత్యులముఁ ద్రోచి
చెలువైన తెలిదితోను వెలుగునమృతిఫల మొసగుము.

1. పలువులు నీపగిదివినమి పలువురువిని తెలిసికొనమి !
పలుకువాఁడు తెలియువాఁడు నిలనగుదై రెన్నఁ.
2. వెలియాసలమెలఁగి మృత్యులన తరపాళమ్ముల నవి
యక ధీరులు నినుకొదలఁచి యమృతఫల మందిరి.

152.

చేహగి - ఆదితాళము.

దరసెన మియ్యగా • ధన్యులఁ జేయరా
పగమదయాకరా • సాపనివారా॥

దరి॥

మముఁ గృపఁజూడరా • మామొఱివినరా
సుమనోమనోహరా • శుద్ధవిచారా॥

దరి॥

రార మామదివొగ • రాజ్యమునేయరా
కోరికల్ మితిమీర • కొల్లగఁబండురా॥

దరి॥

చింతలఁ దీర్పరా • చిత్తబభాస్కరా
సంతాప మార్పరా • శాంతిసుధాకరా॥

దరి॥

153.

నాథనామక్రియరాగం - అదితాశం.

త్రోవఁజూపుము నాథ - మెఱుంగుతుము మేము వెరపించు
కైనలేక. త్రోవ.

1. ప్రచార మొనర్పగ - ఆదేశించినశాంతి
విశ్రాంతుల నెన్న డెఱుంగక - గ్రుమ్మరి
నీ నామమధుర సుధారస పానమత్తత
నొందఁజేతుము - జగతిని॥

త్రోవ.

2. సర్వము త్యజించి - నిన్నేమదినిల్పి
నమత్రతలవంచి - పోవనాజ్ఞాపింప
మారుమాటాడక - సందేహింపక - నీపద
తలమందు నిలుతుము తండ్రీ॥

త్రోవ.

3. భీకరసంగ్రామ - నియుక్తుల గావింప
బ్రహ్మధర్మాన్ని నికరమునఁబూని - శత్రు
భయదమో నీ నామస్మరణతోడ - గుఱుక
వత్తుముమేము శత్రుమధ్యమున॥

త్రోవ.

4. ఘోరపాపా నలతప్త - హృదయులమయి
జీవన వారిధి నీదవలసిన - నేడ్చుచు నీ
సాదపంకే రుహమున - వామికాశ్వత
శాంతిగాంతుము తండ్రీ॥

త్రోవ.

154.

కేదార - రూపకము.

దయ జూడుము కృప నేలుము తండ్రి మొక్కెదము॥ దయ॥
 అపద్ధోధారకుడని - యాశ్రయించితిమి గదా॥ దయ॥
 దీనజన బాంధవుడా దిక్కు నీవే గద మాకు
 పాప సంతాప మారుడా పాపములకు కాల్పవేల॥ దయ॥
 పతిత్రతాణ పరాయణుడా పతితులమా మము నేలవా
 దండవిధాయకుడా దండితులను మము జేయవా॥ దయ॥
 దారిద్ర్య భంజనుడా ధనమిచ్చి బ్రోవరాదా
 భ క్తజన సంతోష భ క్తినిచ్చి కావరాదా॥ దయ॥
 అజ్ఞానులమగు మాదు అజ్ఞతను బాపగాదా
 వచ్చి రానిమాటలతో విన్నపముల నర్పింతుము॥ దయ॥

155.

భైరవిరాగము - రూపక తాళము.

దండముగొను దేవపాప - దండనమున కోర్వలేము.
 అండజేరి నారముమా - చండితనము నెండకిపుడు॥ దం॥
 పక్కతోడనుండినీడు - మక్కువ వెడఁబ్లిమాదు ।
 లెక్కలేనిపాపములను - ఉక్కడంచిమక్కువగను॥ దం॥
 కరమునిన్నె నమ్మినాము - పరులను వేడఁగన బోము ।
 కర మొసంగిపాపవార్ధి - బొరలెడుమముదరిజేర్చుము॥ దం॥
 భావపురనిలయమా - భవముల నెడఁబాపుటకును ।
 నీవు గా కనింకమాకు - నెవరుదిక్కు లేరుసామి॥ దం॥

156.

జేహానురాగము - అటతాళము.

పల్లవి.

దాసలొకపాలా ! దయఁగావవేలా ;

అనుపల్లవి

త్రాసముఁదీటిచి తప్పల నోరిచి

చరణములు.

1. దోసము లెన్నియొ

గాసిలి చిత్తము

చేసితి మంచును

కందఁగఁ గుందఁగ.

2. ఎక్కడ నీక్యప

టొక్కటి లేదని

దక్కఁగ నిక్కుమ

చక్కఁగ మ్రొక్కఁగ.

3. వేమటు మామది

నీమధు రామల

నేమఱి కీచుహి

నామముఁ గ్రోలఁగ

4. మాపయఁ గోపముఁ

నోపము మాపరి

జూపిన నోపఁగ

తాపము వాపుము.

5. భక్తసంరక్షకా !

ముక్తిప్రదాయక !

పాపాఘం క్షయకా !

భువనైక నాయకా.

157.

హిందూస్థానీ కాఫీ రాగం - ఆదితాళం.

దీనదయాపరా - దిక్కునీవేరా

జ్ఞానమొసగిననుఁ - గావక రావేల॥

దీన.

1. ఎచ్చట నుంచువో - ఏరూపునుంచువో

హెచ్చగు దయతోడ - మెచ్చగఁబ్రోవర॥

దీన.

2. తల్లియుఁ దండ్రియు - తగునేత నీవని

నుల్లయునందున - నుత్సాహమొడ గూర్ప॥

దీన.

3. చింతల దీరిచి - శాంతిని గూరిచి

సంత సమునునిమ్మా - సర్వేశ్వరాయీశ॥

దీన.

158.

బేహగ్ రాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

దేవదేవవేగరా - దీనులమిఁకఁబ్రోవరా॥

అనుపల్లవి

సేవసేయవారలమే - సేమముతోఁగావవే॥

చరణములు

ఇంతపంతపేలర - యిహపరాధీశ్వరా

యెంతప్రార్థింతుము మా - వంతలడఁపునిరుపమా॥

దేవ॥

లోకమందు మేము ఈ - శోకముపడఁజాలము ।

ఓకరుణానిధిమ - మ్మేకరణినిగాచెదో॥

దేవ॥

కామరహితజనక మా - పామరములఁబాపుమా ।

స్వామినీవన మేలమా - సరసమా యధికారమా॥

దేవ॥

159.

క రావతి - ఆదితాశము.

నన్ను గన్న తిండి - నన్ను వీడలే
నిన్నె కాని గతిగా - నెన్న నెవ్వనిని॥

నన్ను॥

ఎన్ని కష్టముల - నన్ను నిన్నె చుదిని
నెన్ని కోల్చు శక్తి - నిచ్చి కావవే॥

నన్ను॥

అలుక లేని గుట్టి - యధిపుడెందు నిన్నుఁ
బలుకుచుండ భక్త - వగులు పుంటికి॥

నన్ను॥

పాపబాలములు - పట్టిలాగు పేళ
ప్రాపు నీవైనన్నుఁ - బట్టి ప్రోవవే॥

నన్ను॥

సుగుణరాశిహా నీ - సుతుడనాట యుతీగి
తగినరీతి మెలగు - దారియొపవే॥

నన్ను॥

160.

హిందుస్థాని కాఫీరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

నన్నుఁ బ్రోవవేమి తిండి

అనుపల్లవి

నన్నుఁ బ్రోవవేమి - నామిదదయలేదేమి ।

నిన్ను వి నా యేరి - నన్ను తి నేయను॥

న॥

చరణములు

అర్తరక్షణ సేయు - కర్తవ్యనీవని పా ।

పార్తిని వేడితి - పాపతాపము దీర్చి॥

న॥

తల్లిదండ్రులును - పిల్లలుభార్యయు

ఎల్లవిభవములును - గల్లలంచును వేడ॥

న॥

ఏలయీలీలను - జాలినొందించుట ।

మేలాజాలమేలనీ - బాలుడనేగాన॥

న॥

కరుణారసపూరిత - శరణాగతతాణ ।

సరగునమొఱవిని - దరిజేచ్చి నేదదీర్చి॥

న॥

161.

మాయామాళవగౌళ - తిశ్రఘాపు.

నాకేమి చెప్పటకున్నది ? ప్రభు॥

నాకే॥

నీకృపగల్గిన, నిఖిలసంద ర్చేకూగునని నమ్మితి॥

నాకే॥

అపదలందున సంపదలందున అన్ని సమయములందున

పాపముల్బాపి, తాపములడచి పోషించువాడని నమ్మితి॥

నాకే॥

లోగములందున శోకములందున భయముజెందియున్న వేళలక

భాగ్యములూసగి - భక్తినిపురిగొల్పి పాలింపువయి వేసితి॥

నాకే॥

అందరు వీడిన హాస్యము సల్పిన అన్యత జీవనము మానితి,

అందరానిపండ్ల - నాశించుటన్నాని అన్నిటికినీ వేయంటిని॥

నాకే॥

ఏకాంతమందున సంఘమునందు ఎరుకలేనివారి మధ్యను

లోకలోకాంతరములను వెదకితి లోకనాథుడని కొలచితి॥

నాకే॥

చువ్చవర్తనుడయ్యు దురాచారుడయ్యు ధూర్తసంఘమునేను బాసితి,

దూష్యజీవితమును-తూలనాడినేను దాస్యముసల్పినాననితి॥

నాకే॥

162.

ఆనందబైరవి - మిశ్రఛాపు.

నాసాలి భాగ్యమా - నాపుణ్యరాశియో,

నాప్రాణపదమగు - నానిత్య జీవనమా!

నాపాపములబాపు - నాశుద్ధతేజసా

అపారకరుణతో - నాదరించుదైవమా॥

నాపా॥

నీచెంత జేరక - నేనెటుల బ్రతుకుదు ?

నీచేయిబట్టక - నేనెటుల నడతును ?

నాచెంతజేరుచు - నన్ను తృప్తించుచు

నాచేయిపట్టుచు - నన్ను నడపింపజే॥

నాపా॥

నీవాణివినకనే - నేనెటుల మెలగుదు ?

నీపనులుచేయకనే - నేనెటుల తరియింతు ?

నీవాణివినిపించి - నీయాజ్ఞలనుంచి

నీపనులుచేయుటకే - నన్ను పురిగొల్పజే॥

నాపా॥

భూలోక సౌఖ్యమా - భవిష్యదానందమా

పలువిధముల నన్ను - పాలింగు దైవమా

ఆలుకడెందక నీవు - ఆశ్రయించిన నన్ను

పలుకరింతువనుచు - పలుమారు వేడితి॥

నాపా॥

163. శంక రాభరణము - ఏక తాళము.

నిన్నే నమ్మినామరాదేవ - నిరతము ననుబ్రోవరా !
అన్యైత్యులు లేరురాదేవ - ఆదరమున ననుబ్రోవరా. నిన్నే.

ధర్మాధర్మము లెరుగనురాదేవ దయతోమఱి ననుబ్రోవరా
దరినిజేర్చి నుద్ధరింపుమి దీనము గానినువేడితిరా. నిన్నే.

సాధనభజనల నెరుగనురాదేవ - సాధుభక్తులను గూడనురా
స్వామినీవేగతియనినమ్మితి-సదయుడవై ననుబ్రోవరా. నిన్నే.

పాపపంకమునబడితినిరాదేవ పరిపరివిధముల బెడితినిరా
పావనుడగు నీపదములబట్టితి బాపములను బరిమార్చుమురా. నిన్నే.

శరణాగతరక్షకుడని నిను నే - శరణుజొచ్చితిని విడువకురా
చరణపద్మములదేనియచవిగొను-చంచరీకమైచెలగుదురా. నిన్నే.

164. ఖమాచిరాగము - రూపక తాళము.

నిన్నే నమ్మినామరా - మన్నించి మమ్మేలుకోరా.
అన్నానిన్నెంతవేడు | కొన్నావినకున్నామాబన్నము
లెటుఁబోయునిక. నిన్నే.

జననమొందుటాదిగ మా సల్పుకృత్యములదలఁచిన| మనముననెంతెంతో
వనట | పెనఁగొనిమననీకున్నది నినుఁబాసిన నెటులొర్తుము. నిన్నే.

ధర నిడుముల సుఖములనుచు - దరిగానకభ్రమియించి | పరిపరివిధముల
బాధలఁ | బడివేడినబ్రోవరాద - పరమపురుషమాతోవాదా. నిన్నే.

నిరామయ నిరంజన నిఖిలనిర్మాత నిరవయవ - నిరుపమాకార నిశ్చల |
నిత్య నిర్మలానంత సత్యరూప సార్వభౌమ. నిన్నే.

165.

కేదారగౌళ - రూపకము.

నిర్మలభక్తితో - నిన్ను పూజింపక
నిర్మలానందమును - నే గోల్పోయితిగద,
కర్మపరతత్తుడనై - కాలముగడపితి
మర్మము తెలియక - మదినిను గొలువక॥

నిర్మ॥

నిరతము మదినుండి - నీతిమార్గము జూపి
సరళమగు నీప్రేమ - చనువుతో ప్రకటించి
సరసుడౌ నీచెంత - చక్కగ ననుజేర్చి
అలయుచుండు నిన్ను - ఆనందజలధిని॥

నిర్మ॥

అడవిలోబడి నేను - అలయుచునుండగ
కడుప్రేమతోడను - కాపాడమది నెంచి
అడుగడుగునకు నిన్నై - యాలోచించునటుల
గడియలోన నన్ను - కడతేర్చిఁజేర్చితి॥

నిర్మ॥

ఒంటరిగా నన్ను - వేళలయందున
ఒడిలో నిడుకొని నీవు - వేగమె కాచితివే
అడిగిన లేదనక - నన్నియునిచ్చితివే
పడిపడి వేడక నే - పొదముల్ పట్టక నే॥

నిర్మ॥

166.

తోడిరాగము - ఏకతాళము.

నీవుగాక దిక్కెవరిక - నిఖిలలోకనాయకా॥

నీవు.

కావవెమము శతతముదయ - కలుషహరణదేవరా॥

నీవు.

1. పాపములను కూపములను - బడిమునిగితి మీశ్వరా
కోపము పడెకాదరమున - నొనిమము వెలిదీయరా॥ నీవు.
2. ఏముసల్పు భవగణమున - నెప్పుడు దరినిల్వరా
కామము మున్నగు మారిపు - గణమునుదును మాడురా॥ నీవు.
3. మామతులతి కుటిలగతుల - మసలుట రుచిమరగెరా
నీచుహిమలఁ దెలిపివాని - నియతిని మనఁజేయరా॥ నీవు.
4. దాపుఁజేరి కోరినిన్నె - దండమనుచు కొల్చినాము
ప్రాపునీవె ప్రాణమివె - పావన స్వరూపదేవ॥ నీవు.

167.

కల్యాణి - రూపకము.

- నీసమీపమే - జేరనుంటిమి నిఖిలాధార॥ నీసమీ॥
- నీసమమిల నెవరులేరు - నిక్కంబుగ దిక్కుమాకు॥ నీ॥
- కామితంబు లొసగిమమ్ము - కరుణతోడ బ్రతువనుచు
స్వామినిన్నె మదిదలంచి - యమితకష్టములనునైచి॥ నీ॥
- నిద్రనున్న వేళలందు - భద్రముగానుంతువంచు
రుద్రమూర్తియొసనీడు - రూపమునే కలగంటిమి॥ నీ॥
- మేలుకొన్న వేళలందు - మేలుగూర్తు వనుచునమ్మి
మేలుకోరెడిప్రభునిమమ్ము - నేలుకొమ్మనిమేమంటిమి॥ నీ॥
- అపదలను బాపుదువని - తాపముల నడంతువనుచు
పాపకార్యములనుమాన్పి - పరితప్తుల జేయువాడ॥ నీ॥
- మృత్యువు మము జేరగనే - నిత్యజీవనమివ్వగోరి
సత్యరూపము మాకుజూపి - సంతృప్తినిబరచువాడ॥ నీ॥

168. జంఝూటిరాము - అదిలేక ఏకతాళము.

నేనినుఁ గోరేదేదీయక ప్రభో
దీనజనావన - దేవదయాపర॥

నేనిను.

1. నిరతము తావక - నిరుపచుఘనపద
సరసి జములసం - స్మరణము గాకను॥

నేనిను.

2. పరహిత కార్యోపాయయుతంబయి
సరసత గ్రాలెడు - స్వాంతయుగాకను॥

నేనిను.

3. బోధలు సలిపెడు - పుణ్యశ్రీలంగు
సాధువరేణ్యుల - సఖ్యము గాకను॥

నేనిను.

4. ద్వైరహిత స - ద్ధగ్మజీవనము
మాన్య గుణాంచిత - మార్గము గాకను॥

నేనిను.

✓ 169. మధ్యమావతి - అనితాళము.

పతితపారనుడవు నీవు - పతితులముమేము
అతులితకృపనుద్ధరింపు - మంచువేడినాము

॥పతి॥

తల్లివీవు పిల్లలుమేము - దయనుజేపితనుపుము
ఉల్లమురంజిల్లగ నీ - యొడినిడికొనికాపాడుము

॥పతి॥

గురుడవీవు శిష్యులుమేము - కోరితిమి సుజ్ఞానము
పరమజ్ఞానదీపముమా - స్వాంతముల వెలిగింపుము

॥పతి॥

కేవలము మాస్వామి నీవు - నేవకులముమేము
దేవనీకు నిష్టమైన - నేవలోమము బెట్టుము

॥పతి॥

అనుపమసుఖదాతృవీవు - యాచకులము మేము

కనికరించి బిచ్చమిడుము - కరము చాపినాము

||పతి||

ప్రభుడవీవు ప్రజలము నేము - భాగ్యమేసాభాగ్యము

శుభములనంతములు నూనై - నూటీగాగురియింపుము

||పతి||

170.

చేహాగ్ - ఆదితాళము.

పరమపితా మా - ప్రార్థన వినురా

పాపములొడ బడ - నీయమరా

శరణాగతగ - తుకుడని నిన్నే

శరణుగొచ్చితిమి - విడువకురా

||పరమ||

పగులను మావలె - భావించెడుమది

బగమంశ్శమా - కొనఁగుమురా

నిగతము నంతట - నీచుహిమలఁ గను

నిరుపను విద్యను - నేర్పుమురా

||పరమ||

నీయాజ్ఞల నే - నెఱవేర్పఁగ మది

నిర్మలభక్తిని - గొలుపుమురా

న్యాయసశ్యకగు - జాలయ మాలో

నద్భుతనాట్యము - సల్పుమురా

||పరమ||

శాంతిధామ మా - స్వాంతమునందలి

చింతల నీ వెగఁ - జిమ్ముమురా

అంతగంగ మను - నరవిందము నీ

కెంతయుఁ బ్రీతి న - ర్పింతుమురా

||పరమ||

171.

శంకరాభరణరాగము - ఏకతాళము.

పరమాత్మచుష్కేల - పాలింపవుదేవ!

పర॥

నిరతమునీసేవ - నిజముగఁజేయుచుండ॥

పర॥

కన్నులనినుఁగన - కఱివాయెనోనాథ ।

పన్నుగమమ్మిపుడు - మన్నించియేలుమన్న॥

పర॥

ఘోరములకెల్ల - గారణమగుసం ।

సారమునుండినీ - సన్నిధిఁజేపుమన్న॥

పర॥

కారుణ్యమూర్తిమా - కష్టములనుబాపి ।

చేరఁదీసిమమ్మిపుడు - చేపట్టుచునివేడ॥

పర॥

172.

సురత్తిరాగము - అటతాళము.

పాలింపవేయనఁ జాలుదుమే !

మేలుమేలుమమ్మేలుచున్న శుభ శీలునినినుఁగనఁజాలక నేడిక

1. మేల్గానఁగూడినమే మెవలంతుల మాఱోచన మునననుకొ
నుచుక.2. కాలవశంబునఁ గష్టముఁగూడిన పాలుమాలి తీ శ్వరాయ
టంచుక !3. స్థూలమతులమైమ్రోలనున్న నీలీల లెఱుంగకతూలుచుఁబడుచు
మీలితాక్షమే పాలుగ్రోలెడి బిడాలము గతిపైకేలుమోడ్చిపరి॥

173.

నీలాంబరి - ఆదితాళము.

పిలుచుటేతడవుగ - పలుకరింతువనుచు

పలుమారు పిలచిన - పలుకవదేలా ? స్వామి !

నాతో - పలుకవదేలా

॥పిలు॥

అపరాధములు సైచి - ఆదరింతుననుచు,
నిపుణతగొల్చుతిని - నిలువదేలా ? స్వామీ !
నాతో - నుండవదేలా ?

మీరు

కలుషహారుడవని - కరముప్రార్థించితి,
కలుషములడచి నన్ - కరుణింపవేలా ? స్వామీ !
నన్ - కరుణింపవేలా

మీరు

మోహమహాదధిన్ - మునిగితేలలేక,
మోహవివశుడైతి - మఱితేల్పవేలా ? స్వామీ !
నన్ - దరిజేర్పవేలా

మీరు

174. హిందూస్థానీ కాఫీగాగం - రూపక తాళం.

పిలువనంపె ప్రియతముడు - నిలువగలరు ఎవరుయింకి
పిలచుటకును, వచ్చెనతడె - చలము చేయక వెదలి కదిలి
మీరు.

1. తాపితమగు హృదయమేరిదో - తుడిచివైచునయిన భాగం
తరిమివైచు విరహతాపము - తప్పకన్ని వేళలందు మీరు.

2. నేడు యీ ఆకసముమధ్య - యెట్టి అస్పృశీకామ్రా
పులకితమయ్యె - జగతియెంతో - యెట్టి మధు-శోభగాంబి
మీరు.

3. నేడీ మధురభవనమున - మధురమిలనమగునుగాక
ప్రభునియొక్క ప్రేమ ముఖము - ఉదయింపవై అంతరించును
మీరు.

175.

శంకరాచారణము - తిశ్రేఛాపు.

ప్రేమ గీతంబులతో - పిలతు నిన్ను ప్రాణనాథ
 ప్రేమ చూడ్కుల తోడ - నీవు నన్నుబ్రోతువని॥ (ప్రేమ॥

విషయ వ్యామోహముల - చిక్కియున్న నన్ను నీవు
 విషయా తీతమగునా - నందము నిచ్చిబ్రోవు॥ (ప్రేమ॥

దిక్కులేని వాడనయ్య - నీవతను బాపవయ్య
 దిక్కు నీవేనంటినసయ్య - దగ్గునమిచ్చిబ్రోవుచుయ్య॥ (ప్రేమ॥

సరసుడవై చేరవయ్య - సర్వము నీకీర్తునయ్య
 సరసతనే నిన్ను జేరి - సర్వమునే మరతునయ్య॥ (ప్రేమ॥

176.

బేహగ్ గాగము - ఆది రాశము.

1. బ్రహ్మోపాసక - సంఘ నిర్వాచక ।
 బ్రహ్మస్వరూపా - పాహిపాహి మా॥
2. మూడుగుణంబుల - మూడుకార్యముల ।
 వేడుకఁజేసెడి - విమలచరిత్ర ।
3. అండపిండ్రు - హృండములందున ।
 నిండివెలింగెడి - నిగ్మలరూపా॥
4. దేశకాలముల - దెలిపెడిభేదము ।
 లేకమెఱుంగని - యీశ మహేశ॥
5. పరబ్రహ్మ స - ద్భక్తసదాత్పిత ।
 చరణయుగళ భా - సురకరుణాకర.

177.

అనానా - ఛాపు.

బుద్ధిపై పొరచీయరా - భువనేశ్వర - బుద్ధిపై పొరచీయరా

శుద్ధమగు నీసత్స్వరూపము - జూచిచూచి కృతార్థులగుదుము

శ్రద్ధతో నీసేవ లొనరించి - శాశ్వతా నందమ్ము గాంతుము బు॥

భక్తిభిక్షుము పెట్టరా - ప్రాణేశ్వర - భక్తిభిక్షుము పెట్టరా

సక్తిమీఱగఁ బాపచయముల - జక్కఁగాఁ జెండాడి వైతుము

రక్తితో మాహృత్పురంబును - రాజధానిగ నీకునిత్తుము॥ భ.

దయను మాపయి గురియరా - దయాకర దయను మాపయి

[గురియరా

దయను మాపయి నీవు గురిసిగఁ - దాపములు చల్లారి పోవును

రయముగా హృత్తేతములస - ద్రమ్యగుణముల పంటపండుదను॥

వికమత్యము గూర్పరా - అభిలాధారా - వికమత్యము

[గూర్పరా

లోకమంతయు నీకుటుంబము - లోనిదేయని తెలిసి మెలఁగుచు

నీకటాక్షముచేత వర్ధిలి - నిఖిలసుఖముల బడయుచుండుము॥ వి.

178.

భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

మక్కువతో మ్రొక్కుమాడు - మ్రొక్కులను నిక్కముగ॥

ఎక్కువైనఁగ నికరమున - గ్రక్కునఁగెఁగొనుము స్వామి॥

పాపానలమునఁ దగిలిన - తాపమునకునోపలేక ।

పాపరహితవేగమే మా - తాపములను బాఘనునుచు॥ మక్కు.

శోకమోహరూపంబగు - లోకముఁగో నుండిమేము ।

ఏకఁగిని గడువలేక - నీకరుణఁబడయఁగోరి॥ మక్కు.

దాసగణచకోరములను - ధన్యులఁజేయునీ చంద్రిక ।

కాసఁజెంది నిట్టినీ - దాసులదరిఁ జేర్చునునుచు॥ మక్కు.

179.

జంఝూటిరాగము - ఏకతాళము.

మరిమరి నిక బ్రతిమాలెద మనసా నన్వినజే ।

పరిపరివిధములుగా నా నరమేళుని బాడవే. మరి.

తెగడఁగనే వగవక నిన్బొగడఁగనే పొంగకే ।

జగమునఁగల చిత్రములను శాంతిఁగ ననుచుండవే. మరి.

ముద్దుసతియు సుతులఁజూచి మోహాబ్ధిఁ బడి మున్దకే ।

వద్దువద్దు వారలెల్ల వహ్నికాజ్యధారలే. మరి.

(హాసలు) మగ్గుటంబవీవందు నిప్పుద్రొక్కకే

పసదనమును బాడుచేయు పరాగ్గంబుల ముట్టికే. మరి.

వంకరత్రోవలఁ జని దుఃఖ-పంకమునన్ బడకే ।

శంకరుపాదముల నెపుడు జపించుచు నుండవే. మరి.

180.

శంక రాభరణము - ఛాపు.

మనవినిచేకొనరా అనయముననుబ్రోవరా
వినయముతోనిమ్న - కనికరమునబ్రోవ
ఘనముగ కీర్తించెదన్॥

మ॥

దయతలచిరక్షింపరా భయమును బోనడుపరా
మాయనుతొలగించి - మంచిమార్గముజూపి
న్యాయముమది నిల్పరా॥

మ॥

సౌందర్యమును జూపరా చక్కగ నను నడుపరా
సుందరమగునీడు - సృష్టినితిలకింప
నానందమొనగూర్చరా॥

మ॥

ఏకాంతమున నుంటిరా ఎప్పుడు నిను దలతురా
నీకై నేతషియింప నిష్ఠురుడవై నీవు
విడనాడుట తగురా॥

మ॥

ప్రీతినివర్షింపరా శాంతినిసమకూర్చరా
భక్తిభావముతోడ శర్తులనర్పించి
సతతమునిను వేడితిన్॥

మ॥

181.

కమాసు - మిశ్రేఛాపు.

పల్లవి

మాటాడరావేమోయి - ఓ మనోసాధా.

మాటా.

అనుపల్లవి

నీటుగవీవెపుడు, నాతోడనుండువె ?

నిఖిలసుందరరూప నిన్నేవలచివేడితి.

మా.

చరణములు

నీవేదైవమని - నిన్నే గొల్చితిగదరా

నిరుపమసుఖదాతా - నీనేగతిరనాకు.

మా.

ధనము, సంపదనీవే - ధరణీరాజ్యము నీవే

దయతోడ కాపాడరా దరిజేర్పరా.

మా.

తల్లిదండ్రులు నీవే - దాతనేతయు నీవే.

దండివాడవు నీవేరా ! దర్శనమీరా.

మా.

అభయహస్త మునిచ్చి - ఆదరమున జూచి

అన్నిరీతుల బ్రోవరా ! ఆశ్రితపోషా.

మా.

182.

నిలవారి రాగము - ఏక తాళము.

పల్లవి

మాభవము లడఁచి నముఁగొనఁమా ! ఘోషా వాసన పునఁ !

అనుపల్లవి

శోభిల్లు వగ ముగు

తాభిరామ ! నిను,

సాభిమాని వని

ఘోష జయింతుము.

చరణములు

1. ధరాతలమున

నిగాదరుల నుయి

జరా మరణముల

! ధరింప నలసితి

మిరా యికను నుము

పరాకు నేయక

పరామరింపును

దొరాయనికగు

2. దినమును నునమునఁ

దనుకలఁతెయగు

దినకరుజే మిగు

లను దప్పులరై

వనను దానగణ

మను చకోరముల

కనయా మమృత మిదు

ఘనుఁడవీరగుట

3. లోకమందఁ బలు

లోకమును బడ

నీక యెప్పుడును

నీ కరుణ వడసి

శ్రీకర పదములఁ

జేకొని నుఖర

త్నాకర మగునుల

మైకడలేరఁ.

* 10

183.

కల్యాణి - ఛాపు.

రమ్మ నాహృదయమ్మును - బ్రాణేశ్వరై
 కొమ్ము నీగృహముగను
 నెమ్మి నీకయినేను - నిరతము వేచితి
 వమ్మచేయకు - నా వాంచితార్థమునిమ్ము.
 శాంతినికేతనమా - సర్వోత్తమ
 సుంత నీదయకల్గిన
 వింతగ సద్గుణ - వితతిచే నొప్పారి
 స్వాంతము పరిపూర్ణ - స్వర్గధామంబగు.
 సర్వేశ్వర శ్రీకర సర్వాధార
 సర్వసద్గుణసాగరా
 సర్వము లోపల - పామి నీమహిమనే
 సర్వదా చూచెడు - శక్తినియ్యవె చాలు
 ఎన్ని సుఖములఁగూర్చితో - యెలమిని నాకు
 నెన్న శక్యమె యీశ్వరా
 సన్నతింపఁగ నేర - స్వామినీకరుణకు
 మన్నమస్కృతులివె - మన్నించికొనవే.

రమ్మ.

రమ్మ.

రమ్మ.

రమ్మ.

184.

కమాచిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

రారామామొఱవినర - రక్షకవేగ॥

అనుపల్లవి

తారకమీవేయను - తనయలచుమ్ముఁబ్రోవ॥

రారా.

చరణములు.

కలలోనైనను - నిలనినుమఱవక ।

తలపుననుంచుచుము - దగునుదగునుబ్రోవ॥

రా.రా.

ఆపద్యాంధవ - పాపాన్నిని బడి ।

తాపముఁ బొందిచుమ్ము - దరింపఁజేయవేగ॥

రా.రా.

అనయము నీకథ - వినయముతోనిను ।

తనయుంబ్రోవక - తప్పును ఇంకనోతొడి ।

రా.రా.

హరిహరియనుచును - పరిపరివిధముల ।

మరియుచునుండుమము - ముదమునఁ గావవేగ॥

రా.రా.

జంగుగాత్రిరాగము - రూపకతాళము

రావయ్య దేవనను - రక్షింపవేగ

నీ వొక్కడఁబెదిక్కు - నిజముగమాను॥

రావయ్య.

1. నీవు చంద్రుడవయ్య - నేనుఁజకోరిక

నీవు కమలపూవు - నేఁడేనెటీరక॥

రావయ్య.

2. నీవు జ్యోతివిదేవ - నేనుపశంగిక

నీవు మేఘుంబవు - నే నెమ్మిపక్షిక॥

రావయ్య.

3. నూదంటు రాయీవు - నూదినినేను

నాదైన మనసిట్టె - నాధలాగెదవు॥

రావయ్య.

4. జలము వీడినచేప - జగతి నెట్లుండు

యిల నిన్నువీడినే - నేలాగునుండు॥

రావయ్య.

5. వర్షంబు కణముకై - వలచు చాతకము

హర్షా మృతంబుకై యాసింబియుంటి॥

రావయ్య.

186.

తోడి - మిత్రభావ.

విన్నపంబిదె యాలకింపుమి - నీనలలగునింపుతో
 సన్నుతింపగ జాలమింకను చనువుతో మము బ్రోవుమి॥ విన్న.
 అనాధనాథుడ నీ నటించును - ఆశ్రయించితి మయ్యయో
 సనాథలను మము జేయు మింకను సదయుడై తగు నేర్పుతో॥
 [విన్న.

భువనమోహన రూపుడగుచును - భూమ్యాకాశము లంతటక
 వివిధ రీతుల నీదు ప్రజలును వేడ్కమీరిగ జూపుమి॥ విన్న.
 ఎందు జూచిన నిన్నె గంచుము - పొంగునను మముగూడియా
 నందమొసగుము నీళమ కిక నిఖిల గణముల వెలయుచుక॥విన్న.
 మధుర మోహన రవము నల్పును - మంటలాడవె సొంపుకక
 మృదువులగు నీసాదయగ్మము ముద్దునీడము సర్వదా॥విన్న.
 వీరహవేదన నైప జాలము - విశ్వసింపుమి నాథ యో
 విరసవదనము మాని యిప్పుడు సోసుడై మము నేలుమి॥ విన్న.

187.

భైరిని - ఆదితాశము.

వెదకివెదకినా - హృదయములోపలి
 మదాదిరిపులను - వధింపరా తండ్రీ! వెదకి॥
 త్వదీయశరణమె గ - దా మదాత్మకు
 ముదంబు నొసంగును - సదాదయాని॥ వెదకి॥

నిరంతరమునకా - దురంతచింతలు

గరంబుఁగాల్చెను - భరింపలేనిక॥

వెదకి॥

పరాత్పరానిను - నిరాటంకముగ

స్మరించుటకు నవ - సరంబు దొరకుర॥

వెదకి॥

స్మరించి నిన్నును - సరించినీతిని

జరించి భవములఁ - దరింపనేర్తును॥

వెదకి॥

188. హిందుస్థాని కాఫిరాగము - ఆటతాళము.

1. శరణాగతులము నీ - దరిఁజేరినాము ను

స్థిరకృప నేలుమయ్య - నమ్మితిమయ్య॥

2. కాల మెల్లను నృథా - గాఁగడపుమమాయా ।

జాలమునను బడితిమి - వేసరితిమి॥

3. కరుణాస్వరూప నీ - కన్న మాకింక వేరే ।

దొరలెవ్వరున్నారయ్యా - కరుణఁజూప॥

4. ఎన్ని నేరములున్న - మన్ననఁజేసిమా ।

సన్నుతులను గొనుము - సద్గతినిమ్ము॥

5. పాపహరణ - బ్రహ్మదాసావన ।

తాపసాగృత చారణా - ముగుణాభరణ॥

189.

జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

శంకరభక్తవ - శంకర యేలర ।

శంకయేల మా - వంకనుజూడర॥

శం॥

సర్వమందుండియు - సతతముజనులను ।

ఉర్వినిబ్రోవగ - బిరుదువహించిన॥

శం॥

ఈషణత్రయమను - దోషాంబుధినిల ।

ఘోషిలుమానవ - పోషణశీల॥

శం॥

కామాదులచే - గాసిలినొందిన ।

పామరజనములఁ - బ్రాపగుదేవా॥

శం॥

నిత్యానందా - నిఖిలనిర్మాతా ।

సత్యస్వరూపా - సదమలరూపా॥

శం॥

190.

శుద్ధసావేరిగాగం - ఆదితాళము.

సదయుడవగునిన్నె - సతతమునమ్మితి

పదమలశోధన - స్వామివినవె మొ॥

సద.

1. పరమపావనుడవు - పాపపుమతినను

ధరపయిఁ బ్రోవగఁ - దప్పుననీకిక.

సద.

2. కనవినగానాయె - కనులకుఁ జెవులకు

ఘనులగు మునులెపుడొ - కనుగొనిరటుగద.

సద.

3. తనయులమగు మేము - తత్తరపడుచుండ

కనికరమునవేగ - కానగరాదేలా.

సద.

4. స్వామి నీవిడెఁగొను - స్వాగతమనుచును

ప్రేమమీరగ మేము - పిలువగరాదేల.

సద.

191.

కల్యాణిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

సగ్వాం తర్యామి ! సర్వేశ్వర ! మమ్ము

సాదరముగఁ గావుమీ

అనుపల్లవి

ఉర్వి మా పేసిన

సర్వదోషముల

నిర్వహించుటకు

నీవే నుతెవరింక.

చరణములు

1. నిత్య ! నిర్మల ! నిర్గుణ ! నిర్వికల్ప ! మాకు నీవే దిక్కనుచు
సత్యస్వరూప ! సదయుడవగు నిన్నేసారివేడినందుకు నిత్యా !
ద్వితీయ ! నిస్సంసార ! నిర్జితేంద్రియ ! నిరహంకార ! సత్స్వ
రూప ! సుగుణా లాల ! సర్వజనపాల ! నీని సతతమునమ్మి
నందుకు.

2. సర్వ కాలముల సర్వావస్థలయందు సామి ! యేమిటకుండు
మా సర్వజన శరణ్య ! సర్వశక్తిమయ ! సర్వాత్మక ! బ్రహ్మ
మా ! సర్వేశా ! యిల సర్వసుఖప్రద ! సర్వ భూతసమ ! స
దానంద ! సర్వమందుఁ బర్వి సర్వమునీడై సర్వజ్ఞుడవగు కా
శ్యత దేవా !

192.

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

సామి ! కరుణఁ బ్రోవుమి నిను సతతము నమ్మితిమి.

వేమఱు నిను మది విడక కొలుచు మముఁ

గామక్రోధలో భాదులఁ దగులక.

1. ఈమహి నీవుదక్క మఱి మా

కేదియు దిక్కుకూన్య మనుచును

సామి ! నిన్నే వేడి నంగుట సతము

మమ్ము నిల సదయతఁ గావుమి.

2. సృష్టి భూతంబు లాదిగా నిను

సృష్టియనుచుఁ బల్క నిల నీ

సృష్టమయి నట్టి మహిత శక్తిని

నివ్వతో వేడు నట్టి మమ్మిక.

193.

భైరవిగాగము - ఛాపుతాళము.

స్వామి నీవని నిశ్చేసారి వేడితిమి సత్స్వరూప ! కావుమి.

వేమఱు నీమహిమ

వర్ణింప మాకిల

సామగ్ధ్యముగలదా

సర్వసుఖదా

1. అనయము నీమహిమ అమృతమైపరఁగు

తనివి తీరిదెంత తఱిచి చూచినను

మనమునకైన నీమహిమ తెలియ దకట !

వినయముతో వేడఁగా నుపేక్షబాగా ?

2. నీవు చేసినదాని నీకే సమర్పింప
పావన ! యదియట్లునగల శ్రేష్ఠమగును !
ఏవిధమునఁ గాదేనెదియు నీదేగాన
భూమినుత ! సోదవే మముఁగావవే.
3. మూఁగ మతములందు మూగిన చిత్తముల
గాఢాంధకరములు కడలను దిగఁద్రోచి
ఏద నిండియుండు ఎక్కడయిన నేర్పు
కాద ! కలువపాన ! కనుటాకరయాప !

194.

వేహోగ్ - తిశ్రోహాపు.

స్వామి ! నీదయై వేచియున్నాముగా॥ స్వామి.
నమ్మికొచ్చియుండు నీమలను నాధరక్షింపవేలర॥ స్వామి.
అనాథ నగుకుడవని ఆశ్రయించినట్టి మమ్ము ఆదరింపరా !
దీననాధుడీవేరదా ? నీవతను బాపరాదా ? స్వామి.
సాపసంతాపమాగడా - పాపులగుమాదు మొఱల.
నాలకింపరా .
తాపముల బాపినీవు - దయతోడ బ్రోవరాదా ? స్వామి.
మోహత మోహరణుదా ! మోదముతో జేరినాము
ఆమోదింపరా !
మోహముల ద్రెంపి మాకు - ముక్తిపదవీయరాదా ? స్వామి.

తత్వోపదేశము.

195.

నోడిరాగము - రూపకతాళము.

ఈశ్వరాజ్యయేమై తెలియదు - అది చెవరురుంగుదు॥

రీశ్వ.

కాశ్వతైశ్వర్యములనిచ్చి - సదానన్ను బ్రోచునో
సకల బాధలనుబెట్టి - సంకటపడఁజూచునో॥

పరమేశ్వరాజ్య.

- 1 వెలువకుమని యభయమిచ్చి - వేగమెరక్షించునో
వీడధముడు దుష్టుడంచు విడువక శిక్షించునో
నిరతము నన్నాదాయ - పరునిగ నొనిరించునో
నిర్దయాపరుడైనన్ను - నిచ్చలును గలంచునో॥

పరమేశ్వరాజ్య.

2. ఎందు కొరతలేనిబ్రహ్మ - నందమొసగిగాచునో
ఎప్పటికీ లాగుననె - హింసపఱచి వేచునో
నందనునిగా భావించినన్ను - గారవించునో
నలుగురిలోపలమిక్కిలి నగుబాటు గావించునో॥

పరమేశ్వరాజ్య.

3. ధారుణిలోనన్న భగవ - ధాసకొటిఁ జేర్చునో
దారాపుత్రాదులవలఁ - దగులుకొనగ గూర్చునో
కూరిమితోసు దర్శనమ్ము - గొబ్బునదయ సేయునో
కొరమాలిన మానవులను - గొనియాడగఁజేయునో॥

పరమేశ్వరాజ్య.

196.

బిశహరి - రూపకతాళము.

పల్లవి

ఈశ్వరుని మహిమ యెంతో బ్రహ్మనందము

అనుపల్లవి

సంతత మా సుందరేశుని స్వామిని ధ్యానించువేళ॥ ఎంతో.

చరణములు

తంబూరా తాళ మృదంగములను జతచేసి ।

యంబికారమణేశుని, నాత్మలో ధ్యానించువేళ॥ ఎంతో.

197.

హిందూస్థానీ ఖైరవిరాగం - రూపకతాళము.

ఒకడె సుండిదేవుడు - ఉర్విచుతము లెన్నియున్న

ప్రకటితోద్భవాదికర్త - భరణహరణ భారభర్త॥ ఒకడె.

1. వారివారి రుచుటబట్టి - వలచివా చిలవబట్టి

ధారుణ బహునామరూప - దారియ్యెయ్యేనే గాని॥ ఒకడె.

2. యుగయుగముల నాటినుండి - జగములగము లేలుచుండి

పగలు రేయిబరగువాడు-పరమశుభాకరుడు హరుడు॥ ఒకడె.

3. కనుగవ కిలగానరాక - క్షణము మనల విడిచిపోక

కనికరమున మనలగాచు - ఘనరూపుడు అమరరూపుడు॥ ఒకడె.

4 జనులు తనకు దెలుపకున్న - సకల మెరుగ గల్గివాడు

పనుల సుకృతపాపగుతుల-పాపకరయు న్యాయదాత॥ ఒకడె

198.

సారాష్ట్ర రాగము - త్రిపుటతాళము.

కల్లగాదు వినరయ్యా !

ఎల్లవస్తువులకు నిల్లయిన పరవస్తువు నుల్లమునందు

సంధిల్లజేయుట మేలు.

1. ఎల్లెడఁగన్నులు నెల్లెడఁమాములు నెల్లెడభుజములునీశునకున్.
2. ఎల్లెడఁగర్జుములెల్లెడఁ జరణములెల్లెడ గన్గొనునెల్లెడనుండున్.
3. ఎల్లవారల యుల్లములయఁ దెల్లపుడు వర్తిల్లుచును జగమె
గుణములనల్లునాతఁడె వల్లభుండని యుల్లసిల్లుఁడు.

199.

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

జనన మేటికే మన జనన మేటికే.

అనుదినమును బురుషోత్తము నాత్మ భజన నేయకున్న.

1. ధన ఘనాధి పాశచంద్రుఁ దగులు వడక చిత్తశుద్ధి
దసర నాయనంతు మహిమఁగొనియాడి సుఖింపకున్న.
2. అవనిని చిలుసుఖముల నమ్మి అత్మానందమును దెగడి
ఆవగుణమునఁ బాపకృత్యచంద్రుఁ గుందు చుంటిమేని.
3. ఈడు జోడు లేక జగము లెల్ల పాలనంబు నేయు
తోడు నీడయైన మేటి తోయగాని డాయలేని.
4. తనదు పుత్రవాత్సల్యము పెనఁగొన భాసిల్లుచుండు
మనతండ్రిని జనవు మీఱఁ గనికొఁగిటఁ జేర్పకున్న.
5. ఎల్లెడ విలసిల్లి సుధలు చల్లుచుఁ దనచల్లని కృప
నల్లన మన యుల్లములను గొల్లగొను నల్లయ్యఁగనని.

200. అతానారాగము - రూపకతాళము.

తెలియవలయుఁ దిరముగా !

తొలుతలేదిల మొదలుగ నలయొకండె కలఁడంచు !

1. తలంపనెడుతపంబుననె చరాచరము జగమెల్ల నలంత
శేకలరించె నఖిలేశుఁడు ?

2. కలిగెనతనివలన సకలబలేంద్రియ ప్రాణంబులు నిలయ
నిలానలంబులును జలంబులును జదలుచుటయు !

3. దలకివానివలననె కరువలియు మిత్తి వజ్రియరవిజ్వల
నుండును స్వకృత్యములు సలుపుదురదెపరవస్తువు !

201. లలితరాగము - ఆదితాళము.

దొరకొనునే ఒరులకునిది !

స్థిరశాంతాంతః కరణుఁడగుచు దుశ్చరితములవలన

విరతిని జెందక !

1. ధరహితరుచిరము లరసికొనుట నుస్థిరమతులకు నాదరణీయంబు.

2. పరహితకరతత్పరులకు మేలగు నుదాచిరార్థులకు దురవాసంబు.

3. ధరణిలోన నెవ్వరి చరితములే కరణినుండు నాకరణివారిదగు.

4. పరమార్థము సచ్చరితులకగుఁగా వరసచరితులగు దురాత్ములకునది.

202.

భ్యాగడరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

నాన్యః పంథావిద్యతే ఆయనాయనాన్యః పంథా విద్యతే.

అనుపల్లవి

యాన్యనవద్యాని కర్మాణి తాని

సేవితవ్యాని నో ఇతరాణి

చరణములు

1. అశబ్ద మస్పర్శ మరూప మవ్యయం
తథారసం నిత్య మగంధవచ్ఛ యత్
అనా ద్యనంతం మహతఃపరం గ్రువం
నిచాయాత్మకముఖాత్ ప్రముచ్యతే.

2. నసంద్యశే తిష్ఠతి రూపమస్య
నచక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనం
హృదా మనీషా మనసాభిప్రేక్షః
యఏత ద్విదుర మృతా స్తేభవంతి

3. సఏషాంతర్హృదయ ఆకాశః
తస్మిన్నయం పురుషో మనోమయః
అమృతో హిరణ్మయ ఆకాశ శరీరం బ్రహ్మ
సత్యత్మాప్రాణా రామం మన ఆనందం.

203.

ముఖారి - ఆదితాశము.

నిఖిలజగములేలుతేడు - నిన్ను నేలకుండునా ?

నిఖిలమెఱుఁగుసర్వసాక్షి - నిన్ను - నెఱుఁగకుండునా ?

[నిఖిల॥

నిఖిలజీవకతుకుండు - నిన్నుఁగావకుండునా ?

నిఖిలభువననాయకుండు - నిన్ను నడుపకుండునా ? నిఖిల॥

నిఖిలమతనికి నప్పగింప నిన్ను మెచ్చకుండునా ?

నిఖిలమతని దయయేయనిన - నీకు దుఃఖముండునా ? నిఖిల॥

నిండియంతట నుండువాఁడు - నీలోనుండకుండునా ?

నిండుమదినినతనిఁగొల్వ - నీకులోపముండునా ? నిఖిల॥

204. ఆనందభైరవిరాగము - అట (ఛాపు) తాళము.

పోవుచున్నది చూడుడీ - బొందియోడ పయనమైవడి॥ పో.

పోవుచున్నది బొందియోడ - పొందుగ భవవాస్థిమీద
జీవుడనియెఱుఁగి యాత్రికునితో - చిత్రమైన త్వరితగతితో॥ పో.

1. అవనిగాని పనులనాబడు - యలలనుడులనుఁ బడచు గడచుచు
ప్రవిమలాత్మ బోధయనియెడు - బలముగలచుక్కనుగలదై॥ పో.

2. ధరణివిషయ వాంఛలనియెడి - త్రాళ్లకట్లను దరినిఁబెట్టి
పరమత త్వసంభమెత్తి - భక్తియను తెరచాపగట్టి॥ పో.

3. మూర్ఖ విశ్వాసంబులనియెడి - మూలదారుల వడ్డులబడక
దీర్ఘస్పృహ గలిజ్ఞాన - దీపదంబుల గాలిబూని॥ పో.

4. చావుపుట్టుక లేమిలేని - జన్మభూమిగమ్య మొంది
జీవయాత్ర ముగియుతోడ - జీవనావలు మాయమాయెను॥ పో.

205.

మధ్యమావతి - ఆదితాళము.

మరి తాడర యీ - మానుషజన్మము

మరి.

పరమపురుషుకృప - వలననే కలిగెను॥

పరమేశుని హృ - పరమాద్భుతముల

మరి.

దరిసెనమొనరింపఁ - దిగుయంత్రం బిది॥

పరిపరివిధములఁ బరులకు హితములఁ

మరి.

దటనిజేయ సా - ధనరాజ మ్మిది॥

ఘనసద్గుణమణి - గణము గడింపఁగ

మరి.

మనకు లభించిన - మహితధన మ్మిది॥

జేవుని జేర్పఁగ - జేవుని గొని చను

మరి.

జేవదత్తమా - దివ్యరథం బిది॥

కాని దీనిఁ జెడు - కార్యములం దిడు

మరి.

వానిజన్మమిల - వ్యర్థము వ్యర్థము॥

206.

ఆరభిరాగము - గూపకతాళము.

మోదించివినరయ్యా-

అదరంబుతో బ్రహ్మ వాడులపలుకులనా !

ఆనందమయుడైన వానివలన జగముగలిగె !

స్థానమందితుడనందె లీనంబగుట ?

వానిఁజెందలేక వాఙ్మానసములు మరలువాని

జ్ఞానంబుగలుగనెందు నేని భయముగల్గదు ?

వానిదె పరమానందము దానిలవములితరులందఁ జూచుదు

రాపరవస్తువె ధ్యానమునకు నాస్పదంబు.

207.

జంగమనాటి - అనితాళము.

వదలి కుహార్దము - వాహార్దమున
వర్తలుచుండవె - యోమనసా
సదమలభిక్తిని - స్వామిని గొలుచుచు
సౌఖ్యములందవె - యోమనసా॥

వదలి॥

పగులసుఖము - సాటిండుచుభుజి
బహులానకింపవె - యోమనసా
దురతిదవాగ్నిని - మామచుదాసుని
దుఃఖములందవె - యోమనసా॥

వదలి॥

సత్యమె హృద - శ్రేయస్కులమని
సతతమెఱుంగవె - యోమనసా
సత్యవ్రతియును - సలిపెనునప్పుడె
శౌర్యములూపవె - యోమనసా॥

వదలి॥

న్యాయమె స్వర్గ - ప్రామముజగతిని
నమ్ముము వృక్షముగ - నోమనసా
న్యాయముదప్పిన - నరకంబుగభువి
నాడేమాటునె - యోమనసా॥

వదలి॥

సుగుణరత్నముల - సాగసుగఁదాలిచి
శోభిలుచుండవె - యోమనసా
అగణితగుణర - త్నకరుడగు పర
మాత్మయె శరణము - వినుమనసా॥

వదలి॥

208.

శంకరాభరణ రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మశాంతం శివ మానందం.

అనుపల్లవి

నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం
అత్యంత దీనాయ పరమం నిధానం.

చరణములు

1. ఏకో దేవ స్సర్వ భూతేషుగూఢః
సర్వవ్యాపీ సర్వ భూతాంతరాత్మా
కర్మాధ్యక్ష స్సర్వ భూతాధివాసః
సాక్షీ చేతా కేవల నిర్గుణశ్చ.
2. అపాణి పాదో జవనో గ్రహీతా
పశ్యత్య చక్షు స్సశ్రుణో త్యకణః
సవేత్తి వేద్యన్నచ తస్యాస్తివేత్తా
తమాహురగ్రం పురుషం మహాంతం.
3. తేధ్యాన యోగాను గతా అపశ్యజ్
దేవాత్మక క్తం స్వగుణై నిఘాతాం
యః కారణాని నిఖిలాని తాని
కాలాత్మ యుక్తాస్యది త్త్వ త్యేకః.

209.

శ్యామరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

శాంతములేక - సౌఖ్యములేదు - సారసదళనయ నా॥

అనుపల్లవి

దాంశునికైన వేదాంతునికైన - శాంతములేక సౌఖ్యములేదు॥

చరణములు

1. దారసుతులు-ధనధాన్యములుండిన-సారెకు జపతపసంపదలుండిన॥

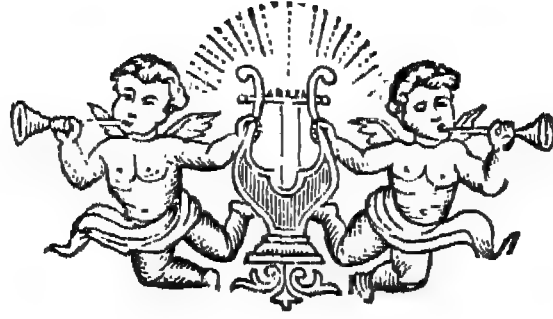
2. అగమశాస్త్రములన్నియు జదివిన - భాగవతులనుచు బాగుగ

[పేరైన॥

3. యాగాది కర్మలు - అన్నియుజేసిన - బాగుగ సకల

[హృద్భావము తెలిసిన॥

ధర్మోపదేశము.

210.

కందార్ధము - శంక రాభరణ రాగము.

ఎవనికి జగములు వడకును । నెవనికిఁ దపనుండుగాయు నేనికి పెర
చుట - భువినిట్టి వానిమదిలో. । సవినయముగ భక్తిఁగొలిచి సంస్తు
తించెదమా - దుశ్చరితలఁగొట్టివైచెదమా - ప్రవిమలుడగునట్టి బ్రహ్మ
స్వరూపుని - నవనిఁగొలిచినం గలుగు నలవడని సుఖము - సంస్తు
తించెదమా.

211.

దేశీయదర్పార రాగము - ఆదితాళము.

నతిశుని తలచితే కల్గునే భయము.

పతులకుఁబతి యీజీవులకు జీవిదేవతలకు పరమ దైవతమైనతఁడె !

1. అతనికిఁబతి యీక్షితి నతిశయఁడును బ్రతియును బితయును
వెదకినలేరు. !
2. శత్రులనీతని శక్తిమతి కృతిబలము లద్భుతములు సహజముల
తులితములైతగు !
3. నతఁడతనుండక్షు యుండకరణుండత డింద్రియపతి జగతికిసది
పతి కారణమని శ్రుతుఁడగునతని న్నుతియించుటయే హితము
మనకతఁడు.

212.

కాఫిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

పరమానందముగోరు పరబ్రహ్మభజన నింపారు మనసా!

అనుపల్లవి

పరమభక్తుల గోష్ఠినిజేరు పాయని సత్యనిరతుడవై వేమాట.

చరణములు

1. స్థిరములుగా వీ భోగానుభవములు

దేహముతోడి వైభవములు

నిరతము బాధించు బహుపాప భయములు

నీ కేలభమయందు వలదిక భయములు

2. శేయంబగలెడఁ బాయనిమేటి

నేయుము నెలకొల్పి తగువానిఁ

జేయుచు ధర్మానఁ జరియించి ముహూర్తి

చిత్తము నిశ్చల స్థితినిల్వగఁనాటి.

3. అజ్ఞానాబ్ధి మునిగి దరిఁగాన

కలయుచు నున్నా వటుగాన

ప్రజ్ఞానిధి కృపయగు నోడను దాన

పట్టుక చని జానతటిని సుఖాన.

213. శ్రున్నాగవరాళి రాగము - త్రిపుటతాళము.

పండితు లెణిగిన పరమార్థము

రెండొక్క గుహలోన నెండనీడలవలె నుండి

శుభము గొనుచునుండు ఖండితముగ

1. మండితమగు నొక్క ప్రానున నిరతమునుండెడి పక్షులు
రెండే ాదా.
2. మొండైన రెక్కల దండితోసంగతి నొండొంటి నెడఁబాయ
కుండుఁగాదా.
3. అండఁబాయకయందు ఫలము నొకండు మెసవుచునుండు
రుచితో రెండవదిగొనకుండి మెరియుచునుండునది యు
ద్దండమై తగు.

214. పంతువరాళి రాగము - అటతాళము.

బహ్వవలంబనం త్యక్త్వా మద్దుర్బద్ధే బ్రహ్మైవై కంజానఘ్నః పౌ

ఇహచేదవేదీ దధసత్యమస్తి

నచేదిహ వేదీన్మహతీవినస్త్విః

1. ఏలోవశీ, సర్వ భూతాన్తరాత్మా,
ఏకంరూపంబహు ధాయఃకరోతి ;
తమాత్మస్థంయేను పశ్యన్తిధీరాః,
తేషాంసుఖంశాశ్వతం, నేతరేషాం.

2. నిత్యోనిత్యానాం చీతనశ్చీతనానాం,
ఏకంబహూనాం సోమదధాతికయాః ;
తమాత్మస్థందేను పశ్యన్తిధీరాః,
తేహంగాన్తిశ్శాశ్వతీ, నేతగేహం.
3. ఏకోవశీ, నిష్క్రియాణాం బహూనాం,
ఏకోబీజం బహుదాయతకోతి,
తమాత్మస్థందేను పశ్యన్తిధీరాః,
తేహంసుఖం శాశ్వతం, నేతగేహం.

2.5.

మోహనగాగము - భాపుతాళము.

పల్లవి.

బోధింపుడీ జనుల బోధింపుడీ !

అయిపల్లవి

బోధించి వాగలఁ బురికొల్పుడీ !

చరణములు

1. ధృతి నేక సేవాద్వితీయ మ్మనెడుసత్య
మతధర్మ మెఱుంగని మానవులకు మీను.
2. పరఁగ నహింసా పరమోధర్మ యఁక
పరమ వాక్యము మఱచు పర బాధకులను.
3. సత్యంబున యను సద్భాషితము మఱచి
నిత్యమసత్యోక్తి నిరతులైన వారి.

216.

అతానా గాగము - ఛాపుతాశము.

పల్లవి

భజన సేయఁగ రాదేయో మనసాబ్రహ్మము నశ్రాంతముక.

అనుపల్లవి

నిజరూపము నెఱింగి

నిర్మల చిత్తవై

కుజనోపేక్షయు

ధర్మగుణమునువహించి

చరణములు

1. పుడమిభూతముల కె

లైడ నాహారాదుల

నిడుచుఁ బేరిమి వాని

నెడఁబాయఁడఁటనే

కడు వగనైనను

గలిమి లేములనైన

విడువక యందటి

వెతల దీర్చునఁటనే.

2. శరణన్న వారిని

చనవు మీఱఁగ నెంతో

సరసతఁ బ్రోచెడి

సాదరణుఁడఁటనే

నిరుపమ శుభకీర్తి

నెరయ లోకుల కెల్ల

బరమ కృపాశుండై

పరఁగు తండ్రియఁటనే.

3. జగదైక పోషణు

సత్యసభాషణు

నినయ విహిత జ

నేతర భీషణు

అగణిత ఘోరపా

పాంబుధి శోషణు

సుగుణ విభూషణు

సుజనైకపోషణు.

217.

సురటిరాగము - త్రిపుట తాళ.

పల్లవి

భజియింపవేమే ఆనందనిలయుని

భక్తితో నో మానసా !

అనుపల్లవి

అజుఁడునరూపుఁ డనంతుఁడైననుభువి
నందఱయెడల వెల్లొందు నానందుని.

చరణములు

1. సిఖిల హేయ ప్రత్య నీక స్వరూపుని
నిత్య మంగళ గుణా నీక నిక్షేపుని
అఖిల లోకో దయ పాలన శీలుని
అంచిత నిరతిశ యానంద శీలుని.
2. భూషణ దూషణ ములను బాటించి సం
తోష ద్వేషాదుల గాసి నొందెద వేల
శేషత్వమును దాల్చి స్థిరభక్తియుక్తమ
నీష నీశ్వర పాద నీరజముల నెంచి.
3. గురభిమానము లను దొరపులలోఁ బడి
పొరలుచు ననువుల బోఁగొట్టుకొనెదేల
పరమార్థమెదనుంచి పాశములను ద్రెంచి
పరమదయాళు నభయము వేడవదేమె.

218. హిందూస్థానీ కాఫీ గాగము - ఆదితాశము.

పల్లవి

బేధంబేమిటికి - పృథ్వీతలము నీ - బహుకుల మతముల

వాదంబును ప్రతివాదంబు సదా-వ్యర్థవివాద నిర్వర్థకయ్యెనుగు॥బే॥

చరణములు

1. ఎల్ల సృష్టికిని యీశ్వరుఁడొకడే - హేతుభూతమామాతయెగాగ

కల్లగాదు మనమెల్లరమునునొక-తల్లిగనినసంతానమెయగుదుము॥బే॥

2. దేహకర్మములు దేశభర్మములు - వేషభాషలును వివిధములైనను

ఐహికంబుల నాముష్మికముల-నందరు నొకగతినందెడువారలె॥ బే॥

3. బంగర మొకటియే బహుభూషణముల - పాలునొకటియే

[పశుబేధంబులు,

సంగతి తెలిసిన సత్యంబొకటియే-సర్వమతమ్ములమూలాధారము॥బే॥

4. ఏకవృక్ష సంవాసములేయును - నెన్నొ తెరంగుల విహగములుండిన

ఏకజైవ సంరక్షణముననే - యెల్ల జీవులును జీవించునుగద॥ బే॥

29.

ముఖారిగాగము - మూపక తాళము.

పల్లవి

వినుడిహితముగోనుండి - మనవిభురగ నెడి మౌక్తముగనుండి॥ వినుండి॥

అనుపల్లవి

ఘనుడగుమనజనకునితో - జనువులక మనుటకుడగుదిక॥ వినుండి॥

చోటములు

జననకాలమునశిశువుకు - దనయందే ప్రేమగల్గుం .
జనగజవగదల్లిదండ్రులు - ముసుగలబంధులను ప్రేమించును .
పనుపుగ నాగతిగోకము - తనదాడ్కికొక్కటిగాఁగను .
మనమున నెచ్చుకోనక - మనుజుడనగదగుదుగనుక॥ వినుండి॥

లోకంబునప్రేమింపన - నేకములిడుములుతోడరును .
గాకవానిపాటింపక - కరుణచుదినిబూనియోచింపక .
లోకనాగువేడుకొనిన - నేకొఱతయులేదుగాన .
నీకలుష పురుదివీడుడు - ఆకరుణానిధివేడుడు॥ వినుండి॥

దేహంబేస్థిరమనుచు - దృఢముగమది నెంచుకొనుచు .
సాహసించిచరియించుచు - జనక సేవరుమనిరిభువిని .
మాహాదులతోఁగూడక - ముక్తిమార్గమునుజూడక .
స్నేహభావమునువీడక - చెడుటమనకుడగుదుగనుక॥ వినుండి॥

220.

మోహనగాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

వలపు వలన వచ్చునా ! మాసామి ! నీతలపు వదల వచ్చునా !

అనపల్లవి

ఇలాగోడ మా మనములను దెలిసి రీలఁ
గలిసి చిక్కుమును గరుగించు నట్టిన్.

గణములు

1. మోగయు మించు నీ
దలచిన నేనేమో
నల నీ గుణామధి
గలిగిననాటిను

నేతల నేవళఁ
పులకరించుఁజాల
వాహ్మదముచు గ్రోలఁ
భిమ్ము నెన్న నీపాల.

2. వెలివిడి శవమునఁ
వలన మామీఁదనీ
వలచి వేడితి మిఁక
నులభుఁడ వయి నుమ్ము

బరిపిన నేగమి
వలుకఁ జెందకుసుమి
వచ్చిలాల్లింపుమి
సాలసియేలెడుసామి.

3. నిలుపరానిప్రేమ
చెలుపుఁడ ! గమ్మని
బలిమి గొంగిటుఁజేర్చి
వెలసిననాటివే

నెక్కిన మముఁగూడు
చేరిమొక్కిననాడు
పాయక తమిఁ దీర్చి
డ్కుల నెన్న నీమేటి.

221. నారాయణిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

సత్యమును వినరే భగవాదాజ్ఞా కృత్యమును గనరే.

అనుపల్లవి

నిత్యనిర్గుణ సత్స్వరూపుఁడు నిఖిల లోక శరణుఁ దంచిత సత్య
సంకల్పిండునా నొకసామి యెల్లెడ వెలుగువాఁడను.

చరణములు

1. యుక్తమున వెలసి ఘోషించెడు వేదోక్తులను దెలిసి భక్తవర
దుఁడు పరమపురుషుఁడు ముక్తిదాయకుఁ డొక్కఁ డద్భుత
శక్తుడై జీవరాసుల నాసక్తితోడ భరించువాఁడను.
2. మంగళము నెలఁగ మోహకర్మాది సంగములుతోలఁగ అంగర
హితవినిర్మలాత్ముని అఖిల సద్గుణ నిధిని బ్రీతియొసంగ మనతో
రికలు నీడేరంగ మననము చేయఁదగునను.
3. నిక్కము వచింపరే ధర్మ మెఱిఁగి చక్కన చరింపరే మక్కు
వను సోదరులటంచును మహిజనంబులఁ దలఁపరే యొకనెక్కు
డౌధర్మంబు లేదనియెదను దృఢముగ నమ్మరే యను.

222.

జంఘగాటిగాగము - ౧ భక్తశాశము.

పల్లవి

హితులాగా ! నినుఁడే నామోటు.

అనుపల్లవి

స్నేహితులాగా ! నినుఁడే నోక్కము నెవోటు.

భక్తానుములు

1. ఈశుడొకఁడే యాంటు నిజము న
 ర్వేకుఁడు లేక యీ స్వప్తి నొక్కము
 ఈశుఁడలఁచుట నహబము న
 హేకుఁడు లేక యేలేదేయీ నబదు.
2. అందఱు నుతిని తనయలము గాన
 పొందుగా వానినె నుతిని గొలుచుదము
 ఎందు నుండు వని యుదము నున
 మందముగా వాని నాశ్రయించెదము.
3. మనుజు లందఱు సహోదరులు గాన
 ననయము సన్మోక్షవ్యక్తి నెగ డెదరు
 పనిఁబూని ప్రభుని వేఁడెదరు వాని
 మన ముప్పతిల్ల మన్నించి పొడెదరు.

4. శరణన క్షమియించు వినరే యీ
వెరపుఁ దెలియని వారికిని జెప్పి మనరే
పరుఁడు దయాపరుఁడు గనరే వాని నే
మరక కొలుచు సత్పథమునఁ జనరే.
5. పరులకు హితము చేయుచును పర
తరుణులఁ జూడుఁడి తల్లిపోలికను
మఱచిస్వార్థాభి మానమును, నిత్య
పరమ జీవన చింతప్రభు సేవగనుఁడి.
6. పామరులఁజేర్చి మీరిలను మన
సామిట్టివాఁడని చాటరే చాల
స్వామి పరతయె బ్రాహ్మచర్యము దాని
ప్రేమవ్యాప్తము చేయుటయె భక్తహితము.
7. నిక్కమే జయమవును గాదా మన
దిక్కు జగన్నాథుఁడై యుండలేదా
అక్కట యిది తెలియ రాదా ఒక్క
గుక్కప్రాణము దాని గుఱ్ఱించరాదా.

1. సకలలోకములకు సామయోక్తమనీ, శిల్పింను వేదికను మేలుకో!
అకలంక స్వరూపు నాత్మోదలరచితి. అక్షర యదీమాను
మేలుకో.
2. ఏకమేవాద్వితీయ మనుకోడి, యుంనుగూచుడి కను మేలుకో!
లోకేశమమ్మల రక్షింపనీవొకడు లోకమునెడిచి మేలుకో.
3. నాన్యఃపంథావిద్యతే అయ నాగూచి, నానాపక్షానుపలికే మే
లుకో! యాన్యవద్యాని కర్మాణితానిసేరి. తివ్యానిగాలివీచె
మేలుకో.

4. మూఢనమ్మికలను మంచుబొట్టు నేల, ముందఱవ్రాలెడి మేలుకో, గాఢాంధకాగంబగు అజ్ఞానంబిల, కడలకుదిగ్రబాకె మేలుకో.
5. నానారీతులను నత్తశ్రములుతెల్ల నయ్యడువేళాయె మేలుకో, తానెబ్రహ్మచును తలఁపులదీపముల, తథుకుతన్నెడివేళ మేలుకో.
6. నిజముగోరుబుద్ధి నీజము తేలవ, నింకనయినజూడ మేలుకో, సుజనులకిల నెల్లసంతోషకరమగు, సుజ్ఞానార్కుఁడుదయించె మేలుకో.

224.

బిల్వారిగాగము - గ్రంథతాళము.

మేలుకో నిదురింపక - సమయంబు గానని - మేలుకో నిదురింపక॥ మే

1. మేలుకోనుమీ, బ్రహ్మవీరుడ - మేలుకోను మీబ్రహ్మమోధుడ
మేలుకోరణగంగమునకునుఁ - బోయి పోర॥ మేలుకో.
2. సత్యమునకై ధర్మమునకై - శాస్త్రతంబగు పదవికై
సమరమున ప్రాణంబొసంగిరి - వీరులయ్యిరి వేగమే॥ మేలుకో.
3. పోవువారలఁజూచి హృదయ - మందు మరిమరిక్రుందనేల
పోవ నొక్కడవంచు - భీరుని - పోల్కిభీతినిఁ జెందనేల॥ మే.
4. ప్రణయ భేరిగవమువలె - యీశ్వరుని వాణిని వినుమునీలొ
ప్రసమిల్లాత్సాహంబు నందుము - ప్రాణముల నర్పింపరమ్ము॥ మే.

225.

కల్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

మేలుకో మేలుకో ప్రేమసోదరా.

శుభముహూర్తము నుదినము వేగరావేమాయి !

మే॥

1. కరుణారుద్రోదయ కాంతులంతటవాసిం చె

కనులపండువుగాను కాంచలేవో సోదరా ?

కలుషములగాల్పవేమి కంఠమెత్తిపాడవేమి ?

సర్వమోహతమోహకుని సంస్తుతింపుమి ! ॥

మే॥

2. త్రిభువనవాహిని ప్రేమమందాకిని

హృదయాంతరాళముల పొంగిప్రవహించెను

స్నానమొనరింపవేమి సాష్టాంగపడవేమి ?

సర్వమంగళాలయిని సంస్తుతింపుమి॥

మే॥

3. పత్నులు మధురగుతుల పాడుమహామంత్రము

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్ సోదరిసోదరా !

శరణమంచవేడవేమి చరణములవ్రాలవేమి ?

సర్వశోకనివారకుని సంస్తుతింపుమి ! ॥

మే॥

4. ప్రభుసందర్శమున పాపములు బద్దలగును

బ్రతుకుసార్థకమగును ఎరుగవేమిసోదరా ?

ప్రాణకాంతుని జేరవేమి ప్రాణములర్పింపవేమి

సర్వభద్రదాయకుని సంస్తుతింపుమి॥

మే॥

గ. దివ్యనామగానామృత ప్రేమరాగభక్తిదయా
నవ్యచుకరందధారా గ్రోలర మ్మాసోదరా !
పాపీతాపీరావోయి బ్రహ్మానందమందవోయి ?
స్వాంతమునచింతమాని శాంతినొందుమి॥

శే॥

(అజ్ఞాన నిద్రాప్రబోధము)

(అత్మ విషయము)

226. భూపాళ రాగము - ఛాపుతాళము.

ఇపుడైన మేల్కొన - వేమే మనసా
కృపబ్రాహ్మ బోధయన్ - కోడికూ యగవిని॥

భా॥

1. చెడునమ్మ కములను - చీకటిలోబడి ।
ఒడలెఱుంగనినిద్ర - నుంటినిం కనకట ! ॥

భా॥

2. సచభావ ప్రేమాది - సద్యాము-పువీప ।
క్రమభక్తి రవిబుద్ధి - శరణవీ-ధిని వెల్లి

భా॥

3. పవనాగ్ని జలముఖ - పరిచర నివయుడై ।
భువనేశుడెల్లెడఁ - బాడమాపు చుడఁగ

భా॥

4. ప్రజ్ఞానప్రసక్తాలు - ప్రాభాత తరుణమున
తజ్జులందరిఁబోలె - ధన్యజీవిత మొంద

భా॥

227.

అది తాళము.

బ్రహ్మనాం, బోవా, నేతా - బోలోమోభిరాం ।

బ్రహ్మనందె మెతెసాదె - కోరొనా మిగాన్ ॥ బ్రహ్మనాం

1. పారనీశి బాఅర్కోదె - నిరాపదె ధివె
బహుకోకృపా - పునవో నాయనే
మోడియే - అగతాగ ప్రాణమీయ - భక్తి
పుష్పంబాలిదియ్య - బాగీయ అనందె
బోలోబాయ్ ప్రాణరాం - బాయ్ బాయ్
బాయ్ ప్రాణరాం॥

బ్రహ్మనాం.

2. దెకదెకో కిస్కంబాయ్ - బ్రహ్మనంద
మాటిలో - పకుపక్షి తరుయ్ట బ్రహ్మ
నాంగాయలో - నారొనానీ సాభి
తోభేకోన్ - ప్రాణముమెరొదె
బాగియ్య అనందె - బోలోబాయ్
ప్రాణరాం - బాయ్ బాయ్ బాయ్
ప్రాణరాం॥

బ్రహ్మనాం.

228.

ధన్యాసిరాగము - ఏకతాళము.

ప్రభాతసమయ - ప్రణామమిదిగో

ప్రభోశుభోదయ - ప్రాణప్రదహో॥

ప్రభాత.

1. ధారుణ్యాశ్రిత - ధర్మకర్మగత

నీరసహరసుఖ - నిద్రాప్రదహో॥

ప్రభాత.

2. అంగాంగీనివ - హావన జీవన

భంగాపాయవి - భంగాహో॥

ప్రభాత.

3. శాసితనానా - జంతువితానా

వాసితభువన - భవనేశాహో॥

ప్రభాత.

4. మంధ్యగుణాఖిల - మరదాజ్ఞానజ

మాంధ్యతి మిరహర - మార్తాండాహో॥

ప్రభాత.

229.

పంతుకగాలి - భాష.

1. ప్రాతఃకాలం బయ్య - భిక్షులాగా లేడు
చేతుల పోడింతము - శ్రీకరుడలచి చేతులపోడింతము ||ప్రా||
2. రాత్రి యేదేడు - కాకుండ గడించి
గ్రీతి నెంతయుఁ జూపెను - స్రుతాశ్రమవిభుడు
గ్రీతి నెంతయుఁ జూపెను ||ప్రా||
3. బడలియండిననున యొడలికి బలమును
గడుదయనొడఁగూర్చెను - కరుణానిధి
కడుదయనొడఁగూర్చెను ||ప్రా||
4. మందమందమ్ముగ మారుతమ్మునగొల్పె
నందఱు లేపంగను - ఆనందజలధి యందఱు లేపంగను||
5. ఇంపుగఁ గూయుచు - తొవ్వరికలు దెల్పఁ
బంపెఁ బిట్టలగుంపుల - ప్రాణేశుఁడు పంపెఁ బిట్టల
గుంపుల||
6. చిమ్మచీకటి ముద్ది - చెన్ను దప్పినభుగిని
క్రమ్మఱు వెలిగించెను - కమనీయకీర్తి క్రమ్మఱు వెలిగించెను||
7. చేతనాత్మకములై - చెలఁగంగఁజొచ్చెను
భూతజాలములెల్లను - భువనేశుడయను భూతజాలము

లెల్లను||

8. ఆలసింపకుఁ డింక - ఆస్తులగాఁగ లెండు

ఆలింది నేవింతము - ఆప్రభునాఁజ్ఞ ఆలింది నేవింతము
॥ప్రా॥

230.

పంతువగాలి - పొవు.

1. ప్రాతఃకాలంబున - భక్తులస్మరియించి

పగమేళు నుతియింతము - పాపముల్బాస

(భక్తిని గొల్ప) (నేవల మెలగ)

పగమేళు నుతియింతము॥ ప్రాతః॥

2. బుద్ధుని తపమును - భక్తితో మది నెంచి

సద్ధర్మ మగయ్యదము - శాశ్వతనిదలచి

సద్ధర్మ మగయ్యదము ॥ప్రాతః॥

3. తండ్రిని జూపిన దాసుడయ్యేనుని

తప్పక స్మరియింతము - తప్పలమాపి

తప్పక స్మరియింతము ॥ప్రాతః॥

4. మహామ్మను మది నెంచి - మంచితనమున మనము

మనయాళు కొల్పింతము - మనజేశ జనుల

మనయాళు కొల్పింతము ॥ప్రాతః॥

5. రామమోహను దలచి - గంజిల్లగా నేడు

రాజరాజును గొలుతము - నిరతము మనము

(అందరగూడి) రాజరాజును గొలుతము॥ ప్రాతః॥

6. ధ్యానాసక్తుడైన - దేవేంద్రనాథుని
 ధ్యానమార్గము గందము - తద్దయు మనము
 (న్యాయమున మెలగి) పరమేశు ధ్యానింతము॥ ప్రా॥
7. బ్రహ్మనందుని మనము - భక్తితో మది నెంచి
 భక్తిని చవిగందము - భయమును వీడి
 (పరమేశు జేరి) (భ్రాంతినిమాని)
 శక్తుల నర్పింతము॥ ప్రాతః॥
8. శివనాథయోధుని . (సాధనమార్గమున) సాహసమును గల్గి
 స్థిరమై యున్న వ రింతము - శీఘ్రమున మనము
 స్థిరమై యున్న వ ర్తింతము॥ ప్రాతః॥
9. వీరుడౌ మనదేశ - వీరేశలింగమును
 పరమభక్తితో దలతము - పురుషులరీతి
 పరువుతో వ ర్తింతము॥ ప్రాతః॥
10. ఆచార్యత్రయమును - ఆదరమున మనము
 ప్రచురింప బూనుదము - భక్తితోనికను
 (ప్రణతులసల్పి) ప్రచురింపబూనుదము॥ ప్రాతః॥
11. చైతన్య దేవుని - సంస్మరణమొనరించి
 సాష్టాంగ మొనరింతము - సర్వేశు కడను
 (సద్భక్తిగొల్పి) (సంకీర్తనల్ సల్పి)
 సాష్టాంగ మొనరింతము॥ ప్రాతః॥

12. నారద ప్రహ్లాద - పాగాశ యోగుల
భక్తితో మదిదలచు - ప్రభువునుజేరి
భక్తితోగీర్తింతుము॥ ప్రాతః॥
13. బాణదొప్పవు దలచి - పామర్యము మాని
బాగుగాపాడుదము - భక్తితోమనము
బాగుగపాడుదము॥ ప్రాతః॥
14. శత్రువైష్యమునందు - స్వామిని జూచిన
సాగుభిష్ముని దలతము - చక్కగామనము
శత్రుదేవుని గొంతము॥ ప్రాతః॥
15. నానక, కబీర, దాదుతుకానుల
నిత్యము మదిదలతము - నేర్పుతో మనము
నిత్యము బాడుదము॥ ప్రాతః॥
16. పేడంగొరగానాది - భక్తిచుత్తలుల
ప్రేమతో కీర్తింతుము - ప్రభువునుదలచి
ప్రణామ భక్తినిగొల్తుము॥ ప్రాతః॥
17. మిగిలినాయిని నెంచి - మధునముగా మనము
పతిభక్తి ప్రార్థింతుము - మృదయేశుదలచి
ప్రణామ సల్పదము॥ ప్రాతః॥
18. భక్తనత్పలుడగు - భగవంతు మదిదలచి
బాగుగా పాడుదము - భక్తితో మనము
భక్తులమదిదలతము॥ ప్రాతః॥

231.

నూ.నూమాళవశౌళ - ఏక తాళము.

మధుగ ప్రభాతమున - మాతనుదర్శించి
మద్రిప్రేమ గంజిల్ల - మేళననుగుదము॥ మధుగ॥

తల్లిని గూశ్రయించి - తిప్పలబోనాడి
యుల్లమునంగున - యుష్పాంగుచందము॥ మధుగ॥

అమ్మాయమ్మాయని - యాదరమున పునము
నర్మలిసల్పుచు - నయముతో బాడుదము॥ మధుగ॥

ఆయమవాణివిని - ఆశ్రయమునుజేరి
పాయని భక్తితో - పొగడుచునుందము॥ మధుగ॥

పాపము ల్బాగ్రహోలి - భక్తిని సాగుగొల్పి
తాపము ల్పవయింప - తగు శ్రద్ధబూనుదము॥ మధుగ॥

అమెయే గతిమనకు - ఆశ్రయమామెయే
అమెయే మోక్షము - అనందమామెయే॥ మధుగ॥

సంపదయామెయే - సౌభాగ్య మామెయే
ఇంపగునీమహిని - యైశ్వర్యమామెయే॥ మధుగ॥

232.

కన్నడ - ఏక తాళము.

సమయమిదే స్వామి! చల్లగాతాకుమి ॥స॥
సమయము కనిపెట్టి - సంరక్ష మొనగుమి ॥స॥

సుప్రభాతమునందు - సోదరీ సోదరుల్
అప్రమేయదొనీదు - ఆశీసువేడగా ॥స॥

శాశ్వతమయినట్టి - సకల సంస్థలకును
విశ్వమందిర ! నీవే - విములమౌ పునాదివి || ప||

భక్తులందఱుగూడి - భజనలు సల్పు
రక్తిమీదగ నీవు - గంజిల్లుచుండువు || ప||

ప్రేమతో గొల్తుము - ప్రేమమునజేకొనుమి
అమరజీవన మిచ్చి - ఆదరింతువనుచు || ప||

ఆనందమివ్వ గోర - ఆందగ జేయుమి
ఆనందనిధియౌనీ - గూలయచుండునీ || ప||

233. భూపాల - రాగము - శ్రీపుత్రేశము
ప. సుజనులారా తలండు - సుఖపివిడువుండు ।
అ. ప|| భజియించు సమయంబు - పగ పేళు నిరతంబు
వృజినంబులదాగును - విభుదయ గలుగును||

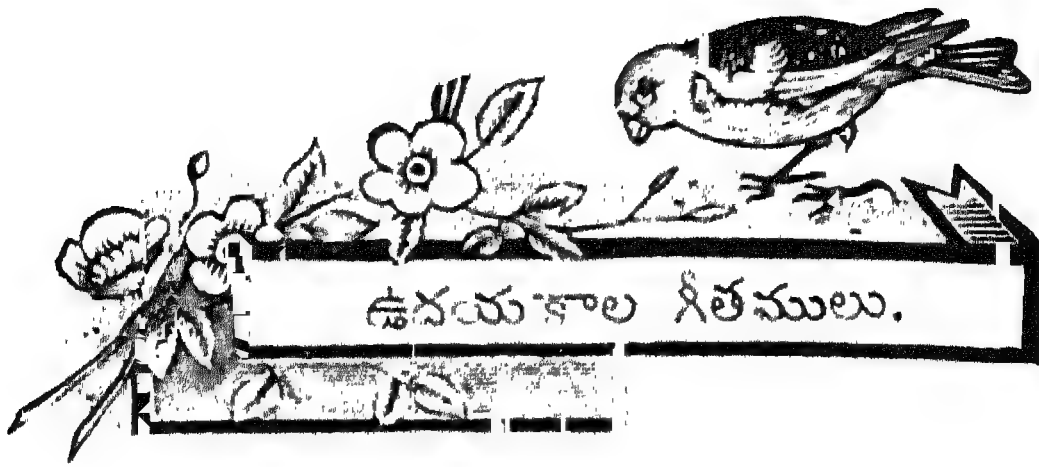
1. సుఖవేద మనుభవ - మూగోదయంబయి
ప్రవిమలగురుభాధ - ప్రభగలు తరిగట్లు||

2. నింద్యమౌహంబను - నిబిడాంధకారంబు ।
చంద్యజ్ఞానానంద - వగ తేజనులరారు||

3. నానావచితచేధ - నక్షత్రరాసులు ।
మానసాకాశాన - మాయమయ్యడి నింక||

4. భువనోపకార - కాల్యక్ష్మత్యంబుల ।
అనఘమతులమయి - యాచరింపగవలె||

234.

భూసాళ గాగము - అట పుష్పసాళము.

పల్లవి

ఆగంధమామ - శోభాగంధమామ

అనుపల్లవి

కారుణ్యమయనీ - ఘనదివోత్సవలీల॥

ఆ.

చరణములు

1. ఉదయించె హరిమరి మొకసారి శుభకారి

వెదజల్లె నిజతేజో విభవమూర్ దళదళల॥

ఆ.

2. చీకటి తెరబాసె చిత్రితీ పులరాశి

సాకాగ ప్రభలగాల జగతిల్లె కృతిమాత॥

ఆ.

3. పొందిని ద్దుగనీగు పూగ్గామ గ్రహమున

బొంగిసుఖంబొంది పోలుపొంగు నిలజీవి॥

ఆ.

4. ప్రభవించె క్షీతినాద బ్రహ్మానం సంజీవో

త్రిభువనాం తగ్గత నివ్యగా నముభోతి॥

ఆ.

25. భూపాలగాగము - నూపక లోకము.

పల్లవి

ఉదయకాల వందనమిద - క్రిష్ణభూ దేవుగొనగదే

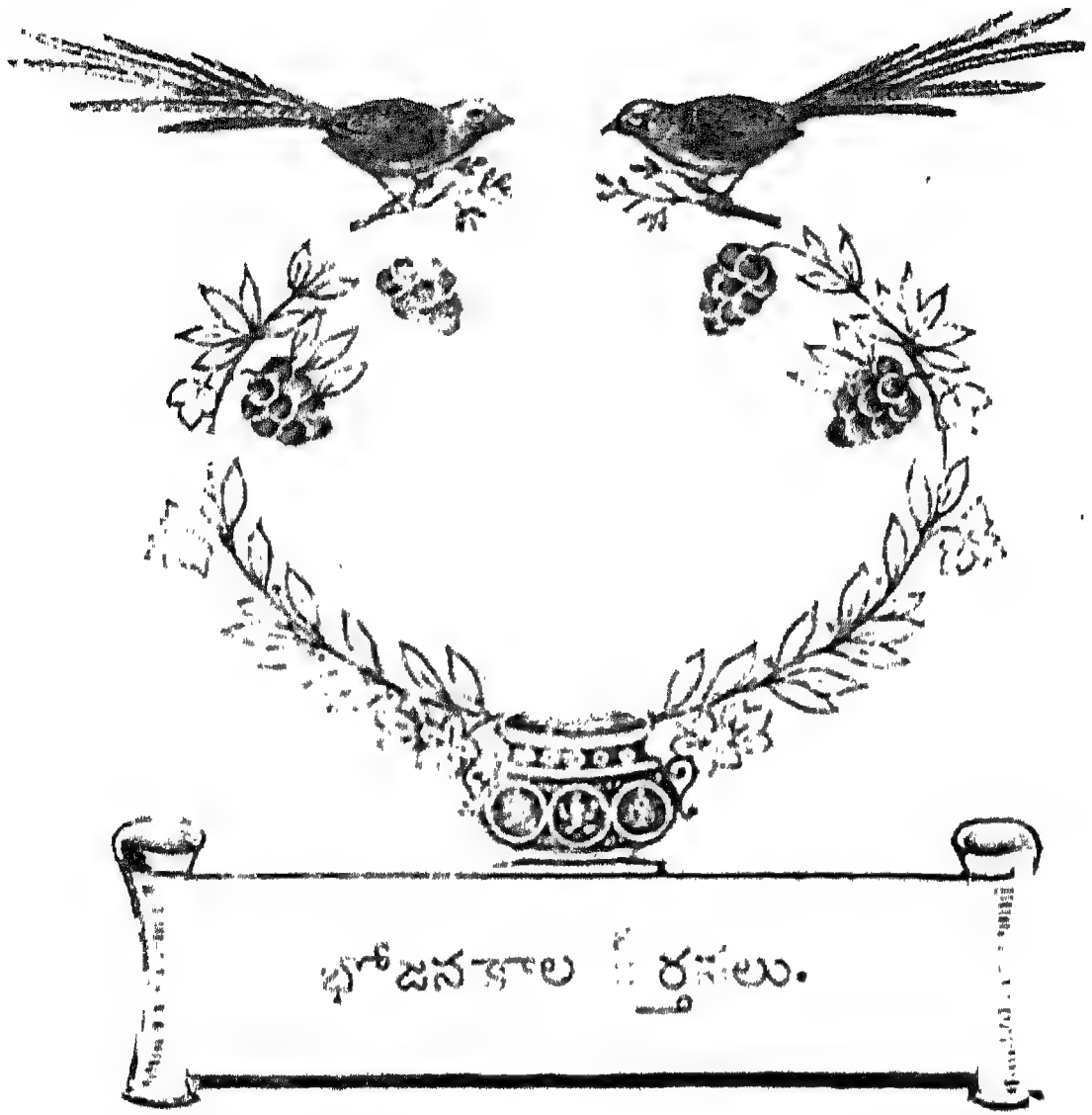
అనుపల్లవి

సదమలవతి - వీరుచూడ బలములకుఁజీను సే॥

చరణములు

1. ఒడలేలుగక నీరుఁబోవు - మండెడునడ గాత్రనే
యిడుమలబడ నీరుకనుము - నెరియదయఁగావజే॥
2. ఇప్పుడుమొదల శ్రమజీయ - నెల్లనమలలోపనే
తప్పుగఁగ గడగదే - తిండ్రదయఁగావజే॥
3. ఏమిపనులు సుపునున్న - నెందునెదుల నున్నను
స్వామినిన్ను వరునరాని - స్వాంతిముదయ సేయజే॥

భోజనకాల చిత్తనలు.

236.

జంగ్గాటి రాగము - ఆదితాళము.

- ఆహాహా నీదయ - యాశ్చర్య మీశా॥ ఆ.
- ఆహార ప్రసూడివె యభిలషం - శుభల॥ ఆ.
1. గగనచ రంబులౌ - భగసంశ శులకు
పగలురే యినిడుదు - బహువిధ పలము॥ ఆ.
 2. ధరణిచ రంబులౌ - నగమృగా గులకుక
సరగున భుక్తుల - సమకూర్పు ప్రభుడే॥ ఆ.
 3. ఆభిలషామికిలొన - సంబోధి లొన
శుభముజీవులకిచ్చు - శుభిదాత నీవు॥ ఆ.
 4. బహువిద రుచికర - పదార్థములను
ఆహారవా మునుమాకు - ననుగ్రహించువు. ఆ.

237. శ్రీరాగము - ఏకశత అలకాశయ.

పల్లవి

శ్రీరాగేక శ్రీరాగపాలా - పృథ్వీస్థితిల ను స్థిరశివమగాలా ।

అనుపల్లవి

కారేభోజన కార్యారంభే - కమలమృగశివసంపదపూజాం

విగణములు

1. తామర విశేషదళగూకగద్యము - వ శ్రీవరాహ విదంతుభదం ।
పానసశరీర భరణాద్యర్థం - ప్రాణాధారం భవతుసదామే॥
2. సకలసుగుణగణ సంపద్యర్థక - సుకర్మకగాచ్చ సమృద్ధిపీఠత్ ।
ప్రకటితపదార్థ భక్తిమూఖ్యార్థం - ప్రాణాధారం భవతుసదామే॥
3. మయాకృతజ్ఞతయాగృహీతిం - దళగూమయా జేమవాత్ప్రసాదం ।
భయాభువ్యాధేః పరిహరణార్థం - ప్రాణాధారం భవతుసదామే॥

238.

కుగంజి - ఆది తొలిము.

సంజ యెంతయు నుంచి - సుమయము కాన

ప్రాంబలిఁ గూర్చి ప్రభు - ప్రాగ్గన నలున

॥సంజ॥

మంజులఫణికిని - మూససకిల్యమ

భంజన భక్తజన - గంజమఁ బొగడ

॥సంజ॥

శాంతుఁడై గవి యస్త - శైలసమయఁ జేరి

శాంతి గొల్పునుగద - స్వాంతియులగు

॥ సంజ॥

పంకజాతమ్ములు - భక్తిని దల నుచి

సంకటహరునకు - సలుపు ననుస్మృతి

॥సంజ॥

గుక్కలు నింగినై - నెక్కి యుప్పొంగును

నుక్కువతో విభు - మహిమను బాగుల

॥సంజ॥

మాని రొడలు పక్షుల్ - మానముతో విభు

ధ్యాన మొనర్చును - దమతమగుండ

సంజ॥

కామక్రోధాదులు - గర్వ ముడిగి చన

స్వామిని నేవింప - సాయపడునుగద

॥సంజ॥

239.

బేహగ్ - ఛాపు.

పల్లవి

సంధ్యోపాసన మొనరింతము
సాధు జనులార శ్రద్ధతో

అనుపల్లవి

సంధ్యవేళల సకల ప్రాణులు
సంతసించుచు నుండగా ||సంధ్యో||

చరణములు

వెతకి వేసరి గూడు జేరిన
విహగదంపతి చయముతో
మధ్యమధ్యను కీటుకావలి
మధుర ఝంకృతి నల్పదా ||సంధ్యో||
తళుకు తళుకని మెరయు చుండెడి
తారా గణముల తోడను
మెలకువతో మఱి మేలమాడెడి
మింటిగ్రహముల తోడను ||సంధ్యో||
సర్వమునుమది శాంతి గోరెడి
సంధ్యా రాగము నందున
సర్వ విధములస్తుతు లొనర్తము
శాంతిరూపునిసర్వదా ||సంధ్యో||

240.

భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

సాయంతన సమయనమ - స్కా-గంబిదె గైకొనజే॥

చరణములు

1. పరమకృపాకలితుడవై - పవలెల్లను మమఃబ్రోచుట
నీరపాయము గనుగడచెను - నేటిదినము. సర్వేశ్వర॥
2. పొట్టపోసికొనుట కొరకు - బిట్టలవలె సంచరించి ।
తుట్టతుదకు నీ సన్నిధి - దోసిల్లొగ్గుచుంటిమయ్య॥
3. పాటునకీ వొసగినకర - పదముఖ పరికరముతోడఁ
చేటుఁ జెందకుండనీడు - చింతనంబుఁ జేతుమయ్య॥
4. నేటిరాత్రిమమ్మనెల్ల - నిద్రపుచ్చి సౌఖ్యమిచ్చి
సాటిలేని నీదయా - సాగరమున దేల్చుమయ్య॥

నూతనగృహ ప్రవేశ సమయ గీతములు.

241.

చేహాగ్ రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

శుభగృహ ప్రవేశ స్తుత్యులను గొనవే

అనుపల్లవి

త్రిభువన గృహమేధి నేవద యానిధి॥ శుభ.

చరణములు

1. భువనాండంబుల భూరిగృహంబుల ।
అవిరళ గతిఁజేయు నకులశిల్పివే॥ శుభ.
2. ఆత్మకు గృహమయి అలరు దేహమిల
ఆత్మదేహాధుర నాలయదీవే॥ శుభ.
3. నూతనగృహమున భ్యాతిగ నుండెడు ।
పూతగృహస్థుల భువిసదాబ్రోవవే॥ శుభ.
- 4 ఈశుభకృతికిట నెలమివచ్చువారి ।
వాసిగఁగావలె వరములొసంగవే॥ శుభ.

188 సూత్రచక్రహ ప్రవేశసమయ గీతములు.

242. సవరోమిదాగము - ఘోపునాశము.

పల్లవి

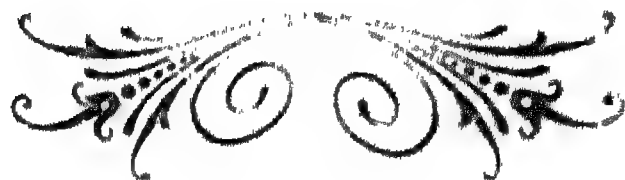
నీనుకరుణమ నూత్నముగను నిర్మితంబున భవనము ।

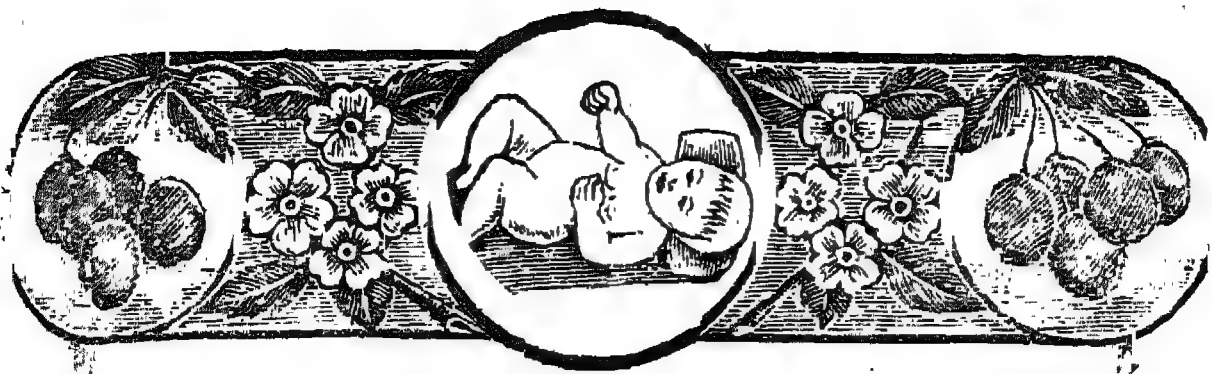
అనుపల్లవి

సాదరంబుగఁదత్పర శేషము ననుపవే పరమేశ్వరా॥ నీదు.

చరణములు

1. విశ్వచుందిగ స్థిరనివాసా విశ్వపాలక వాయుకా ।
శాశ్వతంబుగ నీగృహంబుల బాలగ్రాలగ జేయవే॥ నీదు.
2. ఆబుబిడ్డల తోడఁగాఘో మంగునుండుగృహాథునిసో ।
గాలమెల్లను గదలఁజోవవే కష్టశేషము లేకను॥ నీదు.
3. ఆయురారోగోగ్యాదులొసఁగుచు నఖిలశుభముల నొసఁగుచు ।
నీయపాగకృపాగనంబున నిర్భయంబుగఁ దరంపవే॥ నీదు.

శిశూదయ సమయ కీర్తనలు..

243.

ఆనందభైరవి రాగము - ఛాపుతాళము.

పల్లవి

ఆనందమానంద - మగుశిశూదయము

(మర్చకోదయము.)

అనుపల్లవి

ఆనందసమయము - అతులశోభామయము! ఆనం.

చరణములు

1. పరమేశాతెవప్రేమా పావనాచిహ్నము
సురచిర వరశిశు సుందర జన్మము! ఆనం.
2. మాతా పితాశ్రిత మహితార్య గ్రాహ్యము
జ్ఞాతాద్భుతతవ సంకల్ప బాహ్యము॥ ఆనం.
3. ధన్యరూ పాంచిత - తావక-గేహము
మాన్య విమలనవ మానవ దేహము॥ ఆనం.
4. సకలార్థచైతన్య జంగమ కావ్యము
ప్రకటితమాత్మహు - భక్తసంసేవ్యము॥ ఆనం.

244.

కల్యాణిరాగము - ఆటాపుతాళము.

పల్లవి

ఈశ్వర కృపాదిహ్నుము నున కల్ల ఈమాత్మ శిశుగత్నజన్మము,

అనుపల్లవి

ఈశ్వరానందో యదేక జనకుఁడు
విశ్వయితాక్రీడో వివిధస్పృష్టులజీయు.

చరణములు

1. ఈనంపతుల పుణ్యాధనము ఈననమహయు ఇహపగసుఖసాధనము
సాదరానురాగ సంఘటన సోగధియు
భేదాపహరణయు మోక్షసంధిగణయు॥ ఈశ్వర.
2. బోధింపశిశుజనసేవా మన కల్లభువనాచార్యుండు మాపెద్దోవ
సాధింప గుణగణయు రెక్కని శిశుసేన
శోధితామలప్రేమ శుద్ధశీలములబ్బు॥ ఈశ్వర.
3. తెలియంగ నేర్తుము నిత్యము మన హల్ల దేవదేవునిమూర్తిసత్యము
లలితకోమలదేహ తాళణ్యమృదులాంగ
కలితార్థకాంతర భువ విశ్వరూపము॥ ఈశ్వర.

245.

హిం శైరవిరాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

లాలినీకు సుగుణజాల లాలినీకు వినుతకీల ।

అనుపల్లవి

లాలినీకు సకలలోక పాలకైక కారుణికా॥

చరణములు

1. సర్వసుఖము లిత్తువీ వె సర్వశుభము లిత్తువీ వె ।
పర్వితాఖల దిగ్విలాస భక్తలోక హృన్నివాస॥
2. ప్రేమదాత వీవెమాకు ప్రియసఖుండ వీవెమాకు
కామితార్థ ప్రదుడవీ వె కలువభార హరడవీ వె॥
3. భక్తికర్మ జ్ఞానయోగ పథములందు మమ్ముజొన్ని ।
ముక్తి నామ పరమపదము ముదముతోడఁజూర్తువీ వె॥
4. దక్షిణాంధ్రబ్రాహ్మసంఘ ధర్మరక్ష కుండవీ వె ।
దక్షిణన్ నీయాజ్ఞసలుప దగినబుద్ధి కక్తువీ వె॥

మధ్యమావతి రాగము.

246. ప్రేమించు నిగమములఁ జెలఁగ వసియించి,

కామించు భక్తులను గడఁకరక్షించి
ప్రేమించి నిన్ను భావించి పూజించి
ధీమంతు లొందుదురు దివ్యతను మించి.

2. లాలి సర్వాధార ! లాలి నుతధీగ !

లాలి కరుణసాగ లాలి సముదాగ !

లాలి శుభవిస్తాగ ! లాలి గంభీర !

లాలి దివ్యాకార ! లాలి యశుదాగ !

3. సరసవ్యాప్తి సుజ్ఞానమును గాంచి

పెరిమఁదమ చిత్తాబ్జతములనుంచి

సారిదిభక్తియను గొలుసులను దగిలించి

గరిమతో నూఁచెదరు కాంతలు నుతించి.

4. ఉరువాజ్మనఃక్రియల నొక్కటి సలిపి

సురుపర మార్థముల నూక్తులను గొలిపి

పరతత్త్వ మిదియనుచుఁ బాటించి నిలిపి

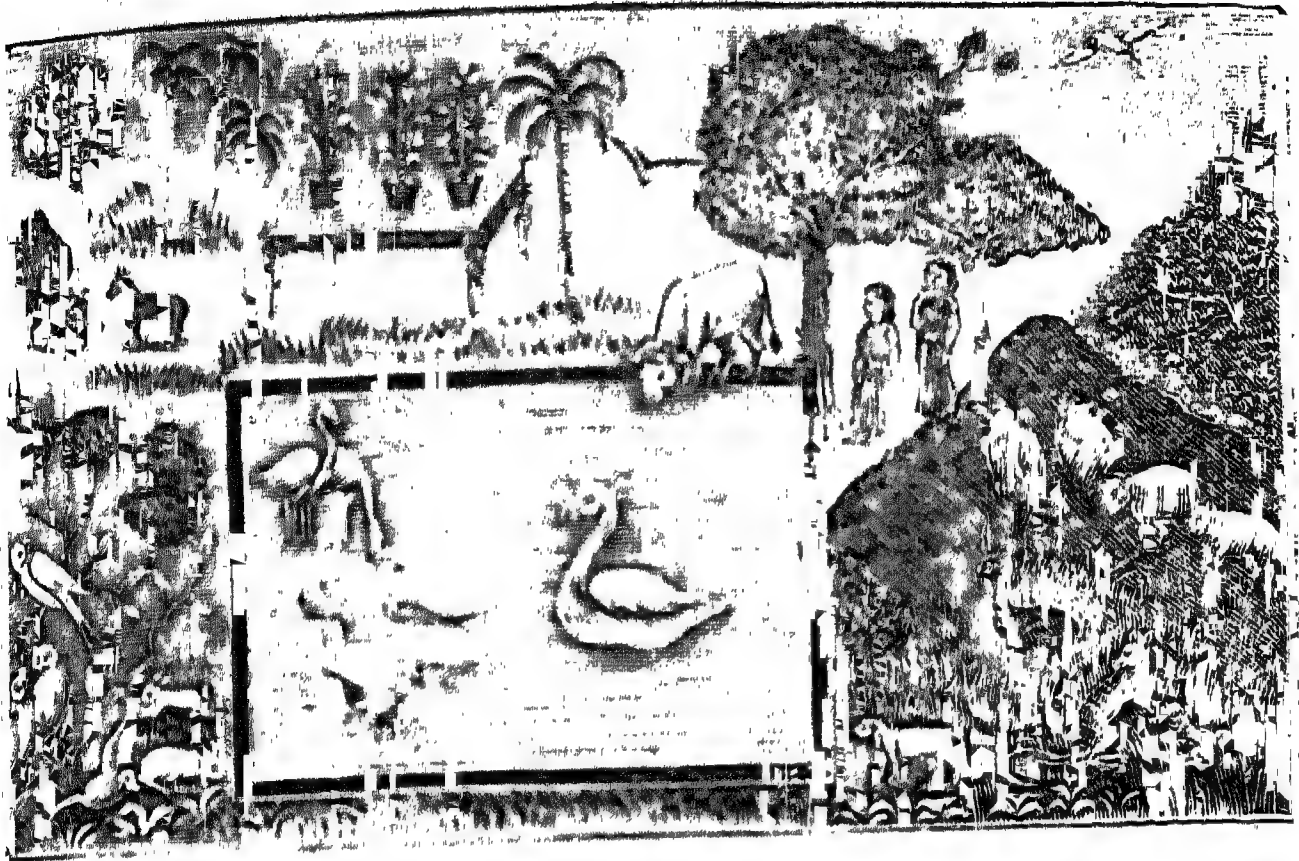
గరిత లూఁచెదరు వక్రాజ్ఞతను మలిపి

5. కారుణ్యమతిఁ దమ్ముఁ గాంచి పాలించి

సారవిద్యాశ్రీల చవుల జేలించి

సారబ్రోచెదవనెడు దనువు లాలించి

సౌరుగా నూఁచెదరు సతులు లాలించి

నానాకర్ణ సమయ కీర్తనలు.

247.

చేహగి గాగము - ఆదితాళము.

“ధబపదబ్రహ్మ” మట్టు

నామగు నశ్యము శ్రీరక గమ్మగు
భూమిజ నించిన భూతని తతికెల్ల॥

1. శ్రీతిని నిలవఁగా వ్రియుమునఁ బలుకఁగా
ఖ్యాతిని బ్రతుకగా గాలముఁ బుచ్చగా॥ నామ.
2. బహువిధఁ ముఖముల బహుళవ చస్సుల
నిహమున బ్రాణులఁ నేకము లుండుట॥ నామ.
3. ఏమనిఁ పిలిచిన స్వామిని నామమె
మాచుడిఁ దోచుచు మధురిమఁగూర్చగా॥ నామ.
4. జగతిని మెలఁగిన సాగుపుంగవుల
దగమనుఁ బిలిచిన ధన్యవిధంబున॥ నామ.

248.

శ్రీరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

నారాయణ రావేయీ నామకర్త మునమపగ్నప

అనుపల్లవి

పొగోహి త్యముతనగగ పానవిగ్న బానగగ శ్రీ

చరణములు

1. నామయాప సంధాయిన నానావిధ వస్తునితితే ।
నీమాహాశ్మ్యమెలుంగను నిమబాగడగ మాకుంగగ మె॥
2. పిలుపువనిన వెను వెంట నే బిడ్డదుగుముజేగుజాగు
తలవునమాకీవపుడే తిరుగుననగ పడెడుక్రీను॥
3. ఏపేరున నీశువును నెవ్వారను పిలుయగొనిన
నేసాపము స్మృతికిగాక ఎప్పుడుకుని చింతలలా॥

అన్నప్రాశన సమయ కీర్తనలు.

249.

ఆరభి రాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

అన్నప్రాశన శుభసమయే ఆశీర్వాదాన్ ఇహకురుతే
అఖిలాన్నప్రద ప్రభుమహే !

అనుపల్లవి

త్వన్నిరతాన్నప్రదానవిధావే దగుయాప్యాయు
ధన్యాత్మం శశురత్నంః॥

చరణములు

1. ఆగత బాంధవమిత్రసమక్షే అఖిలాశ్రిత జనభృత్యసమక్షే
యోగక్షేచ పదార్థశు బిక్షాం దాపయ భగవన్ దయయాతే॥
2. సుఖేన దినదిన ప్రవర్ధమానం శుభాస్పదంకురుసదాశశుంత్వం
అఘాదికలుషానపహరకృపయా ఆనందంప్రదఅఘాస్మాకం॥
3. ప్రభోసదాత్యాం వయంస్మరామః భయాపహరణం

ప్రమోదకరణం

త్రిభువననాథం దేవాధీశం దివ్యానందంత్యాంసమామ॥

250. హిందూస్థాని కాశీ - అటుగాపుతాశము.

పల్లవి

అన్నప్రాశన నిధిని - అందఱమునుగూడె
హన్ననఁజేయును - మానీష్ఠకీపున॥

అన్న.

చరణములు

1. పొలుకుందిని తెచ్చి - పొలుకునునువండి

నాలుక నడచాడ - నాకింకుమిపుడు॥

అన్న.

2. చుట్టపక్కములెల్ల జుట్టునఁజేరి

గట్టిగ దీపించు - కలకలముప్పు॥

అన్న.

3. తినునది తీర్చుమె - తెవులేమి లేక

జనదిన వృద్ధిని - దేవుఁడొసంగ॥

అన్న.

4. శక్తికొలఁదిచీద - సాదలకిడుచు

ధక్తిశ్రద్ధలదేవ - ప్రార్థనఁజేసి॥

అన్న.

251.

జంఝూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

అక్షరాభ్యాసమే - యాత్మవికాసమా ।

దీక్షనొనర్చిన - దివ్యగురునికడ॥

అక్ష.

చరణములు

1. వివిధవిద్యలను - విరివిగ నేర్చిన ।

ప్రవిమలమతులయి - ప్రజలుసుఖింపగా॥

అక్ష.

2. జ్ఞానసముద్భవ - ఘనతేజంబున

దీనజనాజ్ఞతా - తిమిరమడంగఁగ॥

అక్ష.

3. నిత్యానిత్యతా - నిశ్చయమలవడి

సత్యమెరుంగఁగ - స్వాంతము పొంగఁగ॥

అక్ష.

ప్రహేళికా గొబ్బిపాట

252.

మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

గొబ్బియ్యో

అనుపల్లవి

గొబ్బిగొబ్బించ జెలులందఱు గొగ్గిపాటను సాదరే.

నగణములు

ఎల్లెడల నగపడు నీవస్తువు లెక్కడివే.

ఎచ్చట నుండెడు మీని దెవ్వడో వీనివాడే.

చేసినవాఁ దెవ్వడోవాకుఁ జెలియగో ! యెఱింగింపవే.

సర్వమునకు సృష్టికర్త సర్వకుఁడొకఁడున్నాడే.

సర్వకుపేరేమి వాకుఁ బక్కఁగా వినిపింపవే.

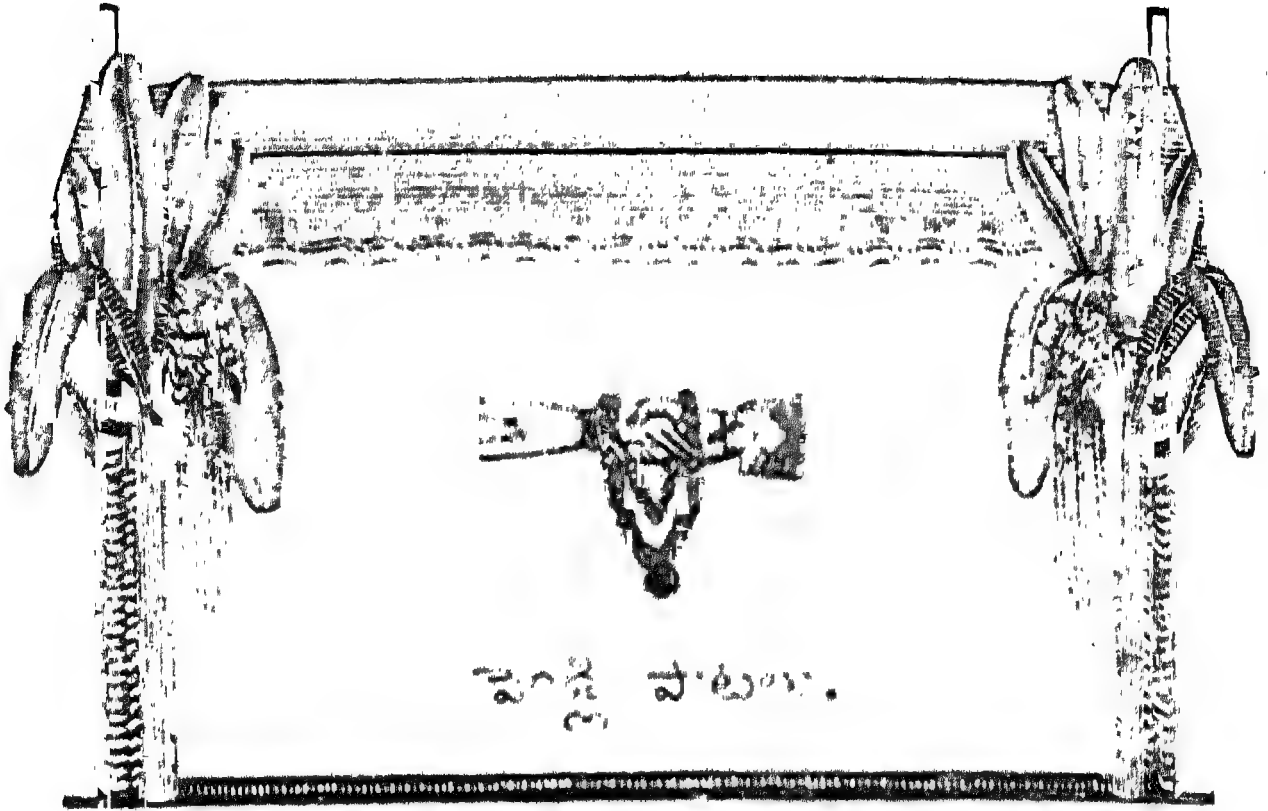
పేరేది యూరేది వానికిఁ బ్రభువని పేరొక్కటే.

నల్లగా నుండునా వాఁడు తెల్లగా నేయుండునా.

నలుపుగాఁడు తెలుపుగాఁడు నెలఁత ! మేమియుఁగాడే.

ఎక్కడ నుండు నేవార దెననికి కొమారుడే.
 జగమంత వ్యాపించువానికి జనకుడొకడు గలడంటే.
 జనకుడు మఱిలేక వానికి జననమెట్లు గలిగెనే.
 జనన మరణములకు నిల జనకుం డాతడే కాడంటే
 అతనిభార్య పేరు దెల్పు మతని కెందఱుబిడ్డలే.
 సతి యొకతె గలదా యతనికి అతివ! మనమే బిడ్డలమే.
 ఎట్టిగుణముగలవార డతడు ఎవరికి మంచివాడే.
 దుష్టుల శిక్షించునతడు శిష్టుల పాలించునే.
 దుష్టులను చేయ మనల కష్ట పెట్టునంటునే.
 పాపము చేసెడి వారిని బట్టి శిక్ష చేయునే.
 పాపమున నేమో నాకు బడతిరో! యిక దెల్పవే
 సర్వజ్ఞానాజ్ఞమిఱుటే సఖియ! పాపమందురే.
 చెలియరో! యెచ్చట వ్రాసెనే సామి తనశాసనము.
 తనయాజ్ఞ తెలియమనకు దరుణీ! బుద్ధొక టిచ్చెనే.
 అతడిచ్చిన బుద్ధిమసకిక సతివ యేమి ఫల మగునే.
 ఈశుడిట్టివాడని తెలిసి సర్వేశుగొలుచుటే.
 వానిగొలువ మనకు వచ్చువనిత! ప్రయోజన మెద్దే.
 శశ్వత సుఖము మనకు సర్వేశు డొసగునే.

253.

కమాజ్ రంగము - ఆనందాశ్రమ

పల్లవి

ఈనూన్నదంపతుల - ఈశ్వరీకృప

మానవచుణ్ణలయి - మనుచూడనియ్యు

ఈ.

చరణములు

1. సీతా గాముల - చెలువున విరాగము

నీతిబధమ్మున - నెలగొననియ్యు

ఈ.

2. సావిత్రిసాధ్వీ - సద్యసంకులవలె

పావన చరితులై - వర్తిలనియ్యు

ఈ.

3. పుత్రపౌత్రులతోడ - పూర్ణభాగ్యముతోడ

పాత్రవర్తనతోడ - బ్రబలగనియ్యు

ఈ.

254.

కురంజి రాగము - ఆదితాళము.

31004
18/11/21

ఆమహమహిమునిఁ - నందమునుఁగూడి
ఈమహోత్సవమున - నెలమి బాడుదము॥

ఆమహ.

1. ప్రేమతోభక్తుల - కామితములఁ దీర్పు
స్వామిని నోంకార - నాముని విభుని॥

ఆమహ.

2. భక్తమనసపద్మ - భవ్యపీఠస్థున
రక్తితోపట్టాభి - షిక్తుడైన ప్రభుని॥

ఆమహ.

3. అనురాగ సూత్రాన - అనువుల నాత్మల
పనుపగురీతిగూర్చు - ఆనందమయుని॥

ఆనుహ.

4. శుభముల నంతట - సాగనుగఁ జల్లుచు
విభవములనుఁజూపు - విశ్వవిలోదుని॥

ఆనుహ.

255.

కమాజ్ రాగము - ఆదితాళము.

ధన్యులు ధన్యులు - కన్యను గుణవతిని
మాన్యునకిచ్చి పెండ్లి - మహిచేయువారలు॥

ధన్యులు.

1. అంతకంటెను ధన్యుఁ - డాకన్యకైకొని
యెంతయు ప్రీతితో - నేలెడు వరుడు॥

ధన్యులు.

2. అంతకంటెను - ధన్యుడా సతిపతులను
వింతగ గూర్చిన - విభుడు సర్వజ్ఞుఁడని॥

ధన్యులు.

256.

కమాణ్ రాగం - ఆదితాళము.

పరమపవిత్రము - పాణిగ్రహణము

హరిసాక్షికిదీని - కనిమదిగనుడి॥

పరమ.

1. నిరత మిప్పటినుండి - యిరువు గొక్కటిగై

వరగృహశ్రమమున - వర్తింపవలయు॥

పరమ.

2. చెదరక బెదరక - చనిమిని వీడక

ముదమున సత్వారం - బొదలగవలయు॥

పరమ.

3. దేశజననిమిమ్ము - దేనినిగోరిన

నీకుని నుడినెంచి - యాయగవలయు॥

పరమ.

4. కరణ దీనులపాల - కల్పవృక్షములై

ధగడియంగు విారలం - నవగవలయు॥

పరమ.

257.

గౌరావ్యము - ఆది.

ప్రియమైన దంపతుల - బ్రోచి గర్వింపవయ్య॥

ప్రి॥

ప్రియమున గూర్చుమి - ప్రేమ సాధకులను॥

ప్రి॥

గృహ జీవన మందుండి - గార్హస్థ్య ధర్మమున

అవారహమును నీవు - విహరింపుచుండమి॥

ప్రి॥

నవజీవన మొసగి - నూతనశోభతో

నవ దంపతుల నీవు - నేర్పుతో గావుమి॥

ప్రి॥

హృదయ నుండిరమున - సదయుడవై యుండి

హృదయ నాధుడ వగుచు - హర్షించు చుండమి॥

ప్రి॥

మధుర రూపుడ వగు - నీగు దర్శనమున

మధురమా నీ నాను - మాధురీ గావుమి॥

ప్రి॥

సంతోష సమయ గీతములు.

258.

జంఘూటి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

వందనంసదా నందదేవతా ఆనంద దేవతా ।

బంధమారభగ్గ సర్వలోకవందితా॥

అనుపల్లవి

సగుణనిర్గుణాకార సకలజగన్మయా

నిగమఘోషనిఖిల భూతమయనిరామయం॥

చరణములు

1. విశ్వనాథవిశ్వభరిత విశ్వభువన విరచితా

విశ్వరక్షవిశ్వసాక్షి విశ్వనమితకాశ్వతా॥

సర్వధర్మభూషణ ప్రమాణప్రాణహోమదా

సర్వలోకమాత పితా సర్వసౌఖ్యకారణా॥

259.

జంగుూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

పరమ సంతోష - సమయమిదే - ప్రాప్తహయ్యను

అనుపల్లవి

సురుచిరంబుగా - నతులశుభయు తంబుగా

పరమకరుణతో జగత్ - ప్రభుఁడు పోవఁగా॥

చరణములు

1. విమలజ్ఞాన భావముతో - విపులగాన గావముతో
సమద గుణముతో - సుహృత్ జనుల గణముతో
సమయ మానిదే - మహత్ స్వామిఁగొలువగా॥
2. సకల దురితహరియై - సకలశుభవి హరియై
ప్రకటితాత్ముడై - ననుత్ ప్రాణినిచయుడై
సుకములీయఁగా - సదా శాంతిఁగూర్చుఁగా॥
3. వందనంబు లిడుదమా - నందమూర్తివానికిన్
దేందమలరగా - మన మందఁజేకమై
పొందుగా క్షీతిన్ - శుభ స్ఫూర్తికలగాన్॥

260.

హిందోళి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

నిత్యానందమయా నిన్నేదలతు !

అనుపల్లవి

సత్యానంద జ్ఞానాకల్ప । సత్యకామ యోసత్యసంకల్ప॥

చరణములు

1. అత్యంతాశ్చర్యామిత వికల్ప సత్యలోకకల్పనశిల్పా !
భృత్యభూత వరుణేంద్రసమీరా !
దిత్యమృత్యుముఖ దేవ యనల్పా॥
2. శ్రుత్యంతశ్రుత సూక్ష్మాకాదా ! జగత్యంతర్గతసకలాధారా ।
యత్యంతరంగ నిత్యనికేతన గత్యంతరములులేవు గావుమితా॥

261.

మోహనరాగము - ఆదితాళము.

నిరుపమానందము - నిజముగఁ గల్గును ।

పరమపురుషుసేవ - భక్తితో సల్పిన॥

నిరుపమా

1. దురితము లెల్లను - దూరమైపోవును ।

కరుణాదిసద్గుణ - గణములభించును॥

నిరుపమా

2. పలుకులఁదేనియ - లాలుకఁ దొడంగును ।

తలఁపులనొకవీరి - తెలివి చెలంగును॥

నిరుపమా

3. వదనముతేజో - వంతమై యొప్పును ।

పొదలు దేహమునిండఁ - బులకలు పొడమును॥

నిరుపమా

4. చూపులనమృతంబు - సోనలు గురియును ।

ఆపరమేశుఁడె - యంతటఁదోచును॥

నిరుపమా

కవ్వకాల కోర్తనలు.

262.

ఫీలురాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

దీనదయాపరా - దేహిమే తవశుభదర్శనం

అనుపల్లవి

జ్ఞానప్రదాతా ! పితా - కాంతే తేఘన పదయుగళం

చరణములు

1. త్వమేవా మేముఖ్యబందుః - ధాతామేసుఖదాతా
దేహిమేవగమిదం - దివ్యానంద మయహే॥ దీన.
2. సృష్టిస్థితివి నాశహేతో - యోగక్షేమానంతసేనో
త్వామేవ గూచేహ్మది - దైన్యజీవన పరిహరహే॥ దీన.
3. అజ్ఞానంధస్తోమభానో - అనవరతానందస్థానో
విజ్ఞానందేహిమే - విసమిత శిరసాస్తోమ్యేత్వాం॥ దీన.

253.

హిందూస్థాని భైరవి - ఏకతాళము.

దేవనన్న కావరాదా - దీనుడైననన్న జేరి
సేవకునిగా స్వీకరించి - బ్రోవవేలా కరుణతోడ॥ దేవ.

చింతనున్న వేళనాదు - స్వాంతమందునుండి నీవు
చింతచింతగమాటలాడుచు - సంతసముతో సేవగోరి॥ దేవ.

కష్టకాలమందునీవు - కనికరించి బ్రోవదలచి
ఇష్టమైనరీతినన్న - యజ్ఞచేసి యాదరింపు॥ దేవ.
పాపములను జేయువేళ - భయముగొల్పి భక్తినిచ్చి
తాపములను దీర్చినీవు - దయనుజూచి దరినిజేర్పు॥ దేవ.

264.

ధన్యాసి - రూపకతాళము.

ఎన్నికష్టముల - నీశ్వర నేబడ్డ
నిన్నువిడువనునే - నీబిడ్డ॥ ఎన్ని

కన్నతల్లినిజేరఁ - గాపివానెదురీతి
నిన్నుజేరిన నా - కన్నిబాధలుదీలు॥ ఎన్ని

కన్నవారలనెల్లఁ - గన్నవాడవు నీవు
ఎన్న నీకన్నను - నెక్కుడెవ్వరురా॥ ఎన్ని

ఎప్పుడు లోపల - నేకాంతముగ వెల్లి
తప్పులొప్పులఁ దెల్పు - తండ్రివిగదరా॥ ఎన్ని

నాలోనుందువు నీవు - నీలోనుందును నేను
ఏలీలఁజూడ న - న్నేలువాడవు నీవె॥ ఎన్ని

భేదమెకానిర - మోదమెకానిర
యేదైననేమిర - నీదయకదరా॥ ఎన్ని

265. పున్నాగవరాళిరాగము - ఆటతాళము.

పల్లవి

ఏల చూడవురా ? మము దయ నేలచూడవురా ?

అనుపల్లవి

చాలవిపత్తులసంసారాంబుధిఁ గూలుచు గతిఁ గనఁజాలనివారల

చరణములు

1. చలచిత్తులమగుచు విషయేచ్ఛలఁ జిక్కిపలఁగుమఁ
గలకాలము నీతలఁపిందుక లే కలయుచుండు
పుత్రుల మన్ననతో.
2. పరజీవులయందుఁ బ్రేమను బాఁటింపక యుంగు
దురితంబులనే విరచించుదురాచారులైనను నిను శర
ణముఁ బొందగ.
3. సరస గుణాభరణా ! యగణిత స్వరూప గుణా !
చరణసేవకుల నరసి యభయమిడి పగమపగ మొనఁగు
పరుడ వీవగద.

రోగ సమయ గీతములు.

266.

కురంజి రాగము ఆదితాళము.

పల్లవి

నీవే మాశరణంబవురా॥

అనుపల్లవి

నిఖిలలోకములకు - నిరతజనకుడవై

సుఖములిచ్చెడి వాడవుగదరా.

నీచే.

చరణములు

1. బహువిధాఘములజేసి - పాడయి జగతి నకటా

ఇహపరసుఖ దూకులమై చెడిపోతిమిరా.

నీచే.

2. పతితపావన బిరుదుబడసిన దొరవునీవే

సతతము నిన్నేమది - నమ్మితిమిగదరా.

నీచే.

3. మునుపల ప్రహ్లాదాది - ఘనులభక్తులజాల

గొనకొని కాచినాడవు గదరా.

నీచే.

267. ఆనందభైరవి గాగము - సూపక తాళము.

పల్లవి

ఇక బ్రహ్మవుముగా ! నీ సకలార్థభాగా !

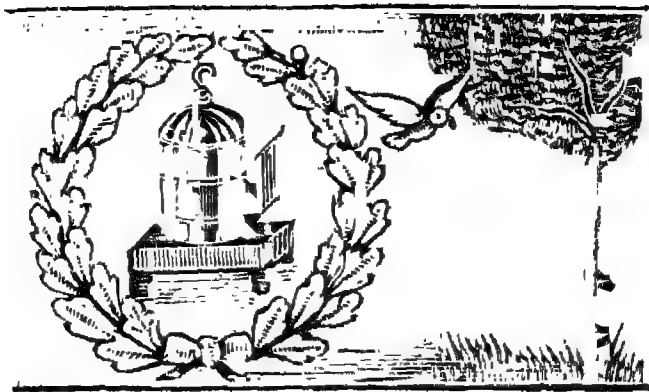
అనుష్టుప్

అకలంకుడ తా వక సేరకులక

చాణములు

1. పరుడంచును శ్రీ	కరుడంచును మ
ద్వరుడంచునునిక	నెఱనమ్మతిమే.
2. నిను గొల్చిన వా	రిని నీవును బ్రే
మను జేకొనుదం	చును నమ్మతిమే.
3. అకటా ! నినుఁ గొ	ల్వక నీదు విధా
యక కృత్యమునే	యక యుండినమమ్మిక.
4. ఒరు లెవ్వరు నీ	సరివెద్దలు గా
దర ! మాదొర ! యె	ప్పరికింపకుగా !
5. పటు భక్తుల సం	కటు మోల్లను మా
న్పుట నీపనిగా	దటరా ! యటురా ?

మరణ సమయ గీతములు.

268.

కన్నడరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఎందుకొదూఱిము - బొందివీడెడువేళ !

అనుపల్లవి

పొందుగ శ్రీహరి - పూర్ణకటాక్షము॥

ఎందు.

చరణములు

1. భూటకమగు జగ - న్నాటకమును దాటి ।

మేటిముకుందుని - మేలొందగనఁబోగ॥

ఎందు.

2. ఇహపరములు రెండు - నేకేభవనమై ।

సహవాస సహభుక్తి - జన్మమృత్యువులుండ॥

ఎందు.

3. నామరూపాభావ - నారాయణావ్యక్త ।

ధామనివాసోరు - ధన్యజీవులుగాక॥

ఎందు.

269. హిందూస్థానితోడిరాగము - రూపకము.

విన్నాగము నీనామము - ఉన్నాగము దిక్కుమాలి

కన్నారము నీవ్యాగము - కడపద్రోయకురిత్తకేల||

వి.

1. కనులవెంట దొరకునీరు - కడపద్రోసియాసగూర్చి

ఘనతగముగఁ బెడగుదెను - కట్టజీవినాదరింపు||

వి.

2. ఒకరిద్దఱెరుని యెంచితో - ఉన్నాగము వేలకొలది

వికలులమైవంతగూర్చి - విడుచుచు మహిమఃఖాశ్రుల||

వి.

3. చింతవెగునట్టిఁ గనులు - వంతవోగునట్టి మనము

చింతింపకనినుఁదక్క - పోగునెవరినయా||

వి.

4. ఏదివాని పగమావధి - యపుడు కాచునీవ్యాగము

ఏదొయిమ్ము - నీదర్శనమిపుడుపూని కారుణ్యము||

వి.

270.

కాంభోజి - ఛాపు.

నీదరిజేరిన జనులకు మరియా

మరణభాధలు గలవే॥ నీ.

సదమలభ క్తిని స్వామివొనిను గొల్వ

సకలబాధలు దీరవే - ఓస్వామి॥ నీద.

నీ ధ్యానముననుండి - నిర్మలజ్ఞానముకొ

నిలుకడమీదను - నెలకొల్పి మదిలోన

నీధర్మ మనుష్టించి - నీతిని ప్రతిష్ఠించి

నిశ్చలభ క్తితో - నిన్ను పూజించుటకై॥ నీద.

నిన్నాశ్రయించుటచే - నిఖిలపాపములను

నిమిషములోపల - నిర్మూలనముచేసి

నీనామ గానముచే - నీ స్తుతులనుబాడి

నిర్మలానందముతో - నీ యజ్ఞ మెలగుటకై॥ నీద.

నిన్నారాధించుటచే - నిత్యోత్సాహము బడసి

నీ భక్తులను గూడి - నీ ముచ్చటలనాడి

నిన్నేమదిలో నిల్చి - నీకృపకై వేచి

నీ మన్ననల బడయు - నీ సేవసల్పుటకై॥ నీద.

నీ సన్నిధిని నుండి - నీ పల్కులాలించి

నీపాదములనంటి - నిన్నే గతిగనెంచి

నీశరణమే గోరి - నీ దాస్యమునేసల్చి

నిత్యానందపదవి - నెమ్మి యాశించుటకై॥ నీద.

27 ..

ఆభిరామము - హనుమానము.

పల్లవి

చాచొందిన మాసుకృతుల్ రాశ్వతి నల్ల ప్తకృతులె.

(మాచుకలే.)

అనుపల్లవి

జీవాత్మల భువమానన సింహానన వధిగమింతు॥

చా.

రాజములు

1. తాంజీపిన శుకృతులె ధాత్రికృతి నీవును.

(మాచుకలే.)

బోజాలవు కర్తతోడ తాంజీపిన మాచుకలే.

చా.

2. కనుదోయికె గనుపడకే భువకార్య రాజములు.

మనకెంతయుఁ బ్రోత్సహమునొసఁగూర్చుకొనినా.

3. ఘోరాపురం జీకటిబడి గుండుమందు హరిబంధును.

తోరంబగు నీవునులే త్రోవనుడయ రాపురాని॥

చా.

272.

కాంభోజి - ఛాపుతాళము.

ఓనాధనీగుణ మొకయింతతెలిసిన - వానిభిన్నమేజన్మము

మనసముప్పొంగి - మేనుపులకరించి

యానందాశ్రువుఁగొల్క - నారంభమగుదేవా॥ ఓనాధ.

జ్ఞానము కరుణయు - న్యాయము వర్ధిల్లుఁజూను ధర్మవ్రతము

మానావమానముల్ - మడిని దలంపక

తానునీయాజ్ఞకై - తనబెల్లనర్పించు॥ ఓనాధ.

ఎన్నికీడులుమూడి తన్నుబాధించిన - నన్నివిడువఁగల్గిన

నిన్నెదలొనెంచి - నీయాజ్ఞపాలించుఁ

దన్నునిరతముఁగాచు - తండ్రినీవెయంచు॥ ఓనాధ.

సత్యమెనమ్ముచు సత్యమెపల్కుచు - సత్యమెయాచరించు

సత్యంతభక్తితో - నన్నిటనినుఁజూచి

నిత్యానందములొన - నిరతమోలలాడు॥ ఓనాధ.

దీనులయాపదల్ దీర్పంగసమకట్టి - నానాబాధలు పడుచు

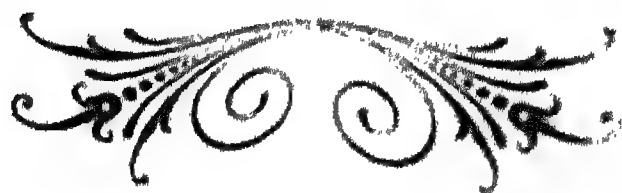
ప్రాణమున్న వఱకుఁ - బరులకుఁదోడయి

తాను జీవవయాత్ర - ధన్యముగా సుల్పు॥ ఓనాధ.

273.

దేశీయతోడి రాగము - రూపక తాళము.

భక్తజీవనా! పరమసాననా! ముక్తిదాయకా! భువన నా
 యకా! భయవినాశనా! భక్తహోమదా! ప్రసాదలాత్మా! సర్వా
 ఘోషదా! ఎంత వేడుదు మెవరిగొల్తుము చింతిత్పూరి నేవకుల
 కును, పాపభీతి నీపాలఁ బడిన మా గూఢదలను వేయడఁచి కావవే
 పరమదయాకరా! నిరుపమా! మముంగవణఁగాచి మాకలకఁ దీర్పుమా!
 మోదమానమా నీదయాగసా స్వాదనంబుజే నేదఁ దీర్పవే. ఓద
 యానిధీ! యాదికారదా! నాథ నాథ! మమ్మావరింపవే భూమి
 లోన నీ ప్రేమలేక మేమే మొనర్తుమో కామితార్థదా! చిత్తగోచ
 రా! చిన్మయాకరా! యుత్తమప్రభూ! యూఁడింపుమా. నీవు
 కాక వేరేవిభుండు మమ్మీవసుంధరం బ్రోవ నేర్పువే. వందనమ్ము
 లానందమూర్తి నీకిందొసంగవే యందుకొమ్ముగా! శరణమంచు
 నీచరణపద్మముల్ చొరంగనింకమమ్మనయ వేటిగొ. పంతుమేలరా!
 యింతవేడఁగాఁ జెంతఁజేర్చిమా వంతవీర్పవే. సచ్చిదాత్మకా! సర్వ
 రక్షకా! మచ్చికనమ్ముక మెచ్చఁగావవే.

జన్మవర్ధంతి సమయ గీతములు.

274. ఆనందభైరవిరాగము - ఛాపుతాళము.

పల్లవి

పుట్టినదిన మొక - పుణ్యదినంబగు ।

నెట్టి జీవికినైన - నీశ్వర ! నీకృప॥

పు.

చరణములు

1. దినదినమును సూత్ర - తేజోబలంబులు ।

తనగళిశువుఁబెంచి - తనువృద్ధి నిడుదువు॥

పు.

2. వయసునవిద్యెల - వలచి గడనఁజేయ ।

నయగతుఁబ్రాణతా - నవశక్తులిడుదువు॥

పు.

3. భక్తిజ్ఞానాదీసం - ప్రాప్తిని జీవాత్మ ।

ముక్తిత్రోవల నెఱింగి - ముదమొందఁ జేతువు॥

పు.

275.

కల్యాణి రాగము - ఛాపుతాళము.

పల్లవి

జననది నోత్సవాచరణంబు - జీవాత్మ దినదినాభి వృద్ధిగణనంబు

అనుపల్లవి

అను దినార్జితపర - మాయురారోగ్యముల

ఘనముగా నొసంగిన - కరుణాభిప్రీతమా॥

జన.

చరణములు

1. ఎలబ్రాయ మారితమనము - నానావిధమున మార్పు

[హంసిత మో॥ జన.

కులుకుచు నాటల - గొప్పగవిడ్చెల

వలచిగ డించిన వరవిధస్మగణమా॥

జన.

2. సాకల్యముగ విద్య నేర్చి - సర్వకుకృపను సంపాద ముఖముల

[గూర్చి

ప్రాకామ్య భువలభి - బావనానందముల

శ్రీకారుణ్యమయుని - జింత నేయుట గాదె॥

జన.

3. యుక్తవర్తనజేసి - గురుకృపజేసి ముక్తితోవలనోసి

రక్తితోపమయై - రాగ్యాభి ముఖుడయి

శక్తియైతాండేయు - స్వాంతకరకాదె ॥

జన.

276.

బిలహరి రాగము - మాపక తాళము.

జనన హేతువీవేతంబు - సకల సంతోషసమయములకు

వినుతు లెందు జేతుమిదిగా - విశ్వజనక కోసమే దయమ॥

1. మనుజరూప జంతురాజ - మాన్యజన్మమాకునిచ్చి ।
 ఘనముగాను మాకొరకయి - కరుణ నిడితి భూతకోటి॥
2. తల్లినిచ్చి తండ్రినిచ్చి - ధరణి నిసోదరులనిచ్చి ।
 ఎల్లబంధు హితులనిచ్చి - యెంతోప్రీతి బెంతువుచును॥
3. వివిధప్రాణి సృజనఁజేసి - వింతవస్తు సృష్టిజేసి
 తవిలి వానిజీవనా - ధారరచన చేసినావు॥
4. సుతులనిచ్చి సుతలనిచ్చి - శుభముగ వారిగొలువజేసి ।
 సతముమాకుఁ బ్రేమపాఠ - వితతిఁ గఱపు గురువరుడవు॥

277.

బేగడ - అదితాశము.

కనుఁగొంటిని - కనులపండువుగాఁ గనుగొంటిని

కనికరంపుగనివై - క్రాలుచుండు నిను॥

కను.

జనన మిచ్చి ప్రీతి - స్తన్యపాన మొనఁగి

మనిచినట్టి నాదు - మాతయందు నిన్ను॥

కను.

నయభయములచే - నాహిత మొక్కోరి

దయను జూపినట్టి - తండ్రియందు నిన్ను॥

కను.

మఱవరానినీడు - మహిమ లెన్నో నాకుఁ

గరుణఁ దెల్పినట్టి - గురునియందు నిన్ను॥

కను.

మాయలేనితనము - మాకుఁ జూపుటకును

నీయొసంగినట్టి - నిసువులందు నిన్ను॥

కను.

చింత నున్న వేళఁ - జెంతఁ జేరినాకు

సంతసము నిడిన - సఖులయందు నిన్ను॥

కను.

278.

సావేరి - ఆదితాశము.

నాజీవితము గొని - నన్నాశీర్వదింపుము
 నాజన్మమున నిన్ను - ఆనిశముస్తుతించెదను
 నాకరముల గొని - నన్ను నీసేవనునిచి
 నాచరణంబులతో - నీకై బరుగిడనిమ్ము॥

నాజీ.

నాకంఠమును నెత్తి - నినుగూర్చి పాడనిమ్ము
 నాప్రభువగు నట్టి - నీడు గానములను
 నాపెదవుల తోడ - నినుగూర్చి ముచ్చటించ
 నేనిచ్చగింతును - నాజీవితేశ్వరా॥

నాజీ.

నాస్వర్ణాభరణముల - నొకటైన నుంచుకోక
 నాసర్వసంపత్తియు - నీ కేసమర్పింతు
 నాస్వంతబుద్ధిని - నీవు చేకొనుచును
 నాసర్వశక్తుల - నీ కుపయోగించుము॥

నాజీ.

నాయుచ్చ నీవుగొని - నీ యుచ్చతో జేర్పుము
 నాకికదానితోడ - జోక్యము లేనటుల
 నాహృదయముగొని - నీదాని జేయుము
 నాధ నీకికమీద తగు - సింహాసనమదియే॥

నాజీ.

ప్రేమకు నిధియగు - చరణమూలము కడను
 ప్రీతిని వర్షింతు - ప్రియమున చేకొనుము
 ప్రేమతో నిచ్చెడి - ప్రియమైన నాజీవితము
 ప్రతి దినమర్పింతు - సతతము నీకిత్తు॥

నాజీ.

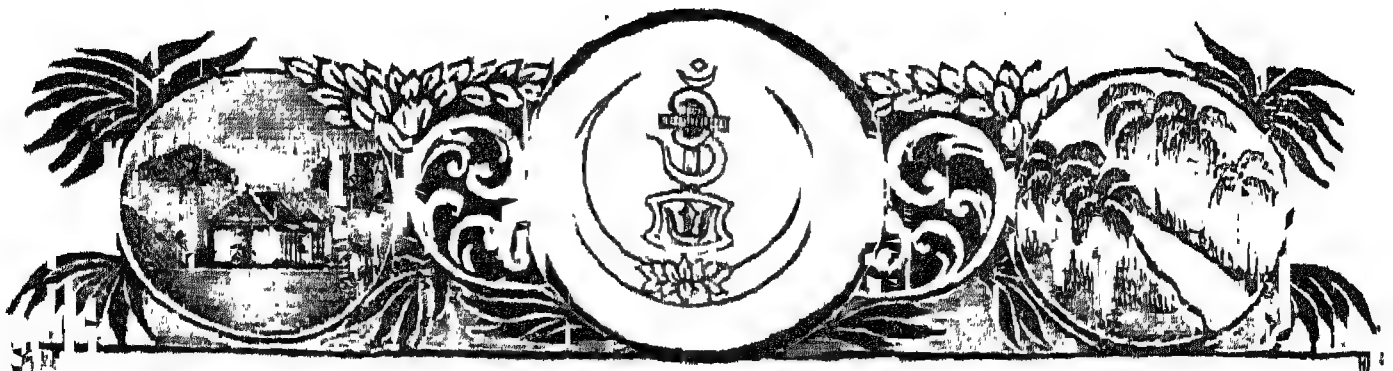
279. హిందూస్థానీ కాఫీరాగము - ఆదితాళము.

- ప. వారిదె జన్మము - వారిదె బ్రతుకిల ।
 కూరిమి నీ ఘన - గుణములఁ గ్రాలెడు॥ వారిదె.
1. జ్ఞానులై నీదయఁ - గలుప రహితులయి ।
 పూనిక నజ్ఞుల - బోధలు సలిపెడు॥ వారిదె.
2. సిరిఁగని నీదయఁ - జెలిమిని బేదల ।
 దరిసి సుఖంబిడు - దానశీలురగు॥ వారిదె.
3. మానుగ నీదయ - మాన్య దేహులయి ।
 దీన జనావన - దీక్షఁజరించెడు॥ వారిదె.

280. కాఫి - ఛాపుతాళము.

- వారెక్కతార్థులు - వసుమతిలోస్వామి
 కూరిమిలోనిన్నుఁ - గొల్పుచునుండెడు॥ వారె.
- చూరినదారుణ - దుఃఖములొదవిన
 ధీరతనీయాజ్ఞ దీరిచిపాలెడు॥ వారె.
- విబుధులఁజేరి - విద్దెలఁదేరి
 శుభగుణవంతులై - శోభిలుచుండెడు॥ వారె.
- ప్రబలబలాధ్యులై - భక్తినినములై
 యబలులకెల్లను - నభయమొసంగెడు వారె.
- అంతటనీవని - అన్నియునీదని
 అంతయు నీకయి - యర్పణచేసెడు॥ వారె.

బ్రహ్మోత్సవ సమయ గీతములు.

281.

మాఘోత్సవ, భద్రోత్సవలేక ఆయాచోట్ల
సమాజవార్షికోత్సవసమయమున పాడదగినవి
ధన్యాసి - రూపకము.

బ్రహ్మోత్సవ దినము నేడు - భక్తులార రండు మనము
బ్రహ్మకుఁ ధారసము గ్రోల-భక్తవరుల గూడుద మిక॥ బ్రహ్మో.
విషయ వ్యాసంగమునను - వత్సరంజు గడచి పోయె
విషయ తృప్తి మాన్ప గల్గు - విశ్వనాథు గూడుద మిక॥ బ్రహ్మో.
పాపములను గాల్చునతడు - తాపహ రణ చేవుడతడు
తాపితజన బాంధవుండు - దయను జూపి మనల బ్రోచు॥ బ్ర.
ఆర్త జనుల గాచు నతడు - అర్థులకును నిచ్చునతడు
భక్తజనుల బాయ డతడు - ముక్తిప్రదుడు మన ప్రభుండు॥ బ్ర.
హృదయ పంకేరుహమున - సదయుడగుచు నాడుచుండు
హృదయునాథు గూడి మనము-మధుర రీతి మెలగుద మిక॥ బ్ర.

282.

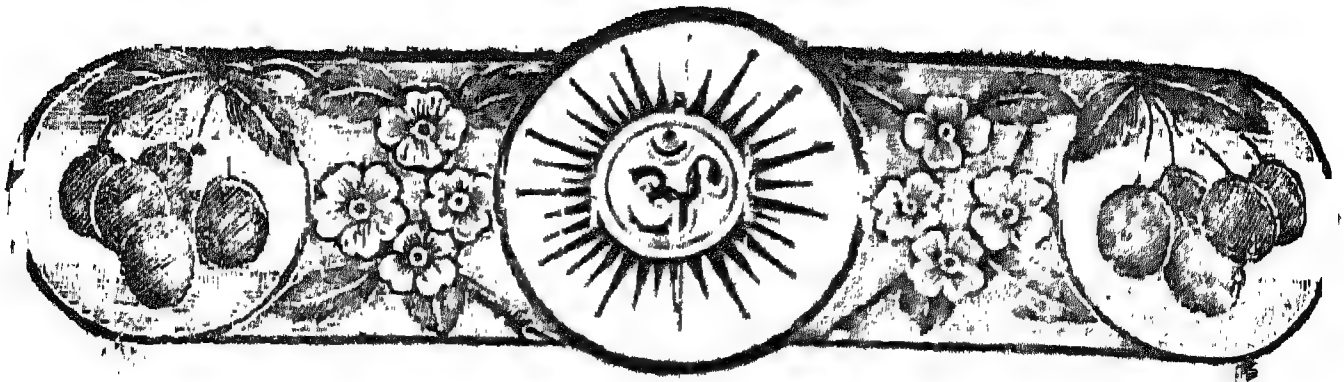
శంకరాభరణరాగము - ఆదితాళము.
పరమ మహోన్నత పావనమతయుత - బ్రహ్మోత్సవమిది
(భద్రోత్సవమిది) చూడుముగా.
కరమను రక్తిని గాఢపుభక్తిని - మనజనకునిమదిఁ
[బాడుముగా॥ ప:

1. అఖిల జగత్పిత యాహరియేయని - అనీశంబునుభా
[వింపుమురా|| రా.
సుఖదుఃఖముల నెల్లజనులనీ - సోదరులనిసే వింపుమురా|| ప.
2. అంతట గలవిభు నన్నిటఁగనుచును - నానందంబునఁ
జొంగుమురా
స్వాంతము శ్రీహరి చెంతకుఁ జేర్చియు శమదమవృత్తిజె
[లంగుమురా|| ప.
3. సర్వశక్తుఁడగు పరమేశ్వరఁడే - సర్వసాక్షియని తలపుమురా
గర్వమోహముల విడనాడియు స - త్కర్మపథంబుల
[నిలువుమురా|| ప.

283. భైరవిగాగము - రూపకతాళము.

- బ్రహ్మోత్సవ శుభసమయము ప్రతివత్సరా నందమయము ।
బ్రహ్మోత్కర హృదయక్షేత్ర పావనఫల సురభూజము॥ బ్ర.
1. ఏకదైవ జనకత్వము ఇహబహుజన సౌభ్రాత్రము ।
ప్రాకటముగఁ బ్రజకుఁజాటఁ బటుతరమత డిండిమమగు॥ బ్ర.
[చాటింపుడప్పు॥
[సాధనము॥
 2. నిష్కారణ కర్మరహిత నిర్విగ్రహ పూజనమా ।
దుష్కర్మజ తాపత్రయ దుఃఖాంతము సౌఖ్యాంతము॥ బ్ర.
 3. బహుదేశా దాగతప్రియ బంధుమిత్ర పరితోషము ।
ఇహపరసుఖ పరిభాషము ఈశ్వరకరుణాశేషము॥ బ్ర.

సంవత్సరాది సమయ గీతములు.

284.

జంగమాటిరాగము - ఆదితాళము.

త్రిభువనేశ్వర - దేవదేవర

శుభములలర నూత్న వత్సర - శోభగూర్పరా॥

(తి.)

1. నాడు నాటికిత - నాధనీదయత

వీడి మాఘ్యతమము జగతి - వెలుతు గొందఁగా॥

(తి.)

2. సర్వసౌఖ్యదా! - శాంతి దాంతిదా

సర్వజనులు - శ్రమములుడిగి శాంతిబొందఁగా॥

(తి.)

3. సకల జాతులుక - సకలమతములుక

వికృతభేద భావముడిగి - వేడ్కబ్రతుకఁగా॥

(తి.)

4. భూమిపాలురుక - భూప్రజాళియుక

సౌమస్క హృదయులౌచు - సతముఁగ్రాలఁగా॥

(తి.)

285.

నాధనావక్రియరాగము - గూపకతాళము.

ఒకసంవత్సర మిట్టైచనియు నోయీశ్వర మాకకటా!

వికృతపువతి నీయనుమతి విరివిగజరి యింపలేక॥

ఒక.

1. వయసు పెరిగి యేటేటను వార్ధక్యము దాయచుండ ।

భయదపాప పథములుడిగి పడయకనీ పదశరణము॥

ఒక.

2. ఉర్వినినీ దయనుసిరుల సున్నతపద బలములొంది ।

గర్విమతి దీనవితతిఁ గాపాడుదు లేకయకట! ॥

ఒక.

3. "గతమునాస్తి" యనచున నీ కరుణనక్షమి యించిమమ్ము ।

హితపథముల బట్టజేసి యిక్కనైనను బ్రోవుమయ్య॥

ఒక.

286.

హిందూస్థానీకాఫీ - రూపకము.

ఆనందబాళికే మంగళాళికే విరాజితసత్యసుందరా

1. మహిమాతవ యుద్భాసిత, మహాగనమార్యే
విశ్వజగతమణి - భూషణవేష్టిత చరణే.
2. గ్రహతారక చంద్ర తపనవ్యాకులద్రుతవేగే
కరిచేసాన, కరిచేస్నాన, అక్షయకిరణే.
3. ధరణీ పర్యురెన్నిగ మోహనచుధుశోభా
పులపల్లవ గీతగంధ - సుందరచరణే.
4. వహజీవన రజనీనిన - చిరనూతనధారా
కరుణాతవ అవిశ్రామ - జనమే మరణే.
5. స్నేహప్రేమదయాభక్తి - కోమలకరేప్రాణ
కతసాన్తవన, కరవర్షణ - సంతాపహరణే.
6. జగత్తేతవ కిషహోత్సవ - వందనకరే విశ్వ
శ్రీసంపద భూమాస్పద నిర్భయశరణే.

287. నాథనామక్రీయ గాగము - ఘాపుతాళము.

పల్లవి

అనుహాదేవునకు మంగళం

అనుపల్లవి

ఏమహేశుఁగొల్వ నీమహి సుఖములఁ
గామితార్థములఁ గరుణ నొసంగునో.

చరణములు

1. వీరునకు పగ	ధీరునకు గాఢా
ధారునకు సదా	చారునకు నిల.
2. నేయునకు మహా	పాయనకు పల
ధీయునకు జిత	కాయనకు నిల.
3. మందరునకు సదా	నందునకు ము
కుందునకు బ్రహ్మ	నందునకు నిల.

288. హిందూస్థాని కాపి - తిశ్రఘాపుతాళము.

పల్లవి

ఇదిగో బ్రహ్మ నామ తగణి

ఎవరికిష్టమొ వారురండు (ఇష్టమున్నవాగు రండు)

అనుపల్లవి

ఇది చాల కాల ముండి మనల

దరి జేర్చును ఈశ్వరు కృప॥ ఇది.

చరణములు

విశ్వ విజయ గీతము ల్బాడు - విహగ బృందములను జూచి
విశ్వనాథు గూడినేడు - విమలానంద మంద రంత॥ ఇది.

బ్రహ్మ కృపను యాశించెడు
భక్త జనుల గూడి మీరు
బ్రహ్మ కృపాహి కేవల మని
పరమ భక్తి గొల్వ రండు॥ ఇది.

ధనికులకును బీదలకును - తారతమ్య మిందు లేదు
జ్ఞానులకును పామరులకు జ్ఞానదాత ఈశుడొకడే॥ ఇది.

జాతి విచార మిందు లేదు
జన్మభూమి నడుగవోరు (జన్మభూమితో బనియేలేదు)
జగతి నెల్ల నేలుప్రభుని
జయ గానముచేయ రండు॥ ఇది.

సాధు సమాగమంబు చేత - సాధనసమ్మేళనంబు కుదురు
శాంతిదాత ఈశుడొకడే - సకలమతములందు జూడ॥ ఇది.

289. హిందూస్థానీ బ్యేహాగ్ రాగము - ఆదితాళము.

జనగణమన అధినాయక జయహేభారతభాగ్యవిధాతా !
పంజాబ్ సింధు గుజరాట్ నురాతా ద్రావిడ ఆంధ్రవంగ,
వింధ్యశిమాలయమునాగంగా ఉచ్ఛలజలధి తరంగ ;
తవశుభనామే బాగే తవశుభ అశీషమాగే,

గాహేతవజయగధా !

జనగణమంగళగాయక జయహేభారతభాగ్యవిధాతా !
జయహే, జయహే, జయహే, జయహే జయహే||
అనారహతవ ఆహ్వాన్ ప్రచారితశుభతన ఉదారవాణి ;
హిందు బౌద్ధశిఖ జైనపారశీక యుగల్ మాన్ క్రిస్టిస్తానీ;
పూరవ పశ్చిమఆషే తవసింహాసన సాషే,

ప్రేమహారహయగాధా !

జనగణవికృతవిధాయక జయహే భారతభాగ్యవిధాతా ! ||
పతన అభ్యుదయ బంధురపంథాయగయగ ధావితగూత్రీ
హేచిరసారధితి వరధవక్రే ముఖరితపథనిగూత్రీ !
దారుణ విప్లవమారే తవశంఖధ్వనినాజే

సంకటి దుఃఖత్రాతా !

జనగణ పథపరిచాయకజయహే భారత భాగ్యవిధాతా॥
 ఘోరతిమిరఘన నిబిడనిశీధే పీడితమూర్ఛితదేశే,
 జాగ్రత ఛిలూతవ అవిచలమంగళ నతనయనే అనిమేషే,
 దుస్వప్నే ఆతంకే రక్షాకరితే అంకే,

న్నేహమయీతుమిమాతా.

జనగణ దుఃఖత్రాయకజయహే భారతభాగ్యవిధాతా॥
 రాత్రిప్రభాతిలూ ఉదిలరవిచ్ఛవిపూర్వ ఉదయగిరిభారే!
 గాహే విహంగమ పుణ్యసమీరణ నవజీవనరసతాతే!

తవకరుణాగాగే నిద్రితభారతజాగే,

తవచరణేనతమాతా.

జయజయజయ హేజయరాజేశ్వర భారత భాగ్యవిధాతా!
 జయహే జయహే జయహే జయజయ జయజయహే॥

290.

బేహగ్ - రుంపతాళము.

జయ జగ జీవన జగత - పాతహే,
 జయ దీనశరణ శుభ - దాతాహే,
 జయ విఘ్న నాశన వి - ధాతాహే,
 జయదేవ జగత పితా - మాతాహే॥ జయజగ.
 హృదయాధారహృది - జ్ఞాతాహే,
 భయ తాప - హరణ భవత్రాతాహే,
 దీనజన ద్వారే, డాకేళుమారే,
 దేహిప్రసాద పరమాత్మాహే॥ జయజగ.

291.

మిశ్ర . ఏకతాళము.

జయదేవ, జయదేవ, జయమంగళదాతా,

జయజయ మంగళదాతా,

సంకట భయదుఃఖత్రాతా, విశ్వ

భువన - పాతా,

జయ.

1. అచింత్య అనంత అపార, నాహితవ ఉపమా,

ప్రభునాహితవ ఉపమా,

విశ్వేశ్వరవ్యాపకవిభు, చిన్మయపరమాత్మ॥

జయ.

2. జయ జగవంద్యదయాళు, ప్రణమితవచరణే,

ప్రభు ప్రణమితవచరణే,

పరమ శరణతుమిహే, జీవన మరణే॥

జయ.

3. జగతతాగణ దీనేశ, సుఖశాంతీదాతా,

ప్రభుసుఖ శాంతీదాతా ;

శరణాగత వత్సలతుమి, పరమపితామాతా॥

జయ.

4. అపనా - ప్రతినిరభినాదే భినిస్తార్,

ప్రభునాదేభినిస్తార్ ;

ఏకమాత్ర భరసాహేకయదాతామార్॥

జయ.

5. శత అపరాధీ అమరా, పాపక్షమాకరహే,

ప్రభు పాపక్షమాకరహే ;

తవ ప్రసాదలాభేప్రభు, పాపతాపనారహే॥

జయ.

6. మిలియే భక్తసమాజ, మాగివరాభయదాన్

ప్రభుమాగివరాభయదాన్;

కృపాకగహే కృపామయ, దా ఒచరణేస్థాన్॥

జయ.

7. కీఆర్ యాచిబ అమరా, కరిహే ఏమీనతి,

ప్రభుకరిహే ఏమీనతి,

ఏలొకే సుమతిదాఒ, పరలొకే సుగతి॥

జయ.

292.

మిశ్రరాగము - ఏకతాళము.

జయదేవ జయదేవ జయత్రిభువనకర్తా । ప్రభు సబకే ఆశ్రయదాతా భయసంకటహర్తా.

1. బడచేతన సబజేతే మహిమాతవగావే । ప్రభు రాజాప్రజా సబహి తుజకో శరణావే.

2. అటలతుహ్మరీ కరుణవర్ణినహీ జాయీ । మంగళ కీర్తితు మారీ గగన్జగనచ్ఛాయీ.

3. తుమచేతన పరమేశ్వర । శుమపూరణస్వామి పుణ్యపాప మమదేఖో బ్రభు అంతర్యామి.

4. అటలజ్ఞానకీ చహదిశజ్యోతి విస్తారీ । నిరఖనిరఖ హోచకి తజగకే నరనారీ.

5. హయ అనంత తవశక్తి వృన్దకి మకీజే । కరోగర్వ ప్రభుచారణ, నిజ ఆశ్రయదీజే.

6. భిక్షాయహి హయ హమరీ హేమంగలదేవా । నిశిదినహో ఉత్సాహిత కరతేతేరీసేవా.

293.

కాంభోజి - రూపక తాళము.

బయదేవా బయదేవా - బయ త్రిభువనకర్తా
 జయ సర్వాశ్రయదా - భయనంకటహర్తా॥ జయ.
 నీమహిమనె లొనియాడెను - నిఖిలచరాచరతతులు
 నీముందటదలవంతును - నిఖిలార్ధ్వీకులు ప్రజలు॥ జయ.
 వర్ణంపగఁ దరమే నినుఁ - బరమదయాకరమూర్తి
 పూర్ణముగా వెలుగొందునుభువి - దివనీకుభర్త॥ జయ.
 చేతనములచేతన మయి - చేలఁగుదు వంతటను
 బ్రీతిని బహిరంతరముల - నీక్షింతువు సతము॥ జయ.
 నీజ్ఞానమె నలుగడలను - నిగనిగమని వెలుఁగె
 సుజ్ఞానులస్త్రీపురుషులు - మాతమహోద్యముగ॥ జయ.
 వర్ణంపగఁదరమేనీ - పరమాదృశశక్తి
 చూర్ణముచేయుముగర్వము - సురుచిగురుగూర్తి॥ జయ.
 అత్యుయమగును తాహం - బయరెడు నీ నేవా
 భిక్షుముగాఁగోరితి మిడు - ప్రేమాస్పదదేవా॥ జయ.

294.

భైరవి - రాగము.

జయబయ జగదీశ జగతేరప్రాణహీ
 జాగియే ప్రకృతికరే తపగుణగానో హీ॥ జయ.
 1. ఉదిలతరుణభాను - ఉజలగగనహీ
 మహిమా - కిరణతవిభాయిల భువనహీ॥ జయ.

2. ప్రకృతిరమా యేహేరి తవ ప్రేమానన్ హే ।

విమల యానందే నీరేభానే ప్రాణమన్ హే॥

జయ॥

3. శతకంఠే పాభీగణ్ గాయి ఛేకాననేహే ।

హీనకాతోధాకి మారా నీరబకేమనేహే ?

జయ॥

4. ప్రకృతిరసనే కరితవ నామగాన్ హే ।

ధాకిప్రాణనాథబాలి ఖులి మనప్రాణహే॥

జయ॥

5. జయజయ ప్రాణాధార్ కరుణానిధానహే ।

పాపతాప హరితుమి అచ్యుతసోపానీహే॥

జయ॥

6. ప్రీతిరమసు మగుళితుతేభి జతనేహే ।

ఉపహారదిబా నాథ ప్రణమి చరణేహే॥

జయ॥

295.

నాట బేహగ్ - ఝుంవెతాళము.

1. జయ పరమశుభసదన - బ్రహ్మసనాతన,

కరుణార సాగరకలుష నివారణ॥

జయ॥

2. జయవిశ్వపాతా - అనంతవిధాతా,

జయదేవ, దేవేశ, జీవేర జీవన॥

జయ॥

296.

సురటిరాగము - ఛాపుతాళము.

జయజయ లోకేశ ! జయజయ ప్రాణేశ !

జయజయ శీతల కరుణామృతధర !

జయజయ ! యాచక చాతక జీనిత

దాహసంహార ! తాపసంహార ! మంగళం॥

జయ॥

నీల నీరదరథ నేమినిస్వనము వి

శాలగగనవీధిఁ దేలరావోయి !

గంభీర గర్జావిజయ శంఖధ్వజమున్

హరిదంతాక్రాంతమై మొరయరావోయి ! మంగళం॥ జయ॥

తరళసాదామనీ కరదీపికాకాంతి

భువన భువనముల మెరయ రావోయి !

హరి విచిత్రమయూరీపింఛాళి వి

హరివీధుల నాట్యమాడ రావోయి ! మంగళం॥

జయ॥

వాహినీభంగ సందోహ మాగధగీతా

కైవారములతోడ గదలి రావోయి !

సకల చరాచర సామంత పరివార

పరివేష్టితుండవై తరలిరావోయి ! మంగళం॥

జయ॥

చిరవిరహానల పరితప్త మీముగ్ధ

సరసీహృదయము పొరల రావోయి !

సంతతామృతరాగా సంతగంభీర ప్ర

శాంత వారిధార ముంపరావోయి ! మంగళం॥

జయ॥

197.

నవరోజు. మిత్రగతి. ✓

జయముజ్ఞానప్రభాకరా ! జయము శాంతిసుధాకరా !

జయము మోహతమోహగా ! జయజయ కరుణాకరా !

శ్రీతజనగణ మందారమ ! సేవితముని హృద్భృంగమ !

పతితత్త్వాణకారణమా ! ప్రవిమలానంద పూరమ. జయము.

భాను చంద్రతారగణ భాస్వదమల భూషణా !

నూనపల్లవ పత్తిశోభిత సురభిశపూజిత చరణా ! జయము.

శ్రావ్యరుత శకుంతగీత జయస్తోత్ర పరితోషణ !

నవ్యప్రకృతి రమణీయసు కావ్యచుధుర పూరణా ! జయము.

మానవభాగ్యవిధాతా ! దీప సంఘ పరితాతా !

ప్రాణిహృదయరాజ్యనేతా ! బ్రాహ్మమధర్మప్రదాతా ! జయము.

పరమభక్త జీవిత మృదు ప్రసవమాలికా భరణా !
 నిరుపమ మధురప్రణయా నంద మధాశీతకిరణ !
 జయ్ జయ్ జయ్ జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !
 శ్రితమునిగణచిత్తవిక స్వరసుమ మధుకరమూర్తి !
 శతసహస్ర భానుకొటి జితతేజో దివ్యకీర్తి !
 జయ్ జయ్ జయ్ జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !
 వికృతపాప భయదతాప ఘనజలదప్రభంజనా !
 సకలప్రాణిహృదయ దుఃఖ సాంద్రవనీ హుతాశనా !
 జయ్ జయ్ జయ్ జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !
 ప్రియభారత జనయిత్రీ నిత్యభాగ్య శుభవిధాత
 ప్రియతమ నిర్మల వికాల బ్రాహ్మసుధగ్ధ ప్రదాత
 జయ్ జయ్ జయ్ ! జయ రాజేశ్వరా, ప్రభూ !

300.

సా రాష్ట్రము - అటతాళము.

నీదివ్య తేజమునకు - నిత్యజయ మంగళం
 నిఖిలార్వి జనుల కెల్ల - నిత్యానంద మొసగు॥ నీ॥
 సకలార్వి మతములకును - సకల సాధు బృందములకు॥ నీ॥
 పుణ్య ప్రతిష్ఠాపనలకు - పూజ్యమైన వారి కెల్ల॥ నీ॥
 మహమ్మదాది ప్రవక్తలకును - మహితయశోవంతులకును॥ నీ॥
 సకల వేద శాస్త్రములకు - సత్యసంధులకును నెపుడు॥ నీ॥
 శాంతిగోరు సజ్జనులకు - భ్రాంతిబాపు నీకు నెపుడు॥ నీ॥

301.

ఘంటిక - ఏకతాళము.

ధన్య ధన్య ధన్య ఆజి దినయా నందకారి
సజేమిలే తివసత్య ధన్య భారణే ప్రసాదీ॥

1. హృదయే హృదయే తోమారినాధామ - దిశిదిశి

[తివ పుణ్యనామ,
భక్తజన సమాజ ఆజిస్తుతికరే తోమారీ॥

2. నాహి చాహిధన, బిస, మాన, నాహినాహి

[అన్యకామ,
ప్రార్థనాకరేతోమారే - ఆకుల నగనారీ॥

3. తవపదే ప్రభు లయిను శరణ్, కిధయ విపదే

[కిధయ మరణ్,
అమృతే గభిని పాయిను బిఖన్, బియ
[బియ తో మారీ॥

302.

కాంభోజి జలలా - నగారి.

ప్రభు మంగళకాంతి నుదాచయహే, భవ - నేతు

[నమోమహి మాలయహే,
బియవిఘ్న వినాశన పావనహే; జయ

[పూర్ణపవిత్ర కృపాధునహే,
జయపుణ్య నిధే గుణసాగరహే; ఆజి ఏను

[ఎనే కగుణా కగహే॥

303.

జంఝూటి రాగము - ఏక తాళము.

పాదప్రాంతే రాఖో సేవకే

శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవహే॥

సర్వలోక పరమశరణ, సకలమోహ కలుషహరణ,

దుఃఖతాప విఘ్న తారణ, శోకశాంతస్నిగ్ధ చరణ

సత్యరూప ప్రేమరూపహే

దేన మనుజ వందితపద విశ్వభూపహే॥

హృదయానందపూర్ణ ఇందు, తుమి అపార ప్రేమసింధు,

యాచె తృప్తిత అమియబిందు, కరుణాలయ భక్తబంధు,

ప్రేమనేత్రే చాహూ సేవకే,

వికసితదళచిత్తకమల హృదయ దేవహే॥

పుణ్యజ్యోతి పూర్ణగగన, మధురహేరి సకల భవన,

సుధాగంధ ముదితపవన, ధ్వనితగీత హృదయ భవన,

ఏషా ఏషా శూన్యజీవనే

మిటూట ఆశ, సబపియాస అమృతప్లావనే॥

దేహజ్ఞాన, ప్రేమదేహ, శుష్కచిత్తే వరిషా స్నేహ,

ధన్యహోక్ హృదయదేహ, పుణ్యహోక్ సకలగేహ॥

పాదప్రాంతే రాఖో సేవకే

శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవహే॥

301.

ఝంజూటి - ఏకతాళము.

ధన్య ధన్య ధన్య ఆజి దినయా నందకారీ
సజేమిలే తవసత్య ధర్మ భారణే ప్రచారీ॥

1. హృదయే హృదయే తోమారినాధాను - దిశిదిశి

[తవ పుణ్యనామ,
భక్తజన సమాజి ఆజిస్తుతికరే తోమారీ॥

2. నాహి చాహిధన, జన, మాన, నాహిచాహి

[అన్యకామ,
ప్రార్థనాకరేతోమారే - ఆకుల నానారీ॥

3. తవపదే ప్రభు లయినా శరణో, కిభయ నిపదే

[కిభయ మరణో,
అన్యులే గణని పాయును విభిన్న, జయ
[జయ తో మారీ॥

302.

కాంభోజి జంజా - నూరిని.

ప్రభు మంగళశాంతి నుదానుయహి, భవ - నీతు

[నగహిమహి మాలయహి,
జయవిఘ్న వివాళన పావనహి; జయ

[భూర్భువఃత్ర కృపాధునహి,
జయపుణ్య నిధే గుణసాగరహి; ఆజి ఏను

[ప్రదే కరుణా కరుహి॥

303.

జంఘూటి రాగము - ఏక తాళము.

పాదప్రాంతే రాగో నేవకే

శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవహే॥

సర్వలోక పరమశరణ, సకలమోహ కలుషహరణ,

దుఃఖతాప విఘ్న తారణ, శోకశాంతస్నిగ్ధ చరణ

సత్యరూప ప్రేమరూపహే

దేవ మనుజ వందితపద విశ్వభూపహే॥

హృదయానందపూర్ణ ఇందు, తుమి అపార ప్రేమసింధు,

యాచె తృప్తిత అమియబిందు, కరుణాలయ భక్తబంధు,

ప్రేమనేత్రే చాహూ నేవకే,

వికసితదళచిత్తకమల హృదయ దేవహే॥

పుణ్యజ్యోతి పూర్ణగగన, మధురహేరి సకల భువన,

సుధాగంధ ముదితపవన, ధ్వనితగీత హృదయ భవన,

ఏషా ఏషా శూన్యజీవనే

మిటాఁ ఆశ, సబపియాస అమృతస్థావనే॥

దేహజ్ఞాన, ప్రేమదేహ, శుష్కచిత్తే వరిషా స్నేహ,

ధన్యహోక్ హృదయదేహ, పుణ్యహోక్ సకలగేహ॥

పాదప్రాంతే రాగో నేవకే

శాంతిసదన సాధనధన దేవదేవహే॥

304.

నాథనామక్రియ రాగము - ఛాపుతా శ్రమ.

మంగళం మహిమాప్రసారా ! మంగళం

మంగళం సజ్జన మానసకమలపతంగ

కారుణ్యాంత రంగ నీకెప్పుడు.

1. శ్రీలలితాంచిత చిదచిదాత్మక జగ
దాలికి సాధుజనాలికి బహువిధ
కాలములకు నందుఁ గావించు క్రియలకు
మేలుగ వీనిని మెఱయించు నీకును.
2. మానిత బ్రహ్మ సమాజములకు నెల్ల
వానికాఖిలకు నవ్వానిపోషకులకు
జ్ఞానులై వారితో జతగూడి ఈశ్వర
ధ్యానకీర్తనములఁ దనరెడు వారికి.
3. భాగవతులకును బ్రహ్మోపాసకులకు
బాగై వెలయు వారి భక్తిశ్రద్ధలకును
రాగ ద్వేషాది రహితులకును నిజ
భోగాభోగ సమ బుద్ధి యుక్తులకును.
4. సత్యవాదులకును సన్మార్గ చరులకు
నత్యంత ధార్మికులగు నార్యవరులకు
ప్రత్యహమును శుభా భయములఁ గరుణించు
నిత్యానందుడవైన నీకు నీచరితకు.

305, సౌగాప్యరాగము - ఆదితాళము.

సర్వాంతర్యామి నీకు - సదా జయమంగళం॥
 ఉర్విని సర్వమును - నిర్విఘ్నముగ నేలు ॥ స॥
 ఆత్మలకాత్మవై - ఆనంద మొసగుచుండు ॥ స॥
 దీనులపాలిపెన్ని - ధానమై వెలయుచుండు ॥ స॥
 సర్వభూతములకు - సమసౌఖ్య మొసగుచుండు ॥ స॥
 కామాంధకారులకు - కనుమఱిగియున్నట్టి ॥ స॥
 మదినిలిపిచూచువారి - మనమునఁదోచునట్టి ॥ స॥
 భావపురీకుఁడవై - ప్రణతాతిహారుఁడవైన ॥ స॥

306. జంఝుగాటి - తిశ్రఛాపు.

వినతులొనర్తు విశ్వనాథ - వినుము మాదు ప్రార్థనల్
 విఘ్నముల్బాపి, వివేకమిచ్చి - విమలానంద మొసగుమి ॥ విన॥
 ఆపదలను జిక్కువేళ - అనాహారముగ నున్నవేళ
 తాపములనొక జిక్కువేళ - దయనుజూపి కావుమి ॥ విన॥
 దారితప్పియున్నవేళ - దయను మరచియున్నవేళ
 కరముగాసిలి యున్నవేళ - కనికరించి బ్రోవుమి ॥ విన॥
 ధర్మయుద్ధము సల్పువేళ - దానధర్మము జేయువేళ
 ధీరభక్తుల జేయవేళ - ధైర్యమొసగి గావుమి॥ విన॥
 ఆనంద గానము జేయువేళ - నమిత భక్తి జూపు వేళ
 అనాధజనుల గాచువేళ - వినయమిచ్చి బ్రోవుమి॥ విన॥

307.

జంఘూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

రండు మనజీవితముల గోరుచున్నది.

అనుపల్లవి

బ్రాహ్మధర్మము సకల ధర్మరాజము ||

బ్రాహ్మధర్మము - మన బ్రాహ్మధర్మము ||రండు||

చరణములు

ప్రభుని ప్రాపుజేసి ధర్మోన్మాదమానడు
రక్షకుడతడే, నీవనల్లభుడతడే,

నాయకుడతడే, మనస్వయమాతడే ||రండు||

ముంగు వెన్నెలెన్ని గున్ని మురియు మంగురే,
సందియమేలీ, చాలు సంకెదలేలీ,

కౌర్యములేదా, విశ్వాసములేదా ||రండు||

మహిత బ్రాహ్మధర్మగోధుల, కౌర్యకూతుల,
మాన్యచరితుల ఆగ్ర్యా మఱచిపోయిరే
మఱచిపోయిరే, మనబ్రాహ్మవీరుల ||రండు||

308.

సురటి - ఛాపుతాళము.

మంగళం మంగళం మాప్రభునీకు మంగళం

॥మంగళం॥

శంగారమగు సృష్టి చిత్రముగాఁ జేసి

నింగి నేల నిండి - పొంగి రంగారుచు

తుంగమహిమతో - వెలింగెడు దేవ

॥మంగళం॥

నీయాజ్ఞ పాలింగు నీతివర్తనులకు

నీయానందమె యిచ్చి - నెటిఁ బ్రోచినీదు

న్యాయమె ప్రకటించు - మాయయ్యనీకు

॥మంగళం॥

సదమలచుగునీదు - సద్గుణ పుంజము

ముదముతో నొదకొంచు - మనితోడ మాదె

హృదయాబ్జమందున - నుదయించు తండ్రి

॥మంగళం॥

తృతీయ భాగము.

బ్రహ్మపద్యములు.

~~~~~

“సత్యాన్న ప్రమదితవ్యం ధర్మాన్న ప్రమాదితవ్యం కుశలాన్న
ప్రమదితవ్యం సత్యంవద । సమాలావా ఏష పరికుష్యతి
యోఽస్పృతమభివదతి. ధర్మంచర । ధర్మాత్ పరంనాస్తి ।
ధర్మఃసర్వేషాం భూతనాం మధు.”

~~~~~

దీనరక్షక శతకము.

ఉ॥ శ్రీకర తావకాంఘ్రి సరసీజము లుత్పల మాలికాదిగం ।
ధాకలితప్రసూన నిచయంబుల చేతను బూజజేసెదం ।
జేకొని నాదుపాపములఁ జెండి దయామతితోడ బ్రోవవే ।
ప్రాకటమాను నీరుహిమ పండితతోటికి దీనరక్షకా॥ 1.

చ॥ ఎఱుంగనుశబ్దసౌష్ఠ్యము లేమియెఱుంగను పాకశయ్యలే ।
నెఱుంగనువృత్తిభావముల నెల్ల నెఱుంగను గీతిజాతులే ।
నెఱుంగనుదోషముల్ ధ్వమల నేక్రియమత్కృతి నందెదోసుమీ ।
చెఱుకున వంకగల్గినను జేదగు నాయచి దీనరక్షకా॥ 2.

చ॥ ఉభయవిభూతి నాయకుడ యోరిదయామయ యప్రమేయమా ।
కభయమొసంగ వేయనుచు నార్తులు నిన్వినుతింప వారికిన్ ।
విభవములిచ్చి యేలితని వేమఱుఁ దెల్పగవచ్చినాడనో ।
శుభకర యుష్మదీయ పదశోభగనుంగొన దీనరక్షకా॥ 3.

ఉ॥ ఈవనయంబుదోషముల నెల్లనుబోవఁగఁ ద్రోసివైచిదా ।
 సావళిఁగాఁచు ప్రోడవని సారెకుసీపద సారసంబులక ।
 భావనసేయుచుందునికఁ బాములదూర మొనర్చి కావవే ।
 పావననామ భక్తజన బంధవిమోచక దీనరక్షకా॥ 4.

చ॥ కరుణను మానవాధములఁ గావఁగఁగంకణ నిావుగట్టి స ।
 త్వరమతిఁ బెక్కుఱం బహువిధంబులఁ బ్రోచిన తీటువిన్న నా ।
 కరుదుగ నాశపుట్టె నను నాకరిచిన్ గృపనేలి చిత్తమున్ ।
 దిరముగ నిల్చి తాపములఁ దీర్చుదవంచును దీనరక్షకా॥ 5.

చ॥ సవినయవాక్యపుంజములఁ జాలఁగ నీను పవిత్రనామమున్ ।
 దవిలి జపించు వారికి యధావిధి సద్గతి వాడఁదెల్పియున్ ।
 బ్రవిమల సాధనంబులు గృహమనుతెన్ దయానీసియక్కటా ।
 యవమతినంచునన్న విడనాడకుమియ్యడ దీనరక్షకా॥ 6.

శా॥ లీలాతేలి విలాసవిభ్రమములన్ లీనంబుగానున్న స ।
 న్నేలీలకభవదీయదాసునగ నీజెంతఁగదాయంచునోఁ ।
 జాలింగుందుచునున్న వాడను జువ్వి స్వామికటాక్షించి న ।
 న్నేలాగైనను దేల్చి యేలుకొనరాదే దీనసంరక్షకా॥ 7.

మ॥ దురహంకారుడ దుస్స్వభావుడను నేనుఘండఁగఘండదే ।
 వరపాదంబుల నాశ్రయించితికఁ దుర్వ్యాపాదముల్మాన్విదు ।
 ర్భరతాపంబుల నెల్లఁబోనడచి నీపాదాశ్రయంజేసివా ।
 వెరపుందీర్పఁగృహవిశేషమున రావే దీనసంరక్షకా॥ 8.

చ॥ అమితములైనపాపము లహర్నిశ మిట్లైడలేక చేసి నే ।
 విమతుడనైతి మార్గమిక వేరకనంబడదెందుఁజూడనీ ॥
 సముచితసత్కృపారసముఁజక్కగ నాపయిఁజిల్కి మక్కువక ।
 దమమునడంచి నీదుపదదాస్యమొసంగఁ బ దీనరక్షకా॥ 9.

ఉ॥ నేరక నేనొర్చిన యనేకదురాగతదుష్టచేష్టలే ।
 పేరిచిపెద్దపెట్టునను భీతిలఁజేయుచునున్న వయ్యనా ।
 నేరముల్లెల్లనైచి కడు నెయ్యమున న్గరుణించి కావవే ।
 తారకనామ దాసజనతాపనివారక దీనరక్షకా॥ 10.

చ॥ దుడుకులజేసినాడఁ గడుధూర్తులతోడఁ జరించినాడనా ।
 గడములు సల్పినాడఁ బలుగాకులఁగూడి మడించినాడనీ ।
 యడుగుల బాడనేడు వడయం గడువేడుక వచ్చినాడనా ।
 పెడఁగుతనంబుల న్మోచి వేగమె ప్రోవవె దీనరక్షకా॥ 11.

చ॥ సతతమునీయుదాత్తపద సంస్మరణంబునఁ బాపుల్లె స ।
 ద్దతికిరవైరటంచు వినఁగాఁజవిపుట్టెను మీకధారసం ।
 బతులితభక్తఁగ్రోల నదియబ్బునో యబ్బుదో నాదుభాగ్యమే ।
 గతిఁగననున్నదోయఘని కాయనివారక దీనరక్షకా॥ 12.

ఉ॥ దానుడనంటి నీకృపకుఁ దద్దయుఁబాతుడనంటి నేరముల్ ।
 నేసితినంటి బంధములఁజక్కితి నంటివివేకకూన్యతక ।
 గాసిలి యుంటి నన్ను దనుఁగైకొనిరక్షణ నేయుమంటివే ।
 దోసిలిబట్టి యుంటినిక దోసములెన్నకు దీనరక్షకా॥ 13.

ఉ॥ వింటిని నీప్రభావముల వీనుల విందుగ భక్తకోటికిం ।

గంటిని నీచరాత్వమును గన్నులపండువుగాఁగ నెంచునీ ।

వంటిదఁగాపఁగొధి భువియందున లేదనినమ్మియుంటి నీ ।

బంటులబంటునంటి నెడఁబాటుకునుంటిని దీనరక్షకా॥

14.

ఉ॥ నమ్మితి మీపదద్వయము నమ్మితిమీక గుణాంతరంగమున్ ।

నమ్మితి మీదృశత్రయము నమ్మితి మీసుచిత్రమునమ్మితిన్ ।

నమ్మితిమీవిలాసమును నమ్మితిదాసుల నేలుభగ్నుమున్ ।

నమ్మితినన్నుఁ బ్రోవఁగల నాగుఁడవీవని నీనరక్షకా॥

15.

ఉ॥ వీడను నీపదాజ్ఞముల వేరఁజూ నానొసఁగెంత దెల్పింక ।

వీడను వేరఁ జూవ్వడిని శ్వనియఁజిను నిన్నె గనినే ।

నాడనుమాటుమాటు భవదాజ్ఞకు సన్నదు భోగినితోడను ।

న్నాడ ననాథనాగుడ వనాగనిమీచని దీనరక్షకా॥

16.

ఉ॥ నేరను స్తోత్రసారముల నేరనుమర్మవిభేదకర్మమున్ ।

నేరనుదైవనూపకులఁ జేరనునాస్తికవాదులక వృధా ।

కోరనుగొప్పమెప్పులను గోరను హానియొకింతయేరికన్ ।

దూరను నీదుభిప్తలను దోషభయంబున దీనరక్షకా॥

17.

చ॥ అతులిత బుద్ధిహీనులకు నబ్బునె నీచరితాశ్చరింబుకు ।

త్సితమతులైనవారులకుఁ జేకులునే భవదంఘ్రిసేవదు ।

స్థితిఁబడిత్రుభృధూర్తులకుఁ జిక్కునెనెదుకథాసుధారసం ।

బతులమహావిధూతినలయా సుగుణాత్మక దీనరక్షకా॥

18.

చ॥ నయవినయాశితోడ శరణంచును నీదరి జేరువారికి ।
 న్భయములఁబాపిఘోరతర పాతకకోట్లనడంచి వారలన్ ।
 రయముననాదరించి యనుగాగమునం గరుణింపుచున్న నీ ।
 దయకెనయేదియిమ్మహిని దానవిలోలన దీనరక్షకా॥ 19.

మ॥ విమలంబై విశదంబునైవిపులమైవిస్తారమైవిర్వియై ।
 ప్రమదంబై పరిశుద్ధమై ప్రబలమై ప్రఖ్యాతమై భవ్యమై ।
 సమమైసాత్వికమై సదాసులభమై సామ్రాజ్యమై స్థాయియై ।
 రమణీయాకృతిఁ జెందెనీదయ యునారా దీనసంరక్షకా॥ 20.

చ॥ తెలిసెఁగదాభవన్మహిమదివ్యముగా సచరాచరంబులన్ ।
 వెలసెఁగదా భవత్కరుణ వెల్లడిగా నిజసేవకావళిన్ ।
 నిలిచెఁగదాభవద్యశము నిత్యముగా జగతీతలంబునన్ ।
 గలగెఁగదాభవద్గుణము గానము సేయఁగ దీనరక్షకా॥ 21.

ఉ॥ చిక్కెను నీకథామృతము చేరల జుట్టిఁగ నాకునేడహా ।
 దక్కెనునీపదార్చన సదాముదమందఁకనా స్తపాశికై ।
 మెక్కెనునీదునామరుచి మేలనినారససంబుదృప్తిమై ।
 గ్రుక్కెను నాయఘంబులిక జూడగదేదయ దీనరక్షకా॥ 22.

ఉ॥ తల్లివి తండ్రివిన్ దోఁపు దాతవుభ్రాతవు సత్ప్రభుండవున్ ।
 జల్లనివాడవున్ బ్రియముఁజల్లెడివాడవు తోడునీడవున్ ।
 సల్లలితప్రభావుడవు చక్కనిప్రోథవు నామనంబురం ।
 జిల్లగజేయువాడవని చేరితిఁగూరిమి దీనరక్షకా॥ 23.

ఉ॥ ఏమనివిన్నవెందుఁ గుదకేమివరఁబులు నిన్నుగోరుదున్ ।
 నామదినున్న కోరిక లనంతము గావున వానిలోననా ।
 కేమియొసంగెదోయొసంగు పేమియమానినమాను మెంతయున్ ।
 నీమముతోడఁజిత్తుచుని నేగ్రహియించెద దీనరక్షకా ॥ 24.

చ॥ కరితురగాది వాహన నికాయములాయము లేమిలెక్కసుం ।
 దరమగుమందిరంబులు సుధామయహర్మ్యము లెంతలేసినీ ।
 చరణసరోజయుగ్మమెదఁ జారుతరంబుగఁ జేర్చువారికిన్ ।
 వరశుభదాయకా సకలపాపనివారక దీనరక్షకా ॥ 25.

ఉ॥ తావక సత్కథామృతపు ధారలుగ్రోలెడి జిహ్వాజిహ్వామీ ।
 పావననామకీర్తనము భక్తిని బాడెడి నోరునోరుమీ ।
 సేవఁగరంబురక్తిగను జేసెడిచేతులు చేగునోజగ ।
 త్పావనమియెడన్ సలుపు దాస్యమెదాస్యము దీనరక్షకా ॥ 26.

ఉ॥ దీనశరణ్యనీవె యింక నిక్కనియుంటినినమ్మి నన్ను నీ ।
 వానిఁగనేలుకొమ్మి యపవాదములంగడువేగఁజిమ్మివా ।
 మాసముగావరమ్మి యభిమానమునం గరుణింప లెమ్మినీ ।
 ధ్యానముమానసుమ్మి సదగూ వరదాయక దీనరక్షకా ॥ 27.

చ॥ నినువిడనాడనయ్యయింక నేరములెన్న కుమయ్య దిక్కువా ।
 కనిశము నీవెయ్యయ్య భవదంఘ్రిలజాపగదయ్య దోషముల్ ।
 పెనఁగొనియున్నవయ్య నెపమెన్నిననోరువ నేరనయ్యవా ।
 మనవివినంగ దయ్యయనుమ నము దీరఁగ దీనరక్షకా ॥ 28.

ఉ॥ పట్టితిమిపదద్వయముఁబట్టిన పట్టిది వీడఁగట్టిగాఁ ।
 గట్టితి దాస్యకంఠము గాదుసడల్పఁగదానినేరికిన్ ।
 నెట్టితినోపపంకిలము నెవ్వఁడూలఁగ నీదయార్మురికొ ।
 బెట్టునికోటమాకెపుడు పెంపుగనీకృప దీనరక్షకా ॥ 29.

చ॥ నిరుపమ సత్కటాక్ష కరుణింపవె యార్తజనానురక్షమా ।
 కరుదుగ మోక్షభిక్షమిడనాదటఁ జేయసద్గీర్ణ దీక్షనీ ।
 బిరుదుకుఁగా దుపేక్షచుము బ్రీతులఁజేయఁగ నానపేక్షమో ।
 వరకవిపక్ష దక్ష నిరపాయకృపాకర దీనరక్షకా ॥ 30.

చ॥ అమితిదయాలవాల సుజనావసశీల భయార్తలాలస ।
 ద్విమలయశోవికాల పృథివీజనపాల కృపావిలాల యో ।
 సమధిక హేలభవ్యగుణజాల ననుం గరుణింపవేల నీ ।
 సముఖముజేరిచాలనుతి సల్పెదనిట్టుల దీనరక్షకా ॥ 31.

చ॥ కొలిచిననిన్నెఁ గొల్వవలెఁ గోరికతీరఁగ నెల్లప్రాద్దుమున్ ।
 దలఁచిన నిన్నెఁదల్పవలె దప్పక కిచ్చిమ మెల్లబాయగన్ ।
 బిలిచిననిన్నెఁ బిల్వవలెఁ బ్రీతికరంబుగ నేవిధంబునకొ ।
 నిలిచిన నీనుసన్నిధినె నిల్వవలెన్సుమి దీనరక్షకా ॥ 32.

చ॥ అధముని నన్ను నీవుకృపనారసి మాన్యునిజేసితౌభలీ ।
 వృధయగునే భవత్కరుణ వేయితలంపు లిఁకేలనయ్యనీ ।
 విధితెలియంగ నెంతటి వివేకికినైన నసాధ్యమాఁగదా ।
 బుధజనసౌఖ్యధాయక ప్రబోధగుణాత్మక దీనరక్షకా ॥ 33.

ఉ॥ న్యాయముదప్పకుండ మరియాదకు లోపము గాకయుండన ।
 న్యాయముదొగ్గకుండభుని నందఱు సోదగతుల్యలంచెదన్ ।
 బాఱకయుండనన్న బరిపాలనజేసెడి సత్ప్రభుండనీ ।
 వేయని నమ్మినాడ నను నేక్రియఁగాఁచెన్ దీనరక్షకా ॥ 34.

ఉ॥ ఆర్తులబోమవాడనని యాద్యులతే మునువిన్న నీనునదొ ।
 వార్తలె నిక్కమంచు ననివార్యమున న్మరినాటకేయగా ।
 ధూర్తులమప్పయిత్తు ములఁ దూఁగనీయక నన్న గాచితొ ।
 యార్తశరణ్య నీబిరుదు సార్థకమాగతి దీనరక్షకా ॥ 35.

చ॥ తులువలు నిర్నిమిత్తముగ దూరుచుగిక్కిరు లేనిపోనివా॥
 దులను ఘటించిమించి తమదోషములన్ని యుగాచినైచిని ।
 ర్మల మతినున్నవారి కనుమానము నాపముఁదోఁపఁజేయగాఁ ।
 దలఁగక నీవునన్న విశదంబుగ గావణ దీనరక్షకా ॥ 36.

ఉ॥ ఇంతటి ప్రేమనాయుడల నెందుకుగల్గెనొకానిదేన నే ।
 నెంతటివాడ నీదుదయకెట్టులఁ బొనుఁచునోయలుంగ న ।
 త్యంతదయామయుండనని యందును సేవకు లిందు కేకదా ।
 వింతగదయ్య నీమహిమ విన్ననుగన్నను దీనరక్షకా ॥ 37.

ఉ॥ నాకులదైవమా ధనమ, నాయిలువేల్పు మనీశుభోద్యమా, ।
 నాకనుదోయివింద, కరుణన్ననుఁగాచిన కన్న తొడిఁవా ।
 ప్రాకటపుణ్యగాళిననుఁ బాఱక యేలిన భద్రమూర్తివీ ।
 వేకదయంచు నీపదములేమది నమ్మితి దీనరక్షకా ॥ 38.

చ॥ తెలిసికొనంగలేక భవదీయమహత్వ విశేషజాలమల్ ।
 బలికితినింద్యవాక్యముల బట్టగరానిచుదోర్ధతిగదా ।
 యలుగునె దంతిగాజు శునకార్భటి కెయ్యడనైన నోదయా ;
 జలధిమదీయదోషముల నైపగదేయిక దీనరక్షకా ॥ 39.

మ॥ సతతంబు స్థవదీయ పాదభజనాసక్తిం బ్రవర్తింపకీ ।
 గతిఁ గామాంధుఁడనై చరింపఁగఁ గదా కంటిందుదిందత్ఫలం ।
 బతిలోభాత్మునకెట్లుగల్గునిలలో నానందసందోహమీ ।
 వెతలందీర్చి కృపామతికై మనుపరావే దీన సురక్షకా ॥ 40.

ఉ॥ ప్రాజ్ఞతలేదు నాయెడలఁ బ్రాజ్ఞుడనేనను గర్వమెచ్చునా ।
 యజ్ఞతకన్న మేర నహి యాశలు చూడ నసంతముల్ త్వదీ ।
 యాజ్ఞల రీతిఁగాంచిని భయంబునఁ జిత్తముదత్తరిల్లున ।
 ప్రాజ్ఞుఁడనంచునన్ను నెడబాఱక ప్రోవవె దీనరక్షకా ॥ 41.

చ॥ పశితుడనంచు మాటికిని బల్కుఁగనేటికి నింద్రియంబులే ।
 గతినను బట్టియీడ్చినను గాదనజాలక వానివెంట స ।
 మృతిజనుచుంటిఁగాని యదిమంచియొ చెడ్డయొ నేనెఱుంగ నా ।
 గతితుదకేమిచేసెదవా కార్యవివేచక దీనరక్షకా ॥ 42.

ఉ॥ కామితవస్తుస్థితికి నొకానొక వేషమువేసి మానవుం ।
 డీచుహినీదుభక్తి నటియించి యభీష్టములందుచుండగా ।
 నీమముదప్ప కెప్పుడతినిర్మలభక్తిభజించువారలు ।
 ద్రామ విభూతిసంపదను దాల్చగయుందురె దీనరక్షకా ॥ 43.

- చ॥ పతితుడనేను నీవమితపావనమూర్తివి సర్వదుర్గుణా ।
 నివృత్తుడనునేను నీవతుల నిర్మలసద్గుణ సంయుతుండవే ।
 నతికఠినుండ నీవతిదయాగుణశాలివి కాననన్నునే ।
 గతిగరుణింతువోయరసి కన్తోనవేకృప దీనరక్షకా ॥ 44.
- చ॥ చదువులమర్మము తెలియుఁ జాలనివారికి మోక్షమార్గమున్ ।
 విదితమునేయున్నప్పటియొక వేదముగారచియించివారిక ।
 య్యాది సులభంబుగాఁదెలియు నంతటి తెల్పియొసంగితివెగా ।
 సదయుఁడ వీవటంచునికఁ జాటుఁగ నేటికి దీనరక్షకా ॥ 45.
- ఉ॥ చీమలు దోమలుం బులులు సింహములు నమ్మనసామజంబులున్ ।
 భూమియు నాకసంబునుసముద్రములున్ నదులున్ వనంబులున్ ।
 నీమహిమాదిశక్తుల ననేకముఖంబుల దెల్పునేమునీ ।
 ప్రేమనుపన్యసించెదము పెక్కువిధంబుల దీనరక్షకా ॥ 46.
- ఉ॥ పచ్చని యాకుజొంపములు పండెడిపొద్దు సుమప్రకాండముల్ ।
 నిచ్చలునీదుకీర్తిగడునేర్పునగానము సేయుచుండగా ।
 నచ్చవుభక్తివాని గన నబ్బక యుండునె బెట్టికైననీ ।
 మచ్చికలెల్లమాకు దరమాతలపోయగ దీనరక్షకా ॥ 47.
- ఉ॥ శూరులశౌర్యధైర్యములు మూరిజనంబుల వాగ్విలాసముల్ ।
 పౌరులనీతిమార్గములు పండితవర్యుల తిర్కవాక్యముల్ ।
 ధారుణిరాజ్యతంత్రములు తాపసముఖ్యుల ధర్మశాస్త్రముల్ ।
 సారెకు దెప్పునీమ విలసచ్చరితంబుల దీనరక్షకా ॥ 48.

చ॥ సుగుణవిశాల నీమహిమ సాంపుగనీభువి సుప్రసిద్ధమై ।
 నెగడగగొందరేమొనిను నిర్దుణ్ణుడందురు కొంకరన్ననో ।
 జగతియొమిధ్యయందు రివిసాధ్యముగాని పథంబులంచునీ ।
 యగణితమైన పాదయుగమాత్మభజించెద దీనరక్షకా ॥ 49.

ఉ॥ కొందఱు నీవులోకమును గోరి సృజించుటశోధయందునే ।
 నందును నీతనూజుల సుఖాతి శయంబుల కంచుగానిచో ।
 మందులమైనమాకు నసమానపునీపరిశోధనేలనీ ।
 యందుబ్రహ్మార్థ మార్గమునంతయునిల్వదె దీనరక్షకా ॥ 50.

చ॥ మతములు పెక్కుశాస్త్రముల మార్గములన్న బహుప్రకారముల్ ।
 మతిదలపంగనన్నియు సమానములేతుదకెంచిచూడగా ।
 నతులితచాకచక్యముల నర్థవిభేదము నేయువారుమా ।
 మతమెప్రశస్తమందు గభిమానమునంగద దీనరక్షకా ॥ 51.

ఉ॥ ఆలయమొండు నీకుగలదా యభిలాంతరవర్తి వెందునీ ।
 స్థూలశరీరమేమిగుల జొక్కపుటాలయమందెయండినీ ।
 లీలలజూపుచుకొగడు విలీనముగాజగమెల్లనీవయ్యే ।
 పాలనసేయుచుండెదవు భవ్యగుణాత్మక దీనరక్షకా ॥ 52.

ఉ॥ ఎక్కడగన్న నీమహిమలే నిశబంబగుచుండనొక్కచో ।
 నక్కజమొందుడెందము ముదావహ మామరియొక్కచోటనీ ।
 మక్కువ యన్నిటందుది సామానముగాఁ బ్రసరింపనెంతయుం ।
 జొక్కకయందు నేమనసు చోద్యమటంచును దీనరక్షకా ॥ 53.

చ॥ నినుగొనినూడు తెంతయును నీకు బ్రతుంటనికాదునిన్నదా ।
 మననముజేయజేయ నసమాధికకాంతినిను నందుచే ।
 తనుసుఖియిందు నాత్మపతితంబుది నూనముగాదెయంతక ।
 స్ననుచురిముక్తి లేదనుచు నమ్మినలెప్పు నీరక్షకా ॥ 54.

ఉ॥ నీవునయానుయందవని నిత్యమునొకను దెచ్చుచుండగా ।
 జీవులకాపదల్ గలుగ జేయునవన్న నెట్లునత్యమా ।
 కావరమాని సంతతివికా గుణముల కెంతమానవున్ ।
 కేవలపామరత్వమున నీదులనొందర నీరక్షకా ॥ 55.

ఉ॥ నీపదయుగ్మములమీది నిశ్చలభక్తిభజించువాడక ।
 యాపదలంటునంచు ముగ్ధులదేనుమాటు లనత్యమా నెనుం ।
 తాపమువర్షికారగుణధానునుటంచు నత్యజించినీ ।
 ప్రాపునజేనువాడలకు భాగ్యములబ్బ వెనకనీరక్షకా ॥ 56.

ఉ॥ పుట్టకముందె జంతువుల పొట్టకుమేలియెట్టునట్టినీ ।
 యట్టిదయాపయోధిగలదా సలుహుటనీగేలనర్యామే ।
 మెట్టిమహాపరాధముల నెన్ని యొనర్చినైదిరుమ్ముతే ।
 పట్టియ నేకభంగులను బాలననేనువె నీరక్షకా ॥ 57.

చ॥ రమణియొక్కర్తు చీరనొకరామకు నానెనువిచ్చిగా పెతో ।
 గ్రమమున వాడవాడలకు గందలపీటచుగొందు నేగుచం ।
 దమున ద్వవీయదాసులకు దాసుడవై వెనువెంటబోవునీస ।
 మదిక సత్కృపామహిమ సన్నతిజేసెద నీరక్షకా ॥ 58.

ఉ॥ పుట్టిననాటనుండి బహుభోగసుఖంబులనిచ్చితమ్ముచే ।
 పట్టినదంతయున్మరచి బాధయొకింతలభింప మానవుల్
 గట్టడిదైవయంచు నినుగారులు బ్రేలుచునుందురయ్యయో ।
 యిట్టిదిగాదెలోకవిధ మేమని తెల్పుదు దీనరక్షకా ॥ 59.

ఉ॥ కూరిమిముద్దుబిడ్డలకు గోరినయర్థము లిచ్చితండులా ।
 పోరును దీర్ఘజూచెదరు బుద్ధిదలంపరు కీడుమేళ్ళనీ ।
 వారసిమేలెమాకొసగనయ్యది గానకగుంచుచుందుమో ।
 చారుతరప్రచార సువిచారమెరుంగక దీనరక్షకా ॥ 60.

చ॥ చెలగుచునీతివాక్యముల జెప్పెదమెంచిమహోపదేశముల్ ।
 తలగక నేయసాగెదము తాలిమి యుట్టిపడంగనెవ్వరేన్ ।
 దలపడితోడురమ్మనగ దాగుదుమాతల నాడచూడుమా ।
 తెలివికిమేమెసంతసిల్ల దెప్పరయన్యులు దీనరక్షకా ॥ 61.

చ॥ తగవులుదెల్పువారె తమధర్మముదప్పి దురాగ్రహంబుచే ।
 జిగిబిగి పోరజొచ్చెదరు జేనెనుపొట్టకుమట్టిగడ్డకా ।
 బిగియొకయింతసల్పినను ప్రేమనెపంబున నీతివాక్యముల్ ।
 తెగబడిపల్కుచుండెదరు తీయనిమాటల దీనరక్షకా ॥ 62.

ఉ॥ మాటలతేటజూపెదరు మర్మమువీడరు కొందరెంతోయా ।
 రాభటుము నేయుచుండెదరు పట్టునుటన్నను పైకిరారయా ।
 చాటున నన్నికార్యములు జంకకచేతురదేమియన్ననీ ।
 నాటికి యిట్టిబూటకము నాణెమెయందును దీనరక్షకా ॥ 63.

చ॥ ఎలమినిసంఘసంస్కరణ మెంతయుజేసెద మంచుఁబల్కియె
 మ్మెలుపచరించి యందరిని మెండుగహేళనమాచరించి నె ।
 చెబులను బంధువర్గమును చిన్నలపెద్దల నీసడించువా ।
 రలకువళంబెదాని సుకరంబుగజేయగ దీనరక్షకా ॥ 64.

ఉ॥ శాంతము సర్వసమ్మతము సత్యముభూతదయాసమన్విత ।
 స్వాంతముగల్గవారలకు సంస్కరణంబొనరింప జేల్లువి ।
 భ్రాంతిచునస్మలేడ నెనబాపుక సంస్కరణంబులేడ న ।
 త్యంతమునిన్ను వేడి సుఖచందగ గాదట దీనరక్షకా ॥ 65.

చ॥ ఇనుడుదయింపకుండిన యధేచ్ఛచుచంద్రుడు గాకమానినక ।
 వననిధులింకజొచ్చినను వహ్నిస్వతేజము దక్కియుండినక ।
 గనక ముకాంతిబాసినను కాలమొకస్వధు మారినక సనా ।
 తనమగునీదుశాసనము దప్పదొకింతయు దీనరక్షకా ॥ 66.

ఉ॥ ఇచ్చకువచ్చినట్లు ప్రజలిచ్చకమాడిన నాడనిమ్మలే ।
 కెచ్చుగమోసగాడనుచు నేర్పడబల్కిన బల్కనిమ్మసో ।
 రచ్చలకీడిపించి పలురాపులుబెట్టిన డెట్టనిమ్మనీ ।
 సచ్చరితంబుబోకమున జాతుకమానను దీనరక్షకా ॥ 67.

ఉ॥ ఒక్కరునిందజేసిన మరొక్కరుస్తోత్ర మొనర్పసాగినక ।
 వెక్కసమంది యింకొకరు వెక్కరిపించిన బ్రీతితోడనా ।
 కొక్కరుచేరదీసి సరసోత్తులదేల్చిన వారినందరిక ।
 నిక్కపుప్రేమగొల్వగను నేర్పవెనాకిల దీనరక్షకా ॥ 68.

ఉ॥ ఆదినిలేనిభేదము లసంతముగా గలిగించినట్టి దు ।

ర్వాదములంగలంచి బహువైరములంబ్రబలించి సంతతా ।

హోదముబోనడంచి సకలాగమవేత్తలమంచు మించిసం ।

వాదములాడువారి యపవాదమడంపవె దీనరక్షకా ॥

69.

ఉ॥ పట్టెడుబువ్వబెట్టి యొకపాటిస్వతంత్రమునిచ్చి యెన్నియో ।

కట్టడలంగలంచి యధికారమొకింత యొసంగినట్టి యీ ।

పట్టపురాజులంగదసి పాముకగొల్చెద రెట్టులైనచే ।

పట్టెడువానినిన్ను మదిభక్తిదలంపరు దీనరక్షకా ॥

70.

చ॥ అడుగకమున్నె సాధనములన్నియధేచ్చ నొసంగిమాకునీ ।

పుడమినిధారవోసి సమబుద్ధిస్వతంత్రము లెల్లనిచ్చిమా ।

దుడుకులకోర్చి యెల్లప్పుడు తోడును నీడయు నామనందునీ ।

యడుగులజేరుమన్న భయమందును చిత్తము దీనరక్షకా ॥

71.

చ॥ వరజపదానధర్మములు వైదికకర్మలు యోగమర్మముల్ ।

పరమతపఃప్రచారములు భాసురవేదవిచారము ల్మహా ।

త్తరమగు మంత్రభేదములు తాపసలోక వరప్రసాదముల్ ।

తరములుగానివంచు భవదంఘ్రులజేరితి దీనరక్షకా ॥

72.

ఉ॥ కానలయందుగాని వరగౌతమి తీరమునందుగాని స ।

మ్మానితమైనసౌధమయ మందిరనీమల యందుగాని యే ।

కోననలయందుగాని నినుగోరిభజించెడు వారికప్పుడుక ।

ధ్యాన నిధానమయ్యెద పుదారకృపామతి దీనరక్షకా ॥

73.

ఉ॥ నాగలుగట్టినేర విపినంబుల నొంటిజరింపనేర సం ।
 సారమువీడనేర నిహసౌఖ్యములంద్యజియింపనేర నా ।
 హారముమాననేర నడిగూసలుపీఠులు నేయనేర సాం ।
 పాలెను నీపదాంబుజము లాత్మభరించెద దీనరక్షకా ॥ 74.

ఉ॥ కావులుగట్టివేర గిరివ్యాధులులనుండనేలనె ।
 భూనిభవంబులన్నివని పుట్టులుగుట్టులు బట్టనేల నా ।
 నావిధవేషభావలడినంబుల నూకపుచ్చనేల నీ ।
 నేవలుచేతులార వెనజేయనివారలు దీనరక్షకా ॥ 75.

చ॥ కనబడుచుండువంటెటను గన్నులపండువగా సునస్తముక్ ।
 గనుగొనుచుండు వెల్లపును కానలకోసల కందుబోయినట్ ।
 విని విననట్టులుండెదవు వేమకజాచెను వానిభంగినిక్ ।
 వినుతియొనర్చునాతిగమె విశ్వచురుండవు దీనరక్షకా ॥ 76.

ఉ॥ సుందరరూప నీసాగము చూడగ చూడగ నాడుడెందమా ।
 నందరసార్థిదేలి సుగుణాస్తైభాగునై భవంబునక్ ।
 గందరితంబుగాంచె బులకాంతుర పూరితమయ్య నేను నీ ।
 యందముచందముక్ గనిన నాత్మసుఖింపదె దీనరక్షకా ॥ 77.

ఉ॥ చక్కనినీలిపట్టున ఫసందగుచాందిని గట్టియందువై ।
 జొక్కపునైడిదిళ్ళలను సొంపుగూర్చి ములా మొనర్చినర్ ।
 దిక్కుల పూలబాగులను దీరిచినిల్చి యమూల్యగత్నముర్ ।
 చెక్కినతాజ్యహాలనగ జేసితి లోకము దీనరక్షకా ॥ 78.

చం॥ ఫలములుదాల్చి మాకుగడుభక్తినివేదనలిచ్చు వృక్షముల్ ।
 పొలువుగబూలుబూచి మముపూజణనర్హులతావితానముల్ ।
 పలుమరుమీచరిత్రములు బాడుచునుండు శుకవ్రజంబుకొ ।
 న్నైలకొక నూలుపోగనుచు నేభజియితును దీనరక్షకా ॥ 79

ఉ॥ ఎప్పుడుసేతు నీస్మరణ ఎప్పటికప్పుడె నీత్యకృత్యముల్ ।
 తప్పవుచిత్తచున్ననొక తావున నిల్వనురాత్రివేళనే ।
 చొప్పునజేతుమన్నను సుషుప్తిజనించును గాననింకమా ।
 యప్పురొ మాకునీస్మరణ కామడదూరము దీనరక్షకా ॥ 80

ఉ॥ ఒక్కెడరాచకార్య మికనొక్కెడ బుత్రకళత్రసేనవే ।
 నొక్కెడనర్థసంగ్రహణ మొక్కెడ భుక్తివిముక్తి తంతులిం ।
 కొక్కెడనింటిపోరు మరియొక్కెడ నాపద శిట్టుజండమే ।
 మొక్కెడ నీసుస్మరణ మొక్కెడజేయుట దీనరక్షకా ॥ 81

చ॥ పొదుపుగమేము మాయువరపోషణకుం బడుపాటుల్లెనీ ।
 మదితలపోయుమయ్య యవిమానుగ మీపరిచర్యలంచుమే ।
 మదియిదియంచు నాడుకొనుమాటలె మీసుకులంచు నెంచి న
 మ్ముదమునజేయు కార్యములు పూజలనెంచును దీనరక్షకా ॥ 82

చ॥ వినయములేనివిద్య సువివేకములేనివిమర్శసత్యముకే ।
 గనుగొనలేనిప్రాజ్ఞత వికాసములేని దయానికేవలముకే ।
 మననము లేనిభక్తి తనమాటలనిల్కడలేనియుక్తియే ।
 పనికినిగానవండు భవబంధవి మోచక దీనరక్షకా ॥ 83

చ॥ మగటిమి లేని మేల్మి యసమానులతోడను మార్మి యెన్నడున్ ।
 వగచెడువానిబల్మి గుణవంతులకుండనితాల్మియీర్ష్యచే ।
 బగగొనువానిచెల్మి నినుభక్తినిగొల్పనివానికల్మియా ।
 జగతినిరగ్ధకంబుగద సజ్జనపోషక దీనరక్షకా ॥ 84.

చ॥ సరసమృదూక్తి సజ్జనులు సంతసమందెడి యుక్తి సర్వదా ।
 దరుగనిభక్తి భూతదయ దప్పనివ్యక్తి నిగంతరంబు నీ ।
 చరణములందురక్తి మదిసాక్షకునిశ్చజియించుశక్తియున్ ।
 గరమనురక్తి నీగదవె కారణకర్తృక దీనరక్షకా ॥ 85.

చ॥ సకలచరాచరప్రకర సంఘటనంబొనరించి యంతటన్ ।
 బ్రకటనజేసి నీమహిమ పాలనజేయుచు నెల్లఁగాకముల్ ।
 నికటభవత్స్వరూప మవనింగనజేయ నిదేమిచిత్రమో ।
 యకట నిజాశ్రితాళికి భయంపడి డాగితో దీనరక్షకా ॥ 86.

చ॥ అనుపమలీలమమ్ము భువియందును బుట్టుగజేసిపింతటా ।
 పనులను జేయుజ్ఞాన మనపాయముగాఁ గలిగించి యంత్రసా ।
 ధనకళలెల్లమాకు విశదంబొనరించి యపూర్వస్పృహిణీ ।
 యనునియమించితొర మమునన్భుతవైఖరి దీనరక్షకా ॥ 87.

ఉ॥ నీరును వాయువగ్నియును నింగియు నుర్వియు మాకువశ్యమై ।
 చేరియనేకభంగుల విచిత్రముగాఁబనిసేయు తొంచగాఁ ।
 గూరిమినైకమత్య మెదఁగోరి మనుండిటులంచు చూకునీ ।
 వారసిదెల్పునీతియని యాత్మదలఁతుము దీనరక్షకా ॥ 88.

ఉ॥ ఓయిచుహనుభావ వినవోయి కృపారస వృష్టిఁజిల్కవే ।

మోయి దయాపయోధివిగదోయి ననుగ గరుణింప వేగరా ।
వోయి యుపేక్షనీకు తగదోయి భవత్పద సేవకుండ నే ।

నోయి పరాకుమానగదవోయి మహాత్మక దీనరక్షకా ॥

89.

తా॥ నీవాడన్ననుఁగావుచున్ననగవా నేరంబులకై పైపగా ।

రేవా దీనులతోడ నీకు తగవా లేముల్ వెసన్బాపగా ।

రావా కిల్బిషకోటులన్దనమవా రంజింపవాఘ్నలకై ।

దేవానామొర యాలకింప గృపరాదే దీనసంరక్షకా ॥

90.

ఉ॥ జాలమిదేలరా హుటుచు చాయర నిన్నెడ బాయలేర పా ।

ల్యాలికలేలరా కినుకమానర నాయెడ నేరమేమిరా ।

తాలిమి సేయరా యభయదానము లియ్యర చింతదీర్పరా ।

పాలనసేయకున్న నగుబాటగురాధుని దీనరక్షకా ॥

91.

చ॥ తనయుఁడు తప్పజేసి తనతండ్రికి మొక్కి తుమింపవేయనన్ ॥

మనముకరిఁగి పుత్రు నసమానపుత్రేయను గారవిందునా ।

జనకునిరీతి నస్మదపచారములెల్ల తుమించిప్రోతువీ ।

వని నినునాశ్రయిలచితిని యార్తజనావన దీనరక్షకా ॥

92.

ఉ॥ కల్పనలేమి నావలన గావుగదయ్య యనల్పజల్పవా ।

క్కల్పనశక్తి నీకెతగుగాక మరెవ్వరికైన శక్యమా ।

శిల్పికిచిత్రవిగ్రహము జేయుటసాధ్యముగాని ప్రాణసు ।

కల్పముఁజేయశక్యమె జగంబుననీవలె దీనరక్షకా ॥

93.

ఉ॥ ఒప్పులో తప్పులోయెరుగక కూరక నోటికివచ్చునట్లునే॥

జెప్పితి నంచు నామనవి చిత్తముజేర్తువా లేదొబిడ్డలే ।

తప్పుడుమాటలాడిన యదార్థమెరుంగరె తల్లిదండ్రులీ ।

చొప్పున నావనోరధము జూవెకనందగు దీనరక్షకా॥ 94.

చ॥ అనిశము నీపదాబ్జయుగ మాతృభజించిన పుణ్యమూర్తి స ।

ద్వినయవివేక శౌర్యముల విశ్రుతిగాంచిన ధర్మవర్తిను ।

మ్మునుగనిప్రేమబెంచిన సముజ్వలసన్నతకీర్తియట్టిమా ।

జనకుని భక్తితోడ మదిసన్నతిజేసెద దీనరక్షకా॥ 95.

చ॥ పతిహితమాచరించి కడుభక్తిమెలంగిన ముద్దరాలుని ।

శ్రుతమగునన్న దానమును సొంపుగసల్పినధన్యురాలు స ।

మృతిమము నీతిమార్గముల మాన్యలజేసిన పూజ్యురాలు నా ।

క్షీతినుతిగన్న వజ్రనని చేతలనెన్నెద దీనరక్షకా॥ 96.

చ॥ మునుకొని నన్నపార్యకవిపుంగవుడెచ్చట భారతంబుదా॥

దెనుగొనరించె నేపురిని ధీరుడు రాజనరేంద్రుడేలే నె॥

దును కనువిందుసేయుచును దోచును గౌతమియట్టిమానికే ।

తనమగురాజమందిరము ధాత్రినుతింగను దీనరక్షకా॥ 97.

చ॥ సరసకవిత్వవాక్పటిమ సంపదచేదనగారి నీదుభా ।

స్వరతరనామసత్కథలు వర్ణనజేసి కృతాగ్ధులైనయా ।

సురుచిరభక్తిసాంద్రుల యశోగుణచంద్రుల సత్కవీంద్రులన్ ।

గరమనురక్తి నెన్నెదను కారణమివని దీనరక్షకా॥ 98.

చ॥ పిల్లలఁగన్న తల్లి నిరుపేదల పాలిటి కల్పవల్లిమా ।
 కెల్లసుఖంబులిచ్చి యెపుడేలినయట్టి దయామతల్లి యా ।
 చల్లని చందమామ నునుజాయలమించు యశంపు వెల్లినా ।
 జెల్లినరాణిమావిజయ సేననుతించెద దీనరక్షకా ॥ 99.

ఉ॥ మంగళమయ్యనీకు శుభమంగళమా నిజభక్తకోటికిన్ ।
 మంగళమెల్లవారికిని మంగళమా భవదీయ సృష్టికిన్ ।
 మంగళమాప్తసంతతికి మంగళమా మమునేనువారికిన్ ।
 మంగళదాయకా యభిల మంగళ నాయక దీనరక్షకా ॥ 100.

ఉ॥ బయ్యపునేడి వంశజుడను పావనుడారయ వేంకనాథ్యుడా ।
 యయ్యకుఁగూర్మినందనుడ నాప్తసఖుండను జోగయాఖ్యుడన్ ।
 నెయ్యమునన్ రచించితిని నీకరుణన్ శతకంబుగాన మా ।
 యయ్యగొ చిత్తగింపుమని యంజలిజేసెద దీనరక్షకా ॥ 101.

స మా ప్త ము .

శ్రీజగచ్చక్రవర్తిస్తవకము.

సీ స ప ద్య ము లు.

శ్రతక్పపాజలధియై చిననాడె యువ్వాడు భక్తిమాగ్ధము దెల్పిప్రబలజేసె
చెలిమిచే నెవ్వాడు చేరిబావియున్నదన దెట్టించిప్రణవంపు గుట్టువినిచె
ఊరిమి నెవ్వాడు వేరిదీపము కాపిజేవుడే గడునట్టితావుజాపె
ఒక్కడై యెవ్వాడు నెక్కుమాపుల తానుపరిణమించినయట్టిపట్టుజెప్పె

తే. గీ. నతడె జనకుండు గురువు మనాశ్మబంధు

దతని కంజలి గావించి ముగ్ధక భక్తి

నఖిలలూకేసు మహిమల నభివర్తింతు

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

1.

బ్రహ్మాండమనియెడు బలహీతులన్నింటి కవలిపేరిటి కందకం బొనర్చి
మార్తాండు నొకమహామంత్ర గా న్పొలియించిన ససేనానిగాబంగ్రునుంచి
తారకాగణములన్ దలవల్లనియించి భువనమే యేరెడిపుగముజేసి
జంతుజాలమె పురజనముగా విగనించి మనుజునికే గాజమాన్యమొసగి

తే. గీ. రాజ్యమేలంగ నిచ్చిన ప్రాజ్ఞుడెనదొ

యాట్రీసర్వనియంత నీవగుదుగాన

నీపదంబులె భజియింతు నిరతమేదమ

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

2.

సంఘసంస్కరణంబు సాగనీరని సభాపతుల నాగరికులు బలసి దెగడ
వేదార్థములచొప్పు వివరింపరని విప్రులను బ్రాహ్మణేశ్వరుల్నినిసియాడ
చదువులు జెప్పించి సచుముగా బురుషులు తముజూడరనుచు కాంతలు

[వచింప

నజ్ఞానమెడలించి యార్యులు దచులొన గలపరంచును పంచములు గలంగ

తే. గీ. యిట్టిభేదములనుబూని బెట్టిదములు
వలుకుచున్నట్టివారల భావములను
దెలసి మోదంబుగూర్చ నీవలనుగాద
శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

3.

నీమహా మహిమంబు నిరతంబు వాగాళి గణుతించు నిజతరంగములచేత ✓
నీదయారసము నిర్ణీద్రజలప్రవాహములచే దెల్పు నిత్యంబు నదులు
నీయాజ్ఞదలదాల్చి నిమిష మేమరకుండ సంచరింతురు నూర్యచంద్రు
[తెపుడు

నీకాసన నిరూఢి నిర్ణయంబుగ కాలచక్రంబు దిరుగు నిర్వక్రగతిని

తే. గీ. తరులతాదులు నెరపు నీదానగరియ
పుష్పములు దెల్పు నీముద్దుమరిపెములను
జనులు వర్ణింపనేమి యాశ్చర్యమెంచ
శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

4.

ఎందెందు జూచిన నందందెదోచు నీసృష్టి నిర్మాణవైచిత్ర్య మెలమి
 ఎచ్చోట దిలకింప నచ్చోట గన్పట్టు దివ్యమైతగు నీదుతీర్పు బలిమి
 ఏజాడజూచిన నాజాడ బొడగట్టు ప్రవిమలంబైన నీవలపు చెలిమి
 ఏవంక గాంచిన నావంకగనుపించు వర్ణమూ నీచూహత్వముల కలిమి

తే. గీ. తుదకు పరమాణువైనను దోపజేయు

గదర నీబుద్ధికుశలత సదయహృదయ

యన్నియు దనుంతబుట్టినవనుట యెట్లు

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

5.

నీపాదభక్తివై నిలువక చిత్తంబు పరధనాపేక్షచే బయలుదేరు

నీనామకీర్తన నెమ్మిగ్రోలక జిహ్వా పరనిందలనొనర్చి ప్రబలజూచు

నీకథాసుధగ్రోలి నెగడకవీనులు గొండెంబులాలింప గోరునెపుడు

నీసేవసేయంగ నేరకకరములు కరముదుష్కార్య సంఘములొనర్చు.

తే. గీ. పుణ్యమడుగంట పాపమే పొదలుచుండు

నేమొ యీవంత నేనేమియేర్పరింప

లేక శరణంటి రక్షించులేములుడిపి

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

6.

నేసావనుడను నీవు పాలకుడవు పాసగంగబోలునే పాత్తు మనకు
 నేనసంతుండను నీవప్పుడవు నాడ సఖ్యమేతరున సాగుమనకు
 నేనుస్థిరుండను నీవస్థిరుండవు మనకీర్వ్వకు నెట్లు మనసుగలియు
 ననుచు నీవొకచేళ ననుమానమొందిన చెప్పెద హేతువు చిత్తగింపు

శ్రీ. గీ. నీవబంధుండ వీవు నీనీవజనుడ

పూర్వబంధుశ్చ్యున్నది పోగుమనకు

బంధుసగడిని నన్ను గాపాడవలయు

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

7-

తారతమ్యము లేని దగదని బోధింప మేఘుడేమాకొక మేటిసాక్షి ✓
 కొద్దిగొప్పలనాడ గూడదందు వచింప దినకరుడే మాకు దివ్యసాక్షి
 యంతరాంతరము లానంతవల్లనిచెప్ప మృత్యువే మాకెన్న నిత్యసాక్షి.
 యొకమత్యమిలేస్సయని యుపదేశింప మున్నీరె మాకెల్ల మొదటిసాక్షి.

శ్రీ. గీ. ప్రబల ప్రత్యక్షసాక్ష్యమిప్పగిది గలగ

మనుజకల్పిత సాక్ష్యముల్మాకికేల

స్వామి నీవొసగిన మనస్సాక్షియుండ

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

8-

ఇంద్రియంబులనిగ్రహించినీయాజ్ఞనున్నించువాడెజయంబుగాంచువా
నిర్మలధర్మంబు నెరపుధర్మాత్ముడె పురుషుడంచువచింప బోలువా
పగులకష్టములెల్ల భావించితనవని తొలగించువాడెపో దోర్బల
తనయంత రాత్మనద్దనిజెప్పగా వినునాతడె పుడమిలో జేతనుండ

తే గీ. సహజధర్మంబు లిట్లుండ సకలగౌనక

మేము పెడమాన్యములద్రొక్క మీదినచ్చు

నాపదలకెల్ల మూలమివందునుకట.

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

కాలదాయుగ్నిలోగాలు బెట్టెనన్న నలంబుదా దోషమందు;
తడియదా చేలంబు బడనేయ నీటిలో నీటిదాగూతెప్పు నిశ్చం
చలియింపదా దీపకలిక గాలినిడంగ గాలిదాగూనింద క్రమము దె
నంటదా కర్దమంబందున వ్రేలుంగ నడుసుదా యపరాధమట్టి

తే. గీ. ఎప్పుడో చాటుమాటున నేమునచ్చు

దోషములు ఫలియింప నందులకు నీన

కారణంబనియించుము కపటవృత్తి

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

మధురకరంబెప్పుడు మకరందమునుగోరు మక్షికంబులుగోరుమలినరసము
జలచరంబులునీట జరియింపగాగోరు బురదనే కుమ్మర పుయ్యగోరు
చిలుకలెందును తీయఫలములనేగోరు కాకులుగోరు దుర్గంధములను
భక్తుండు భవదీయ పాదభక్తిని గోరు నవివేకిగోరు దుర్వ్యసనములను

తే. గీ. గోరునట్టివి తమకు చేకూరునపుడు

ఫలము వానికి దగినట్లై గలుగుగాని

యందులకు నీవకారణం బనగదగునె

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

11.

కుమ్మరివాడెన్నో కుండలు జేయగా నంతలో విచ్చుటెయందు గొన్ని
యంత్రకారకుడెన్నోయంత్రముస్సేయంగదుదముట్టెనేయన్ని గొరువతే
దోటవాడొకతరి నాటినమొక్కలు గాచిపూచెనే యన్నిక్రమముగా
నేతకాడొక సరివేసిన వస్త్రముల్మున్నెనే యొరీతినన్నియెనట

తే. గీ. హానివృద్ధులు జనల నిదానముననె

గలుగుగావుతయనుచు సంకల్పమివె

జేసినట్టులదోచు నీస్వజవదాడ

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

12.

నీవెంతనేనెంత నీవింత శోధింపజెల్లానా లోకైకవల్లభునకు
 ఏప్రాపు గోరక నీప్రాసెజేరితి గాపాడరా నన్నుగన్నతండ్రి
 ఈపాటి నాబోటి పాపాత్ములనుగావ నీసాటియెవరింక నిక్కువముగ
 నీవాడ నేనాడ నేబోవనేరను నీనీడనుంచవే నిశ్చలముగ

తే. గీ. నెగ్గులాడిన నాకేమిసిగ్గులేను

తిరిగిపోమ్మన్న నాకింకనిక్కులేను

మంచితనమున మాటదక్కింగుకొనుము

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

13.

ఆపదల్వచ్చిన నడలక నీయందె భారముంచినవాడు భక్తిపరుడు

సుఖదుఃఖములయందు నూన్పతంబెప్పుడు విడువనివాడె వివేకధనుడు

స్వప్రయోజన పరత్వముమాని పరులకై పాటుబడెడివాడె బాంధవుండు

తనసహోదరులని తప్పకపరులను భావించు ధన్యుడె భాగవతుడు

తే. గీ. స్వాగ్ధపరుడెన్న పుడమినిరర్థకుండు

ఆడితప్పినవాడె దురాత్మకుండు

నీతిలేనట్టివాడె దుర్నీతిపరుడు

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

14.

పరమాత్మ నీప్రతాపంబు గన్నడజేయ ననలుండు దీపించునన్నికడల
జగదీశ నీదిగు చల్లదనముజూప వెన్నెల్లిక్కుల వెల్లివిరియ
సర్వజ్ఞనీభూరి సత్వంబులనుదెల్ప వాయువు ల్వీచు నవ్యాహతముగ
దేవ తావక భేదభావంబు రూపింప స్త్రీపూరుషాకృతి శ్రీలువెలయు

తే. గీ. దగిలియన్నియు నీమహత్వముఁజూప

నిట్టులుపదేశ మొనరింప నేమువాని

నణచిపుచ్చుట మాకుద్రోహంబుకాదె

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

15.

భూమ్యంతరిక్షముల్ భూరిపత్రములుగా సకలసృష్టియె వర్ణసమితిగాగ ✓
జంతుగావంబులు శాస్త్రచర్చలుగాగ గ్రహమండలములె పురాణములుగ
ధర జరామరణముల్ ధర్మవిధులుగాగ ఖనిజముల్యవ్యాఖ్యాన కర్తలుగను
జలరాకులేతత్వ సారంబుగాగను ప్రకృతియే యొక గొప్పగ్రంథమనగ

తే. గీ. రచనగావించి వేదముల్ ప్రమరపరచి

యిచ్చినావెల్లరులకు యధేచ్ఛతోడ

సర్వసముడవు గాన నిసర్గబుద్ధి

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

16.

పక్షపాతివటుంచు బలుకుచుందుముగాని నిష్పక్షపాతివినిక్కువముగ
కలిమి లేములుగాంచి కష్టసుఖములెంచి నదరదమయ్య యిప్పగిదినిన్ను
ఆందలంబులనెక్క నందరు దలపడ మోచువాగెన్వనొ దోచదరయ
నెప్పుడూ వెలుతురే తప్పకయుండిన వినుకడే ప్రాణంబు వెట్టికయిన

తే. గీ. వెలుగునలనను జీకటి విశదమగుచు

చీ కసే వెల్తురును బ్రకాశింపజేయు

బరపిఠీవిట్టి సంబంధ బౌంధవముల.

శమితవినతార్థ జగదేకచక్రవర్తి.

17.

ఏనుంగునకుమాకు నేపాక్షియంశగల బనిమాకునశ్యమాటగ్భుతంబు
సింహంబుతోజత నేయంగనేమంత మాకదిగోబడి సేకరీతి
బెబ్బులిజూచిన భీతిజెందెదమాకు నన్యది సుచ్చికయయ్యెగరము
గరళముల్ గ్రక్కెదూ కారుపాములుమాకు నాటగస్తువులుగా ననుకరించె

తే. గీ. క్రూరజంతువులెల్ల మాకోరికట్లు

మెలగజేసిన నీ నేర్పు మెచ్చదరమి

యాశ్రితావనశీల దయాలవాల

శమితవినతార్థ జగదేకచక్రవర్తి.

18.

సదసద్వివేకంబు సంగ్రహింపగజాలు ననవద్యమా నంతరాత్మనిచ్చి
 ధుమేశ్వను పరికింప తిర్యగ్జంతువుల కద్భుతంబగు బుద్ధిసోసగి
 యుచ్చవచ్చినరీతి నేవేళననుభవింపగ భోగభాగ్య సంపదలనిచ్చి
 సర్వసాక్షివి యాచుసతతంబునన్నియు జూచుచునుండువు చోద్య
 [ముగను

తే. గీ. సకలలోకైక రక్షణ శక్తిగలిగి

యించుకంతయు నీమీద నుంచుకొనక

చేసికొన్నంత ఫలమును జెందుమనెడు

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

19.

పసిబిడ్డలను దల్లి పాలిచ్చి పెంచిన విధమున నందరిని పెంచెదీవు
 కనులను రెప్పలుగాచిన వైఖరి కాపాడెదవుమమ్ము కరుణతోడ
 శేయెల్ల మేమెంతో హాయిగానిదురింప కావలియుండువు కనికరమున
 తుత్పిపాసలచేత స్రుక్కనీయక మమ్ము నన్న పానాదుల నరయుచుండు

తే. గీ. విట్టి నీయుపకారంబు రెల్లమరచి

దైవకృతమంచు నీవైని దప్పువేసి

యెగ్గులెంచెడి మమ్ము వహింతువార

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

20.

పరువంబు గనినెట్టి పక్షిచాతులు గూళ్ళుగట్టుకొనెడి బుద్ధికాశలములు
 గ్రుడ్డులందులబెట్టి కుదురుగాకూర్చుండి పొదిగి పిల్లలజేయుబులుగువగులు
 కంఠనాళములందు గదియించి పీతలు గొనితెచ్చి పిల్లల బెనుచుక్రియలు
 ఆగూళ్ళదరికవ్వరైన జేగగబోన నమృతై గానించు నార్తయతము

తే. గీ. తెల్లదలపోయ గంజిల్లు నుల్లపెపుకు

నీవు గాన్పింపకీకీతి నెగడజేసి

చూపుచుంగువు చిత్రంబులేపుమీన

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

21.

నిల్వటన్దముబోలె నీచండ రేయిండ తల్పముచూడ్చికి తనివిగొలుప
 సరసంజకెంబాయ మురిపెంపురేఖలు దంబుగా నేత్రపర్వంబొనర్ప
 వనసాంపులనుబెంపు నికరంబుల గుమర్ నివ్వార్లలైనిగి నివ్వటిల్ల
 ప్రాభాతకిరణాలి శోభాయితంబులై దిక్కులక్కజముగ విక్కటిల్ల

తే. గీ. భువనమను పేరుగల దివ్యభవనమునను

నన్ను నిలిపిన యధిక సన్మానమించి

సంస్తుతించెదభక్తి నంజలి ఘటించి

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

22.

దాతలుందురుగాని ధరణిలో నీవంటి ఖ్యాతిగాంచిన మహాదాతలెవరు
తాతలుందురుగాని ధాత్రి నీభాతి వినీతిసంపత్సమన్వీతులెవరు
నేతలుందురుగాని నీరీతీస్పష్టికి హేతువైనట్టి నిరేతలెవరు
మాతలుందురుగాని మహిలోన నీసాటి భూతదయారసోపేతలెవరు

తే. గీ. దాతృవరుడవు నేతవు మాతవీవ

సర్వరక్షావిచక్షుణ సార్వభౌమ

నీకు నీవేగదర సాటి నిర్వికార

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

23.

సర్వసర్వంసహా చక్రరక్షణమును జేయుచు విడువవు చీరునయిన
అఘటనాఘటన సమాధ్యుడవౌమను మశకంబు నయిననుచురువ వెచ్చుడు
బ్రహ్మాండముల భూరిభౌర మెల్లవహించి యిసుకరేణువునైన నెగురనీవు
నియమంబు దప్పని నిపుణతదగి జంగమామలచోటులు మారనీవు

తే. గీ. నీదేసుమి లోకమేలెడు నేర్పుతీరు

వలదె యిట్లుండ నెందు భూవల్లభులకు

నెన్ని సంపదలుండిన నేమిఫలము

శమితవినతార్తి జగదేశ చక్రవర్తి.

24.

రంగమై సంతతోత్తుంగతరంగమై నింగిముట్టుచు జలనిధివెలుంగ
 సాంద్రమై నిర్జితచంద్రమైచంద్రిక నయనేంద్రియమున కానందమొసగ
 హృదయమై యనుభవ వేద్యమై కాడంగ చోద్యమై వనరాశిసాగసు.
 [గులుక.
 నందమై హృన్మూలకందమై బుధజనానందమై నీభక్తి చందమలర

తే. గీ. భూ సభోంతరములనెల్ల బోధపడగ
 నీమహిమ జేసితివిగాదె నిరుపమముగ
 నాస్తినీవనుమాటకే నాస్తిగలిగ
 శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

25.

తలపోయ నీభూత దయయెట్టిదోకాని పక్షులుభిక్షింప ఫలములిడుదు
 గణుతింప నీగుణగ్రహణమెట్టిదోకాని తేనెటీగలకుబూదేనె లిడుదు
 వినుతింప నీ సువివేక మెట్టిదోకాని యల్లచీమలకు ధాన్యంబు లిడుదు
 మదినెంచ నీదివ్య మహిమమెట్టిదోకాని రాతిలోకప్పుకు పీత లిడుదు.

తే. గీ. వన్నిటికినన్ని తీరుల వన్నపాన
 ములను దయజేసి పోషించు బుణ్యమూర్తి
 వీవెగాక సులభ్యరీతిశ్వరుండు
 తేనెటీగలకార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

26.

బహుతరైశ్చర్య సంపత్ప్రభావములిచ్చి ధరణీ తలాధి పత్యంబునిచ్చి
 షకశేంద్రియంబుల నకలంక కృపనిచ్చి సతతంబువానికి శక్తులిచ్చి
 చంచభూతములకు బనిసేయబలమిచ్చివానిచే బని గొన జ్ఞానమిచ్చి
 కరచరణాద్యుప కరణౌఘములనిచ్చి వాసయోగ్యంబైన వసతినిచ్చి

తే. గీ. ఇన్ని మాన్యంబులీకీతి నిచ్చి నరుల

బ్రతుకుడని నూనతిచ్చిన ప్రభుని మరచు

వారె సుమ్ము కృతఘ్నులు వసుధలోన

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

27.

ఈశ్వరుండేతేక యీశ్వర్షి జాలంబు తనకుదానే గల్గెననునొకండు
 ఉండిననేమి లేకుండిననేమిసో తనకర్మఫలమని తలచునొకడు
 ప్రార్థనవలన కృతార్థుల మగుదుమా సార్థకంబేమని యనునొకండు
 సత్ప్రవర్తనమున్న జాలదా సకలకృత్యములందు మనుజులకనునొకండు

తే. గీ. పుడమిజనులకు నీవిచ్చు బుద్ధిబలము

లివ్విధంబున వెవ్వేరు నివ్వటిల్లు

సద్గుణస్ఫూర్తి కరుణాప్రసన్నమూర్తి

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

28.

రంగారుబంగారు గత్తుంబుల మెరుంగు సింగారములునీదుస్పృష్టివలుకు
మించు మించుల గుభాలించు మేఘంబులసంచు నీశక్తి వర్ణించనెంచు
కలకలధ్వనులచే విలసిల్లు చిలుకల పలుకు దేనియలు నీపాలుపు దెలుపు
కమ్మవాసనలాను తుమ్మెదగానమ్మ లిమ్ముల నీకాశలమ్ముజూపు

తే. గీ. వింతరచనల మమ్ములరింతు నార

యెంతధీమంతుడవొ మది నెంచ దరమె

చెలువముల ప్రోవు నీస్పృష్టి చిత్రమరయ

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

29.

సంసార మిలదుఃఖ సాగరంబెటులయ్యె నన్యోన్యప్రేమచేనలరుచుండ
తప్పలాప్పులుదిద్దు తండ్రి దండధరుండె తనయులకును మార్గదర్శిగాక
శోధించి విద్యను బోధించు గురువులు బాధించువారి నేర్గురులుగాక
ధర్మనిర్ణయము యధావిధిగా జేయువారలు క్రూరులే వసుధలోన

తే. గీ. ముక్తములు దొల్తదోచును విక్రతములుగ

సత్యమెప్పుడు దోచు విచారణమున

నీదుసంకల్పమందేల నెరసులుండు

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

30.

నీకు సాష్టాంగంబు నిత్యంబుగావించు దేహమే దేహంబుదీనరక్ష
నీసత్కథానుధ నితరంబు గ్రోలెడి నాలుకే నాలుక నతవిధేయ
నీదుసంకీర్తనల్ నిరతమాకర్ణించు వీనులే వీనులు విమలచరిత
నీసేవ లనిశంబు నిశ్చలంబుగజేయు కరములే కరములు గురితహరణ

తే. గీ. నినుమనంబునఁ దలచిన దినమె దినము

తావకాశ్రితుడే విబుధాశ్రయుండు

నిన్ను నిందించువాడెపో నీచతముడు

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

31.

పరమాత్మపరమేశ పరమకృపాకర పరమపావన జగద్భరణనిపుణ
సర్వజ్ఞ సర్వేశ సర్వనిర్వాహక సర్వజగన్నత సదయహృదయ
లోకరంజన వత్సోక విభంజన శుద్ధనిరంజన సుగుణభూష
సకలలోకాద్యత్తు యకలంక జనరత్తు కరుణాకటాత్తు సత్కార్యదత్తు

తే. గీ. శరణు శరణు మహాదేవ శరణు శరణు

పాతకుని నన్ను విడనాడ బాడిగాదు

పతితపావన బిరుదమిప్పటిదిగాదు

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

32.

వివరింపనీకన్న వివరింపలేదు నాకన్న వివరింపనీకులేరు
 దయనీయ నీకన్న దాతలెవ్వరులేరు నాకన్న వర్ణులు నీకులేరు
 సైరింప నీకన్న శాంతులెవ్వరులేరు నాకన్న కుటుంబులు నీకులేరు
 గక్షింప నీకన్న దక్షులెవ్వరులేరు నాకన్న నందలు నీకులేరు

తే. గీ. అందరికి నీవొకరి వేసగతికుడను

నాను ప్రతివాగుములు సమానములు మనకు

గాన నింకేల శంక నష్టముణ బ్రోవు

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

83.

పాపాధుముల ద్రుంపప్రతివది నీకు పశుపాతకుడను ప్రతిభివాకు
 శరణాగతులబ్రోవ శపథమున్నది నీకు శరణార్థి నన్న నిర్భరమువాకు
 అర్తావనుడవన్న భ్యాతియున్నది నీకు నాపన్న నాకు విభ్యాతివాకు
 దీనసంరక్షణ దీక్షయున్నది నీకు దీనాధుడవను నిరువువాకు

తే. గీ. పేరువదనీతిమిరీతి పృథివిలోన

తగవులేలను గానఁ దప్పదింక

వలదు పొమ్మున్న నపకీర్తి వచ్చు నీకు

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

84.

దండివాడవు నీవు మొండివాడను నేను దండింపనేల కిఖండినెపుడు
రక్షామణివి నీవు శిక్షార్హుడను నేను శిక్షంపనేల దుశ్శీలపరుని
దురితదూరుడవీవు దురితాత్మకుడ నేను హింసింపనేల నృశంసు నెత్తు
దుస్వభావుడవీవు దుస్వభావుండనే వేలకాసింపంగ హీనజనుని

తే. గీ. కీర్తియైనను నీదెదుష్కిర్తినీదె

ధనము ప్రాణంబు మానంబు తనువు నీదె

గాన నన్నింటికిని నీ వెకర్తవు గద

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

బుద్ధులు జెప్పగా మను తలవండును దడియెరలదసితనసమయి
విద్యలు నేర్చుచోవిద్యాలయంబుల బాధింతురొజ్జలు బాల్సనుండు
సద్యోగమనియెంచియుద్యోగములజేర ప్రభులుకాసింతు యావ్యవము
[నందు

బలహీనమున మూనబడగ బాంధవులింట దవిలిసాధింతువృద్ధాప్యమందు

తే. గీ. నెప్పటికి దప్పవయ్యె నీముప్పుదిప్ప

లింక నీ వేమి నేరము లెంచగలవొ

తలచుకొన్నను గుండెలు తల్లడించు

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

కానువికార దుష్కార్యంబులందేలి గడపితి గొన్నాళ్లు కావగమున
 దంభంబుబూని విజృంభించి మదమున బొదలితి గొన్నాళ్లు పోతదమున
 తాపత్రయంబుల దవిలిధ్మముదప్పి తిరిగితి గొన్నాళ్లు దీనునమున
 కల్లలాడుచు పాపకర్మానగొడిగట్టి మసలితి గొన్నాళ్లు మత్సరమున

తే. గీ. ప్రాయశ్చిరీతి దుర్వృత్తి పాలుజేసి

చెలగినీసేవ జేయక చెడితివకట

ప్రవిమలానందమూర్తి సంభరితకీర్తి

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

37.

అజ్ఞానమనురాత్రి కంజనంబొదవెను యలదిగొనవె కండ్ల నలరి మనస
 భవరోగభయమును బొపదవ్యోమధంబుమరె నేవింపవే యర్థిమనస
 మూడభక్తి పిశాచములకల్ల మారణమంత్రి మచ్చిగ్రహించిగునవెమన స
 విపదంబురాకిని వెనదగలనాన చేహార ప్రేర్యంబు జెందు మనస

తే. గీ. యనుచు మనమును బురికొల్పి యనుదినంబు

నీదు నామామృతముగ్రోలి నిభిలదికల

చాటుచుండెద నీమహాసత్యమెపుడు

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

38.

కనులు నీసృష్టిశృంగారంబుదర్శింప వర్ణింపదగునట్టి వాసిగాంచు
వీనులు నీకథల్విని సాక్కినోలంగ విమలంబులై భువి వినుతికెక్కు
చేతులు బ్రీతినీసేవలు సలుపంగ వీతదుమ్మృతములై ఖ్యాతిజెందు
మది ముదంబలర నీపదములదాల్చిన నది పవిత్రాలయం బగుచునెగడు

తే. గీ. రసన నీనామసుధగ్రోలి యశమునొందు

శిరము సాష్టాంగమెరగి ప్రసిద్ధివడయు

నేమికావలె సంసారికింతకన్న

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

39-

సతతంబు నీనామస్మరణ సేయని వాని చదువులు వేయేలజన్మమేల
భక్తితో నీపాద భజనసల్పనివాని జపత పౌఢములేల యుపములేల
మాయలు మర్మముల్మానక గావించు యోగధారణమేల యాత్మలేల
అనురాగమునను నిన్ననుసరింపనివాని భోగరాగములేల పూజలేల

తే. గీ. భ్రాతృభావంబులేనట్టి పదవియేల

భూతదయలేక విహరించుపుట్టువేల

ననిశమెదనిన్ను దలచని తనువులేల

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

40-

ఆనందమునకు సంస్థానమై యొప్పు సుజ్ఞానసంపదకు నిదానమెవడు
జననమొందిన జంతుసంతానమునకు గమ్యస్థానమైనట్టి యనఘుడెవడు
స్వప్రకాశాత్ముడై సర్వదిజ్ఞుండలంతర్వర్తియగు నత త్రాణుడెవడు
నిరవధికాద్యమై నిశ్చలతత్వమై ధీమంతులకు స్వాధీనుడెవడు

తే. గీ. అట్టి భవదీయ చరణారుణారిబంద

ములకు నానంద బాహ్వాంబుపులనుపాద్య

మొసగెదను భ్రీతి గైకొమ్ముమిసిమి గదుర

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

45.

ప్రేమసాగరనీకు ప్రీతితో నాయంతరాత్మ నర్పింతు సింహాసనముగ

జీవనాధార నాజీవధనంబులే నిత్య నైవేద్యంబు నీకొనర్తు

పావనచరిత నీపాదంబులను బూజగావింతు నామనః కంజమొసగి

సత్యస్వరూప నాసంకల్పచయమంత్రపుష్పంబువిడుచు పంచూర్ణమతిని

తే. గీ. జ్ఞానదీపంబు నర్పింతు కలితభక్తి

సారఘాపంబునిచ్చెద సారమైతి

భూరిసంసారదక్షిణ జూరలిడుచు

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

46.

గగనమేయొకమహాకనకపాత్రంబయ్యె సూర్యచంద్రులె గొప్పజోతులైరి ✓
మలయానిలంబె సామ్రాజిసూపంబయ్యెపవనముల్ చామరల్పగిదిబరగ
తారకల్ నక్షత్ర హారతులై మించె నంబుధుల్ తాండవమాడసాగ
కలకంఠ రవము మంగళగీతమైయొప్పె ఘనగర్జనములు శేగంటలయ్యె

తే. గీ. భూమి సింహాసనంబయి పాలుపుగాంచె

మేఘములె వెలిగొడుగులై మిసిమిజెందె

నీకు నీరాజనంబు నేనెరపువేశ

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

47.

ఆనందమునబుట్టి నానందమున వృద్ధిజెందు నీపుడమిలోజీవకోటి
ఆనందమును నిఖిలాగమంబులు దెల్పునానందమును బుధులారేయింతు
ఆనందమెపుడు మోక్షాధిపత్యంబిచ్చు నానందమతుల సన్యాసమొసగు
నానందమున వ్రతులడవుల వసియింతు రడవులే పల్లెల నందువలన

తే. గీ. సలిపితివిభువి నాటకశాలగాన

వేషమునుబూని నీకథవిన్నవెంతు

జెలగి నాయభినయ మెల్లచిత్తగింపు

శమితవినతార్తి జగదేక చక్రవర్తి.

48.

నినుగూడి యానందమున నోలలాడ నాకృతికన్య నిన్నువరించిమించె
శుభలగ్నమున దాని యభిమతంబీడేర్ప బరిణయోత్సవమున బడసిపిదప
నన్యోన్య పరిరంభణాది సౌఖ్యంబుల సంతరంగ మెరింగి మంతనమున
నేలికొనుము దాని నెన్నడు బాయక యది పతివ్రత సుగుణౌఘశీల

తే. గీ. మురిపెములు చేతగావతిముద్దగాన

తీరుపులుదీర్చి తిన్నగా దిద్దుకొనుము

చేతజేయిడి యప్పగించితిని నీకు

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

49

మంగళప్రద సర్వమంగాళాకర శుభమంగాలయలసన్మంగాళాంగ
పరమకృపాపాంగ నిరుపమగుణ సంగభవసముద్భవ పాపభయవిభంగ
శ్రీలసద్గుణ సమాశ్రితనతవ్యాసంగ సజ్జనహృదయాంబుజాల భృంగ
దుష్టజనవ్రాత తోయజమాతంగ నమితకృపాసమేతాంతరంగ

తే. గీ. భద్రమగు గాత నీకు శుభప్రసంగ

విజయమగు గాత నీకెపుడు విబుధసంగ

యని నుతించెద నిన్ను మదాత్మపాంగ

శమితవినతార్తి జగదేకచక్రవర్తి.

50.

సంపూర్ణము.

బ్రాహ్మపద్యకల్పకము.

వృత్త శా ఖ.

సా ధా రణ వృత్త మం జ రి.

ఉత్పలమాలా వృత్తములు.

శ్రీలు నిరంతరంబు నివసింపజగంబుల నేలువాని జే ।
జేయనిగొల్తుమంతయును జిత్రవిచిత్రముగా సృజించుచుం ।
బాలననేయుచుంబరమ భక్తహృదంబుజహంసమైతగఁ ।
లీలలానర్చుచుండు మహానీయునిసంతతముం బ్రియంబుతోఁ ॥ 1.

చల్లనివానిఁజేచు వెదచల్లెడు వానిఁగృహారసంబు జౌ ।
బిల్బలెడువానినంతటను చిక్కటిలందగువాని నెల్లరం ।
జిల్లఁగఁజేయువాని మనచింతలఁబావెడువానిఁ బ్రీతితో ।
నుల్లనుపల్లవింప మదినుంచి నుతించి సుఖింతు మెప్పుడుఁ ॥ 2.

భవ్యగుణాబ్ధియాశుఁడు కృపానిధి నేవకరతుకుండు సం ।

స్తవ్యుఁడు విశ్వసద్గురుఁడు సర్వజగత్ప్రభుఁడీశ్వరుండుస్మ ।

గ్రవ్యుఁడువానిపుణ్యచరితామృతకీర్తన సేవనంబు క ।

ర్తవ్యముగానఁజేయఁదగుఁ దప్పక నిచ్చలు నందఱుందగఁ ॥

3.

చిత్తమునందలంపుదము చిన్మయునీశ్వరు నాదిదేవునిఁ ।

మత్తిలి లోకవృత్తముల మానకయుండఁగ నేల యెప్పుడో ।

మిత్తియుఁగాచియున్నది నిమేషము నేనెడనేనుకుండవే ।

ముత్తికిమార్గమున్వేదకఁ బోలునుగావున నిష్పడెల్లరుఁ ॥

4.

నీతులకేమి నూఱయిననేరువవచ్చును జెప్పవచ్చునీ ।

భూతలమందునొండులకు బోధనముం దగఁజేయ వచ్చు వి ।

ఖ్యాతిగనొండ్లు చెప్పవినఁగా నగుఁగాక ప్రవర్తనంబునా ।

రీతినినుండకున్న నగరే జనులయ్యది దోసమాఁ గదా॥

5.

భావురె యిట్లుపేతు తగవానిను వేడఁగవేయుమార్లు మా ।

యాపదలెల్లఁబాపినఁగదా నినుఁగొల్తురుతక్కువారు మా ।

ప్రాపెపుడివెనుంచు నినుఁబ్రార్థనఁజేయుట నీవెఱుంగవో ।

కాపురముండునిల్లనుచు గారవముంచుమి యోపరాత్పరా॥

6.

అక్కటయాసనాఁబరఁగునట్టి పికాచము మమ్ముఁబట్టి వే ।

పెక్కగుబాధలంబఱప వెఱులమై యిటులిన్ని నాళ్లునే ।

దిక్కునుగానకే యిపుడు దిక్కునినిన్ను నెఱింగికొల్చుచు ।

మృక్కఱతోడఁబ్రోవఁగదె హాకరుణాకర యార్తపోషకా॥

7.

నిత్యము నిర్మలంబును ది నేళకృశానుముఖ ప్రకాశకం ।
 బత్యయ నామరూప గుణమాదిమ మార్యమ పూజితంబునై
 సత్యముగా నెదందలంచు సంగవివర్జితులైనవారికా
 న్న త్యమొసంగఁజాలిన ఘనంబగు బ్రహ్మయఁగొల్తు మెప్పుడున్ ॥ 8.

ఎల్లప్రపంచమున్దయస్పృజించి చరాచర భూతకోటి వ
 ణ్ధిలఁగఁజేసి తత్తదుచితేద్ధప్రసర్తనలం బ్రవర్తిలం
 గొల్లలుగాఁగ వేడుకలఁగూరిచివాని నడంపఁగోరుచా
 నెల్లనుమాయఁజేయు జగదీశుని బ్రహ్మయ నెఁతు మెప్పుడున్ ॥ 9.

రక్షకుఁడెల్ల ప్రాణులకు రక్షకుఁడెల్ల ప్రపంచపాళికిన్
 రక్షకుఁడెల్ల గోళముల రాజులు దీప్తివిశేషకోట్లకున్
 రక్షకుఁడంతరాత్మలకు రక్షకుఁడెవ్వఁడు వస్తుకోటికా
 యక్షయు నవ్యయన్దరినినా ర్తశరణ్య భజింతు మెప్పుడున్ ॥ 10.

చంపకమాలా వృత్తములు.

అనవరతంబు నెవ్వనిసమాశ్రయమొందినఁ బాపజాలముం
 దునిమిపవిత్తులై సకలదుఃఖములందెగటార్చి సాంపుని
 పెనయసుఖింతు మెవ్విభునిఁబేర్మిఁదలంచిన మోక్షసంపదం
 జనుఁగొన నేర్తుమాపరమకారుణికున్ భజియింతు మెప్పుడున్ ॥ 11.

పరమకృపాసముద్రుని నపారధరాశులవర్తి సజ్జనా
 దరణగృహీతదీక్షుని సతావనశీలుని నాగ్యపోషణుక
 నిరతము నప్రమాదుడయి నేరిమిమాట జగంబుబ్రోచునీ
 శ్వరు శరణంబువేడెదము సంతతమున్మముఁగాచుచుండఁగన్ ॥ 12.

పరులధనంబులొప్పముగ స్వాంతమునం దలపోసికొరకే
 పరు లుగ్రహించునట్టి యొకభామినిఁదల్లియకాఁ దలంచుచుం
 బరులసుఖంబుదుఃఖమును భావమునందనకైన యట్లుగాఁ
 గరము ముదంబుభేదమును గాంచెడి బుద్ధి నొసంగు మీశ్వరా ॥ 13.

తనయదికాని వస్తువు హృదంతరమందు నపేక్షనీయకే
 తనయదికాని సుందరినిఁదల్లియకాఁగఁదలంచికొరకే
 జనల సుఖంబుదుఃఖమునుఁ జయ్యనఁజూచుడు బుద్ధిలోపలం
 దనయదికాఁగ నెంచుచు ముదంబును భేదమునొందఁజేయుమీ ॥ 14.

అరయఁగ నాదిమమధ్య విలయంబులులేని మహాత్ముఁడెవ్వఁడో
 ధరఁగలయెల్ల జంతువులఁదప్పకప్రోచు దయాళుఁడెవ్వఁడో
 పరమభూతిఁబుణ్యజనపాలికి నిచ్చెడిదాత యెవ్వఁడో
 నిరతము నమ్మహాత్ము మది నేమునుతింతుము భక్తియుక్తితోన్ ॥ 15.

మ తేభవిక్రీడిత వృత్తములు.

ధరఁగామామలచేఁ గృశించి మిగులందఁ పుండఁ నైఃకుఃఖసా
గరమందీదఁగ లేక నీమపదయుగ్మంబౌతటంబుం గృహ
తరణింజేర్పమ తండ్రియంచుమ భవత్సన్నిధ్యముంగోరుమా
మొరయాలించి సుఖింపఁ జేయఁగదవే మోదంబు సంధిల్లఁగన్ ॥ 16.

వినుమాచంచల మానసప్రభమ ల్విదారసింపంగ నే
పునభౌసిల్లచునుండు నీదుచరణాంభోజంబులే మందిరం.
బునిడాయం జనుదెంచెడింగనుక నిగంకైనంగృహంభోధి మో
మానిబద్ధాత్మకులైనదాసుల సుఖంబారం గటాక్షింపవే ॥ 17.

అనిశంబున్నజియింపు మాహృదయ నెయ్యంబారనెవ్వానిచే
మనముల్సద్గతిఁ బ్రేరితంబులగు నీమర్త్యాదిలోకంబులే
వ్వనియాజ్ఞఁ జనియించి వృద్ధివిలయంబౌచుండు నెవ్వానిఁబొం
దినమోక్షంబగు నట్టిభర్త సవితుఁ డివ్యస్వరూపుండగన్ ॥ 18.

పరమానందము నొందరాదె హృదయాభక్తానుముంజేరియో
వరకల్యాణ గుణాలయుండ త్రిజగత్పలుండ దివ్యప్రభౌ
కరతేజుండ యచింత్యవిస్మయ శుభాకారుండ నన్నేలుమా
తేరణత్రాణపరాయణుండయనుచుం జర్పించు నెల్లప్పుడున్ ॥ 19.

మమరక్షించు కృపాపయోధియుఁబర బ్రహ్మాంబునీవంచుమో
దముమీఱంగ నుతించువారి సుఖమందంబ్రోవకేయున్న మా
నమురాజీవళరణ్యుఁడీవగుట నిందక్కంగమేమన్యుఁగా
నముగాయేటికి పంతమాశ్రితతతి న్నాథాకటాక్షింసరా॥

20

సిరిచెల్వొందఁగ లోకజాలములకున్నేమంబు గావించునో
పరమశ్రేష్ఠుఁడయోయమేయగుణ సంపన్నుఁడయోదేవయో
కరుణాంభోనిధి యోసమస్తశుభ సంకల్పక చిత్తుండయో
వరదా యేము త్వదీయదాస్యములనే వాంఛింతు మక్రాంతము॥ 21

భువినాపన్నులమై యనన్యగుతులై భోగేచ్ఛసంతప్తులై
భవబాధంకృతులై యధఃసతితులై భగ్నప్రయత్నంబుతోఁ
గవియన్నీగృహం గాంతుమంచు నెడఁదం గాంక్షించియుండన్మము॥
భవదుఃఖాదులనుండి బాపి కరుణంబాలింపుమియాశ్వగా॥

22

అకటాసిన్న ననాథులుంబలె నిటుల్లానాథ హోదేవయో
యకలంకుండ దయాకరుండ దయదైవాగం గటాక్షింపుమా
సకలాభసాధుములకై తుమింపుమి మమున్తాగేలరక్షింపగా
నొకమాటైనను బల్కకెట్లు నీకిదాయుక్తంబనంజెల్లునే॥

23

తుణకాలంబున వచ్చునాపద లెఱుంగ న్లేక నానాభధే
తుణపాత్రంబుల వేడుకల్గని సుఖేచ్ఛంగలమంబుచ్చునొ
క్కనిచందంబునమీఁదు గానకయెవేడ్కంగలమంబుచ్చునా
రనిమమ్ముప్పరికించి చూడకకదయ రక్షింపు లోకేశ్వరా॥

24

శార్దూలవిక్రేడితవృత్తము.

అశాపాశములందుఁ జిక్కితిమి మాయజ్ఞానమూలంబుచే
 వేమంబుల్బరియించినార మిటులీ విశ్వప్రవృత్త్యర్థమై
 యీశుండంచును నమ్మికోల్చితిమయో యిన్నాళ్లుపల్వస్తులక
 నాశంబందఁ దదీయపాపములు నిన్నర్థింతు మీశ్వరా॥

25.

విశేషవృత్తమౌజరి.

తోటకవృత్తములు.

వరదా భగవంత శివా సుగుణా । కర దీనజనావన కామితదా ।
 పరమేశ్వర నీపదభక్తులకుక । నిరతంబును మాకిడు నీవునుభావ । 26.
 నినునమ్మినమమ్మును నీవువినా । ఘనలెవ్వరు బ్రావను గారుణికా ।
 అనుమానమునీకది యార్తపరా । యణనామము సార్థకమాటెటులా. 27.
 భవదీయ పదాంబుజభక్తియునా । ర్జవమున్నుఖము స్మరసత్వమునుక ।
 భవసంగతిఁ బాఁయుట బంధుహితో । త్వచముం గరుణింపుమి
 సాదరతక. 28.

పంచచామరము.

పరాత్పరుక సమస్తభక్త బంధమోచనుక వారిం
 జరాచరాద్యనంతభూత సంఘస్రవ్వనీకు
 సత్స్వరూపునిష్ఠగత్ప్రభుం బ్రసాదరక్షి తార్యునిం
 గరంబుభక్తియుక్తి మేము గ్రచ్చుటన్భజించుటె.

29.

శార్దూలవిక్రేడితవృత్తము.

అశాపాశములందుఁ జిక్కితిమి మాయజ్ఞానమూలంబుచే
 వేమంబుల్బరియించినార మిటులీ విశ్వప్రవృత్త్యర్థమై
 యీశుండంచును నమ్మికోల్చితిమయో యిన్నాళ్లుపల్వస్తులక
 నాశంబందఁ దదీయపాపములు నిన్నర్థింతు మీశ్వరా॥

25.

విశేషవృత్తమౌజరి.

తోటకవృత్తములు.

వరదా భగవంత శివా సుగుణా । కర దీనజనావన కామితదా ।
 పరమేశ్వర నీపదభక్తులకుక । నిరతంబును మాకిడు నీవునుభావ । 26.
 నినునమ్మినమమ్మును నీవువినా । ఘనలెవ్వరు బ్రావను గారుణికా ।
 అనుమానమునీకది యార్తపరా । యణనామము సార్థకమాటెటులా । 27.
 భవదీయ పదాంబుజభక్తియునా । ర్జవమున్నుఖము స్మరసత్వమునుక ।
 భవసంగతిఁ బాఁయుట బంధుహితో । త్వచముం గరుణింపుమి
 సాదరతక. 28.

పంచచామరము.

పరాత్పరుక సమస్తభక్త బంధమోచనుక వారిం
 జరాచరాద్యనంతభూత సంఘస్రవ్వనీకు
 సత్స్వరూపునిష్ఠగత్ప్రభుం బ్రసాదరక్షి తార్యునిం
 గరంబుభక్తియుక్తి మేము గ్రచ్చుటన్భజించుటె.

29.

సు గ ం ధి.

సర్వలోక నాథునీశు సర్వశక్తియైక్తునికై
సర్వభూతజన్మహేతు శాశ్వతున్ని రామయైకై
సర్వసద్గుణాలయుం బ్రకాంతునిత్య నిర్మలైకై
సర్వదా భజింపఁ గల్గు సర్వవాంఛితార్థముల్.

34.

వనమయూరము.

శ్రీమహిత సర్వగుణ సేవిత మహాత్మా! కామముఖ రారిగణగర్వసువిధారా
మామక మనఃకిమల మధ్యచునివాసా । శ్రీమచముఁ బ్రోవునినువేఁ
[దేవముభక్తిక. 35.

సేవితజగన్ని వహ శివజనసేవ్యా । పావనమనోనిలయా భద్రగుణభూషా
భావములని న్నైపుడుఁ బ్రస్తుతియొనర్పక । మావలనుఁ జూడుమఘ
[మర్తనాచారక. 36.

భుజంగప్రయాతము.

అనంతున్మహాదేవు నార్యన్మహేశుక । వినాశస్థితిస్సప్తి విస్మయవిష్ణుక
మనంబందు సద్భక్తి మానొంద నారా యణున్దేవ దేవున్వారిం గొల్తు
[మేఘక. 37.

మారీశంకరా సచ్చిదానందయాశా । నిరాకార సర్వజ్ఞ నిత్యప్రకాశా ।
వరంధామనీపాదపద్మంబులేశ్రీ । కరాకొల్చి సేవింపఁగాఁ జేయుతండ్రీ 38.

మ శ్లోకిం.

సర్వలోకశరణ్య శంకరసాధు సన్నతదేవతా
సార్వభౌమ పురాణ పూరుష సన్నతాఖిలవిష్టపా
య్యర్వరాధిప నీవుదక్కఁగ నొందులేదు శరణ్యమీ
య్యర్విఁగావునచుమ్మఁగావుమిమోదయామయసర్వదా.

39.

మా లి సి.

అకలుషగుణగణ్యుఁ హానిశూన్యంబరేఖుఁ
సకలజగదధీశున్వాశ్వతు స్సర్వవిశ్వా
తత్మకు భువనజనాశిత్రాత నాద్యంతశూన్యం
బ్రకటిత సదయాధ్యున్న క్తి నే మెఁతు మెల్లు.

40.

క మ ల వి ల సి త ము.

జగదధిపతివని సంతతమునిన్నే యగతికులగు జనులతిశయభక్తిం బొగడఁ
గఁనెడఁద నుబొడమినశ్రద్ధం దగనినుఁగొలుతుము దయఁగనకయ్యా. 41.

అ ల స గ తి.

సకలజగదావళిని సంతతమురక్షా । వికలగతి నక్కఱఁబ్రవీణతనుబ్రోవం
బ్రకటుముగదీతుఁగొని క్రాలెడుజగన్నా । యకునిమాదిదేము కొనియాడు

[దుముభక్తిఁ. 42.

చంచరీకావః.

నిర్వాణై కాథీశా నిత్యము క్రిప్రదాతా । సర్వాంతర్యామి విశ్వాత్మకా
విశ్వనాథా । సర్వాతీతానిత్యా శాశ్వతాదీనరక్షా । శర్వా వేమాసంరక్షం

[బ్రహ్మర్షివర్యుః 43.

ప్రహరణకలితము.

నినుఁడలఁచినవానికి శుభమగునం । చని తొలిబలుకుల్పతతఁము బలుకఁ
వినినినుమదిలోవిడువకతలఁపం । గనుమమదయతోఁ గనుమియఘహరా

44.

వసంతతిలకము.

నీనామసంస్మరణ నిష్ఠులనేలమమ్మ
నీనావనాదయను నిచ్చలు ప్రోవ కిట్టుల్
నానావిధంబులనొనర్చెదు శోధనంబున్
వేనిత్యసౌఖ్యములఁ బ్రేమనొసంగవయ్యా.

45.

దోదకము.

మాతయుఁడండ్రీయు మాసఖుఁడున్ । ద్రాభతయునేతయుఁ దాతయు
ముఖ్య । త్రాతయుమిత్రుఁడు ధాతయువీరం చాతనిఁగొల్తు మనంతుని

[విష్ణుఁ 46.

కవిరాజవిరాజితము.

అజ యభిలాండశరణ్యాసమస్త నియంతమహావిభవాతిశయా
 సుజనహితా దురితౌఘవివాళన శోభనరూపయతీంద్రియనీ
 భజననోకింత సుఖింపఁ దలంచి యపారకృపారసదుగ్ధనిధి
 నిజవృద్ధయంబుల నిర్పితి మెప్పుడు నేరములెన్నకబ్రోవఁగదే॥ 47.

అలయకయెన్ని మహాపదలైనను హానినొకస్పృడుఁబొందకయే
 వెలయును మాచుత మెల్లెడనంచును వేయి తెఱంగులఁజూపెడుమా
 పలుకుల నమ్మక మెప్పుడునుంచుచు భావములకదిటువొప్పుఁగమీ
 రలరుచుసత్య మహింసయుఁజూనగు నాయవిచేకొనియుండుఁడికక॥ 48.

యగ్గవతి.

మామనుషే శే మానకయాయం । శ్రీకొనికానక శ్రీనొంగంగక
 శ్రీకరునిన్నం శ్రీతిరుగ్గూ । గొకరుణాద్ధి యూటనిమ్మా॥ 49.

రగోద్ధృతము.

శ్రీకరా సుజనశ్రీరావనా । ప్రాకృతాశినడఁ బాయకుంటచే
 మామఁజిత్తముల మాటిన్ద్రీసెం । దీకటిందొలఁచి నేమమీయవే. 50.

శిథిండివిరుతము.

జనాశినెపుడుక సంగమ సేయ । స్వకంబుగనువీక్షం గొన్న దేవుక
 ఘృణాజలనిధి నిష్ఠాగరిష్ఠక । విసమ్రులయి నేవింపంగనొప్పుక॥ 51.

జా తి శా ఖి.

కందమంజరి.

శ్రీమెలగభువనములకు । నేమెంబునొనర్చి భక్తచిత్తబ్రములం । దేమర
కోలగముండెడు । నామహనీయాత్ముగొలుతు మశ్రాంతంబుక ॥ 52.

ఏవ్వాడుపూరుపోత్తముఁ । డేవాఁడు దయాసముద్రుడెవ్వని వలనక
నివ్వటిలు జగములన్నియు । నవ్విభు ధ్యానంబు నేతుమన వసతంబుక ॥ 53.

సర్వేశుఁడుసర్వజ్ఞుఁడు । సర్వోత్తముఁడఖిలలోక సంత్రయఁడెందుం
బర్వివెలుంగు నతీంద్రియఁ । డుర్విన్మముఁబోచి సద్గుణోన్మతు

[లిడుతక ౫౬.

అన్నిటిఁదెలిసినయాతం । డన్నిటఁదేజరిలు నాతఁడందఱప్రోవు
లెచ్చెన్నుగమఱపఁడెవండా । మన్నీనిం దలఁతు పేముమదిననయంబుక ॥

[55.

హరిచేత ముఖ్యభక్తని । కరదుమ్కృతహరునిచేతఁగామక్రోధా
ధ్యరినడ్వర్గజతులకు । స్నిరతంబుంబ్రోపుగలుగు నిక్కముసుండీ ॥ 56.

ఈశునకును హరికిహృషీ । కేతునకు నివృణ్ణమూర్తికీని భక్తాంహా
వాశకునకు మచ్చిత్తని । వాసునకుం గేలుదోయి భక్తిన్తోడుక ॥ 57.

ఏమహనీయునియాజ్ఞను । భూమిప్రభృతులగునట్టి భూతంబులునుం
దాము స్వవృత్తుల నెప్పుడు । నేమరక చరించునట్టి యీశుగొలుచుట ॥ 58.

(జనక పంచకము)

పరభీతిసడ్డ సేయక । యరివడ్వర్గంబు గలిచి యనుచితకర్మం
బురువడిఁ బరిత్యజించుచు । వరుని నినునభజనచేయ వలతుముతంద్రీ॥ 59.

ఎన్ని కకణఁగని యాయ । త్యున్న తపురుషునివ మే యు నుత్తచగుణు నా
పన్నత్రాణప రాయణు । నెన్నఁడుభజింతునిన్ను సేమోతంద్రీ॥ 60.

దురితములుపాటు శుభములు । వరుసంబెంపారు సకలవాంఛిత ఫలమున్
సరకునఁజేకులు భవసం । హరుశుభకరునిన్నుఁ గొల్వనబ్బినఁదంద్రీ॥ 61.

పుడమిఁ బలుపాపకృత్యము । లడరునఁగావించి యింద్రియంబులత్రోవం
బడిబడలి శోకవారిధిఁ । బడిదరిగానంగలేని వారముతంద్రీ॥ 62.

నీవేతల్లివి తంద్రీవి । నీవేచెలికాఁడు తోడునీడయునీవే
కావున నీపదభక్తులఁ । గావఁగవలె వేలుగతిని గానమిదంద్రీ॥ 63.

వందనము బ్రహ్మమునకును । వందనము తదీయభక్త వరులకునుసదా
వందనము సజ్జనానికి । వందనమగు ధర్మకర్మ వాంఛితులకును॥ 64.

సంపద యస్థిరమనుచుఁ బ్ర । కంపన సంచలితదీప కలికగతి విచా
రింపఁగ నాయువటంచుఁడ । లంపుననిడివిష్ణుఁ గొలువ లగ్గుగుజుండి॥ 65.

అకలంకుఁ బరమపురుషుం । బ్రకృతికమ్య నిర్గుణుంబరబ్రహ్మంబు
వికృతివిదూరు జగన్నా యకుశంకరు మదిఁదలంతు మనయముభక్తి॥ 66.

- తలఁప నహింసయు భూతంబులయందు దయామతియాను బొరిని క్కం
పుంబలుకును బశ్చత్తాపమువలయువరములయ్యమాకు వరదశివహరీ॥ 67.
- కొలుతుము సర్వేశ్వరునిం । దలఁతుముపరమాత్ము చరిత ధర్మంబుండే
నిలుతుము దైన్యస్థితియం । దలసిన భాగవతగోష్ఠి నలరుదుమెపుడుక॥ 68.
- నిరతంబు నుపాసించుము । వరకరుణాలయుని భక్తవరదాయకునిం
బరముఁబురుషోత్తమునిస । ద్దురునిన్సత్సఖుని సత్విగుణపాలకునిక॥ 69.
- సకలపదార్థములందును । బ్రకటితమగునీదు శుభతర ప్రభఁగనియా
స్త్రీకమతముంగొని యెల్లరు । నకలంకస్థితిని శాంతి నందుదురు హరీ॥ 70.
- కానుము తిరమని తలఁపక । న్యాయపథంబులను దప్పనడవక శ్రీనా
రాయణ నీవగుదాస్యముపాయకయొనరించుచుండ వలతుముతంద్రీ॥ 71.
- మృగపక్షి ముఖరజాతుల । నగణితముగ భేదమిడిన యమలుండామ
ర్త్యగణంబునందు జాతియ । నెగడంగోరినను భేదనియతినినిడవే॥ 72.

తరువోజాది పద్యముజరి.

త రు వో జ.

ఉండె బ్రహ్మంబుదానొక్కండే మొదట నొండెన్దియునులేకయండెను
వస్తు । పుండినయాబ్రహ్మ ముదయింపఁజేసెనొక్కట నన్నింటినొనరంగఁ
గొల్వ । నొండెనుపాసింపనొండె సర్వైహికోదయాముష్మి కాలాట
పురఁగల్గుచుండు బ్రహ్మమునెడనొదుగు ప్రీతినిడి యొప్పుసత్కార్యము
[లొనరింపమేలు.

ఉ త్సాహ.

ఎవనియానఁ దలనుదాల్చి యినుఁడు పగట వెలుగునో
యెవని యాజ్ఞచేత గాత్ర హిమకరుండు వెలుగునో
యెవనియానతిష్ఠునుండు నిలను వాన గురియునో
యెవనిగొల్వదగునో వానినేముగొల్తు మెప్పుడుకా.

74.

ద్వి ప ద.

సర్వదాస్తుతింపఁ దగినది

పురుషోత్తమ మహాపురుషుండవైన
కారుణ్యునునిన్నుఁ గనియంతమేము
సృష్టిలోపలవాని నేవించునట్టి
కష్టంపుమతియెప్పు కలుగకుండగను
సత్యమౌమార్గంబు చనునట్లుగాను
నిత్యంబుమాచుది నెగడింపవయ్య
సంకేతితంబైన సకలకర్మముల
సంకులంబులవీడి సకలంబునకును
నొక్కప్రభుండవై యొప్పెడునిన్నె
యొక్కనిశరణము నొందితిమయ్య
దాసులఁబాపంబు తగులగనీక
భాసురకృపతోడఁ బాలింపవయ్య. ఓంతత్సత్. 75.

ఉదయ వందనము.

పంచేంద్రియంబులు పనులనువిడిచి
 మించెడుకరణముల్ మెఱియకయణిగి
 నిద్దురపోవంగ నిశితానమేము
 పెద్దయాకరుణతోఁ బేదలొమ్ము
 నాపదలంటక యరసినదేవ
 వ్యాపారములచేత వాడినవాక్కు
 చగ్మంబు మొదలగు సకలేంద్రియముల
 నిర్మించినుభయింప నిద్రనుమాని
 మాపెల్లఁగీడేది మలుగంగనీక
 కాపాడిప్రొద్దునఁ గందక పడక
 నుండి లేవంగమమ్మొ నరించినట్టి
 మండితకరుణార్థి మనసారమాదు
 దేహంబుపులకింప దేవరవారి
 మహిమంపుటడుగుల మస్తకంబొప్ప
 వాలించినారము వందనం బిదిగొ
 బాలికులను మముఁబాలింపవయ్య. ఓంతత్సత్. 76.

బ్రాహ్మ పద్యకల్పకము.

సాయంకాల వందనము.

కాటుమేఘంబులు కడంగివర్షించు
 లైలుగున దాసులౌ దీనులపయిని
 గరుడాప్రవాహంబు కలయంగఁబఱపు
 పరమదైవమయీశ బ్రహ్మంబమేము
 జీవింనున్నాళ్లలో శైలఁగనొకఁడు
 దినసంబుసంద్యయై తిరుగంగఁగాత్రి
 సమకూతైనానంద సమయంబుకొలువఁ
 దమపాదపద్మముల్ దాసులు నేడు
 చెందినసౌఖ్యముల్ చేసినయట్టి
 పొందిక కాగ్యముల్ పాలుపొప్పఁదమదు
 కారుణ్యమునఁ గాదె కలిగెనుదీని
 ధారణిమేమున్న తీతీచుఱవకయ
 కొనియాడదయజేసి కొనురొప్పఁజెనఁటి
 పనులనుమావానిఁ బఁగమన్నించి
 నిర్మలచిత్త నన్నె నేవించి
 ధర్మంబునను బుద్ధిఁ దగిలింపఁజేయు
 మాన్ద్రనుండి మేమిక శత్రుమేని
 మానూత్న కాగ్యముల్ మది నొప్పనీకు
 నప్పతి మొనరింగు మటుగాక యిదియే

తెప్పనమాయంత్య దినమయ్యెనేని

చెడనియాపదవిలో నేవకులకును

నెడమిచ్చి కావుమియెట్లులైన మమ్ము ఓతత్సత్. 77.

మధ్యాక్కర.

భానుశీతాంశులమాకుఁ బరఁగఁగ వెలుఁగునీనఁగ

మానుగా సృజించినావు మహనీయుమహిమతోనీవు

ప్రగాని వృక్షమలమాకుఁ బాసఁగఁగ నుపయోగమునకు

నోనాథసృష్టించినావు యుక్తమే మమ్ముపేక్షింప.

78.

మధుర గతిరగడ.

కరుణాజలనిధి కావునిధాతా - పరమాత్మయో భక్తతాతా.

మానేరంబుల మన్నింపఁగదే - పూరికనిన్నే పొగడెదముగదే.

శరణంటిమిచుము సురక్షింపుమి - శరణాగత రక్షాదయఁజూడుమి. 79.

హదాప్రచార రగడ.

అవ్యయండ్ల యక్షులుపర - భవ్యభూత భావనచార.

కోరినట్టి కోర్కులెల్లఁ - గూరిమి నిడుగొనమునెల్ల.

చిక్కులేని దీనులమము - నక్కఱఁగన నగును ముశము.

నీమహిమల నెన్నఁచరమే ? మా మొఱచుచు యిదిధరమే ?

80.

—... ఉ ప జా తి శా ఖ. ...—

గీతి మంజరి.

తేట గీతిపద్యములు.

(బ్రహ్మ ధ్యానాష్టకము.)

ఎవఁడు మింటను మంటను నితర సకల । వస్తువులయందు ననయంబు
వ్యాప్తిఁజెంది । వానివృద్ధిక్షయంబులఁ దానుబొరయఁ । డట్టిబ్రహ్మముఁ
[దలఁపుదు మాత్మయందు. 81.]

ఎవని నాఁకలిడప్పియు నెడరునీరు । వట్టు నుమ్మలికము తెవుల్వనటయాస.
యుబ్బునలఁ కువలోనుగా నొందకుండు । నట్టి బ్రహ్మముఁ దలఁపును.
[మాత్మయందు. 82.]

ఎవనిచేతను భూగోళమిన సుధాంశు । ముఖర గ్రహగోళములు బుక్షు.
ములు మొదలుగ । నెల్లగోళంబులును సృజియిం బడెనొ । యట్టిబ్రహ్మముఁ
[దలఁపుదు మాత్మయందు. 83.]

ఎవనికొఱకు జనుల్న మస్కియలొనర్చి । పాపకంటకపూరితపథము.
నందుఁ । బోకకరుణించి మముదయఁ బ్రోవునుందు । రట్టిబ్రహ్మముఁద.
[లఁపుదు మాత్మయందు. 84.]

ఎవనివలన దురాచరణేంద్రనాభి । వర్ధితంబగు పాతకవహ్నిఁ బడక
కావఁబడుదుమొ బత్తితో దేవదేవు ॥ నట్టి బ్రహ్మముఁ దలఁపుదు మాత్మ.
[యందు. 85.]

ఎవనికెల్ల దేశంబుల నృపతులాన్తి । కులుమొదలుగాఁగనెల్ల జనులును
భక్తి । వందనంబు లొనర్తు రానందచయునినట్టి బ్రహ్మముఁ దలఁపుదు
మాత్యయందు. 86.

ఎవనియందుఁ గారుణ్యంబునెల్ల సద్గుణంబులైశ్వర్యముగ వర్ణనములు
కదల । కున్న వంచును బనులచే నెన్నఁబడునో యట్టి బ్రహ్మముఁదలఁ
పును మాత్యయందు. 87

లాతములనెల్లః బుట్టించి వీకఁబ్రోచి । తుదినినంతంబుఁ బొంకించు
దోవమారయచ్యుత యనామయ యనంత యందు మెవనినట్టిబ్రహ్మముఁ
దలఁపును మాత్యయందు. 88.

పకల కల్యాణ గుణజాలు సర్వభోగ । పాలుఁగరుణా విశాలు సన్భక్త
భోజు । సచ్చినానంద స్థలీలు సత్యశీలు । హృదయమున నిలుపునుము
మేము ముదమెసంగ. 89.

చేతనంబుల భోపలఁ జేతనముల । వెలుపల చేతనంబుల వెలయనిండి
యల్లవానిని గాదుదు నెల్లవిషయ । ములను దెలిసెడి ముఖ్యునిఁ
గొలుతుమేము. 90.

శిష్యుహితోగ్ధ పదవితో నొప్పు నెవఁడు । తమముసోబత్తి మనసిచ్చు
దను నెవఁడు । ఒప్పున గుణకమ్మఁడొ నొడయఁడెవఁడు । వ్రంతఁ
బ్రోగొట్టఁ గొలుతుము వానిమేము. 91.

ఇందుఁగలఁడంచు లేడని యెఱుఁగఁబడఁడు । మంట మింటను నిండిన
మహాదయాపి । కపయఁడునుగాఁడు పూర్ణుడై వెలయు నెవఁడు

[కభుతఁగల యట్టివాని నేవిఁతు మెపుడు. 92.

ధనఘనంబుల మత్తచేతసులుగాక । దీనదశనైన హీనవృత్తికినిబోక
యెల్లసిరులబ్బి చొనైనఁ గల్లలాడ । కుండు సద్బుద్ధిఁగరుణించు.

[మండుతండ్రి. 93.

ఆటవెలది పద్యములు.

మాయొకింతి తెలివినీయ ప్రసేయ మ । హానహిమము లెఱుఁగునట్టి
దగునె యెఱుఁగొఱుఁతవారి యిందుకయెఱుక కే । సంతసింపకున్న

[జగగునెట్లు. 94.

అజ్ఞులైనమమ్ము నాదరింపుమేము । పేసినట్టి తప్పుఁచేఁతిలెన్న
కార్యతప్పులెన్న నలఁచేసిప్పించు । కొనఁగమాకు సర్వగుణ నిధాన. 95.

దేవదీనగతు శేటినమ్ముగను । మజయ హేయ మమ్మునాదరింపు
మిశధూత నాథయిమ్ము సహృద్ధిని । పగ యనంతమాకు భక్తినిడుము. 96.

తప్పుత్రోవఁబోక తలగింపుచుమ్మును । బుద్ధికోక్క తెలివిఁ బొదలఁజేయు
గాఁటఁజేయుమాపదం బుధుమనో । దేవనీవుకాక దిక్కుగలదె. 97.

మమ్ము పేరుచేయ మగ్యాదయేనీకు । తండ్రి బిడ్డలయెడ దయతలఁపఁడె
తలవఁకున్నఁ గరుణగలవాఁడటందురే । యాడికేల నీకు నార్తహామ. 98.

నీసపద్యమంజరి.

నీసపద్యములు.

పుట్టించిరక్షించి పాలియించు కర్మంబు లెవ్వని యాస్తిక మె
ఱుంగఁజేయు । దేహావయవముల తెఱఁగున వర్తించు నిఖిల లోక
ములేని నిలయమగును । జంత్రంబు నాడించు చక్కని కీల్పారి సకలం
బునడపించు శక్తియెవఁడు మానసాదుల నెల్లమహింగర్వములు సేయ
సాగించు మహిమంపు సవిత యెవ్వఁ డిట్టి దట్టిదనుచు నెఱుంగఁగరాని
దౌ వివ్యతేజ మెవఁడు దినదినంబు । వానిఁ బరునిభ క్తవరుడునిఁ గారుణ్య
ఘనుని మనసధ్యాన కలనఁ గొలుపు. 99.

ఎవని సత్సగుణంబు నిలలోన హరియని వర్ణింపుదురు బుధవర్యు
లెపుడు । ఎవని రాజసగుణంబిలలోన బ్రహ్మయటందురు బహుపురా
ణార్థవిదులు । ఎవని తామసగుణంబిలలో నరుద్రుండటంచుఁ జెప్పదు
రు వేదాంతవిదులు । ఎవనిఁగల్యాణ గుణేశ్వరుడంచును భావింపుదురు
పరబ్రహ్మ విదులు । ఎవనిఁ దేజస్వరూపుడం చెన్నుచుందు । రెవనికె
ల్ల లోకంబులనీడుగలుగ । దట్టిశ్రీ బ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యని
ర్మలుఁడెపుడు మానేతయగుత. 100.

ఎవ్వఁడీలోకంబు లెల్లను సృజించె సచరాచరంబు సంస్క
రణమాత్ర । నెవ్వఁడీ జనులకు నెల్ల వస్తువులను గలిగించె నుపయోగ
కలనకొఱకు । నెవ్వఁడీ భూతాలికెడరువాటిల్లక కాపాడు సతతంబు

కరుణమెఱును । నెవ్వడీ ప్రాణుకెల్లఁ దత్తత్కృత పాపపుణ్యంబుల
ఫలము లొసఁగు । నెవ్వడభిలాంత గాత్రమైయసఁగుచుండు నెవ్వడు
త్పత్తిస్థితిలయవృత్తినుండు । నట్టిశ్రీబ్రాహ్మసమాజి కాధికారి । నిత్యనిర్మలఁ
డెపుడు మా నేతయగుత. 101.

ఏనుహాత్ముని జగదీశ్వరుండని సకలామ్నాయములు చెప్పుననవ
రతము । నేనుహామహిముచుహామహిచులనెన్న విబుధసమాహంబువే
డ్కనొందు । నేదయానిధిక్రపనెల్లలోకంబులు నతులశుభావాప్తిసల
రుచుండు । నేనునాతుని గూజనెల్లలోకప్రవర్తనములు జరగునుదరత
రంబ । యవనినాద్యంతగఱితుండం చెన్నుచుండు । రెవనినామంబులఁ
దలంప భువినిదగునొ । యట్టిశ్రీబ్రాహ్మ సామాజి కాధికారి । నిత్యనిర్మలఁ
డెపుడు మా నేతయగుత. 102.

ఎవడంత గాత్రమై యెల్ల భూతములందు నొక్కఁడై వసియిం
చు నొప్పుతోడ । నెవ్వఁడు విరచించు నేకరూపంబునే నెక్కురూ
పంబులఁ బేర్కొగతుల । నెవ్వని నాత్మస్థు డెఱుఁగంగధీరుని నిత్యంబు
సుఖులయి నెగడుచుండు । రెవ్వని నెఱుఁగ మిలిలలోన బలునవ్వు మెవ్వని
నెఱుఁగుట నెనయుశుభము । రెవనిఁ ద్రిక్కంగ నన్యుని నెందుగాన ।
మెవనిఁ గొలిచిన సద్బద్ధులెల్ల నొనరు । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మ సామాజి కాధికారి
నిత్యనిర్మలఁడెపుడు మా నేతయగుత. 103.

నిప్పునవేడిమినీటఁ జల్లదనంబుఁబూవునఁ దావినిబోనివాని । మా
నికంబునడాలు మాడ్కిచూపునమానెఁ బోలే నెంనునుబర్విపొదలువాని

బత్తులగమికిని బ్రాహ్మ యక్కటికపువానఁ గురియంగఁగలుగువానిఁ
బాలనెన్నందగుమేలి గొనంబులకునికిపట్టుగుచుఁ బెల్వొందువాని । నె
దనునుడిఁజేతవదలక పదిలపఱిచి । యెవనిపెన్ను నిసనయంబునేము
కొలుతు । యట్టి శ్రీ బ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలుఁడెపుడు
మా నేతయగుత.

104.

ఎక్కుడుదోసంపుటిరంపు తుడనిని నీపేరు గుద్దలిమాపఁగలదు
విప్పచ్చగంబను నెఱకాటకంబు నీ యక్కటికపు జడియడఁపఁగలదు
తెలివిఁడియను మొగులైప్పిరిలంగ నీతెలివి పెన్నాలివీ తేరఁగలదు । చల
మను బలుతిప్ప చిలుపలైపోవ నీబత్తియన్నిగుగువైఁ బడఁగఁగలదు ।
అనుచుఁదొలు మినుకుల కొనల్వినపఁజక్కఁ । జూచిపరికించి కొలు
తుమీ పోద్యగాని నట్టిశ్రీ బ్రాహ్మసామాజికాధికారి నిత్యనిర్మలుఁ
డెపుడుమా నేతయగుత.

105.

క్షూణసర్వశోభ్య ఘోరాటవీధూమి నరవరవాస్తవ్యనగరమగు
నొ । యుక్త్యగాధబలావృణావని ప్రాసాదభవనాని నొప్పగొప్పపురియ
గునొ । యుక్త్యన్నతీశోభ్యయంబును రూపేరుపలుపఁగూడనియను
త్వముఁబడ గునొ । పుమాణువయినను బలుబర్వతముభౌతిక జాడ్కి
కడఁబడఁ గూడఁబడునొ । యువనికరుణాతిశయమున నెవనిదయను
నెవరినిఁ ఘనాత్రియను నెవనియిచ్చ । నట్టిశ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి
నిత్యనిర్మలుఁడెపుడు మా నేతయగుత.

106.

భువనజాలంబును బుట్టించు నెవ్వఁడు పూనిజీవంబులఁ బ్రోచు
నెవ్వఁ । డెలమిఁజంద్రజ్యోత్స్న వెలయించు నెవ్వఁడు బిసయహాపునితే
జమొసఁగునెవ్వఁ । డిలవృష్టిచేతేచు మెనయింగు నెవ్వఁడు సెంచిజం
తులఁజరింపించు నెవ్వఁ । డొప్పారుశీలహానికప్పఁబ్రోచు నెవండు గర్భ
మందలి శశుఁగాచు నెవఁ । డచ్చెగుపుమూటధాతుములాచలకుసు । వృ
త్తులనుయు క్తముగనుగల్పించు నెవ్వఁ । డట్టిశ్రీబ్రాహ్మ సామాజికాధికా
రి । నిత్యనిర్మలఁడెపుడు మానేతయగుత.

107.

చిత్తంబునందేనిహత్తించి కడుబత్తిఁగొలిచిన మిత్తినికొలఁగఁజే
సి । ముత్తిబుత్తులరెండు గుత్తగాఁగరుజించుఁ గరుణార్ద్రహృదయుఁ
డొకారణమున । నేమహాత్మునిభక్తిఁ గామలాభక్రోధమోహమత్సర
మదములననొప్ప । నరివర్గపట్కంబు గరువంబుఁదక్కియుఁ జేరరా
కుండు నేశీష్టసేవఁ । జెడ్డగుణయులుతలచూపి । చేగవెఱచు నుంచిగొన
వలుగలుగు నే మాన్యగొలుప । నట్టిశ్రీబ్రాహ్మ సామాజికాధికారి । నిత్య
నిర్మలఁడెపుడు మానేతయగుత.

108.

పుట్టువుఁజావును బొరయనియేవాఁడు । పుట్టించిపాలియించుభూ
తకోటి । నాఁకటదప్పిని నలఁయనియేవాఁడు భూతిత్పక్షుత్తుఁబాలియ
జేయు । వ్యాధ్యాధిబాధలవ్రందనియేవాఁడు వ్యాధ్యాధిబాధలయడరు
నుడుపు । హానివృద్ధులశేకయలరెడు నేవాఁడు హానివృద్ధులనుజనానికి
చ్చు । నెవఁడుచిత్రచరిత్రుఁడైయిసక మొసఁగు । నెవ్వఁడఘటనాఘట

నసమిబ్ధచరితుఁ । డట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలఁ
డెపుడు మా నేతయగుత.

109.

సర్వశక్తుండయి సర్వజ్ఞుడయి నిర్మలాకారుడైయొప్పు నా
తఁడెవఁడో । కరుణానిధానుడై కల్యాణగుణుడై యనంతుడై వెల
సెడియాతఁ డెవఁడో । యమలుడై యాదిచుధ్యాంతరహితుడై య
నంతస్వరూపుడౌ నాతఁడెవఁడో । యరయ స్వయంభువునై యనిర్వా
చ్యుడై యగుణుడై యొప్పెడునాతఁడెవఁడో । యెవనివిడిచిన జను
లకు నెగ్గుగలదో । యెండు భూతంబులుండునట్లెఱుంగబడునో । యట్టి
శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలఁడెపుడుమా నేతయగుత. 110.

మామనంబులఁబర్చి మలయుచీకటిఁబాపు మస్మిన్మకోంబుజాతా
లయుండ । లోకదుర్వృత్తులలోన మున్గఁగనీకు మెల్లెడలను నిండి యెస
గువాడ । పాపసర్పంబులబారిపోఁజేయుమా భవనరేంద్రుండయి పర
గువాడ । యమృతంబుమాకిచ్చి యలరగఁజేయుమినిత్యామృత ప్రదా
నేర్థచరితఁడగుదుము మేము కాకున్నఁ బక్షుముంచి । కావుమనికొల్తు మె
వ్వనిఁగారుణికుని । నట్టిశ్రీబ్రాహ్మసామాజికారి । నిత్యనిర్మలఁడెపుడు
మా నేతయగుత.

పాదాలబట్టుక ప్రాప్తింతుమంటిమా పరిమితాకృతియని పలుకు
టెట్లు । పండ్లను బూలనప్పనయిత్తుమంటిమా క్రొత్తవిగల్గింపఁగూడ
టెట్లు । వేడుకల్లాన్నించిగూడెద మంటిమా యవిమేము చేయంగనగుట
యెట్లు । ఇచ్ఛకంబుల నాడిచ్చింతుమంటిమా కొంచకనిన్ను వచించుటె

ట్లు । కాననచ్చపుబత్తిని బూనిన్నుఁ గొలుచు పేయలువంచును దలఁతు
మెవనినట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్యనిర్మలఁ డెపుడుమానే
తయగుత.

112.

నిత్యంబులౌవస్తునిచయంబు లెవ్వనినిత్యతప్రాశన నెగడుచుం
డుఁ । జేతనవస్తుపుల్చెలు వొప్పనెవ్వని చాతుర్యమునఁజేసి సాగుచుం
డుఁ । బెక్కురూపంబులఁ బెంపొంగు వానిలో నేకమైయుప్పారు నె
వ్వఁడరయ । మనము కామించెడు మహితంపుఁగోరిక లెవ్వఁడు కరుణచే
నిచ్చుచుండు । వాత్మనిలయుని నెవ్వనినరసిక నెడు । ధీరులకె శాంతిని
త్యమై తేటిమెఱయు । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్య
నిర్మల డెపుడు మానేతయగుత.

113.

అంతట నిండిన యభిలేశుఁ డుండంగఁ నధిపతి నొక్కనినరయ నేల
నప్రమేయుండగు నాదిదేవుండుండ శరణమొక్క నికడఁజొరఁగనేల
నిత్యభుక్తిదుఁడగు సేతయిండంగను బంచలుపట్టుక ప్రాఁగ నేలయభ
యప్రమండగు నధిపతి యుండంగ నొరులను భయపడి యుండనేలయ
నుచు నూహించి మరినెంచి యచలభక్తి । వదల కెప్పుడుఁ గొల్తుమేవర
నునిత్య నట్టి । శ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారినిత్యనిర్మలఁ డెపుడు మానే
తయగుత.

114.

తండ్రిని గొనియాడఁ దలచిన తనయుండు తండ్రిచర్యలఁబోవఁద
గునగాక । తండ్రిచేత తకుమాలు లాఁజేయుచుండినఁ బ్రితియేకీతిని బ్రి
దులదైన । సకలంబుతటినిచ్చి చాతుర్యముండెడు పరమపితను గొల్వఁబ

రమహీన । మార్గమందేగియు మగిడి యొక్కింత నారసిమాచి సత్య
మార్గమునఁ జనఁగ । నెవఁడు పాపములవలన నెసఁగమనలఁ । గాచుఁగా
యణ్యఘనుఁడౌట గరముఁజీతి । నట్టి శ్రీబ్రాహ్మ సామాజికాధికారి । ని
త్యనిర్మలఁ డెపుడు మానేతయగుత.

115.

శ్రీకరయాయేఁడు చిత్రమాసము మొదల్పంగుని మాసమువఱకు
మాకు । సత్యవర్తనమును సాధుసంగంబును నారోగ్యవృద్ధిన క్రూరబుద్ధి
భూతసంఘములందఁ బ్రీతినిసద్బుద్ధి నుపకారసంస్కృతి నోరిమియును
సతతపశ్చాత్తాప సత్ప్రవర్తనములు నేఁ టేట నొసఁగునట్టిచ్చి నిన్ను
భక్తిఁగొలువంగఁజేయుమి పరమపురుష । సత్యసంకల్పయంచు నే స్వామి
దలఁతు । మట్టిశ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారి । నిత్య నిర్మలఁ డెపుడు మా
నేతయగుత.

116.

నీ సమాలిక.

(గోఘృష్టుష్యప్రార్థన.)

సత్స్వరూపుండును జిత్స్వరూపుండును జగదాశ్రయుండునా
సామికినతి । ముక్తిప్రదుండును మూలతత్వము జగత్కారణుండును నైన
ఘనునికినతి । యద్వైతతత్వమునాపియు కాశ్యతుండును నాపర బ్రహ్మ
మునకు వినతి । సర్వజగత్సృష్టి సర్వజగద్రక్ష సలివెడి సర్వనాశకునకు
నతి । నీవేశరణ్యుండ నీవేవరణ్యుండ నీవేజగత్పాల కేశ్యరుడవు । స్వ
ప్రకాశు డవు నిశ్చలుడవు పరుడవు నిర్వికల్పుడవు నానిన్న గొల్తు

మీ వెభయంబులకెల్ల భయంకరుడవు భీషణంబుల కవుడుభీష । తా
 కారుడవు ప్రాణిలోకంబునకుగతి పావనంబులకంటె బావనుడవు
 నకలోచ్చ పదవుల నర్హుని నుండవు పశువస్తువులలో బరముడ
 వును । రక్షణంబులలోన రక్షణరూపివియగు నిన్ను స్మరియింతు నధిక
 భక్తి । నేమునిన్ను భజింతు మెఱుగి మొక్కుచు ముజగత్సాక్షి యాపు
 నొక్కరునినిన్ను । నాదికారణుని నిలఁబిలు నీకుభవాంభోధి సోతమున
 నుసరింతు । సన్మార్గమునవ ముక్తి జనునట్లు చేయు మన వ్యాధిమున నుండినర
 గదేన । కరుణఁజ్ఞానాంధకారంబునదలించి భ్రాతనిఁజ్ఞాన సోతినిమ్ము
 మాయనిత్యస్థితిచలిగించి శాశ్వతపదవిని నూకిమ్ము స్వప్రకాశ । నూసమీ
 పమునఁ బ్రకాశింపుమో రుద్రగరుణను మైప్పుడుఁ గావవశ్యు । యనుచు
 నివృత్తుపాతులు ననులచుకులు । నీశ్వరోపాస్తినిరతులు నెవనిఁగొల్తు
 గట్టిశ్రీబ్రాహ్మసామాజికాధికారినిశ్యనిమ్ముఁడెపుడును నేతయగుత117.

— — * మాతృకావృత్తశాఖ. * — —

దండక మండలి.

దండకము.

శ్రీమంత మాద్యంబు వృద్ధ్యావద్య ప్రభావాత్త విద్యాప్రదం
 బచ్చుతం బ్రపమేయం బకం బ్రపతర్క్యం బదే యంచ నెంచంగ నా
 చత్కృపక జంతుజాలంబు నజ్ఞానజంతుల కూపంబుగాఁ గూలి సో
 లంగనీ కెల్లకాలంబు మేఘాందఁగాఁ జేయఁగాఁజాలు బ్రహ్మంబు మా

పాలనేపారు కారణ్యముంజూపి యేప్రాద్దుసద్బద్ధి సద్వృత్తి సత్యా
నులాపంబుగో నౌగుణంబుల్యముం జెందఁగాజేసి దోసంపుఁబట్టెననూ
యాస్పతద్యూత ముఖ్యాతిమామ్య ప్రసక్తులడుందవ్య గానెప్పుడున్న
ప్పి దప్పుల్లోలంగద లంబౌసుఖంబబ్బి యుబ్బం గరంబబ్బురంబొప్పగా
జేయుఁగాతక సునిష్ఠక గరిష్ఠాత్ములై యేము సద్భక్తి నేదేవునిఁగొల్వ
గా గోరుచున్నార మాదేవుఁ డేనాడు నేకీడునుంగోడును న్మాడ గా
నీక తామయుగాపాడెడుంగాత యంచెప్పు డున్నిన్నమామాన సాం
భోజపీటంబులంజేర్చి సేవింతు మోదేవదేవా దయాంభోనిదీసర్వరక్షాదు
రాత్తెయిక శిక్షా విశుద్ధా విబుద్ధా మహేశాపరేశా దయానీతిమద్రా
సదాచిత్సముద్రా పరంధామ సున్యక్తనామా సమస్తేపునరుస్తే నమః.

118.

శ్రీమన్మహాదేవ మీపాదపద్మంబుల స్మన్మః పీఠమందుంచి
భావించి సేవించి కీర్తించి పూజింపగా సన్నధిన్ జేరితింగాన నాకుం
బ్రసన్నుండవై యెంతయున్ భక్తియున్ శక్తియున్ రక్తియున్
ప్రేమతోనిచ్చి నావిన్నపం బాలకించంగదేతండ్రి యే నెప్పుడున్
జేయుకృత్యంబులెల్లన్ భవత్ప్రీతిపాత్రంబులై సజ్జనామోద సంజాత
క్షేత్రంబులై న్యాయమార్గాను సంధాననూత్రంబులై యుందురీతిన్
గటాక్షింపవే యందుమూలంబుగా నేరికేహానిరాకుండ గాపాడవే నేను
సంసారయాత్రార్థమేజేయు కార్యంబులందెల్ల మీయాజ్ఞమన్నించుచు
దంబునన్ నాకుబుద్ధిన్ బ్రసాదించి నాబంధు మిత్రాళికికే క్షేచమా

తోగ్యమానందముల్ సర్వకాలంబు లందున్ సమగ్రంబుగా నిచ్చి పో
 పింపవేమముం బాలించు భూపాలురం సర్వసమ్యక్కృపాశీలురంజేసి
 రంజించి మాదేశముం తామగోగాది దుష్పీడలంబాలుగా నీక రక్షిం
 పవే పాపులం ద్రోహులం తోగులం సర్వసంతాపముల్బాపి సౌఖ్యం
 బులందేర్చి లాలింపవే సర్వదా నీరుహాగాజ్య సామ్రాజ్యముల్ కాశ్య
 తైశ్వగ్య తీర్తిప్రభావంబులున్ వర్ధలుంగాతయం చెప్పడున్ గోరి నే
 నిన్ను బ్రార్థించి సాష్టాంగదండప్రణామంబు లర్పింతు గైకొగదేమో
 దసంధాయకా దీనసంగతుకా శ్రీః సన్నాయకా దేవదేవా నమస్తే
 నమస్తే నమస్తే నమః.

సమాప్తము.

బాల బాలికా ప్రార్థనలు.

ద్వీ ప ద

ఉదయపు ప్రార్థన.

— . . . —

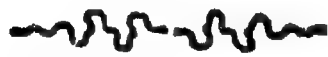
శ్రీశంకర సుందర
పతితపావనలోక
బడలి నేను భనిద్ర
గడచిన రేయినన్
కడుభక్తి నేనను
దడయక గైకొని
ఏకేడు నాయెడ
ప్రకటంబు గనుగా
ప్రియముగా నావంటి
దయతోడ గాపాడె

నేవకపక్ష
పాలనదక్ష
బడసియున్న పుడు
గాచిన మేటి
స్కారము లేనటు
దయజూడుమయ్య
కెపుడురాకుండ
పాడవేతండ్రి
బిడ్డలనెల్ల
దాతవీవనుచు

ప్రేమింతునిన్నెప్పు
సామమున నేలవే
ధర్మమావంతనే
నిర్మలమతినిమ్ము
తలిదండ్రులనతి
మెలగెడుబుద్ధియు
పరమాత్మనావిన్న
కరుణ నాబంధువ

ప్రీతిసర్వేశ
సకలలోకేశ
దలగకయండ
ఃరతంబునాకు
దప్పకెల్లపుడు
మెళుకువనిమ్ము
పమునాలకించి
ర్గముగావుమయ్య

సాయంకాలపు ప్రార్థన.

కడచెనుదినమది
బడిబడినేనివు
నీసముజ్వలకృపా
నాసౌఖ్యమేవేళ
హా యెట్లునాకాల
బాయక నాదోష
సదయుడవైనన్న

క్రమముగానేడు
ప్రార్థింతుదేవ
నియతినిగాదె
ననలెత్తుచుండు
మరిగెవ్యర్థముగ
పటలంబుబ్రబలె
క్షమియింపుమయ్య

బాల బాలికా ప్రార్థనలు.

83

పదపడిబుద్ధియు
శయ్యజేర్చినమేను
ఇయ్యెడసుఖనిద్ర
నేపీడగానీక
గాపాడవేజు
ముకుళింతుకందోయి
డకలంకరూపనీ
యరుణోదయంబున
స్మరియింపమేల్కొను

బలమునాకీజె
శయనింపదండ
నిచ్చినదరికి
యీరేయియెల్ల
తాగనిపుణ
మదమునవిష్ట
యందనుజేరి
నలగుచువిన్న
శక్తివాక్తిము

గోష్ఠి ప్రార్థన.

—: 0 :—

పరమాత్మగాంచవె
నిరతంబుస్వర్గమున
చెలువొందునీదివ్య
వెలయుచుందువుగావె
నీనామసత్కీర్తి
అనందవిస్తీర్ణ

ప్రణతిజేసవము
నివసించిభుజిని
స్మృతీజాలము
విశ్వమున
మనమనమున
మనమనమున

నిత్యోత్సవంబయి

సత్యముగవర్ధిలు

అంతరంగములునీ

సంతసంబుననిన్నె

దివి నెట్లుచెల్లనీ

భువియందు నారీతి

జననమొందకమున్నె

కనికరంబునమేత

సుప్రసన్నుడవయి

మాప్రసాదంబెల్ల

పాపపంకిలమున

గాపాడితుమియింప

ఇతరులమేముక్షు

హితమతిమముక్షుమి

నీదయాదృష్టలా

మాదరి రాకుండ

దుర్మార్గములనుండి

నిర్మలమతినీవె

నీరాజ్యమంత

సర్వకాలంబు

కర్పణజేసి

సుస్తుతిం చెదము

దివ్యమా నాజ్ఞ

బొందింపుమింక

జంతుసంతతికి

గల్పించురీతి

సురుచిరప్రేమ

మాకిమ్ముతండ్రి

బడినట్టిమమ్ము

కర్తవునీవె

మించువిధాన

యింపుమోహుప్ప

నించిదుర్భ్రమలు

మాన్సింపుమన్న

తొలగించిమాకు

నీకుమ్రొక్కెదము

నీదే ప్రభుత్వంబు

నీదే రాజ్యంబు

నీదే మాహాస్మియంబు

నీదే లోకంబు

నీదే యీ సంపద

నీదే సర్వము

నీదే యుమ్మాటికి

నిత్యవైభవము

—:—

భోజన కాలమందలి ప్రార్థన.

పరిమాత్మనీ సత్కృ

పావలసనమున

నిరతిమాహారంబు

నేభుజియింతు

నీగోపానే భుజి

యించునదెల్ల

నాగోగ్య మొసగున

ట్లాశీర్వదింపు.

—:—

నిత్యప్రార్థనలు.

ఉ. ఎవ్వనిచే జనించుజగ - మెవ్వనిలోపలనుండు లీనమై

యెవ్వనియందుడిందుఁ - బరమేశ్వరుఁడెవ్వఁడు మూలకారణం

డెవ్వఁడనాది మధ్యలయుఁ - డెవ్వఁడు సర్వము దానయైనవా

డెవ్వఁడు వాని నాత్మభవు - నీశ్వరునే శరణంబు వేడెదన్

—:—

కం. నీవే తల్లివి తండ్రివి

నీవే ఘనబాంధవుడవు - నీవేగురుండో

నీవే ప్రియుడవు హితుడవు

నీవే సర్వంబుమాకు నిఖిలేశహరీ.

కం. తలపింపుము నీచుహిమలఁ

గొలిపింపుము నిన్ను భక్తి - గుణములు మెరియన్

పలికింపుము నీనాచుముఁ

గలకాలము మమ్మునీవు - కరుణనుఁ దండ్రీ.

కం. అనదల నద్గుల దీనులఁ

గనికారముతోడ నెపుడుఁ - గాపాడంక

ఘనమానస ధనబలముల

నెనరున మాకీయవలయు - నిరతముఁ దండ్రీ.

కం. అపకృతిఁ జేసినవారలఁ

కపకృతిఁ దలపక యవారి - యపరాధములన్

గృహమఱచియు పేలొనరుచు

శుపధను జనరీతినాకుఁ - జాపవె తండ్రీ.

కం. పరనిందల నాత్మస్తుతిఁ

బరువంబుల ద్వ్యద్ధిభావ - భాషోక్తులను

ధరనన్మ తంబులు వలుకక

నిరతము వాఙ్మయతి బ్రతుక - నేర్పవె తండ్రీ.

ముగింపు ప్రార్థన.

ఓ పశుపతి నీకు మావందనములు. నీవు మమ్మిక జగత్తులో
పుట్టింపకముందే వలయు సదుపాయముల నన్నిటినిఁ గూర్చియు
న్నాడవు. అందులకు మే మెల్లపుడును కృతజ్ఞులమై యుండు
నటు లాశీర్వాదింపుము. మమ్మి జ్ఞానాంధ కారమునఁ బడునటులఁ
జేయకుము. తుమ్మెద పువ్వునుండి తేనెను గ్రహించుటకెట్లు
పోవునో అటులనే మామనములు నిన్ను జేరునటులఁ జేయుము.
కూరలో ఉప్పులేక యుండిన నెంత అరుచిని గల్గించునో అట్లే
నీయందు భక్తిలేనిచో మాప్రార్థనలు నిష్ఫలములు. కాన నీభక్తిని
మాకొసగుము. ధైర్యమును, బలమును యిచ్చి కాపాడి మాజీవిత
ముల ధన్యత గావింపుము.

ఓం! ఏకమేవా ద్వితీయం,

సత్యమేవ జయతే

బ్రహ్మకృపా హికేవలం

శాంతి శాంతి శాంతిః.

సంపూర్ణము.

కృష్ణ దేవరాయాంధ్ర బాషానిలయము
మల్టాన్ బజార్, హైదరాబాద్. 1.

31004
19/11/77

For REFERENCE ONLY